

Giới thiệu Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??

Bạn có tin vào sự may mắn trong tình yêu không ?? Bạn có tin vào sự thủy chung trong tình yêu không ?? Và bạn có tin vào cái gọi là tình yêu vĩnh cửu không ??

Có lẽ , có lẽ thôi nhé , Có vài người là không , chắc chắn với các bạn , tình yêu phải có thử thách , phải có bước chân của kẻ thứ ba, Nhưng muốn có được tình yêu vĩnh cửu hay không , bạn phải vượt qua thử thách và phải có lòng tin ở người mình yêu!! Có vài bạn rất đơn giản, họ chỉ nghĩ ta hiểu nhau rồi thì chắc tin yêu sẽ bền chắc , Nếu vậy thì đã sai , sai hoàn toàn, bạn không bao giờ hiểu thấu được một con người cả , vì có khi chưa chắc bản thân của người đó đã hiểu được chính mình.

Đừng chủ quan, để rồi lạc mất nhau giữa dòng người đông đúc .Truyện MƯA Ư ?? HAY NƯỚC MẮT EM RƠI , bộ truyện teen hay kể về cô gái tên Song lam trong hành trình tìm tình yêu đích thực của bản thân nhưng rồi lại thất bại và lặng lẽ trong cô đơn, cô hi vọng giữa chốn người sẽ có bàn tay nào nắm lấy tay cô , không biết có thể không ?? Thân Nam, một con người lạnh lùng , xem mọi thứ như không khí và chỉ sống trong vỏ bọc mà anh tạo ra, liệu anh có thoát khỏi vỏ bọc và để ý đến sự hiện diện của cô gái đó không ??

Hay hai người chỉ lướt qua nhau.Song song với cuộc hành trình tình yêu đó là Cặp đôi oan gia, Bạch phàm và Du nguyên, liệu hai người này có hạnh phúc không ?? Mọi người đón xem truyện online nhé !!

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Chương Ưm Bala : Phép Thuật Thứ 1

Thứ 6 hôm nay, trời mưa tầm tã và không biết bao giờ ngừng. Tại ngôi trường SENYAL , từng lớp học sinh đang đùa giỡn giữa sân trường nặc dù trời rất lạnh. Tuy là con nhà giàu nhưng họ không hề chán chạo, họ vẫn thích chạy nhảy dưới mưa hơn là ngồi trang điểm , họ thích ăn hàng vỉa hè hơn là trong nhà hàng kia. Ư thì nhà giàu ?? Nhưng họ vẫn là những con người bình thường và cũng muốn tạo cho mình kỉ niệm học trò ^^ . Tại lầu một, có một cô gái đang đưa tay hứng lấy những hạt mưa , đó là Song lam , cô đơn giản trong chiếc áo lông trắng to xù và chiếc balo đen nghịch ngợm. Cô mỉm cười thu hết những gì dưới sân trường vào máy ảnh,cô sẽ giữ nó để làm kỉ niệm cho mình . Cô muốn lắm! muốn chơi cùng các bạn nhưng sức khỏe hiện tại không cho phép cô , mỉm cười nhưng có chút thoáng buồn. Cát máy ảnh vào cặp , cô lấy ly cà phê bên cạnh và chà xát đôi tay vào như muốn sưởi ấm.Cô không muốn uống vì cô dành cho một người, người cô yêu. Đang suy nghĩ thì giọng ai đó ngọt ngào kéo cô về thực tại ;_ Song lam , sau thơ thần thế ??

Cô quay qua , thì thấy một cô nàng đáng người nhỏ nhắn , đội mũ len khoác khăn choàng và bộ đồ thì rộng thùng thình , cô phì cười nhưng chính giọng rồi nói :

_Tớ đợi tiếng reng chuông !!

Nhỏ đứng thờ hồng học rồi nói :

_ Cậu mặc vậy kéo ồm rồi sao ??

_ Không sao cả, nhìn cậu tớ đủ ấm rồi

Nhỏ ngó ngàng không hiểu và khi nhìn bản thân xong lại mắng yêu :

_ Cậu thật quá đáng, trời lạnh thật nhưng tớ phải ngồi trong thư viện, tường ấm ai dè lạnh hơn cả , gió thổi làm tớ nổi cả da óc.

_thiệt là, có gì thì về nhà hẵng đọc

_Tớ không thích tẹo nào , ở nhà yên lặng nhưng nhà hàng xóm ồn ào làm tớ không chú tâm được

_ Thôi chịu cậu , mà tiểu Phàm này !!

_sao thế Song lam ??

Cô chỉ vào mấy quyển sách nhỏ cầm và khẽ nói :

_ Cậu cũng xem sách chính trị ư ??

Nhỏ lắc đầu nhưng nhìn xuống thì , nhớ nhảm nhảm rồi :

_A! của tên âm binh mà tớ đụng trúng cầu thang á, lo gặp cậu tớ gom đại không để ý

_bó tay người hậu đậu như cậu

_hihi

Hai người đang luận chuyện về địa điểm ăn uống thì ai đó gọi

_Bạch phàm,

Nhỏ quay lại, thì ra là người cô đụng khi nãy, cô lại gần và nói:

_Anh tìm tôi??

_Không tìm cô tôi tìm ai, tôi muốn cô đưa quyển sách, mau trả tôi

Nhỏ bĩu môi xong nói:

_tôi cóc mà trả nhà anh, dám gọi cả tên lẫn họ của tôi, giờ lại dõ giọng này, mơ đi, bà đây không trả

_cô đừng tưởng cô là con gái tôi không đụng nhé !!

_Thách anh đó, coi tôi xử anh sao ??

_trả sách cho bốn công tử

_bột mì

_hử ??

_Ghép câu anh vừa nói với câu tôi nói đi

_trả sách cho bốn công tử bột mì

_hahahaha, ngu ghê

Cô đứng đằng sau âm cũng bật cười, chợt nghe tiếng reng chuông khẽ nói:

_Tiểu Phàm mình đi trước, tạm biệt anh bạn

Nhỏ quay qua nói:

_Có gì vui kể tớ nghe nhá!!

Cô gạt đầu rồi đội mũ và cầm theo ly cà phê đi thẳng. Còn đôi oan gia đó thì cãi mãi

_Cô dám gài tôi ??

_Mắc gì không dám

_Cô biết tôi là ai không ??

_Mặc xác nhà anh

_Tôi là Du nguyên hội phó hội học sinh

Nhỏ nghe xong mỉm cười, rồi trả sách không nói lời nào, đi thẳng nhỏ hỏi:

_Anh chắc anh là du nguyên ??

_Cô điên à ??

_tôi bình thường

Cậu nhìn nhỏ mà không nổi khó hiểu, cô ta là loại gì thế nhỉ ?? Người như một sách lời thôi, luộm thuộm nhưng lại dữ dằn và khó đoán thật. Còn cô, vừa đi vừa mỉm cười và hát vu vơ bản nhạc cô thích, cầm ly cà phê mong sao nó đừng nguội và trở nên lạnh ngắt. Cách vài bước và gần đến nơi - phòng nhạc, thì nó nghe giọng người ocn gái nào đó vang lên:

_Nhất bảo , anh tính đi theo con nhỏ khờ khờ kia sao ??

_Không anh sắp đá nó rồi, để theo em , người yêu bé nhỏ à !!

Cô nghe xong , như mất tất cả nước mắt cô lăn dài nhưng cô không bật thành tiếng .Cô khụy xuống , ôm lấy hai gối mà khóc, đắng xa, một người con trai từ trong cửa kính nhìn ra _Thần nam, nhìn người con gái anh nhủ mầy nhưng rồi làm việc tiếp. Cô khi nghe họ sắp về thì lau nước mắt , nhưng lại hậu đậu làm ly cà phê đổ và chất lỏng màu nâu đỏ lan ra mặt đất, cũng là lúc cặp đôi đó đi ra. Chuyện gì xảy ra, liệu cô phải đối mặt hay sao nhi ?????

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chương Ưm Bala : Phép Thuật Thứ 2

Không sao cả , do nhanh tí, cô thấy cánh cửa hội trường mở liều mạng vô núp vô . Cặp đôi đó nhìn thứ cà phê đó không nghi ngờ mà bước đi. Ánh mắt cô buồn dõi theo, mất mắc , đau khổ và tuyệt vọng. Đôi mắt xinh đẹp ngày nào mang theo ý cười giờ đây chỉ toàn nước mắt, càng lau sao nó cứ rơi mãi thế ?? Từ đằng sau cô phát ra giọng nói vô cùng lạnh lẽo :_Tôi không muốn xem phim

Cô vẫn gục đầu nhưng nghẹn đáp lại :

_Tôi. hức.. nào có ..có phải diễn viên

Anh nhủ mầy nhìn cô rồi nói :

_mau biến đi !!

Cô im lặng rồi bước đi, anh cũng chẳng quan tâm chuyện đàn bà con gái làm gì, phiền phức . Anh làm việc và nhận được điện thoại từ ai đó :

_Sự huynh, huynh khỏe chứ ??

_chưa chết

Anh vẫn làm việc nhưng lộ nét mặt khá vui. Đầu dây bên kia la làng :

_Ái , quá đáng mà nè, ngày mai em về anh nhớ đón em nha !! em cho nah gặp một người quan trọng mà em nói

_Được , để ta xem ai mà làm đệ quan tâm và sùng bái hơn ta

_thôi bye huynh , đệ đi soạn vali

_umk

Anh tắt điện thoại và xách balo đi về, ngoài trời mưa vẫn vậy, không dấu hiệu dừng mà còn nặng hạt hơn.Lướt mắt nhìn xung quanh trường, một cô gái và một cặp đôi đang đứng dưới mưa , anh nhủ mầy suy nghĩ " chẳng phải là cặp đôi hồi nãy và cô gái đấy sao ??" Cô gái với vẻ mặt đã ửng đỏ vì lạnh, đôi chân run lên nhưng vẫn đứng đó nhìn bọn họ. Tim cô đau thắt, thất vọng tràn đầy , đây có lẽ là mối tình thứ 2 mà cô trải qua đều một kết cục " Cô bị bỏ rơi" Cô đã sợ khi quen hẳn sẽ đau nhưng nhìn sự chân thành từ mắt hắn, cô đã đưa bàn tay mình nhưng rồi chur đi được nửa đường thì bàn tay cô lại bơ vơ giữa không trung. Cây dù không biết từ lúc nào đã trượt khỏi tay cô như tình yêu vậy.Nếu như là các cô gái khác có lẽ họ đã lại và tát hoặc chửi kẻ lười dối và mụ hồ ly kia nhưng cô thì không , cô có quan niệm " Thứ không thuộc về mình thứ cứ bỏ ra không níu kéo " Cô xoay người bỏ cây dù và đi công sau . Mọi hành động của cô anh đều thấy cả , nhưng mặc kệ rồi lái xe về. Cô đang đi bỗng điện thoại vang lên :

_ALO, Song lam nghe !!

_Chị hai

_nhóc ken, sao gọi chị thế có gì à ??

_em sắp về nước , chị cùng anh rề đến đón em nha!!

_ừ..nhưng.

_chị đừng từ chối đưa em ruột này chứ , chị dắt theo chị Bạch phàm luôn nhé !!

_unk, mấy giờ nhóc đến ??

_7 giờ tối chị hai

_được rồi, chị sẽ đến

_vâng bye chị

Cô tắt máy rồi lui thủ đi, gần 6 giờ cô mới tới nhà, cởi đôi giày boot ra, cô vào nhà và nghe tiếng dì giúp việc :

_Con về rồi ư ??

_vâng

_con sao thế ??

_dạ không sao, mà lát dì đừng chừa phần cho con, dì với bác ăn đi con rước nhóc ken

_ôi giàu, nhóc ken về rồi ư ?? chà chà mà thôi không sớm con mau thay đồ rồi rước em đi

_vâng

Cô bước đi lên lầu và khuất dần, Người bác nhìn mà xót tự nhẩm " làm sao giúp con bé đây ?? hi vọng ai đó giúp nó được" rồi xong bác lắc đầu buồn tẻ vào bếp. Còn cô gọi cho Bạch phàm rồi thay đồ. Cô bôi gọn mẩu tóc màu nâu hạt dẻ bằng cây chải hình quỳên trượng vắt ngang, mở tủ đồ cô lấy chiếc váy màu xám tro cùng chiếc áo sơ mi ngắn tay, quay một vòng ỏn xong, cô lấy áo khoác long chàng lên rồi đi. Trời chưa tạnh mưa, nên cô nhờ bác tài xế chờ đến sân bya bằng chiếc xe mui trần màu đỏ đen. Đến nơi, cô bước xuống và thấy Bạch phàm, đang vẫy tay và cầm tấm bảng :

" Baby, chào mừng em, kiss me baby" nhỏ lắc lư tấm bảng rồi cười. Cùng lúc đó, một chiếc xe hơi màu đen cũng đến, hai chàng trai bước xuống và đứng gần chỗ cô đứng. Khi thông báo còn 1 phút nữa, nhỏ giơ tấm bảng lên, từ công, một chàng trai mái tóc màu hạt dẻ và đôi mắt màu nâu khôi đang hướng về cô. Đôi mày của chàng trai đó hơi nhíu lại, rồi bước nhanh về phía cô thì thấy tấm bảng liền xanh mặt. Chàng trai đó là Ken, ken đi nhanh vút vali một bên và ôm lấy cô, anh và cậu nhìn hơi tò mò xong tiến lại, thắc mắc người con gái đó là ai. Ken nhìn xong khẽ cúi đầu nói gì đó làm mặt cô hơi buồn nhưng khẽ gạt đầu. Ken quay sang ôm nhỏ và mỉm cười, ken biết đằng sau là ai nên nói :

_giới thiệu mọi người biết nhau, 2 anh này là Thân nam và Du nguyên, sư huynh của em, con đây là chị Song lam và chị Bạch phàm của em.

Bốn con người nhìn nhau, nhỏ và cậu thốt lên :

_ Là cậu/cô sao ??

Xong hai người cãi tiếp vì chuyện quần áo họ ,mặc hơi giống nhau (bó tay) Còn cô và anh thì chả nói gì bỗng ken lên tiếng :

_Anh rể đâu hai ?? em tìm mà không thấy

_Chia tay rồi còn đâu

Cô ngước lên nhìn anh nhưng không nói gì, còn ken thì hơi nhọc nhằn nhưng nhìn chị mình xong khẽ ôm cô và nói :

_Đừng lo, mọi chuyện sẽ ỏn, yên tâm nhé !! không gì cả đừng buồn có lẽ sách trời không gán ghép chị vs tên đó.

Cô dựa vai ken mà gục xuống, ken lắc đầu chột nói :

_ Mọi người, hôm nay mừng em về chúng ta cùng đi ăn nhé !!

_được

_này sao cô/cậu bắt churót tôi ??

_xí ai thêm

_hử

Hai người tách nhua đi, ba người còn lại lắc đầu,giờ anh mới thấy cô hơi đẹp nhi, môi đẹp mắt to, và đáng cũng vừa mắt. Nhưng có gì đó ngăn cản nên anh chả bận tâm rồi cùng nhau đi ăn, Cô khoác tay ken và đi

Chương 3: Chương Um Bala : Phép Thuật Thứ 3

Mọi người kéo nhau đi ăn tại một góc phố lụp xụp, cả đám không tin giữa chốn phồn vinh này lại có nơi này. Cô chỉ mỉm cười rồi kéo mọi người xuống : Mọi người ngồi đi

Cả đám ngồi xuống nhưng không hiểu sao cả đám thấy nơi này rất ấm áp, cả anh cũng thấy vậy. Cô mỉm cười hạnh phúc, lát sau có một lũ trẻ đầu từ trong quán ra , tay chân mặt mày thì lấm lem ôm lấy cô, cả bọn nhìn bộ quần áo cô bị dơ mà hết cả hết, tưởng cô sẽ đẩy chúng ai dè còn ôm lại. cả bọn trẻ nùng nịu nói:

_Sao lâu rồi mẹ mới đến đây ??

_Mẹ bạn!! sao các con lại để mặt mày như thế chứ , thật là..

Cả lũ trẻ nhìn sang Bạch phàm cầu cứu nhưng nhận được sự vô tư cười, nói chứ lũ trẻ sợ cô giận lắm. Không tìm được ai, thì thấy anh , nguyên đám chạy lại, nói

_chú đẹp trai ,xin mẹ hộ bọn cháu

Anh nhìn cô rồi nhìn bọn trẻ ra đầu vô can. Cô quay sang thấy tội lại bảo chúng nó , :

_lại mẹ nào

_cả đám vui vẻ chạy lại, có một nhóc là Kun quay lại nói anh :

_đồ xấu xa, cháu bị mẹ la chú không bình được lắm cháu sẽ nhớ mặt chú , chú khi già xấu xí.

Nguyên đám nghe xong bật cười cả lên, riêng anh thì choáng váng nhưng không tức giận, từ trong quán một người phụ nữ ra , thấy cô liền nói :

_Gấu trắng (cô),gấu con(nhỏ), gấu nâu(ken) ba đưa đến chơi sao ??

_vâng ạ!!

Bà chủ nhìn hần và cậu liền nói :

_ái chà, ai đây ai đây ??

_Là chú mặt khi đấy ạ

Nguyên đám cười rộ , anh hơi quê liếc xéo thằng bé nhưng lại nhận được cái trừng mắt từ thằng bé liền chào thua. Cô bỗng đứng dậy và nói :

_Con vào rửa mặt lũ trẻ nhé !!

_umk, gấu trắng đi đi

Nói rồi, cô vào trong cùng lũ trẻ. Bà chủ nhìn đáng đi của cô và hỏi ken:

_Song làm có chuyện gì sao ??

_Vâng, cháu quả thật không biết phải làm sao mới giúp chị ấy được nữa . chị bạch phàm chị thấy sao

_xử thằng đó trước, còn mọi chuyện tính sau ok

_Nhưng tên đó là ai ??và nhỏ đó là ai ??

Bạch phàm nói :

_Người con trai là nhất bảo còn người con gái là

_Ngọc tuyết

Cả bọn đổ mắt nhìn về anh và cùng một câu hỏi :

_Sau cậu/anh/ mày biết vậy ??

_Tao là người thấy tất cả

_kể đi , nhanh đi

Nguyên bọn chăm chú ngấm miệng hần xem chuyện hần sắp nói , bỗng hần nói :

_Chuyện đau khổ người khác mà chúng bay xem như là chuyện cổ tích mà chăm chú thế ??

Nguyên đám sứt tỉnh cảm thấy mình có duyên quá nên thôi, nguyên bọn chụm đầu về vò kế hoạch nào là mất mèo, đổ nước, đánh lộnnhưng đều nhận cái lắc đầu từ anh. Hết sức, nguyên đám nằm sải ra và bụng bắt đầu kêu ọt ọt. ắt ai cũng đỏ cả nhìn nhau rồi cười phá lên. Cô đi ra thấy họ cười như vậy liền hỏi :

_Mọi người có gì vui thế ??

_Đói !!

Cô bật cười nhìn về mặt từng người nào là làm nũng, chu mỏ, cún con ,, trừ anh ra. Cô nói :

_đợi mình vào trong kêu bác đem mì hoành thánh ra cho

Cậu và anh nhú mày, cậu hỏi :

_là gì thế ??

Cốp, cốp , cốp 3 cái cốc liên tiếp của nhỏ, ken và cô , cả ba nhìn nhau av2 cười phá lên vì tên 'nhà quê" này . Cô lắc đầu đi vào, 5 phút sau bùng ra 5 tô mì hoành thánh thơm phức luôn , anh lúc này cũng bị cuốn vào và cầm đũa lên, nguyên đám ngời xong đồng thanh nói :

_Mọi người ăn ngon

5 cái đầu chụm lại và ăn , nói là ăn nhưng không khác gì hỗn độn vậy, chỉ vì miếng thịt mà giựt từ tô này sang tô khác, mọi người xung quanh cũng cười vì tính trẻ con của bọn anh. Ăn no nê, trời cũng tối nhem, nguyên đám đành ở lại nhà bà chủ quán , .Tuy vậy, nguyên đám vẫn ngồi tâm sự xong rồi hát nguyên đêm luôn. Những kỉ niệm này đều được cô chụp lại một cách bí mật. Mím cười, cả đám chìm vào giấc ngủ

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 4

Sáng chủ nhật, nguyên đám nướng gần khét luôn mới ló đầu dậy, nhìn mặt đứa nào cũng ngủ ngor, cô lấy máy ảnh dim luôn. Xem nào,anh thì dậy từ sớm rồi , còn nhỏ thì mắt kính lệch lạc, cậu thì tóc bù xù, ken thì còn say giấc ngủ ngồi với chú gấu teddy màu nâu. Cô mím cười rồi nói : _Dậy thôi rồi đến trường tập văn nghệ

Nguyên bọn say giấc nghe tới văn nghệ liền hét lên :

_What the văn nghệ ??

Cô nhẹ giọng nói :

_Trường ngày mai là ngày 20-11 nên chúng ta phải phụ thôi, nhanh nào !!

Ủa xui đi vào nhà vệ sinh, do đông quá lại cãi nhau, cô cũng bó tay rồi ra ngoài, điện thoại trong túi reo lên ;

_Alô ,song lam nghe

_Song lam sao mấy bữa nay anh không thấy em ??

_em bận chút việc, lát anh ghé phòng nhạc em có thứ muốn đưa anh được chứ ??

_được

_thôi tạm biệt anh

_unk, bye em

Vừa tắt máy, cô vịn tường như suy sụp, tại sao cứ lừa dối cô như thế, vui lắm sao ?? Cùng là con người nhưng sao lại làm như thế chứ ?? cô đâu muốn gì cao cả đâu , chỉ mong một tình yêu nhỏ nhoi thôi mà. Nước mắt lăn dài, một chiếc khăn giấy rơi xuống tay cô và kèm theo giọng nói :

_chương mắt

Nói xong câu đó anh vào nhà và đem theo một túi đồ, Cô nhìn anh mà thấy kì lạ, cô lấy khăn giặt lau nước mắt rồi đứng dậy, cô không được không nếu khóc sẽ làm người khác buồn. Tự khuyên mình xong cô vào nhà cùng mâm thức ăn . Quay quần, cả đám ăn xong rồi thay đồ, mỗi người mỗi phong cách riêng. Cô thì áo sơ mi trắng và quần thun đen và mái tóc được thắt thắc nước và chiếc mũ hình nấm. Anh thì giản dị trong chiếc áo đen và quần đen giày bata, nhỏ thì quần av2 áo rộng thùng thình trông cực ngố. Cậu và ken thì mặc giống nhau khác cái quần thôi.Xong xui , cả đám lái xe vision và hòa vào dòng người đông đúc. Anh đi một mình, cậu và nhỏ, ken và cô. Đến trường, vòm hoa thì dang dở, thầy cô thì bận túi bụi, nguyên đám chia nhau mà làm, nhỏ và cô thì tết hoa , cậu và anh thì dán những thứ trên cao, ken thì sắp ghế, suốt 3 tiếng cũng xong. Còn phần văn nghệ, cả đám chọn bài Yêu và my love để hát. Cô nghe tiếng cô âm nhạc gọi, thì rù nguyên đám còn lại đi lên phòng nhạc5. Cô vừa bước vào đã thấy cô gái đó và nhất bảo đang cười vui vẻ, cô cũng kệ ngồi xuống ghế và nói chuyện với nhỏ, ba chàng trai thì nhìn nhất bảo bằng ánh mắt khinh bỉ xong dọn trống , ghita và micro ra và chuẩn bị hát. Nhất bảo bỗng nói:

_Cô nhạc, hay chúng ta thêm phần bài Hãy ôm lấy em nha

Cô nhạc khẽ nhìn rồi gật đầu kêu cô :

_Song lam, em tập vai nữ còn bảo vai nam nha

Cô nhìn cô nhạc xong nói :

_dạ được, nhưng em muốn nói chuyện vs bạn bảo xong cái để coi bạn ấy hợp ý em không

_được được chứ !!

Cô đi lên sân thượng , dang tay đón gió như lấy tinh thần rồi quay sang nhất bảo mỉm cười nói :

_Anh biết quan niệm sống cậu em không ??

_biết, thứ không đáng thì bỏ không cần níu kéo

_đúng và hôm nay em quyết định bỏ 3 thứ

Nhất bảo hơi nhạc nhiên và hỏi :

_3 thứ gì ??

Cô mỉm cười chu chát, nhất bảo còn muốn lừa dối cô ư ?? đã vậy cô cũng không níu kéo nữa, dứt khoát cô nói :

_Tôi nghe hết rồi, tất cả vào ngày mưa đó!!

Nhất bảo nhìn nó và nói :

_em biết hết ??

_đúng nên tôi muốn bỏ 3 thứ , là anh , là tình yêu và thứ này

Nhất bảo nhìn theo tay cô và thấy sợi dây chuyền đôi, bất giác sờ vào cổ mình và thấy sợi dây chuyền đó.Mỉm cười, nhẹ nhàng thả sợi dây xuống đất, tiếng va chạm vang lên. Cô xoay đi và nói :

_Anh nói đi

Nhất bảo nhíu mày nói :

_nói gì??

_lời chia tay

Nhất bảo ngạc nhiên, tại sao cô không nói mà lại là anh??Nhìn nụ cười của cô mà anh thấy mình tội lỗi, anh đã lừa dối tình yêu của một thiên thần anh không đáng tha thứ mà. nhìn cô nói :

_anh không muốn thế, anh muốn chúng ta là anh em được không ??

_nhà tình thương và những đứa trẻ vẫn đợi anh từng ngày

Nhất bảo ôm chầm lấy nó và nói :

_cảm ơn em, chúc em hạnh phúc

_anh cũng vậy

Tình yêu là vậy đó !! Nếu không thể yêu nhau chúng ta có thể làm bạn hay anh em , hãy mở lòng mình nhé !! Hãy cho đôi phương cơ hội chuộc lỗi nhé !!

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 5

Hai người rời nhua và mỉm cười, nhất bảo tự hứa " sẽ làm cho cô vui để chuộc lỗi với cô " Đến phòng nhạc, cô lộ vẻ vui mừng nói với mọi người: _ Mọi người Bài hãy ôm lấy em nam chính là Nhất bảo còn nữ chính là Ngọc tuyết

Nhất bảo nháy mắt và khẽ cúi đầu như xin lỗi, Cả bọn trừ anh ai cũng lại vỗ vai và nói chuyện cả. Nhưng khi lướt một vòng, cô bắt gặp ánh mắt không mấy thiện cảm của ngọc tuyết đối với cô , cô tự hỏi" Cô làm gì sai sao ? " Cô không nói gì khẽ nói để tách nhóm người kia khỏi nhất bảo trước khi nạn nhân thiếu oxi:

_Mọi người mau tập thôi,

_được _Đồng thanh

Ai ai cũng tạo phong cách mới cho " Ngẫu". Anh thì hát cùng cô , nhỏ thì chơi trống, cậu thì chơi ghita, ken thì ôm gấu teddy cổ vũ (ê mặt) tập rông rã suốt 5 giờ cũng chưa được tha mà còn phải múa. Cô thấy ai cũng mệt , chỉ mỗi anh là còn nghe headphone dựa tường thôi, chứ đám kia thì sai lại hết rồi. Cô nói :

_Cô ơi !! phần còn lại là tiết mục đặc biệt , tụi em sẽ tập ở nhà

Cô nhạc trầm ngâm nói :

_Liệu ổn không??

Cô nhìn bằng đôi mắt chân thành và giọng chắc nịch

_Được cả mà cô !

_umk, cô tin các em, cô lên nhé

Cả bọn sống dở chết dở kia nghe xong liền có sức sống dậy gom đồ luôn, đã vậy còn cãi lộn rồi trêu nhau nữa. Chỉ riêng mỗi Ngọc tuyết thì bén mảng tới chỗ anh để xin số điện thoại , anh nhìn chường mắt quát lớn :

_Đồ mặt dày, đã có bảo mà còn kiếm tôi, cô muốn chết !! _anh gằn giọng xuống

Nguyên đám quay qua nhìn , nhất là nhất bảo, sai thật rồi, chỉ vì con nhỏ đó àm anh lỡ mất tình yêu đời mình, nhưng đành bỏ thôi. Bảo lại nói :

_Tốt nhất cô về đi, và sau này đừng tới đây nữa

Ngọc tuyết không cam lòng nói ;

_Được, các người nhớ đó, nhất là cô

Cánh tay chỉ thẳng mặt cô, cô hơi ngạc nhiên nhưng thôi .Ả tức quá dậm chân đi về, Hoàng hôn tắt dần, để ánh đêm lên .Cả đám vừa tức vì Ngọc tuyết đáng ghét, vừa lo cho cô vừa đói vừa mệt nữa. Trên chiếc xe vision, cô mệt ngã trên lưng và ôm chắc ken. Ken cũng giảm nhịp xe lại không để chị mình lạnh. Dừng chân tại nhà trẻ , cả đám ăn nhanh rồi tập tiếp, cô thấy hơi mệt nhưng vẫn cố tập, Đó là tiết mục về tranh thư pháp và thổi sáo bài bụi phấn.

Lũ trẻ cũng vui vẻ mà ngồi coi văn nghệ miễn phí. Thấy nhất bảo, lũ trẻ ôm chăm lấy, có đứa còn oán trách :

_Người đáng ghét, ta đây không chơi với người, người y như chú mặt khi

_đúng

Nhất bảo khẽ hỏi :

_Chú mặt khi là ai thế ??

Cả đám ngưng tập chỉ vào anh, anh tức giận nói :

_Phiền phức , hứ _Xong bỏ ra ngoài

Đề lại cả lũ không ăn năn mà còn cười như điên nữa. 10 giờ, mọi thứ đâu vào đấy, lũ trẻ ngủ và lũ lớn cũng ngủ, chỉ còn mỗi cô là ngồi trước cửa đợi anh thôi. Nhìn đồng hồ, đã quá giờ rồi, Cô mang dép và ra ngõ đứng đợi. Trời lạnh thế này, anh cũng không đem áo lạnh theo thế nào cũng cảm cho xem. Cô liền đi lên các hàng xóm khác xin ít gừng và chút trà, ai nhìn cô cũng thương nên cho tất. Giờ đây, mọi người đang thấy một cô gái với chiếc áo lông to, và mang theo một chiếc áo khác. Cô tự nghĩ ' mình thích anh ấy ư ??' lắc đầu, cô cười chua chát, cô không muốn bị bỏ rơi nữa, gia đình bỏ , tình yêu bỏ , cô không dám thử nữa, cô sợ mình chết vì tình yêu mất. Có lẽ, cô nên đóng chặt trái tim mình lại. Cô chỉ xem anh là anh thôi không gì cả, đứng đợi đó, tận 12 giờ mấy, cũng thấy bóng người, cô vẫy tay và khoác cho anh chiếc áo khoác và mỉm cười nói :

_Vào nhà thôi!!

Anh nhìn cô và nói :

_Đứng đây chi ??

Cô gãi đầu và nói :

_Tôi ngủ không được , trời lạnh quá nên tôi xin ít gừng với ít trà á mà!!

_Còn cái áo này ??

_tôi đem theo , nếu có anh thì cho anh khoác nhưng may là có. thôi vào nhà

_đừng làm chuyện ngu ngốc _Anh bỏ cái áo khoác ra và vào nhà để lại mình cô đứng đó. Cô nhặt lên và cũng theo vào trong, vào bếp cô pha ít trà gừng , anh thì ngồi đó nghe headphone, cô thắc mắc anh nghe gì mà thấy rảnh là nghe, kệ. Đang pha giữa chừng, thấy ken đi xuống, con gấu không mang, cô nhìn ken lo lắng nói :

_Ken em sao vậy ??

Ken lạnh lùng nói :

_hết rồi

Anh ngạc nhiên gỡ tay phone và vào trong :

_Cậu sao vậy ??

Cô ngăn anh không đến gần, cô ôm lấy Ken thì bị cậu cào một lần dài trên tay , máu theo đó mà đổ xuống. Cô kéo tay áo màu đen dài xuống che vết máu thì lúc này Ken đã gục tên vai cô. Cô nhìn anh, anh hiểu liền đỡ Ken lên phòng, còn cô lấy đồ băng lại vết thương. Anh nhìn cô hỏi :

_Chuyện gì thế ??

_Nó bị ác mộng hồi nhỏ ám ảnh, lâu rồi chưa tái phát

_vết thương ??

_Không sao

Hai người rơi vào trạng thái im lặng, mắt trắng một đêm ngủ. Sáng sớm, ken thức dậy sớm nhất và ôm lấy chị mình và hỏi :

_Chị hai , sáng tốt nha

Cô hôn nhẹ lên ám Ken và nói :

_Em cũng vậy, kêu mọi người ăn sáng thôi

6gio10, cả đám mặc đồng phục và mang theo chút đồ linh kinh vào trường. Cô đi đằng sau anh nói :

_chuyện hôm qua, anh đừng nói ai nghe nhé !! cảm ơn

anh gạt đầu rồi theo mọi người đi chuẩn bị

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Roi??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Chương Ưm Bala : Phép Thuật Thứ 6

Tiết mục diễn ra vô cùng thú vị , Ken là người xung nhất, cô làm đủ thứ bâng rồi dơ lên rồi hét um sùm, làm thầy cô phải la một trận mới im, tội nghiệp. Xong , chuyện văn nghệ, tổ văn nghệ dẫn nhau đi ăn nhưng cô từ chối , cả đám nhìn , Ken hiểu rồi cũng cáo từ luôn. Hai chị em thay đồ đen rồi đi, dừng xe tại nghĩa trang. Cô bước nhẹ vào cùng Ken, cúi đầu chào người làm vườn ở đây, cô đi tiếp. Không biết cô đã đến đây bao lần rồi nhỉ ?? Có lẽ là không đếm hết, trong suốt thời gian ba mẹ mất, cô cùng Ken đến đây và có khi ở lại nữa. Ở đây tuy lạnh lẽo, không ấm áp nhưng ở đây cô có thể giải bày tâm sự của mình, nói nào có ba mẹ nơi đó là nơi ấm áp nhất , dù là nghĩa trang. Đến bên mộ ba mẹ, cô và Ken gặp người nói : _Chào ba mẹ, chúng con đến đây

Trên bia mộ, hình ảnh một người phụ nữ trẻ đang mỉm cười và cạnh là người đàn ông với khuôn mặt chữ điền phúc hậu. Cô quỳ xuống và nhỏ những cọng cỏ dại quanh mộ, còn Ken thì lấy hoa và trái cây ra bày lên, cô lấy từ túi ra một hộp đựng nến và thắp lên. Cô nói :

_khi nào nến tắt chúng con sẽ về

Hai chị em cô ngồi từ trưa đến tối, gió thổi vào lạnh nhưng cô không thấy vậy, Ken nhìn chị và nói :

_Chị không sao chứ ??

Cô quay sang nói :

_Ở nơi này, chị không sao, chị đang bình yên

Ngước lên trời, có hai vì sao đang sáng chói cô và Ken nhìn be mẹ và nói :

_ Là hai người phải không ??

tia sáng nháy lên , hai chị em mỉm cười, cuối cùng nến cũng tắt, Hĩa chị em đứng dậy ra về , đến nhà trẻ cũng muộn rồi vs hôm nay cô muốn về nhà, chắc đi và bác muốn gặp Ken lắm. đến cổng, cô bấm chuông, từ trong nhà hai người ra mở cửa và họ nói :

_ Có người đến gặp 2 con đó

Cô hơi bất ngờ nhưng cúi đầu vào, còn Ken thì bị bác hỏi thăm sức khỏe và khen hết lời. Bỏ giày ra, cô đi vào thì thấy anh. Cô vừa cởi giày vừa hỏi :

_ Anh tìm Ken ư ??Đội tôi kêu nó

_Không, tôi tìm cô

Cô bất ngờ hỏi :

_Tìm tôi ??

_ừ

Cô cởi đôi giày xong xếp lại rồi đứng dậy nói :

_ Có gì sao ??

_tôi một lời giải thích từ cô

_ chuyện gì , anh cứ nói

_Nó

Nhìn theo cánh tay anh chỉ , cô thấy hộp nhạc bằng gỗ của cô . Cô chớp mắt rồi hỏi :

_Sao thế ?

_sao cô có

_mua, sao thế ??

Anh bóp chặt cổ cô , cô vùng vẫy và nói đứt quãng :

_Anh..mau..buông..uông ..ra

_Nói dối

_KEN..K..EN

Anh siết chặt hơn, đôi mắt anh nguy hiểm hơn bao giờ, còn cô xung quanh chỉ còn một mảng mờ ảo. Ken vào nhà cùng cô và bác thì thấy thế, Ken liền đánh anh và ôm lấy cô, dì và bác đi kiểm thuốc và nước, gọi luôn bác sĩ.Ken nhìn người chị yếu ớt đang trên tay liền gần giọng nói :

_Huỳnh làm gì thế HẢ ??

Anh im lặng rồi nói :

_Tôi chỉ muốn hỏi về hộp nhạc

Ken hiểu , nhưng không muốn nói , ken nhìn chị và nói :

_Dù huỳnh có hỏi, chị ấy cũng không biết đâu, giờ chị ấy chỉ có một mảng kí ức mong manh của quá khứ thôi! Cố nhớ chỉ để bệnh tái phát thôi

Anh im lặng rồi rời đi, không một lần nhìn cô. Leo lên chiếc xe, anh phóng đi để lại dấu hỏi to cho Ken. Cậu biết hộp nhạc đó là của ai chứ ! Là của Song nhạc , em song sinh với song lam là chị ba Ken. Ken mặc kệ, bế chị mình lên phòng, mọi người kể cả vị bác sĩ đều thấy xót cho cô,một cô gái toàn diện nhưng kém may mắn,mất ba mẹ, bị gia đình nội hắt hủi, chỉ còn vồn vẹn vài người thân thôi. Sau khi đưa thuốc xong, bác sĩ nói :

_Nếu được hãy đưa cô ấy đi đâu cho thư giãn , đừng đề chuyện hôm nay lặp lại nữa, nếu như thế tôi đành chịu thua

Ken cúi đầu :

_dạ được

Tiến bác sĩ ra cổng, dì nấu cháo và bác thì khoáy sữa cho cô. Còn ken, cậu nhìn hộp nhạc và mở bên trong ra, một mảng chữ mờ N vs N love , cậu biết là Nhạc và Nam. Đóng hộp nhạc, bỏ vào tủ và đi lên phòng, mở cửa đi vào, ánh mắt Ken dịu xuống, vén vài sợi tóc cô lên, ken nắm tay cô và thầm nghĩ " Chị ơi, sắp tới chị phải một mình vs sóng gió rồi, Song nhạc ngày nào chưa về thì chị yên ngày đó , chị phải mạnh mẽ lên, em phải quay về nước rồi, nhưng em sẽ nhờ một người làm người bảo vệ cho chị ". Hôn lên trán cô một cái, Ken đứng dậy và rời đi, xuống lầu và nói :

_Cháu đi một chút

Không để ai trả lời, cậu đi nhanh trong gió, cái lạnh ban đêm thật là đáng sợ .

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 7

Ken chạy mĩa và dừng tại nhà của Bạch phàm. Ken bấm chuông in ỏi và chủ nhà cũng ra với bộ dạng khó chịu, nhỏ đang ngủ chưa tỉnh(còn sớm mà vô chuông ngủ rồi) mắt nhắm mắt mở quát : _Con nào, ai , biết mấy giờ không mà quậy nhà bà, có tin mai nhà được tóa sáng không hả ??

Ken không tin vào mắt mình, bà chị mà ngày ngày hiền lành chăm đọc sách mà hôm nay lại như thế ư ?? Đúng là ken chưa hiểu được hết con người quái dị này. Ken nhàn nhạt trả lời

_Em là thằng, ken đẹp trai, giờ này khoảng 18h55 phút, nếu được chị cứ thấp sáng

Nghe giọng, Bạch phàm tỉnh ngủ và xều xòa nói :

_ HIHI, em trai à, hihi chị không biết, mà em tìm chị có gì không ??

_chị cho em đứng đây luôn ư ??

_ấy chết!! chị quên, vào đi nhóc

Dắt xe vào nhà, nhô loi ken lại xích đu và hỏi :

_Em sắp bay rồi

_về nước ư ?? Song lam sẽ buồn đấy

_Buồn nhưng đâu buồn mãi, em mong chị giúp em một việc

_chuyện gì , em cứ nói

Đến đây, Ken quay mặt qua nghiêm túc nói :

_em đi rồi, không ai bảo vệ chị ấy được, em mong chị cố bảo vệ chị ấy trong khoảng thời gian em đi, để chị ấy tránh xa Thần nam

_ơ ?? tại sao phải xa thần nam ?

_hồi nãy huynh ấy đến nhà và gây chuyện chị em đang nằm ở nhà

_Tại sao Thần nam làm thế, song làm đâu là gì có lỗi với anh ta đâu

_Chị biết hộp nhạc mà chị em hay cầm lúc ở nhà không ?

_umk

_Chủ nhân hộp nhạc là Song nhạc , chị ba em mới đứng, người tặng chị ba là thần nam , lúc ấy còn nhỏ và giờ thần nam còn thích. Suốt mấy năm qua, huynh ấy luôn tìm người mà huynh ấy gặp và tặng hộp nhạc.Hôm nay tìm được, nhưng huynh ấy cứ hỏi chị song lam mà kí ức lúc nhỏ của chị ấy rất mong manh.

_Vậy thần nam biết chưa ??

_phức tạp lắm chị à!! mối quan hệ giữa chị hai , chị ba và huynh ấy không đơn giản. Nhưng chị nhớ những gì em nói hôm này, chị đừng nói ai nghe hết, âm thầm bảo vệ chị em nhé, em sẽ gửi người mà em tin tưởng nhất sang đây !!

_umk, chị sẽ chăm sóc song lam tốt, em mau về nhà coi song lam đi

Cậu đi gần tới cổng vọng vào:

_em cảm ơn chị trước

Lên xe, và lao đi trong dòng người vội vã và cái lạnh của đêm khuya. Về nhà, Ken lên phòng cô, thì thấy cô đang ôn bài, ken thờ dài,nói :

_Chị mau nghỉ sớm đi, đừng học nữa

Cô quay sang, mỉm cười nhẹ, mặt còn xanh, Ken thấy ly sữa đưa ngay cho cô và nói :

_Chị mau uống đi !!

_umk

Cô uống nhẹ nhàng lát thì hết ly sữa, ken lấy khăn giấy lau cho cô những vết sữa trên miệng. cô cười, Ken cười. Ken nghĩ " mình đi rồi ai chăm sóc chị đây, tại sao lúc nào không kêu kêu ngay lúc này về nước ?? chán thật" ken ngồi xuống nói :

_Chị hai , em sắp về nước rồi

Cô nghe mà đôi mắt ánh lên chút buồn và mắt mác nói :

_em phải đi sao ?? chừng nào ???

_Ngày mai

_Sao sớm thế !?? chị chưa làm gì được cho hết ,

_Không sao, em đi rồi sẽ về và gửi về cho chị một món quà

_quà?? chị không cần nhưng chị cần em , nhớ quay về sớm đó

_được rồi, giờ chị nghỉ ngơi mai còn tiễn em chứ,

_umk

Đợi chị mình nằm ngủ, ken mới ra ngoài và về phòng. Lấy vali và soạn đồ,ken làm thuần thục không cần ai giúp cả. Một lát đã xong, ngả mình và vận bảo thức ken lim dim rồi hào vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau, tại nhà của cô, khá nhộn nhịp và ồn ào. Cô ngồi ghế và xem tường. sáng sớm vừa mở cổng thì 3 chiếc vision chạy vào, nhỏ, cậu và anh. Lắc đầu , cô mỉm cười tội cho nam chính _ken. Đúng như cô nghĩ, giờ ken đang kẹt giữa , nhỏ thì lay lay khóc suốt suốt, còn cậu thì nói đủ điều, theo cô là không có cái nào ra cái nào cả. 10 phút trôi qua, cô thấy ken đuối rồi mở miệng :

_Mọi người diễn lỗ rồi, dừng lại cho em ấy đi không thì trễ giờ bay đó

Hai người sức tỉnh, buông ra và đồng thanh nói :

_em đi mạnh khỏe_đồng thanh_cả hai liếc nhau rồi đi

Anh thì lại ôm và nói nhỏ :

_Tôi xin lỗi hôm qua

Ken nghe rồi gạt đầu mỉm cười. Quay qua quay lại, không thấy cô đâu, Ken tính kiểm thì nghe mùi gì thơm , hướng tới phòng bếp, cô đang mang theo hai hộp gì đó, là bánh. Đưa cho ken rồi ôm lấy cậu thủ thi 3:

_nhớ về sớm, chị không đưa em ra sân bay được

_không sao, thôi em đi nhé

Cả đám vẫy tay tạm biệt , bóng Ken khuất là bóng người cô ngã quỵ

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 8

Cả đám hết hồn, đưa thì lay mãi, bác và dì thì nhanh chân gọi bác sĩ . Anh nhìn rồi bế cô lên phòng, lúc bế cô lên tay , anh cảm giác hơi quen thuộc, nhưng thứ đó không làm sao nhãng anh, người anh yêu chỉ có cô bé đó thôi. Đặt cô trên giường, anh rời đi và xuống phòng khách. Trong phòng chỉ còn cô , nhỏ ,cậu và vị bác sĩ. Nhỏ như khóc nấc lên , tựa vào vai cậu, hai hàng nước mắt của nhỏ chảy mãi làm ướt sũng cả một vai áo cậu. Nhìn nhỏ như thế, cậu khẽ đau lòng mà chân chừ định ôm nhỏ nhưng rồi lại nghĩ " cậu và nhỏ đã là gì của nhau đâu! Buông bàn tay xuống mà cứ đứng đó cho nhỏ tựa vào khóc. Vị bác sĩ nhìn nhỏ và nói : Bạch phàm, sức khỏe của Tiểu lam không tốt đâu cháu , ta khuyên trong vòng 3 tháng nên đưa đi ra nước ngoài đi, chứ tình trạng này sẽ từ từ nặng dần và bệnh nhân sẽ ra đi một cách nhẹ nhàng không ai biết. Hãy nhớ những gì ta nói

Tại nhỏ như không tin những gì nữa, 3 tháng 3 tháng thôi sao ?? Nhỏ thất thần, cậu thấy vậy khẽ gạt đầu thay lời chào bác sĩ. Cậu đỡ nhỏ ra ngoài và đóng cửa phòng lại, vừa ra ngoài nhỏ ngồi bệt xuống tựa vào tường, nhỏ khóc mà không dám thành tiếng. Cậu ôm ngồi xuống đỡ nhỏ, như tìm được bờ tựa nhỏ vừa nói vừa khóc:

_Tại sao chứ ?? tại sao ông trời lại bất công với nó thế ?? Nó đã mất tất cả , giờ lại giành đi mạng sống của nó , làm sao nó chịu được đây. Nó đã quá đáng thương rồi mà...hức..hức.Mất gia đình, người thân ruộng bỏ.....chưa đủ hay sao ?? sao cứ phải chịu đủ mọi bất hạnh vậy ?? Rồi đây thời gian tới, làm sao nó phải đối mặt đây?? Suốt cuộc đời của nó, 17 18 năm, mà niềm vui phải đếm trên đầu ngón tay, nỗi buồn thì chồng chất,.....Thà nó cứ khóc đi, cứ yếu đuối đi, tại soa cứ nhẫn nhịn một mình nó chịu đựng chứ ?? huhu.. _Nhỏ khóc nấc rồi ngã vào lòng cậu, nhìn đôi mắt sưng húp cầu nhỏ, tâm cậu đau thắt chặt, bế nhỏ vào phòng và đắp chăn lại.Quay người đi, nhìn nhỏ cậu thầm nói " Tôi biết song lam khổ nhưng em phải cố gắng lên, tôi sợ em là người gục trước " Cậu xuống nhà, nhờ mọi người chăm sóc nhỏ và cô rồi ngồi với anh. Cậu nói :

_Cậu nghĩ sao ?? , có nên nói với Ken không ??

Anh trầm ngâm rồi lắc đầu. bây giờ anh rồi lắm, khi bé cô anh thấy quen thuộc lắm nhưng không nhớ. Cứ thế cậu và anh rơi vào trạng thái im lặng. Chiều, cô tỉnh dậy, nhìn xung quanh, khẽ ngồi dậy, mang đôi dép và từng bước xuống nhà, chưa bước bao nhiêu thì đầu hơi choáng váng. Cô cô vịn tường suốt ngã thì ai đó đỡ và theo đó là giọng hoảng hốt của nhỏ :

_ Cậu không sao chứ ??

Cô lắc đầu và nói với cậu : cảm ơn cậu !!

_ umk, bạn bè cả mà

Đỡ cô xuống, như nhớ gì đó, cô hỏi :

_ Mình bệnh gì thế ??

Nhỏ nhập vai av2 nhanh miệng nói :

_ Cậu đó, suy nhược cơ thể , nhớ anh nào mà bỏ ăn bỏ uống vậy ?? đừng nói giống tớ thích mấy anh soái ca nhé ???

Cô thờ ơ, cứ tưởng cô bệnh nặng lắm, cô giọng ngọt ngào nói :

_ Cậu thật là , soái ca chỉ có mỗi cậu yêu đấy

nhỏ mỉm cười và ôm lấy cô. cô cũng ôm lại, cậu mỉm cười nhìn nhỏ và cô, tình bạn hai người thật đẹp. Cậu thấy khá dễ nói :

_ Mau xuống ăn thôi

Tiếng ọt ọt đầu đó vang lên làm nhỏ và cô đỏ mặt và bật cười, Dịu cô xuống cầu thang, mọi người cùng ăn. Anh thì ngồi đó và vặn dây headphone đó, kì lạ thật, nhưng thôi cô không thích xen vào chuyện người khác. Ngồi vào ăn, không khí yên tĩnh chỉ lâu lâu nghe vài câu trêu ghẹo rồi rơi vào trạng thái im lặng. Chợt điện thoại cô reo:

Người ơi, trả lời em đi

Rằng trong tim anh có em, không cần ai

Đừng nói dối, bởi vì em vẫn mong chờ, 1 câu nói từ trái tim anh em cần nghe

Nhớ những lúc bên cạnh anh, em cứ nghĩ sẽ mãi như thế này

Người ôm em, trao em từng hơi ấm

Để bình yên này bên em, để ta luôn được vui...

Em không muốn, anh nói dối làm trái tim anh thẳm đau

Em chỉ muốn anh bên em và nói yêu em thật nhiều

Người đứng xa em, bởi vì khi mất nhau là con tim em phải quên đi hình bóng anh sẽ rất lâu (người em thích là anh)

Cô tìm thì thấy cậu đưa cho , bật lên nghe, thì một giọng nữ vang lên :

_ Song lam , em song nhạc đây

Nhỏ chợt dừng lại, đôi mắt u oán hơn, đôi mày của cô nhíu lại , 2 người con trai cũng nhìn. Cô đáp:

_ Em khỏe không ??

Đầu dây bên kia bật cười rồi nói :

_ Ở đây rất vui chị ơi, em được ÔNG BÀ NỘI THƯƠNG LẮM !!

Song nhạc nhấn mạnh từng chữ ÔNG BÀ NỘI THƯƠNG LẮM, nhiều đó thôi đủ để cô khóc, nhưng cô vẫn nói :

_ Thế tốt rồi, mà em gọi chị có gì không ??

_ em tính về nước, 3 tuần nữa em về chị chuẩn bị phòng nhé, phòng phải sạch sẽ, thơm tho mà em muốn chính là phòng chị á, hìhì

Nhỏ đập đũa mạnh rồi cúp điện thoại nói :

_Mày cảm miệng cho tao , mày ở đó có cuộc sống đó là do chị mày hết đó, mày không cảm ơn mà làm vậy ư ??

Muốn ở, được để tao dọn chuồng heo cho mày ở , chị mày thì hiền gặp tao, đừng mong tao nhường nhịn,

Đầu dây bên kia nói :

_Em không cố ý , nếu có gì em xin lỗi nhưng em sẽ về và Chơi cùng với chị

Nhỏ điện lên :

_Chơi đầu nhà mày, cứ về bà đây tiếp hết , tiếp cho mày ra đường sống luôn

_em sẽ chờ_RUP

Nhỏ bình tĩnh rồi ngồi xuống , cô thì vẫn ăn nhìn mọi người nói :

_Đừng để ý mọi người ăn đi

Nhỏ nói :

_Câu chịu hay thiệt, nhường tất cả ư ?? Nhường ai không nhường nhường con thím đó

Cậu chưa hiểu lắm, còn anh thì ăn bình thường nhưng bộ óc thì đang cố tìm ra lời giải. Cô vỗ vai nhỏ và ăn tiếp, bữa ăn vì một cuộc điện thoại mà ảm đạm hơn. Mỗi người một tâm trạng, đau buồn có, lo lắng có, thờ ơ có,bữa ăn vô vị

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 9

Hôm sau , mọi thứ vẫn diễn ra bình thường tuy nhiên ánh mắt hôm nay của cô có hơi ảm đạm. Nhỏ thì giữ lời hứa và luôn dõi theo cô . Có một điều là hôm nay không có ken nên cô phải đi chung với anh và nhỏ và cậu vẫn vậy. Cô không quan tâm mình phải đi với ai nữa, mắt cô toát tia buồn hướng về một nơi xa xăm nào đó. Đến trường, cô khoác tay nhỏ và lên lớp như bao ngày. Bỗng nghe tiếng tin nhắn , nhỏ chợt nói cô:_Đợi mình tẹo nào!!

_umk

Mở tin nhắn ra, nhỏ mỉm cười và nói :

_Có người đợi cậu ở tuốt ngoài cổng á

Cô nhúm mày nói :

_Ai thế ?? tớ không muốn gặp tên khùng nào đâu nha!! tớ không có tâm trạng

Nhỏ lanh chanh đẩy cô và nói :

_Gặp người này khác có tâm trạng ngay

Cô đi nhưng bước hơi chậm, thờ dãi không biết cô bạn thân lại dở trò gì nữa. Bỗng cô khuất dần, vừa lúc anh và cậu đến , cậu nhìn thấy cô quành ra cổng thì hỏi :

_Song lam đi đâu vậy ??

Nhỏ vui tít mắt nói ;

_Tìm niềm vui

Cậu nhìn rồi chỉ ngoài kia hỏi :

_Niềm vui ngoài kia ư ?? tôi phải xem thử

Chưa kịp đi, tay cậu bị cô nắm lại và nói :

_ Ở lại lát niềm vui tự tới

Cậu hỏi :

_ vậy tại sao song lam phải ra ngoài mà không ở lại ??

_ cậu ấy là chìa khóa mở niềm vui

Anh nhìn hia người rồi nhìn ra cổng, anh không nàh2n rồi đến vậy đâu , kiểm cái ghế đá rồi đặt mộng ngồi xuống lấy tai phone và nghe. Còn cô thì sao nhi ?? Sau khi ra đến cổng thì nhìn xung quanh, bỗng một tiếng gọi :

_ Tiểu Song

Cô như chết đứng tại chỗ, chỉ có một người mới gọi cô là tiểu song thôi , _ là Kid anh kết nghĩa. Quay người qua, nhìn người anh đang dang tay chào đón, cô chạy lại mà ôm lấy Kid , cô mặc kệ mọi người, cô khóc , thì ra món quà mà ken gửi cho cô là Kid, cô đẩy anh ra và nhìn, anh cao hơn và có vẻ chừng chạc hơn , có điều anh đang khoác lên mình chiếc áo đồng phục trường cô. Kid nhìn cô mà đưa tay lau nước mắt và nói :

_ Không ngờ bao lâu em đã thành cô bé mít ướt rồi !!hahha

Cô nhìn Kid rồi nói :

_ mặc em, thôi mau vào trường thôi

_ umk

Kid nở nụ cười quý dị (ón da gà) đi theo nhóc con , Kid xách balo và đến chỗ nhỏ, ôm và hôn lên trán nhỏ làm ai đó bực mình nhưng không lộ rõ. Kid nhìn xung quanh rồi dừng ngay anh mà ngạc nhiên nói :

_ Em trai, anh iu em qua

Anh mở mắt, một chút tia hốt hoảng hiện lên , anh vội bật dậy và nói :

_ Anh đến đây làm gì ??

_ Ken nhờ ta đến, ta muốn ôm người quá móa móa

Anh vội né và đi lên lớp, 3 con người nhỏ , cô và cậu né đi và nói :

_ Có ai hỏi đừng nói chúng em quen anh nhá !! bye bye

Rồi ba chân bốn cẳng chạy đi, để lại mớ hỗn độn cho chàng trai, lát sau bộ óc hoạt động thì mới hiểu , chúng nghĩ Kid bị 3D, đau khổ, lắc đầu rồi đi vào phòng giáo viên, Kid nói " ta sẽ trả thù và các người sẽ thảm hơn" mỉm cười , nụ cười thấy ghê !! (hihi) Reng chuông. Đầu tiên là lớp cô , nguyên lớp đang ôn bài, có người thì đang bàn về vẽ xem phim hay đi đâu đó du lịchbla bla..Cô và nhỏ thì ôn bài, vừa học nhỏ vừa than:

_ CHứ gì khó học quá, đúng là Nobita trọc đầu ác thật, cho bài học quá trời

Cô bật cười vì cái biệt hiệu và nói :

_ Cậu đừng đặt biệt danh cho thầy sử nữa mà, tha cho cô vẽ luôn đi

Nhỏ nghe đến cô vẽ liền nói :

_ Cậu nói Chu chỉ nhược á hã ?? Hứ tớ ghét bà ta giám cho con 0 vào bài vẽ của tớ còn nói " Em chưa tô màu, cô cho 0 chừng nào tô được phần nữa cô cho 2,5 nguyên bài cô cho đạt" _Nhỏ nhái giọng mà nguyên lớp phải nhìn và một tràng cười của lớp vang lên. Chỉ tội nhỏ lớp trưởng la muốn quăng luôn cái hòng mà chả được tích sự gì, lớp phó thì ghi tên quá trời mà chẳng ăn nhằm gì , chỉ cho đến khi thầy giáo vào và dất thoe một cậu con trai _ là Kid. Thấy mà được nhỏ cho là nobita trọc đầu hăng giọng và nói :

_ Các em ngồi !!

Đội cả lớp ngồi thầy nói tiếp :

_ Đây là đồng quân _các em có thể gọi là Kid

Vừa nghe tới đó, cô và nhỏ ngẩng lên (nãy giờ nghiêm mà nhìn bài ôn bài, đùa thềm nhìn lên)nhỏ thấy và nói :

_Kid , kid xuống đây ngồi với em , không nói sớm xuống đây

Cô kéo áo nhỏ mà nhỏ không nghe la lớn hơn và một viên phấn vô mặt tiền luôn. Ông thầy lớn giọng :

_Bạch phàm, chiều nay em đi quét sân cho tôi

Nhỏ đứng hình, và mọi người thì cười rộ lên , nhỏ hỏi :

_Vì tội gì ạ ??

_dám hôn và lớn tiếng trong giờ học

_hôn ??

_đây là thầy giáo mà em gọi như bạn em vậy là sao ??

Cô và nhỏ nhìn Kid thì thấy anh cười, quê rồi nhá !! Nhỏ đập bàn thì bị la nữa cuối cùng cúi xuống xin lỗi rồi ngồi xuống. Cô thì lắc đầu , giao lớp xong Kid vô giới thiệu sơ sơ ,à sơ sơ thôi mà nguyên tiết. Thế là tiết một câu cô và nhỏ. Còn anh và cậu thì sao đây ?? Một bất ngờ sắp đến.

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 10

Lớp học của anh và cậu Đã cuối cấp nên những trò quậy nhất của được tung chảo hăm để lại Ấn tượng sâu sắc trong kỉ niệm thời đi học. Hiện trường, Thầy giáo thì ngồi nhìn lũ học trò mà chán nản, ông đã ngồi đây từ tiết 1 chỉ để giới thiệu giáo viên mới, đáng ra giờ này, tiết 2 ông phải ra ngoài nhâm nhi cà phê và ăn bữa sáng dở dang. ai ngờ phải ở với lũ nhóc này chứ. Nhìn vào cử tướng ông là bảo mẫu của 38 đứa trẻ vậy, thờ dài nào nề nhìn xung quanh. Đứa thì mua giấy tự sướng rồi suốt ngày chụp mãi , mặt dù nó rất xấu. Lớp trưởng thì ngồi hát xong rồi ôm gấu thỉnh thoảng la vài cái rồi im. Góc cuối bàn thì cả bọn chụm đầu vì chữ GAME , hét liên minh tới luôn truy kích đột kích gì đó. Phía vách thì là đám một sách quái lạ, đứa nào cũng đeo cặp mắt dây cộm nhìn như "tri thức" vậy. Riêng anh và cậu thì sao nhỉ , anh thì ngồi nghe nhạc , cậu thì ngồi vẽ vẽ cái gì đó lâu lâu lại cười.Bỗng điện thoại cậu nhận được tin nhắn từ nhỏ (2 ba má này ghê quá trời cho số nhau hỏi nào vậy trời) trượt vài cái, mở tin nhắn , là của nhỏ đọc" sắp có bảo ở lớp cậu rồi đây, lớp tui mới có bảo may mắn nhờ nhờ nụ cười tươi nhất khi còn cười được hớ hớ" Cậu quay xuống cho anh đọc, anh nhún mày thôi bỏ đi. Lát sau khi ông thầy sức tàn lực kiệt thì giáo viên mới vô, lũ con gái la rần rần , ông thầy nói vài câu xã giao xong rồi đi. Cậu và anh nhìn Kid bằng đôi mắt ngạc nhiên và căm ghét. Kid thì vẫn ngày nào, của gái nở nụ cười và nói ;

_Chào mấy em, thầy là giáo viên mới tên là đông quân

Anh nhâm nhâm đóng quần thì có, kid nhìn anh căm tức và nói chuyện với đám con gái, vừa nói vừa cười ;làm tụi nó là quá trời:

_TRời ơi !! trời đất ơi, oppa đòi tao

_trời ơi dễ yêu

_ngàn trái tim dâng anh

_mày có một trái tim à, dâng rồi sống bằng gì??

_có anh là tao sống

_anh đi rồi, chết hả ??

_umk

bal bal đủ thứ chuyện ,và Kid nhà ta đang dâng trào hạnh phúc thì một đứa la lên :

_Tụi bây sai sai hết đời, người ta có câu Gìung càng già càng cay đúng hông ??

Lớp gật đầu

_Vậy về sau là.....

lắc đầu

_Trai càng gay càng đẹp, hớ hớ , hô hô

Đó là câu phát ngôn của một thằng bê đê trong đám một sách và đương nhiên nụ cười của kid lệch dần, kì này lớp này khó đối phó và 2 thằng nhóc đó khó hơn nữa. Anh và cậu thì mới biết bất ngờ, bảo gì đó của nhỏ nhắn là tên cha già này. Một hôm anh và cậu xuống canteen thì gặp nhỏ và cô, nung sắc mặt nhỏ bị biến dạng không nhẹ. Tìm một chỗ trống ở bãi cỏ, cô mở hộp đồ ăn nhẹ theo cho cả đám ăn, cô lay nhỏ, không động tĩnh, đôi tya nhỏ nằm lại rồi hét lên , anh và cậu nhìn cô như tìm lời giải thích, cô thờ dài nhìn con bạn đang vật vã đau khổ , rồi kể:

_Thì hồi nãy, lúc reng chuông ra chơi một trai lớp kế bên tặng quà muốn nhỏ làm bạn gái, mà nhìn sơ sơ thì bạn này cũng là công tử nhưng không ưa nhìn , cậu ta tặng hai túi một túi còn một túi là tặng rau củ quả nói là tắm bổ, giảm cân, còn túi còn lại là cục xà phòng . Nguyên đám nhìn rồi cười, nhỏ thì nghe từ giám cân xong ra vậyKhông chỉ vậy, nhỏ do mất kiểm soát, lấy luôn cây cái bông đập vô mặt bạn đó , rút cặp kính xong nhỏ chửi, thầy giám thị lên bắt nhỏ

Cậu hỏi:

_kể tiếp đi

Cô nén cười nói : _trực vệ sinh một tháng

Cậu cười như điên, nhìn nhỏ mà chỉ chi trò trò, nhận được ánh mắt giết người và tay nhỏ cầm cục đá, cậu im ngay lờ nó Mất kiểm soát thì cục đá sẽ bay vào cậu mất. Ngậm ngùi ngoan ngoãn ngồi ăn shushi với anh cho sướng, nhưng ngứa miệng hỏi thêm :

_Ồ mà tại sao trực 1 tháng đáng ra nặng lắm là hai tuần mà??

Nhỏ như bót giặt, miệng vừa nhai shushi một cách mạnh bạo vừa nói :

_Tại tên kid, không nói là giáo viên đi, làm tui cứ tưởng gì kêu hấn xuống ngồi rồi xong đòi tàn luôn, Hừ, ở đũa đó thầy giám thị, kid và cậu học trò kia đang ất xì. Bỗng từ đâu một cô bé tóc cột hai chùm chạy lại nói :

_Mọi người ơi, cho em hỏi ai là chị Song lam vậy ?/

Ngưng động tác ăn, cô lấy khăn giấy nho nhỏ lau miệng rồi nói:

_Là chị, có gì không em??

_dạ chị có buu kiện, em trực bên phòng nhận đồ từ cổng vào cho học sinh , có tên chị nên em giao, xin lỗi vì làm phiền bữa trưa của anh chị

Cô mỉm cười nói :

_Cám ơn em nhé, mà chị làm phiền em xúu nhé !!

Cô bé cột hai chùm lí lắc nói :

_chị cứ nói

_ai gửi cho chị thế ??

_em không biết,

_umk, chờ chị xúu

Cô mở túi đồ ăn, lấy một hộp màu xanh biển đưa cô bé nói :

_Em đưa anh nhất bảo hộ chị,

_dạ, tạm biệt chị

Nhỏ vừa nhai vừa nói,:

_hộp quà của ai mà to tổ chẳng vậy ?

Cô lắc đầu rồi mở ra, lại một hộp, mở tiếp 5 lớp hộp cuối cùng hộp quả nhỏ hiện ra, mở xong cô như bất động

Chương 11: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 11

Cả đám nhìn 4 quyển sách mà ngơ ngác, thì ra là quà mà nhà tình thương tặng, nhắc mới nhớ từ ngày về nhà cô ít đến hẳn chỉ có mỗi Nhất bảo là ở đó thôi. Cả đám ngừng ăn, cả anh cũng vậy. Cô lấy từng quyển sách ra, mỉm cười đa số là sách về con người và cách rèn luyện con người. Cô thì cười nhẹ, có một tấm giấy cô lấy và đọc: " Gửi các con, ta cho các con những quyển sách này vì muốn chúng con có một khoảng thời gian suy nghĩ về cuộc đời, cuộc đời này quá vội vã và toàn toán tính. Ta mong các con sẽ đủ thời gian để trưởng thành hơn. Bạch phàm, con là cô gái tốt bụng nhưng hãy kiềm chế xúc cảm nhé con, cậu nhóc du nguyên hãy thoải mái hơn đi con, còn Thần nam, ta biết con quá gò bó với võ bọc mà con tự tạo, ta không biết có chuyện gì với con nhưng con hãy mở ra, một chút thôi để nhìn cuộc sống. Nó đáng sống lắm và thú vị khi con nhìn nó bằng đôi mắt khác. Cuối cùng, Song lam con là người ta lo nhất, cuộc sống con quá nhiều chong gai, những hãy bước tiếp đi con ơi!! Ta biết sắp tới còn nhiều thứ con phải đối đầu, ta sợ chúng con sẽ gục ngã, ta viết bức thư này để thức tỉnh mọi thứ trong các con. Coi như ta đã giúp các con, hãy bình tĩnh và bên nhau nhé! Ta có việc trong thời gian dài nhưng ta sẽ dõi theo các con, nhưng nếu các con mệt mỏi thì hãy về nhà tình thương nơi đó luôn rộng mở chờ các con. Ta hi vọng khi về mọi thứ sẽ là một màu hồng hạnh phúc. May mắn nhé các con" Cô lấy quyển sách mở ra và nhìn trắng khò, vô ngoài tựa như quyển sách nhưng là nhật kí, trang đầu có ghi " Nếu có gì buồn hãy ghi vào đây, đừng ghi những gì hạnh phúc" Màu xanh trời cho nhỏ, màu trắng cho cậu, màu đen cho anh và màu xám cho cô. Cả đám rơi vào khoảng không im lặng đến khi tiếng trống trường vang lên mới thoát khỏi mơ hồ. Dọn dẹp, nhỏ và cô lên lớp, anh và cậu cũng vậy. Vào lớp, cô và nhỏ ngồi xuống và cất món quà quý báu vào cặp. Mở tập ra coi sơ và học kỹ lại, cô chăm chú ôn bài đến khi lớp trường hô lớn : HQC SINH

Cả lớp nghiêm hết, thầy giáo ngồi xuống và lấy sổ điểm ra. nhìn sơ thầy gọi tên cô, cô ôm tập đi lên và nhìn thầy. Một câu quen thuộc mà thầy hay hỏi:

Có thuộc bài không ??

Cô nói :

Dạ em thuộc

Thầy nhìn cô và nói :

Em lên giải bài này và ghi lý thuyết phần này

Cô nhìn bài mà thở phào lên lắm, nhưng bước quan trọng cô lại quên, cô nhìn nhỏ nhỏ nói ba lúp ba lúp gì ở dưới may àm cô hiểu, cô ghi lia lại xong đặt phần rồi nhìn thầy, thầy nhìn xong nói :

Tốt 8 điểm

Cô đơ mặt, sai gì mà 8 chữ, thôi thì ngâm ngùi về chỗ. Nhỏ dơ ngón tay lên nhìn cô cười, cô cũng cười lại rồi lấy sách vở ra học bài mới. Còn lớp anh thì sao nhỉ ?? Tiết đầu vô kiểm tra 5 phút đột xuất thì hơn nửa lớp gần đột quỵ, omg hôm qua toàn chơi game liên minh huyền thoại không giờ làm gì đây ?? Cậu nhìn anh nói :

Hôm qua đánh liên minh nào học bài, mày học chưa ??

Anh gật đầu và nói :

Hôm qua đánh liên minh thì ghi vô giấy rồi nộp

Cậu nhìn anh mà làm bầm, mày ngon lắm !! Anh nhìn thẳng bạn mà tức cười. Nói vậy chứ anh vẫn giúp cậu nhưng chỉ cho cậu 5 điểm thôi, cậu năn nỉ cho nên anh cho thêm 0,25, cậu hứa bao đồ ăn cho luôn 8 điểm, cậu cười khả khả. Anh lắc đầu, anh biết thế nào cũng quyết cho xem, tưởng này cậu điên lần thứ 34 rồi, mà chưa thấy được cục kẹo 500đ nữa, Sau khoảng thời gian dài dằng dặc của hai tiết sử văn cũng yên ổn ra về. Vừa xuống sân. cả đám gặp nhau, cậu thì nói;

Chiều đi đâu chơi đi!!

Cô ngẫm nghĩ rồi nói:

Ngày mịa có kiểm tra hay đem theo sách vở đi rồi lại nhà tớ, có chỗ hay lắm !!

Nhỏ nhìn cô nói :

tới nơi đó thiệt ư ??

umk, hìhì

lâu rồi không biết nó còn nhớ ta không ??

_nhìn cậu nó nhớ tới khúc thịt heo à!! haha

Hai đứa giỡn với nhau mặc cho mọi người chỉ trỏ, cậu thì chụp một tấm rồi cười.

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 12

Gần chiều, cả đám đến nhà cô, cô hôm nay mặc mặc hần áo thun với quần thun đen, không thắt bím hay uốn gì mà xả thẳng xuống. Cô mỉm cười rồi lên xe đi với cô, cậu và anh đi riêng. Đường hơi xa đi gần 1 tiếng mấy mới tới, xuống xe chưa còi mủ nhỏ đã chạy tới cánh cổng nhà màu trắng mà đập cửa nhún chuông, cô bật cười, anh thì không nói gì cậu thì phì cười khi thấy nhỏ như vậy. Chưa thấy ai, nhỏ hét lớn :_PU PU, MẸ LAM VS MẸ PHẠM TỐI NÀY

Cậu và anh hơi nhìn cô như muốn câu trả lời, cô cười nhún vai chỉ chỉ, cả hai nhìn một con chó lớn hơn cả nhỏ từ trong nhà chạy ra, đơ mặt luôn.cô kêu nhỏ và cậu dắt xe vào sân, Cô lại ghé và vuốt ve Pu, cô hỏi khẽ :

_Cha già đâu rồi con ??

Con chó ngẩng đầu như hiểu , chuẩn bị đứng dậy chỉ đường cô đi theo thì một giọng oang oang vang lên :

_CHA GIÀ, CHA GIÀ OI

Cô nhìn pu lắc đầu nhưng khỏi chỉ nữa có người giúp rồi. Anh nhìn xung quanh hơi quen thuộc , đây là nơi mà anh công cô bé năm xưa, nhìn sang cô anh nhìn nhưng rồi thôi, cô gái đó anh chỉ biết cô bé hát hay nhưng lúc trước nghe cô hát còn thua vịt đẹt nữa. Bỏ suy nghĩ, anh khều vai cậu ý đi theo cô và nhỏ. từ trong vườn phát ra giọng trách yêu:

_Kẻ nào cả gan dám gọi ta là cha già hử ??

Nhỏ lanh chanh ra dáng người xưa háng giọng :

_Thưa người, kẻ nào dám cơ chứ là con yêu nữ Song lam ạ!!

Chưa gì hết một trái cam sắp vỡ mặt nhỏ may chụp kịp, nhỏ không sợ nói :

_Thiệt là, cam cha trồng ngày càng tươi vs mọng nước nha!! có bơm silicon không nhỉ ??

Nhỏ vừa phát ngôn cả đám cùng cười, cô may còn bình tĩnh nói :

_Thôi anh à, ra đi

Từ bụi chuối một chàng trai vs trang phục làm vườn bước ra, quần áo và mặt mũi hơi bẩn vĩa cát đất nhưng không che được vẻ đẹp của anh.Nhỏ thấy vậy cũng chột một câu :

_Hoàng tử bụi chuối, hahahh

Một phát, nguyên trái mận vỡ mặt trứng hồng tâm, nhỏ la làng :

_cha già thúì , dám chọi ta

_grừ, ta là anh hai người đó tiểu yêu nghiệt đáng chết

Rồi cả hai là làng, cãi lộn , cô nói :

_Cha già anh ko tiếp khách hà ??

Chàng tari dừng lại nhìn hai chàng trai nói

_chào , anh là kun anh hai tiểu phạm, xin hỏi quý danh hai công tử đây

Cậu cúi người và nói :

_Em là du nguyên

Anh nhìn kun , nói :

_Thần nam

Kun nghe xong , nói :

_Em là thần nam??

_phải, có gì không ??

_không , có gì thôi mấy đứcc chơi đi , muốn ăn gì cứ hái nhưng đừng bẻ tùm lum hư cây nhà anh

_bẻ đi bẻ thoải mái

Cốp

_con gái ăn nói vậy hử ?? bẻ thoải mái là sao , vườn mà hư ba mẹ về đánh em tét mông

_biết rồi, nói mãi

_ra chơi vs mấy bạn đi anh vô lấy nước vs bánh

_bánh trái cây nhá

_ok

Nhỏ lon ton ra ngoài cầm điện thoại chụp hình vs cô ;

_Này kiểu ngáo nào!

tách

_Kiểu cute

tách

_làm duyên nào

tacxhl

_mặt quỷ này

tách

hơn 20 chụp tấm à , nhỏ lòi 3 người và anh hia gộp lại chụp , cứ thế cứ thế khoảnh khắc nào đẹp đều chụp lại cả, ngay cả cảnh cậu bị chó pu rượt chụp luôn, nhưng không biết sao lát thành cậu rượt cho pu' hehe chuyện là vậy

Do ham hố trái chôm chôm nên cậu leo lên leo xuống , chôm chôm chôm rớt ngày đầu cho pu một trái , 2 trái , 3 trái rồi nguyên chùm , anh chàng ngay thơ nào biết, lại ham hố lụm đập luôn đuôi cho pu, tức nước vỡ bờ sức mạnh chó cái sống lên rượt tên đáng ghét . Cô kêu mãi chó mới ngưng , nhưng vẫn liếc , đã vậy cậu còn chọc:

_Em muốn selfie với anh thì nói, nhưng em xấu chụp cháy máy á

Nhưng con chó nằm yên nhưng ai biết đâu con chó đang vạch ra âm mưu đen tối. Lát sau , khi cả đám mệt thì bước vào chòi, cởi bỏ giày dép ra và làm bài, do không đủ bàn để đồ ăn nên anh hai bạch phàm để đồ ăn dưới sàn, nguyên đám chăm chú làm bài , duy anh thì nhìn xung quanh rồi lấy điện thoại nghe nhạc, vừa nhịp tay vừa làm bài, hầu như anh làm được tất và còn giảng cho mấy tui cô hiểu nữa. Nói là học nhưng vừa học vừa giỡn mới đúng, hết quẹt mực xong tui chơi tù ti búng trán, cả trấn sùng phù may cô và anh không chơi. LÁT GIẢI LAO, mọi người cùng ăn bánh nhưng lát sau nghe được tiếng la thất thanh của cậuA BÁNH TUI ĐAU, ANH KUN ANH CHƠI EM À , EM LÀM GÌ NÊN TỘI ĐAU CHÚ

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 13

Dừng lại hiện trường, chiếc bánh cậu đang biến mất và chỉ còn mỗi cái đĩa trắng tinh khiết. Cậu trách anh hai bạch phàm nhưng khi nghe mọi người nói là rõ ràng các đĩa có bánh đủ cơ mà. Cả đám đang bàn khoăn một tiếng 'gâu gâu' vang lên, cả đám hướng về chiếc bánh trà xanh đang trong miệng chú chó pu, như có khối rồi ai châm lửa lên, cậu điên lên lấy dép chọi rồi chạy theo con pu, hết biết hia người này một người một chỗ. Khi học bài và chơi thì đã xup tới, cả đám gọi gia đình xin phép nghỉ lại sớm đi học luôn.Được sự cho phép, cả đám vui như điên và Kun lắc đầu, chỉ có 5 tiếng thôi mà vườn nhà Kun hoang tàn dễ sợ, mấy cây hoa Kun trồng định năm sau hái cưới vợ cho lãng mạn ai dè chúng đập không sót cái gì. Thờ dài nhưng nhìn thấy nụ cười của nhỏ và cô làm Kun vui lắm, nhất là cô. Nhìn vào chiếc xích đu ngoài vườn, Kun bất giác nghĩ về chuyện xưa Hồi tưởng(lúc này cho Kun thành anh nhè , chỉ khúc này thôi)

Lúc ấy, nhà anh và nhà cô là bạn bè nên hay qua nhà anh chơi , còn một nhà nữa nhưng chưa xuất hiện. Hôm ấy, tại vườn nhà anh có 3 người con gái một là bạch phàm, còn hia người kia là song nhạc và song lam. Anh nhìn mà chả phân biệt ai là chị ai là em cả, cả hai mặc y nhau, tóc đến trang sức luôn....y như đúc. Nhưng nếu để ý kĩ, anh thấy được sự thuần khiết của cô bé ngồi bên trái bạch phàm, nụ cười ngọt ngào và dễ thương lắm.Còn cô bé bên phải tuy là trẻ con nhưng anh thấy không thích lắm nó có gì đó kì kì làm anh không có chút cảm tình. Chiều, khi anh tính ra vườn hái vài quả chanh cho mẹ thì thấy một cậu bé, anh biết đó là thần nam con của gia đình còn lại, anh nép vô xem thì ra cậu bé tặng hộp nhạc cho 1 trong 2 cô bé song sinh kia, nhưng anh không biết cô bé đó là ai nhưng anh nhìn về mặt và cô nghe họ nói gì :

_Chào cậu

_Chào , bạn là ai ??

_bạn không nhớ ư ?? mình là người xem cậu vào buổi hào nhạc đó

Cô bé cười cười , nhưng giọng gao và chột nhớ thứ gì đó nói :

_umk , bạn gặp mình có gì không ??

_mình có thứ tặng bạn

_cho mình ??

_umk, đây

Một hộp nhạc, cậu bé hỏi cô bé tên gì và cậu khắc lên hai chữ N-N, cả hia vui vẻ lắm nhưng anh thấy có gì không hợp lý lắm, anh nghe ba mẹ hai chúng nói là song nhạc mới về hôm qua, còn buổi hòa nhạc là tuần trước. Nhưng đó liên quan gì anh nào, nên anh cũng chả muốn liên quan. Nhưng mấy ngày sau, anh mới biết một sự thật. Lúc đó, anh đi mua ít bột trà xanh và ca phê làm bánh cho mọi người vì gia đình cô và Thần nam ở lại thêm 3 ngày nữa. Anh thấy một cô bé đang cầm kẹo bông từ phía trước gần đến nhà anh, anh biết đó là song lam ngay, nhưng cô bé bỗng té anh tính lại nhưng thấy Thần nam anh lùi lại , nhưng khi nghe cậu bé nói :

_Song nhạc em sao thế ??

Cô bé kia đúng là song lam bởi khi nghe song nhạc cô bé ngó xung quanh tìm em gái nhưng thấy ai đâu , chỉ thấy mỗi cậu con trai nhìn mình . Thấy cậu lại cô bé chỉ hỏi :

_Cậu là ai ??

_ái chà, mới hôm qua cậu quên mình thế song nhạc

Anh đứng nhìn cứ tưởng cô bé sẽ nói mình là song lam nhưng không phải cô bé mỉm cười và lên lưng cho cậu cõng, anh xem tiếp. Cậu bé nói :

_song nhạc cậu hát tớ nghe đi !!

_umk

Cô bé hát rất hay, giọng ngọt và ấm lắm, chính giọng hát này đã làm cậu bé ấm lòng, cậu nói :

_Tớ thích cậu, song nhạc

_umk

Anh không nhìn nữa rồi đi, theo chúng vào nhà với khoảng cách xa. Hôm sau, không hiểu gì mà gia đình cô bé song sinh đã về và không thấy quay lại, nhưng cô bé có nụ cười vẫn còn cho anh và bạch phàm số đề liên lạc. Rồi đến ngày định mệnh, anh nghe được ba mẹ cặp song sinh mất, cặp song sinh một giữ một bỏ. Vì họ cho rằng tại song lam mà ba mẹ chết nên đuổi song lam ra khỏi nhà và chỉ giữ và thương yêu song nhạc. rồi tai nạn khiến con bé

mất trí , được gia đình anh giúp nhưng do bận nên gửi ở nhà tình thương sau này mới biết song lam có bác và di nên đưa về. Anh thờ dài thời hồi tưởng. Thật ra anh biết tất cả, từ vụ tai nạn , lý do mà cô bé không nói mình là song lam, nhiều hơn nữa đáng ra hạnh phúc phải thuộc về song lam chứ không phải về song nhạc , mà do song lam chịu khổ muốn em mình hạnh phúc. Gần đây , anh có nghe vụ song nhạc đã kích song lam nhưng anh im lặng anh muốn từ từ giúp song lam, vì cô chịu khổ quá nhiều. Còn vụ Thần nam, anh sẽ lựa thời cơ nói , anh biết thần nam đang tìm gì và nhớ gì nhìn cách cậu bé nhìn nói này là anh biết cả. Tất cả sẽ được mở màn khi anh và Ken thấy thích hợp

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Roi??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 14

sau đây là tổng quát nhân vật mới nháKen ; em út của cô, tài giỏi và thương chị hai lắm

Song nhạc ; cô gái được sống trong hạnh phúc ,thoát nhìn dễ thương nhưng bên trong không tốt chút nào

Kun; anh trai bạch phàm nhân vật khá bí ẩn

kid : Anh họ anh , một người bí ẩn

còn nhiều giấy trống ghê !! nhưng không xài thì uống lăm , nên tác giả úm ba la bỏ vài ab2i hát và mot65bo65 phim vô nhé

Hi vọng anh vẫn giữ riêng anh chẳng đánh roi phút nào

Hi vọng anh vẫn giữ đầy cả giấc mơ đầu đón đau

Hi vọng em giờ đây có chút yên vui ngập nắng trên con đường

Hi vọng em còn mang chút ký ức về anh, chỉ thế thôi.

Giọt nước mắt bay ngược lên bầu trời

Làm thành bóng mưa đổ ngang xuống đời

Chỉ cần em còn trên mặt đất này

Anh vẫn hy vọng.

Dù phải đón đau ngàn năm cũng đành

Dù là giấc mơ ngàn kiếp không thành

Chỉ cần em còn trên mặt đất này

Anh vẫn hy vọng

Vẫn hy vọng.

Hi vọng anh vẫn giữ cho em dù biết em cũng mặc

Hi vọng thêm, đau đớn nhiều, cũng ko sao, anh chẳng sao

Hi vọng em ở nơi có nắng lung linh, đừng ướt mưa thế này

Hi vọng em còn mang chút ký ức về anh, chỉ thế thôi.

[ĐK:]

Giọt nước mắt bay ngược lên bầu trời

Làm thành bóng mưa đổ ngang xuống đời

Chỉ cần em còn trên mặt đất này

Anh vẫn hy vọng

Dù phải đón đau ngàn năm cũng đành

Dù là giấc mơ ngàn kiếp không thành

Chỉ cần em còn trên mặt đất này

Anh vẫn hy vọng

Vẫn hy vọng. (em vẫn hi vọng miu lê)

Các bạn cũng có thể xem các bộ phim để giải trí nhưng xem nhớ đem theo khăn giấy nhé

_Người tôi thích chính là cậu ấy (the boy i love)

_Đừng thích hãy yêu

_Nếu em quên anh

của nhóm MOWO nhé, hay lăm các bạn à !!

Qua đêm nay thôi, anh sẽ quên hết

Ánh mắt nét môi em ngoan hiền

(Và) trong lòng anh còn bao điều muốn nói

Hay là anh sẽ cất nói trong từng lời ca?

Đêm đàn và hát những khúc hát mang tên em

Để từng tiếng nhạc này... sẽ thay lời anh nói

Cho anh được hát những nỗi nhớ mang tên em

Cho anh được hát lên ánh mắt như ngày xưa

Nơi chỉ có em, trong tâm trí eanh

Yêu thương chẳng voi đi!

Nhưng sao ngày hôm nay anh phải cố quên ngày xưa

Để từng lời hát cuốn nỗi nhớ anh mãi xa

Xa ngày hôm qua, mình có nhau

Ôi! Thật nồng nàn!

[Rap]

Qua đêm nay thôi, anh sẽ quên hết

Ánh mắt nét môi em ngoan hiền

(Mà) trong lòng anh còn bao điều muốn nói

Chẳng biết nói sao!

Hay là anh sẽ cất nói trong từng lời ca?

Đêm đàn và hát những khúc hát mang tên em

Để từng tiếng nhạc này... sẽ thay lời anh nói

Cho anh được hát những nỗi nhớ mang tên em

Cho anh được hát lên ánh mắt như ngày xưa

Nơi chỉ có em, trong tâm trí anh

Yêu thương chẳng vui đi ! (một chút nào)

Nhưng sao ngày hôm nay anh phải cố quên ngày xưa

Để từng lời hát cuốn nỗi nhớ anh mãi xa

Xa ngày hôm qua, mình có nhau

Ôi! Thật hạnh phúc!

Nhớ không em? Kí ức xưa?

Ngày mà anh đón em cùng hát vang nơi trên đường dài

Để ngày hôm nay anh chờ em

Chờ giai điệu xưa được vang lên...

Cho anh được hát những nỗi nhớ mang tên em

Cho anh được hát lên ánh mắt như ngày xưa

Nơi chỉ có anh, trong tâm trí em

Yêu thương chẳng vui đi !

Nhưng sao ngày hôm nay anh phải cố quên ngày xưa

Để từng lời hát cuốn nỗi nhớ anh mãi xa

Xa ngày hôm qua, mình có nhau

Ôi! Thật hạnh phúc!

Qua đêm nay thôi, anh sẽ quên hết

Ánh mắt nét môi em ngoan hiền

(Mà) trong lòng anh còn bao điều muốn nói

Chẳng biết nói sao...(Tan_ của Hồ nam)

Người ơi, trả lời anh đi

Rằng trong tim em có anh, không còn ai

Đừng nói dối, bởi vì anh vẫn mong chờ, 1 câu nói từ trái tim em anh cần nghe...

Nhớ những lúc bên cạnh em, anh cứ nghĩ sẽ mãi như thế này

Người ôm anh, trao anh từng hơi ấm

Để bình yên này bên anh, để ta luôn được vui...

Anh không muốn em nói dối làm trái tim em thêm đau

Anh chỉ muốn em bên anh và nói yêu anh thật nhiều

Người đừng xa anh, bởi vì khi mất nhau, là con tim anh phải quên đi hình bóng em sẽ rất lâu

Anh đã phải rất cố gắng để, nỗi đau không còn đây

Để cơn gió cuốn nước và nỗi đau theo làn mây

Vì anh tin em, anh cần em ở bên

Vì người anh thích là em, chính em!(người anh thích là em)

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 15

KHÚC NÀY KUN LÀ KUN , ANH LÀ ANH NHÁ Kun quay vào nhà lúc này anh mong sao ai đó xuống tổng lũ quỷ ra khỏi nhà đi. Nhỏ và cô thì lôi gối mềm ra sân nhà, guả bông của anh cũng ôm luôn, còn cậu thì ngồi ăn thành thoi, anh thì nghe headphone vậy thì nói làm gì, đằng này chân bỏ lên bàn mà Kun quý nhất. Con chó này cũng gan, dám lấy cái mền của Kun mà nằm, được cho mi nằm rồi sao này không có chỗ mà nằm. Đang khúc đánh gối với nhỏ thì điện thoại cô reo lên, nhìn màn hình cô cười và nghe máy ;

_ Cho hỏi anh chàng nào vậy ta ??

_ hum. xin chào bốn thiếu đây là Ken đẹp trai ạ !! _Chàng ken nhà ta tưởng có mình chị hai mình nên mới đùa nhưng khi nghe được tiếng

_ahaha, thằng ken,haha độ tự tin max luôn kìa má ơi, đẹp troai hay

_Đẹp troai nhỉ ??

_Hahhaha

Mặt Ken ba vạch đen hiện lên, Nhưng khi nghe được tiếng cười của cô ken dịu hẳn , làm gì cũng được miễn đôi được nụ cười cho cô là Ken chịu, Ken chỉ mong nụ cười sẽ vui đi một phần nào đó bất hạnh của chị hai mình. Ken lấy lại oai nói :

_Mấy anh chị được lắm, em không về nước luôn hứ

Tưởng tụi này nín kéo ai dè :

_Cung đi thoải mái đi,_nhỏ

_chính xác đi luôn đi _cậu

_đừng quay về à nha _Kun

Ken mặt bên kia nghe giọng Kun thì nói :

_Anh chị đang ở nhà cha già hử ??

_unk

_Em cũng muốn tới

Nhỏ nghe và soi từng chữ của Ken khi nghe được liên tốp mở vô :

_Hồi này ai nói đi luôn vậy ta ??

_Ờ thì/...

Cô nhìn nhỏ bạn và mấy người khác cười thì lắc đầu, đầu với ai chứ đầu với đám này thế nào Ken mà nói tiếp thế nào cũng từ chết tới bị thương thôi, cô lên tiếng giải vây :

_Ken em gọi chị có chuyện gì sao ??

Ken vui mừng vì chỉ có cô thương thôi, hihi:

_Chị , em bận chút việc nên có lẽ 2 tháng em mới về

Cô nghe hơi buồn nhưng nhận được cái vỗ vai của nhỏ nên mỉm cười nói :

_không sao, chị sẽ đợi

Ken nghe chị nói vui mừng:

_dạ, thôi em tạm biệt mấy anh chị vui về nhà

Cả đám hét vô điện thoại :

_Em cũng vậy nhà

Ken đưa điện thoại ra xa, lần nào cũng vậy , ken nói giọng quở trách :

-Kiểu này em phải đi khám tai rồi nhì

_hihi, bye

_bye

Cúp máy, cả đám quay quần bên nhau và ngồi ăn bánh và tám. Nhỏ ngồi mãi , rồi bỗng mỉm cười, rồi xong không biết lần này ông thần , bà thần nào nhập nó đây . Nhỏ nói :

_Hay xem phim nhà !!

Cả đám nói :

_Phim gì ??

_Tình yêu

Cậu nói :

_sến súa thấy bà

Nhỏ nghe xong la làng lên, cậu phải thua. Nhỏ chỉnh tivi vì tivi có mạng nên coi phim , một bộ phim tình cảm mà cô cũng cuồng lắm rồi ôm gấu teddy coi , 2 gái 3 trai cùng coi. Ý còn con chó Pu nữa hihi!! Coi phần đầu cả đám cười lộn ruột, còn anh thì nhìn nhưng không cảm xúc gì cả, nhưng đôi lúc anh nở nụ cười nhưng do tắt đèn nên không ai thấy cả. Khúc giữa, mọi người cả anh cũng chăm chú ??? vì sao nhì ??? Khúc giữa, hai con người trong phim chớm nở tình cảm, nhưng nữ chính mắc bệnh ung thư, những hình ảnh yêu thương và hình ảnh chân thật xoáy lầy lòng người xem, nhỏ khóc nức lên, cô cũng khóc, bộ phim quá hay, hộp khăn giấy dần hết, nhỏ khóc mệt rồi ngã vào cậu mà thiếp đi, cậu giật mình nhưng không đẩy ra mà mỉm cười nhẹ. Còn cô, hai mắt như không rời khỏi màn hình, khúc cuối lời hứa tình yêu khiến cô hơi đau đầu , cô như nhớ gì rồi hét lên , mọi người chột đờ cô, anh bật đèn lên, cô bị soa vậy ??

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 16

Cô bị sao vậy nhi ?? Sau khi đưa cô nằm nghỉ, cả đám phải tất bật chăm sóc cô, giữa đêm cô bắt đầu sốt cao, mọi người thay nhau chăm sóc cô, tình hình bệnh của cô ngày càng nặng , nhỏ vì lo lắng mà mệt mỏi ngủ thiếp đi. Cậu nhìn nhỏ vừa đau vừa giận, giận vì nhỏ nào nghe cậu khuyên mà cứ thế giờ thì gục như thế, cậu đỡ nhỏ đi ngủ. Từ xa, Kun thấy và mỉm cười anh mong em gái mình sẽ hạnh phúc , anh xuống bếp để cho thần nam ở lại. Còn anh_ thần nam thì sao nhi ??? Anh ngồi nhìn cô , thỉnh thoảng thấy đôi chân mày cô nhăn lại, anh nghĩ cô khó chịu rồi đắp khăn lên. Nhưng anh nào biết, cô đang mơ và cố gắng nhớ về mảnh quá khứ mong manh, cậu nói " tớ thích cậu Song nhạc" cứ vang mãi, cậu nói dành cho Song nhạc nhưng cơ sao cô lại mơ thấy chứ ?? Cứ thế suốt một đêm cậu nói cứ vang bên cô , không chỉ thế những hình ảnh tai nạn dần hiện ra , rõ hơn, cô bật khóc, những hàng nước chảy dài ở hai khóe mi mắt. Anh đang nghe nhạc và lim dim mắt, chợt nghe tiếng khóc, anh mở mắt, nhìn cô thế, anh lại và định chạm vào những giọt nước mắt nhưng thôi rồi đứng dậy đi tìm Kun. Kun thấy anh xuống liền hỏi :_Sao cậu xuống đây ??

_Anh lên đó đi

-ừ

Kun nhìn bóng dáng anh ngồi trên sofa mà lắc đầu, khẽ đẩy cửa vào, Kun nhìn thấy những giọt nước mắt và cái nhăn trán của cô , Kun đưa tay lau những giọt nước mắt và nắm tay cô nói :

_Song lam, anh sẽ đòi lại tất cả cho em , em phải sống trong hạnh phúc chứ không phải sống trong thế xác đau khổ và nước mắt như thế, em hãy ngủ ngon đi mọi chuyện anh , phàm và mọi người sẽ lo hết cho em

Kun se se tay cô , như tìm được nơi tin cậy, cô bắt đầu ngủ ngon và tiếng thở đều hơn. Kun mở balo cô ra xem thời khóa biểu, may là ngày mai cô không có môn nào kiểm tra hay học bài. Kun bắt đèn và bật lò sưởi lên rồi rời đi. Kun ghé phòng nhỏ thì thấy nhỏ đã say giấc nồng, chỉ tội mỗi cậu phải nằm dưới đất, bật lò sưởi rồi rời đi. Kun xuống nhà, nhìn đồng hồ rồi nói anh :

_ Còn tới 4 tiếng nữa cậu tỉnh ngời lì đó sao ??

Anh nhìn kun rồi lạnh nói một câu :

_Tôi đã từng đến đây phải không ??

Kun hơi ngạc nhìn nhưng rồi nhàn nhạt nói :

_đúng, có gì sao ??

_tôi muốn biết song nhạc

Kun nhìn chăm chăm anh rồi mở miệng:

_tôi chỉ nhớ lúc nhỏ có hai cô bé và cậu tới đây chứ tôi chưa tiếp xúc bao giờ nói chi biết tên, dù có cụng không nhớ nổi

Anh chỉ gật đầu rồi nhìn ngoài cửa sổ, từ góc nhìn này có thể thấy được nơi tư xưa anh và cô bé năm xưa. Anh nhìn mãi, Kun biết nhưng Kun sẽ nói vào dịp thích hợp, một dịp đặc biệt. Kun hỏi :

_cậu uống trà hay cacao không ??

_Cacao

_được

Kun bắt đầu pha cacao , nhưng không phải ra ly mà ra chén, tựa chiếc đĩa nhưng rất đặc biệt. Cách pha chế cũng rất đặc biệt, anh nhìn rồi nói :

_Lạ thế, nhưng nhìn nó giống vị của hàng quán thôi, dù sao vị vẫn thế , anh pha công phu chi

Kun chỉ cười rồi đưa anh uống , vị cacao Kun pha vị rất lạ, anh uống mà phải từ từ, vị đầu ngọt béo ngậy câu sữa lan ra , rồi chả hiểu sao vị đắng bắt đầu lan vào hào vào nhau cùng với chút lạnh lạnh làm cho vị cacao đặc biệt hẳn. Kun dọn dẹp chiến trường và để anh với suy nghĩ về ly cacao. Nhìn đồng hồ, Kun lên lầu nhưng giữa chừng nói :

_Ngày thường tôi không pha thế đâu, nhưng với cậu tôi phải pha thế đừng nhìn bên ngoài mà phán xét hãy nhìn bên trong , tìm hiểu trước đi.

Nói xong câu đó Kun bỏ đi, Kun tới phòng nhỏ và cậu , kun thở dài mỗi lần kêu nhỏ là cực hình đối với Kun, chợt có bà đến vs bà bóng nào chạy qua làm Kun nở nụ cười lại cậu và lay lay, thấy cậu mở mắt kun nói :

_Trề rồi, cậu kêu bạch phàm dậy hộ anh được không ?

Cậu gật đầu, kun an tâm ra ngoài rồi cười, qua phòng cô, kun mở màng và kêu cô:

_Tiểu lam, dậy nào!!

MI mắt cô khẽ động dậy rồi nhìn Kun nở nụ cười yếu ớt, Kun đỡ cô dậy rồi nói :

_Dậy nào, ăn sáng rồi đi anh soạn tập cho em hết rồi

Cô gật đầu nói :

_Cám ..on..anh

Kun xoa đầu cô nói :

_Anh em cả mà

Cô gật đầu, kun đỡ cô vào nhà vệ sinh và đem đồ vô xong xuống lầu. Cô mặc bộ đồ với áo màu tím cùng quần bó đen , khoác chiếc áo lông trắng to sụ nữa, mái tóc được xõ xuống hai bên. Cô mở balo và lấy ít phấn và son, đánh nhẹ hai bên mặt , quả thật cô ít xài thứ hủy nhan sắc gián tiếp này đâu, nó làm mất đi vẻ đẹp mộc mạc cầu khuôn mặt nên cô không thích , nhưng bắt buộc dĩ phải xài thôi. Hải lòng cô mang cặp rồi rời phòng

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Roi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 17: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 17

Cô bước xuống cổ nắn nụ cười tươi nhất có thể, nhưng nụ cười không sức sống và đôi mắt vô hồn liệ qua mắt được bọn người phía dưới sao ?? câu trả lời là không . Tuy đã đánh một lớp không ít không nhiều nhưng vẫn không giấu được vẻ tiêu tụy của cô. Nhỏ nhìn cô mà đau lòng, đã trải qua bao nhiêu chuyện rồi nhĩ ?? bản thân nhỏ không đếm xều nhưng mọi chuyện dồn dập và thành quả là đây, một con người bị tước đi sự sống và hạnh phúc, chỉ có vỏ bọc chứ bên trong rỗng tuếch. Bỏ qua mọi chuyện, nhỏ lại cô và nói : _Hôm nay là ngày may mắn very very luôn

Cô nhìn nhỏ mà ngu ngơ hỏi :

_Sao thế ??

_Thì chu chỉ nhược sẽ được mình tiếp chiêu ,bài vẽ 0 điểm ta thù

Cô bật cười nhìn nhỏ, cô nói :

_Riết tở thấy tội cô về ghê,

_Cậu phải tội tở chứ, nhỏ làm mặt buồn nhưng nhận được một câu đá đều từ cậu

_tở không thấy đứa nào mặt buồn mà gian như đứa này á

hahhah, Kun là cười to nhất và nhận được cái liếc mắt của em gái thì nín bật , cậu la làng :

_úi trời, úi trời anh Kun mà sợ em gái ư ??

hahah, một tràng cười hả hê , mới sớm anh em nhà họ bạch lại bị trêu rồi. Tuy nhiên vẫn có người nhăn nhó quát :

_Có đi không ??

Nguyên đám quay lại, khuôn mặt còn hơn bao công xử án nữa. Cả đám ngậm ngùi chia tay Kun về trường, chỉ còn bạch phàm và Kun, Nhỏ nhìn anh hai rồi nói :

_Anh tính bao giờ

_lúc thích hợp nhất,

_dạ, em nhìn song lam mà tội quá anh à

_em đừng lo, thôi mau đi học đi lâu lâu ghé thăm anh nhá!!

_dạ

Kun mi lên tóc em mình rồi vẫy tay tạm biệt. Cô đi với anh , nhỏ thì với cậu. Trên xe, anh phóng nhanh vì nó làm anh thoải mái hơn, cô hét lên :

_Anh chạy chậm thôi

im ắng

_nè , nguy hiểm đó

im lặng

-tôi kêu anh dừng lại.á

Tình trạng hiện giờ là, cô lấy anh, chả hiểu sao ắm áp lăm , anh cũng nhận thấy vòng tay này ắm áp lăm, cô vội lấp bắp nói :

Xin..lỗi..t.tôi không..cô ý

_ừm

Cô nhớ lại cái ôm bỗng đổ mặt rồi mỉm cười, tim đập hơi nhanh nhưng cô không để ý. Họ không biết rằng cảnh đó đã được cặp oan gia nhiều chuyện chụp lại rồi, họ mỉm cười nhìn hình. May là đi lúc 5 giờ sáng nên đến trường là 6h30 cũng đủ giờ đi ăn sáng, nhỏ hôm nay nổi hứng chụp hình, cô cũng phải tạo kiểu cùng luôn. Mọi người ăn sáng còn nhỏ thì ngồi coi like ăn like, lâu lâu la lên có like có like, làm mọi người nhìn quá trời... Mà quả thật ảnh nhỏ và cô lúc nào cũng có rất nhiều like và bình luận, những cái like và bình luận được nhỏ và cô xem như thú vui vậy và là điều vô nghĩa. Thà rằng là hình ảnh người ta hạnh phúc hay cái gì vui có ích like thì không sao nhưng những cảnh buồn đau, người khác gặp nạn mà nữ nào bấm vô like, nó như điều gì đó không tốt vậy giống như muốn nói " tôi thích sự đau khổ " này vậy . Thôi dòng suy nghĩ vu vơ, cô cùng mọi người ăn sáng, đang ăn giữa chừng thì một bạn nào đó đem con gấu đặt trước mặt cô, với dòng chữ " I love you". Cô nhìn , à không ai cũng nhìn cả nhưng cô chỉ ăn tiếp. Cậu con trai đó nhìn cưng được, cặp kính mát đen bộ đồng phục thư sinh nhưng cô biết đó là giả cho có thôi, chứ bên trong là con người chả ra sao . Cô dừng muốn nói :

_Bạn là ai ??

_mình là vương kỳ

_xin chào bạn vương kỳ, mình muốn hỏi bạn một việc hơi tế nhị xíu nha

Cậu bạn đó nở nụ cười nhưng hơi đều , cô hỏi :

_Ba mẹ bạn làm gì ??

_Ba mình là tài xế, mẹ làm trong siêu thị

_cụ thể nào

_mẹ mình chủ yếu là khiêng vác đồ

_vậy con gấu và ...

_hộp socola

ừ , hộp socola bạn mua hết bao nhiêu ??

_1 triệu 2

_bạn hãy nghe kĩ điều mình nói sau đây và hãy khác ghi nó nhá!! Quả thật con gái ai ăm chả thích được người ta tặng quà đúng không ?? Nhưng bạn ơi, có tặng có cần như vậy không , chỉ là tặng thôi lỡ mình không đồng ý là bạn mất 1 triệu 2 ư ?? Hoang phí bạn à, bạn đã bao giờ mua cho mẹ hay ba mình một cái gì chưa, suốt ngày cậu chỉ đi chơi với bạn, biết xài tiền nhưng có nghĩ mẹ cậu ba cậu không ?? Mẹ cậu chắc đây đâu còn trẻ để mà làm việc nặng , rồi mỗi tối khi quý tử như cậu ngủ rồi , cậu có biết chẳng ba mẹ cậu họ phải chịu những lần đau lưng nhất mỗi không ?? Bạn nào biết , các bạn cũng vậy quả thật hơi thất vọng, các bạn suốt ngày lo son phấn mặt mày, những đồ hàng hiệu , chỉ một vết rách là ném đi nhưng có biết, ba mẹ các bạn đã lâu rồi không có quần áo mới không. Vốn vẹn mấy bộ nhưng mặc mãi dù bạc màu, họ có la các bạn mắng các bạn rồi bị các bạn nói lại , buồn không ?? họ buồn chứ. Thay vì dành 1 triệu 2 cho việc vô bổ hãy mua đồ cho ba mẹ bạn đi, một chiếc kẹp tóc nhỏ hay một chiếc áo somi cũng làm họ vui. Còn ba mẹ thì hãy yêu họ đừng để tới lúc không có ai để gọi hai tiếng ba mẹ đâu.

Anh cũng nhìn cô, mọi người nhìn cô, có lẽ họ đang từ hỏi " Mình đã mua gì cho ba mẹ vui chưa hay chỉ mua son phấn cho bản thân". Anh cũng vậy, lâu rồi nh anh chưa về, hôm nay không có cô anh cũng đã quên họ rồi. Cậu bạn vương kỳ đo ra, nhìn mãi hộp quà mà roi nước mắt, mẹ cậu đang bệnh còn ba thì làm việc vất vả, cậu cúi đầu như cảm ơn cô đã làm cậu thức tỉnh. Nhỏ lại an ủi cô, nhỏ biết đó là tất cả tấm lòng của một con người hiếu thảo, có lẽ do mất ba mẹ nên cô có thể hiểu và nói được tất cả như thế. Cô khóc , những giọt nước mắt lăn dài, cô nhớ ba, cô nhớ mẹ nhớ gia đình nhưng nơi đó không chào đón cô. Cô ôm nhỏ mà khóc, anh nhìn nhưng làm gì được, cậu thì nói khẽ:

_Thôi nào, các cậu tính ăn sáng bằng nước mắt ư ??

Cô đỏ mặt , nhỏ cũng vậy rồi ngồi vào ăn, nhưng tâm trạng cô bị phân tán rồi vì hai chữ " GIA ĐÌNH", nở nụ cười buồn cô ăn tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 18

Ăn sáng xong, nguyên đám chia nhau về lớp. Cô vào chỗ ngồi và học bài như thường ngày, còn nhỏ hôm nay buồn đưa buồn lê với mấy nhỏ kia rồi.Nhỏ nói : _Cậu uống trà sữa ở đó không ngon đâu

_Tớ chưa uống nhưng nghe mấy đứa uống rồi nói ngon

_dở lắm

_mà mắc kinh khủng

_đúng đó

_50.000 ngàn một ly, phí thật

_đúng đó

Họ là thế đấy, nhà giàu nhưng họ tiết kiệm , trang trải vào nhưng cái gì đáng chi, như học thêm hay mua sách vở. Nhưng đối lập với nhóm này, thì còn một nhóm khu C con nhà giàu nhưng chảnh vô cùng, họ chỉ lo bề ngoài để có người yêu thôi , để được người khác yêu. Bởi thế, nên nhỏ và cô rất thích những cô cậu bạn này, họ rất dễ thương và thân thiện. Cả lớp nghe tiếng trống đánh thì quay về chỗ ngay, nhưng đợi mãi chả thấy ai cả, cậu bạn trong lớp không biết nghe đâu tin gì thì la lớn :

_Mấy friend oi , cô giáo bị bệnh và đang nhập viện

Nghe được tin , cả lớp nháo nhào lên nhưng nghe cô bạn lớp trưởng nói thì im hẳn :

_Chúng ta chiều nay sẽ đi thăm cô, các bạn đồng ý không nào ??

_ĐƯỢC_Cả lớp đồng thanh

Trông một tiết, cả đám nào là hùng tiền , mua trái cây , mua sữa, vâng vâng rất nhiều thứ. Cô và nhỏ cũng nhập cuộc không kém. Mấy tiết sau, cả đám giữ trật tự và im ắng nhưng trong lòng đều đang gào hét " Nhanh lên , hết tiết đi chúng con còn đi thăm cô con nữa" Mấy giáo viên biết hết nên họ mỉm cười vì sự đáng yêu của lớp, họ cố dạy nhanh hết sức , cuối giờ họ nói :

_Bình tĩnh đi, mà có gì cho cô gửi lời hỏi thăm tới cô các con nhá !!

Cả lớp ngơ ngác bị trúng tim đen nhưng mỉm cười đáp :

_Dạ

Thế rồi, tiếng trống vừa đánh cả đám nhào ra, ngay tiết thầy giáo khó tin nhưng họ không chú ý, cô ra sau định nói gì đó thầy bảo :

_Thầy hiểu hết, em và các bạn đi đi bữa sau thầy dạy tiếp

Lúc đó, thầy mỉm cười hiền thì tiếng ;;tách ""tách" vang lên cùng vài tiếng comment :

_thầy cười đẹp quá

_quá đẹp

_hào quang kia chói quá

Thầy giáo chột dạ, mặt hơi đỏ nhưng lấy lại hình tượng nói :

_Mấy em muốn chép bài tiếp hử ??

_dạ không !!_rồi phóng đi hết nhưng còn một thằng quay lại la lớn :

_THẦY LÀ IDOL ĐỜI EM!! HỒ HỒ _RỒI CHẠY ĐI ^.^

Cô bật cười cúi chào ra ngoài, 15 chiếc xe đủ loại được đậu ở dưới sân, cô đang đi xuống thì thấy anh và cậu, cô thấy anh thì tim đập hơi nhanh cô không biết chuyện gì xảy ra với mình nữa, bỗng cậu hỏi :

_Song lam , người đẹp đi đâu thế ??

_à, tớ đi thăm cô Ngọc

_Cô ngọc dạy văn chủ nhiệm cậu ư ??

_unk

_bạn tớ muốn đi

_đi thôi

Anh nhìn sự vội vã của cô bỗng nhếch mép cười, thoáng thôi nhưng đẹp. Xuống sân, tập tưng đủ cả và sự gia nhập của 2 thành viên khai thì cả đám cùng đi. Trên đường, 16 chiếc xe cùng với những cô cậu đang chạy, vài người chụp lại và cả lớp cũng hợp tác tạo kiểu tùm lum, có lẽ họ đã có rất nhiều kỉ niệm học trò, kỉ niệm vô cùng đẹp

Hey Boy,Aha

Hello,Good Mornig!

Aha,sáng mai lung linh đôi chân nhẹ bước,xinh tươi má đôi má em hồng nghiêng nghiêng đôi vai em ngân nga khúc hát

Nào mình cùng đắm say

Làm bồi hồi ngất ngây

Chợt ra anh đến bên thật gần

La Là La Lá La

Ngày qua bao thời gian bên người lòng em chợt nhớ mong

Em dần nhớ mong

Từng cơn gió từng làn mây trên cao cùng em nhớ đến anh

Ngàn ngôi sao cùng em chiếu lấp lánh ,mong có anh bên em như trăng bên sao, Hah!

Chợt nhận ra em đã yêu! Everything,Hey!

Ah aha baby baby come me hey boy hey boy~

Có biết em rất nhớ anh!

Aha aha baby baby come aha aha~

Con tim em muốn nói yêu anh

Mây trôi nhanh hoa như long lanh

Đôi chân em đang ngập ngừng

Như trong mơ anh khi bước đến,dang đôi tay ôm em say đắm

Hey boy hey boy hey boy đang rộn vang nhịp yêu thương

Aha aha aha la là la lá la~~

~~~~(hey boy)

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 19

Tà tà thì cả lớp cũng đến nơi, mọi người nhìn lớp mà hết hồn xen ngạc nhiên đi bệnh viện mà nguyên đội binh lính vậy luôn. Lớp trưởng thì vội vã hỏi số phòng này nọ, còn bọn còn lại thì khiêng trái cây sữa vs ít bánh kẹo. Cô và nhỏ cùng anh, cậu thì ngồi ở ghế cùng vài bạn nữ khác. Cô nhìn xung quanh, một màu trắng ở bệnh viện, nơi đây là nơi họ cứu người nhưng cũng là nơi nhiều người phải ra đi mãi mãi. Cô ngồi thừ ra mà suy nghĩ, thì một ai đó lay vai cô giúp cô thoát khỏi đó, ngược nhìn lên, là anh, anh mở miệng một cách lười biếng : _ Cô có đi không ??

Cô hơi hoảng rồi gật đầu, bọn kia đi cả rồi, cô lười thôi đi tìm phòng cùng anh. Chả hiểu lý do gì mà bên anh dù anh rất lạnh lùng nhưng cô lại nghĩ khác" bên anh cảm giác an toàn và ấm áp lắm" cô ước gì anh là của cô nhỉ ??? mơ hồ . Chốc lát đã đến , cô kéo cửa nhẹ thì , cả đám nhìn cô rồi nói :

_ Cô ngọc, cô xem kia học trò cung của cô đến trễ đó

_ đúng đó cô, nguyên đám kêu mà hồn lơ lửng cảnh mẹ cô ạ

_ phạt đi cô ơi

_ hô hô

Cô ngọc mỉm cười nhìn cô , cô lại gần và nói :

_ Em xin lỗi, nhưng cô đừng phạt em nhá! có thì phạt nguyên lớp chung cô ơi

_ được khi lành bệnh cô sẽ phạt nguyên lớp cùng du nguyên và thần nam

_ kì vậy cô, sao phạt chúng em

_ tội em nào làm gì sai

_ mong cô xem xét lại giúp em

_ đúng đó cô

Cô ngọc lém lỉnh nhìn nhỏ và ôc bật cười nói :

_ Cô tính phạt cả lớp cùng 2 bạn kia ăn kem ai dè đâu, thôi thì cô và song lam cùng bạch phẩm đi thôi

_ hìhì

_ cô ơi, này giờ tội em nói chơi giờ tội em nói thật

_ tội em thương cô yêu cô và chịu nhận hình phạt cao cả đó

_ nha nha cô

Cô ngọc lắc đầu mỉm cười với cái lớp này, rồi gật đầu, Sau cái gật đầu tội nó hú rần trời , y tá vào nhắc nhở mới khẽ được xú. Còn cô thì ngồi gọt trái cây ra đĩa, mời mọi người ăn, ăn xong thì tự sướng, cô ngọc cũng tham gia và cũng có sự góp mặt của cậu và lúc ẩn lúc hiện của anh. Xong xuôi, mỗi đứa một cái điện thoại ngồi vs quyển tập ngồi học bài, còn cô ngọc thì nhìn chúng nó mà hạnh phúc thay. Nhìn chúng như vậy chứ ai mà biết chúng có rất nhiều nỗi buồn và đau thương , nhưng bản thân là chủ nhiệm nên cô biết tất, Như lớp trưởng vậy, một cô bạn linh và mạnh mẽ trong lớp , nhưng đó là vỏ bọc còn bên trong là một cô gái mỏng manh. Nhóm một sách trong lớp không phải là lập dị, mà đang cố dồn nén kiến thức vì bị thầy cô trêu là ít hiểu biết nên đã cố học rất nhiều, cô khuyến khích nhiều nên cũng đỡ hơn chúng biết mở rộng và biết những trang mạng xã hội khác. Nhờ lớp phó học tập thì sao nhỉ ?? Nói thật khi cô xem học bạ hồi cấp 2 cô không khỏi choáng vì cô lớp phó này đội sổ luôn, toàn điểm thấp thôi!! Nhưng cô nâng khi lên cấp 3, thì đi học thêm rất nhiều , tự học, tự làm tất cả để có ngày hôm nay. Nhiều người khác lắm, giờ đây khi thấy chúng với vẻ mặt yên bình như vậy cô vui lắm, cả thần nam cũng nhập cuộc nhưng chỉ là nghe nhạc thôi. Cô lên lấy máy ảnh ra chụp vài tấm rồi mỉm cười nhìn bọn học trò "thăm nghĩ" mong các em vẫn mãi như thế này". Gần 19h00 thì cả lớp mới giải tán , vài đứa luyến tiếc nhưng vẫn phải về vì ba mẹ trông. Nhỏ và cậu đi chung vì muốn mua gì đó, anh av2 cô thì vẫn vậy, lát sau anh hỏi :

_ Ăn gì không ??

_tớ cũng đói, mình đi về nhà tình thương đi!!

_umk

_nhưng ghé siêu thị trước đã

Anh không nói gì mà chỉ chạy xe vào tới siêu thị thôi. cô vào cùng anh, lấy giỏ rồi mua đồ, siêu thị quá rộng nên kiếm hơi khó. Vào quầy thực phẩm, cô lấy ít khoai tây, cà rốt, thịt bò và vài thứ khác làm món bò kho. khi kiểm đồ lại thì cô nghe giọng ai đó vang lên :

_Ê mày, mày mua sơn phấn nhiều vậy ??

_tao mới về nước nên phải đẹp chứ mày

_bố tay mày luôn nhạc

_hừ, lựa tiếp đi

_umk, mà chị mày sao rồi ??

_thôi đừng nói tới con nhỏ ngu đó,

_umk

Cô bên đây như chết đứng lâu rồi nhỉ ?? phải gần 10 năm và một con người đã thay đổi theo thời gian. Cô nghe tiếp :

_thôi tao muốn mu ít táo

_umk, quầy thực phẩm bên kia

Cô nghe liền nín áo anh và nói nhỏ :

_Làm ơn, đưa tớ đi,

Cô cúi đầu, phải cô khóc rồi, cô khóc vì em gái nó đã thay đổi rồi. Anh không hiểu nhưng vẫn xách đồ và dẫn cô đi. Mặt cô bây giờ chỉ nhìn mỗi đất thôi, mũ áo cũng trùm lên và khẩu trang cũng đeo luôn. Anh khó hiểu nhìn cô, rồi ra ngoài xe, chở cô đi. Trên suốt quãng đường, cô như người mất hồn vậy "" vậy là song nhạc về rồi, cô phải làm sao đây ??"" cô phải đối mặt như thế nào?"".Anh buột miệng hỏi :

_Sao thế ??

Cô im lặng vì những lời anh nói cô không nghe mà cô chỉ nghe bên tai văng vẳng lời nói trong siêu thị của song nhạc. BỔNG XE 'KÍT " LẠI. ????????

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Roi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 20

Cô hốt hoảng ập cả mặt vào lưng anh và theo quán tính nên hai tay ôm chặt lấy anh. Vợ và buông ra và nhìn anh hỏi:_Sao anh dừng xe lại ??

_Nhìn cô thật chướng mắt

Cô không hiểu mình làm gì sai nữa, rồi lặng lẽ cúi đầu, đến khi xe chạy tiếp và đến nhà tình thương. Cô xách túi lớn túi nhỏ vào và được Nhất bảo giúp. Cô gạt đầu như cảm ơn, xuống nhà bếp cùng nhất bảo lấy đồ ra thì thấy thau nước ấm cùng chiếc khăn thì hỏi ;

_Ai bệnh ư ??

_umk, bạch bạch hơi sốt nhưng giảm và đi ngủ rồi

_umk

_mà em chưa thấy đâu, tuyệt tuyệt rất thương em bạch bạch, hai đứa quần quýt nhau mãi, em thấy hai đứa đó có tình chị em thật đẹp không ??

Cô gặt đầu tong vô thức và rửa những củ khoai tây , nước vẫn chảy nhưng khoai tây đã được rửa xong cả, nghe nhất bảo nói cô lại nghĩ về tình chị em giữa cô và song nhạc. quả thật mà nói, tình chị em của cô sao mà nó mong manh quá, đứng thờ ra đến khi một câu nói vang lên :

_Ở nhiều nơi còn thiếu nước để sinh hoạt đó .Cô giặt mình, vội tắt nước, lấy thớt và dao ra và làm. Nếu như thường ngày, cô sẽ sắc hoa , hay thứ gì đó nhưng hôm nay thì như những cục gạch vậy, lúc dao gần vô tay, nhất bảo la:

_Song nhạc em sao thế, em tính làm món bò kho ngón tay hủ ??

_không.không phải

Nhất bảo cầm mớ khoai tây mớ sắc mà nhúu mày hỏi :

_Đây là hình dạng gì đây ??

_em không biết

Nhất bảo xếp bằng ngồi xuống , đôi mắt trầm xuống hỏi:

_em có chuyện gì phải không nói anh nghe

_em

_nói

_em gái em về nước rồi!!

Nói đến đây, những giọt pha lê lại rơi, từ xa anh nhìn mà khó nhiều " em gái mình về mà khóc ư ?? " Anh lắc đầu mà quay đi, nhưng tâm của anh chợt thất lại. Anh khó hiểu cứ mỗi lần thấy cô khóc anh lại đau điếng như vậy là sao ?? Khó chịu anh lên phòng khách và rồi đi tới đi lui cũng ra ngoài sân. Còn cô kể hết tâm sự cho nhất bảo nghe, nghe xong nhất bảo ôm lấy cô, thật ra bản thân anh nhất bảo đã biết tới việc song nhạc rồi. Hầu hết mấy người bạn ở đây không ai thích song nhạc lắm. bảo cũng vậy, anh cảm thấy song nhạc có thứ gì đó không tốt, nhất là khi nhìn vào ánh mắt đó, không thuần khiết và hiền lành gì cả. Ngược lại, song lam lại có đôi mắt thuần khiết và nụ cười ngọt ngào, nhưng giờ khi nhìn vào mắt của cô chỉ thấy một mảng buồn vậy lấy còn nụ cười ngọt ngào đã mất rồi. Đúng giờ cô có cười, nhưng là gượng , ít ai phát hiện. Lát sau, do quá mệt mỏi cô ngủ thiếp trên người bảo, bảo đỡ cô vô phòng và ra ngoài. Tranh thủ nấu ăn cho nhanh để bọn nhỏ ăn nữa, tiếng xe ngoài cửa vọng vô, khỏi nhìn cũng biết là ai . vịn lửa nhỏ lại, bảo lên nhìn anh rồi nhìn cậu và nhỏ xong ngồi xuống nhìn nói :

_Phạm à, nhạc về rồi

Ngậm nước trà mới vào miệng bị nhỏ phun sạch ra hết, nhỏ hỏi :

_sao anh biết,

_song lam nói gặp ở siêu thị

_con quý cái đó về làm gì không biết, sao không yên phận ở cái hang nhà nó đi , đến đây làm gì, nó mà ngon đến đây xem em róc xương nó không còn gì luôn.

Cậu nhìn nhỏ thắc mắc hỏi :

_tại soa coi bộ cậu ghét cô gái tên nhạc đó thế!!

Nói đến đây nhỏ thờ dài nói :

_Chuyện là vậy, năm đó khi gia đình song lam bị tai nạn thì ba mẹ mất hết vì cứu 1 trong 2 chị em song lam, song lam là chị còn một người em song sinh nữa xong mới tới Ken. Vì muốn em gái hạnh phúc, song lam đã nhận mình là người được ba mẹ cứu, cả họ hàng bên ngoại lẫn nội ghét cay đắng song lam và hắt hủi song lam, Nhưng cô em đó ngày càng lớn càng quá đáng, lấy nỗi đau mà dồn dặt song lam giờ khiến nó phải thống khổ như thế hiaz

Cả khoảng không rơi vào trầm lặng , đến khi lũ trẻ kêu đói thì nhất bảo mới đứng dậy múc đồ ăn ra, anh nhỏ và cậu cũng ăn. Nhỏ nhìn miếng khoai tây mà hỏi :

_Ai sắc khoai kì thế ?/

Lũ trẻ cũng ủa theo nói :

_Đúng đó baba, quá kì

_y như miếng gỗ xếp hình vậy

Nhất bảo nói ;

_ Là mẹ các con sắc đó ba không biết

Cậu ngán ngẩm nói :

_ Tài nấu ăn của song lam giảm luôn rồi

Chỉ anh là ăn một các yên lành nhất, anh ăn từng miếng mà không phán xét gì cả. Còn cô thì sao, đôi mắt cô nhìn mãi trên trần và hỏi ' Ba mẹ con phải làm gì bây giờ, con mệt mỏi rồi'" mà có lẽ con thích anh ấy rồi ba mẹ nhỉ ??" Hình ảnh anh hiện lên trong từng giấc mơ làm cô thấy kì lạ, có khi nào là định mệnh không ?? Nếu là định mệnh thì cô không tin nữa đâu, quá hư vô. cô thiếp đi và mơ về gia đình, cô mong mình gặp ba mẹ để có câu trả lời

Này bầu trời rộng lớn oi,có nghe chẳng tiếng em gọi

Mẹ giờ này ở chốn nao,con đang mong nhớ về mẹ

Mẹ ở phương trời xa xôi,hay sao sáng trên bầu trời

Mẹ dịu hiền về với con nhé,con nhớ mẹ

Lời nguyện cầu từ trốn xa,mong ước con yên bình

Mẹ thật hiền tựa nắng mai ấp ôm con tháng ngày.

[ĐK:]

Mẹ giờ này ở chốn rất xa,trong mơ con đã thấy mẹ

Mẹ dịu dàng hát khúc ca,sao con thấy mẹ buồn

Nhìn cánh đồng xa xa,con nhớ mong về mẹ

Mẹ trở về với con ấm áp bên mái nhà

Và từ bầu trời rất cao,mong ước con yên bình

Mẹ ngồi buồn ở chốn xa nhớ thương con vắng mẹ

Gửi về mẹ nhiều cánh hoa,thắm sương long lanh giữa núi đồi

Chợt giật mình tỉnh giấc mơ,sao không thấy mẹ

Nghẹn ngào thương mẹ bao la,mong đến bên mẹ hiền

Mẹ ở lại với con nhé,con đến với mẹ

Mẹ nguyện cầu và ước mong con sống trong yên lành

Mẹ hiền nào biết không con chỉ mong có mẹ

Và từ bầu trời rất cao,mong nhớ con mỗi ngày

Mẹ đừng muộn phiền nữa nhé con đang đến,mẹ ơi.. (gặp mẹ trong mơ)

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Roi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 21

Sáng hôm sau ngày chủ nhật, cô đang còn mệt nhưng nghe tiếng chuông inh ỏi thì xuống nhà, cô không biết ai giờ này mà bấm chuông như thế may là lũ trẻ chưa thức. Mọi người hầu như đã dậy cả và ai cũng hăm hăm cả, cậu nói để cậu mở cửa, cô thì rửa mặt , anh cũng vậy nhỏ thì ôm gấu teddy ngủ trên

ghế sofa, lát sau một tiếng nói vang lên : _ Chào mọi người, coi bộ đông đủ quá!!

Cô làm ướt luôn cái khăn, nhỏ thì tỉnh ngủ luôn, anh lên nhà trước thì thấy một song lam khác ư ?? Anh chợt thuận miệng hỏi :

_ Cô là ai ??

Nhìn thấy anh nó(song nhạc nhẹ) quya qua , nhỏ biết đây là Thần nam, nhỏ mở miệng mỉm cười :

_ Chào anh, em là song nhạc em song sinh với chị song lam

Anh không tin lại nơi nó mà lắc lắc hỏi :

_ Em là song nhạc ư ??

_ ưnk

Anh vui mừng ôm lấy nó, nó mỉm cười thách thức mọi người, cậu nhìn thấy nhưng im lặng. Cô lên nhìn thấy thì lòng khẽ đau, cô mở miệng nói :

_ Chào mừng em quay về

Nó buông anh ra, và quay sang cô và nhỏ nói :

_ Chào hai chị em mới về

Cô thì mỉm cười nhạt, nhỏ thì chả kiềm chế nữa chửi :

_ chị đây không dám nhận đâu !! Hứ

Bộp, đập cuốn sách rồi về phòng, cậu thì lại hỏi anh :

_ cậu nói là em gái song lam ư ??

Anh mỉm cười có lẽ là nụ cười hạnh phúc nói :

_ Là cô gái hồi nhỏ mà tớ vs cậu đi nghe hát đó

Cậu liền hỏi nó :

_ Là em ư ??

Song nhạc chợt dạ lấp bắp nói :

_ Dạ..là..là...em

Cô đứng đó cười chua chát tự trách bản thân mình, cô quay người đi , nếu mà nghe nữa thì cô không sống được mất. Cô nhớ đến nhỏ liền vào phòng và nói :

_ Cậu sao thế ??

Nhỏ nghe cô thì quay sang nhưng khuôn mặt còn chưa bớt giận dữ, nói :

_ Tại sao con nhỏ đó lại ở đây chứ ???

Cô cười buồn, vỗ vai nhỏ, cô phải làm sao đây ?? có ai có thể cho cô câu trả lời không ?? Rồi mai này ken về, mọi chuyện sẽ sao ?? Cô nói nhỏ :

_ Thôi thay đồ rồi xuống nhà vs lũ nhỏ.

_ ukm

Cậu và anh cùng nó thì trò chuyện dưới kia. Anh nhìn nó bằng đôi mắt âu yếm tràn đầy ấm áp và dịu dàng, anh lấy tay vén những sợi tóc con trên mặt nó là nó mỉm cười ngại ngùng. Cậu thì thấy có gì đó không đúng lắm, nhưng có lẽ cậu nghĩ nhiều rồi , nhìn cậu bạn mình vui như vậy cậu cũng nên chúc phúc,. Bỗng chuông điện thoại reo, cô từ đầu đến bắt máy:

_ Alo song lam nghe ạ

_ em sao rồi ??

_ anh.

_im nào

_dạ ??

_Song nhạc về phải không ??

_vâng,

_em phải giữ sức khỏe nha, anh sẽ giúp em đừng để ảnh hưởng sức khỏe

_dạ

_tạm biệt

_tạm biệt

Cô cúp máy rồi đứng thờ ra, muốn giúp mình ư ?? Anh kun muốn giúp mình , tại sao chứ nhĩ ?? . Cậu thấy cô thì đứng dậy vỗ nhẹ vai làm cô giật mình quay sang hỏi :

_Có gì sao ??

_sao cậu thờ người ra thế?? đừng nói là bị ai khủng bố nhá ??

Nào có, cậu đùa tớ, thôi tớ kêu lũ trẻ dậy

_umk

Khi cô khuất bóng, song nhạc nhếch mép nhưng anh nào biết, vì giờ đây anh đã cảm thấy đủ rồi vì người con gái anh yêu đang ở đây. Nhưng còn một người ngoài cuộc là cậu, cậu ghi hết hình ảnh vào đầu rồi rời đi. Anh như nhớ gì thì hỏi nó :

_Tại sao lúc nhỏ, em lại rời đi thế ??

_tại gia đình em gặp chuyện

Nói tới đây, nó nhập vai và rơi nước mắt, y như kịch bản nó đọc :

_Anh biết không, hôm ấy mưa to to lắm, ba mẹ em cố về nhanh nhưng vì chị song lam giật đồ của em, ba mẹ khuyên và chị ấy nạt lại. Chị ấy vùng vằng nên xe đâm vào xe khác , ba mẹ vì muốn cứu chị ấy nên đã bỏ mạng. Khi về nhà nội vs nhà ngoại chị ấy tỏ ra bình thường không xin lỗi ai hết, nên mọi người mới bỏ chị ấy, còn sau đó em không biết. Em được mọi người yêu thương nên chị ấy đố kị và làm cho chị Phạm ghét em, em.. hức..em

Anh ôm nó và dỗ dành, có lẽ giờ đây vị trí của cô chỉ là gió mây hay gì đó thoáng qua rồi mất mãi mãi

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 22

Nhưng ai mà biết nào, tại trên lầu một cô gái với hai hàng nước mắt bị thương đang lăn dài trên đôi gò má trắng hồng. Cô nhìn người em gái nói những lời đó thì không khỏi đau lòng, trong mắt cô song nhạc như một thiên thần trong sáng nên cô đã hi sinh mọi việc để em cô hạnh phúc nhưng giờ cô đã sai, sai hoàn toàn. Cô bất lực, một thứ chất lỏng nào đó chảy từ mũi làm cô phải vội vã chạy vào phòng vệ sinh. Đầu choáng đần và thời gian cũng lâu , cô biết bệnh mình như thế nào, nhưng trước khi khuyên được em mình thì cô không cho phép mình gục ngã được. Bước ra ngoài mỉm cười, cô gõ phòng và kêu lũ trẻ dậy, 30 phút sau, xong xuôi đồ ăn cũng đâu vào đó, cô dẫn lũ nhỏ vào bàn ăn. Nhỏ nhìn cô nói : _Hôm nay cậu muốn ăn món gì ??

Không biết nó từ đâu chỗ mỏ vô:

_Em muốn ăn nho

Nhỏ quay mặt liền nói :

_Muốn thì tự mà làm ăn đi bị liệt hử ??

Anh thấy vậy thì liếc cô và nhỏ xong ôm nó và nói:

_TỪ NAY SONG NHẠC LÀ BẠN GÁI TÔI

Mọi người kể cả cậu cũng hết hồn, nói trắng ra cậu không thích nó, ghét thì đúng hơn. Nhỏ thì liếc nó cháy da mặt nhưng nó chỉ nép mình vào ngực cậu anh giả vờ. Cô thì biết đứng nhìn thôi, xong cũng dọn đồ lên bàn ăn, lúc cô xếp đĩa, anh đã lên và nói với cô :

_Đừng giả nai nữa, hãy sống thật với cô đừng hãm hại song nhạc nữa

Cô nghe mà đau lòng nhưng vờ lơ đi và kêu lũ nhỏ vào. Còn dưới bếp, khi đang bê nồi súp nóng thì nó giả vờ chân ra, suýt nữa nhỏ bị bóng rồi thì cậu kéo nhỏ làm vờ nồi súp. Nhỏ điếng hồn đi, cậu thì ôm nhỏ , nhỏ la lên :

_Con khốn , mày điên à?? ở không không gì làm gạt chân tao hử ?? mày gan lắm , coi tao làm gì mày

Nhỏ tính nắm tóc nó may cậu kéo lại, nó thì nhếch mép thách thức. Cô và anh nghe thì đi xuống, lũ trẻ tò mò đi xem tụi nó thốt :

_mẹ lam, súp kia

Cô nhìn rồi nói :

_đứng lại , lên trên đi phòng đấy

_vâng cả đám đồng thanh

Cô lại nhỏ và nói :

_thôi lên ăn đi, để đó dọn sau

Đang định đi thì nhỏ bỗng la lên

_Á

Cô và cậu nhìn, tay nhỏ bị phỏng và bị anh nắm chặt:

_cô chưa xong thì chưa được đi !

Cô nhìn nhỏ mà xót quát lớn :

_ANH CÓ THÔI ĐI KHÔNG ??

Mọi người nhìn cô, có lẽ cô đã chịu quá đủ, nhin, nhin, cô đã phải nói từ này suốt 10 mấy năm rồi, cậu thya61 không ổn thì kêu mọi người bình tĩnh :

_Bạn bè cả mà thôi đi

Ngồi trên bàn ăn, không khí hơi lạnh , mà u ám đúng hơn. Lũ trẻ khẽ kêu :

_ba, tụi con ... sợ

Cô quay qua nhìn, hình như lúc cô quát lũ trẻ đã nghe rồi, cô thờ dãi nói :

_Tụi con ăn đi rồi mẹ dẫn đi chơi, được không ??

Lũ trẻ nhìn nhưng hơi do dự, nhất bảo nói ;

_Lát ba , mẹ cùng mọi người sẽ đi, ăn nhanh thay đồ đẹp rồi đi nào!!

_Dạ

Không khí ổn lên, nhưng nó không muốn lại làm lớn :

_Anh !!

Anh nhìn nó âu yếm hỏi :

_Sao thế ??

_mai em muốn học cùng anh

_được chứ !!

_em muốn ôn kỉ niệm với anh

Rầm, đứa nhỏ dần xuống rồi cười nói :

_Tụi con thay đồ rồi đi, ngồi đây lát hự mắt

Rồi quay đi, cô lặc đầu , đưa lũ trẻ đi. THay đồ xong, cô và nhất bảo đội mũ và áo len cho lũ trẻ, tuyết rơi rồi nhi ?? Cậu thì vào và đem theo thuốc cho nhỏ băng tay, nhỏ cảm động nói :

_cám ơn cậu !!

_lần sau đừng như thế, chỉ có cậu thiệt thòi thôi, tôi không muốn nhìn thấy cậu như thế

Nhỏ đứng dơ, thì cậu bật cười trôm mũ lên đầu nhỏ , xoa đầu rồi mỉm cười nói :

_Đi nào !!

Đương nhiên nó và anh cũng đi luôn, làm nhỏ hơi ghét nhưng khi cậu vỗ vai thì nhỏ nhin. Trên đường tuyết đang rơi, nhưng bọn cô cứ chơi đùa thoải mái, tuyết cũng khá dày và trò chơi tuyệt bắt đầu. Lũ trẻ chơi cùng nhau, cô thoải mái và chụp hình lại. Mọi người tạo dáng và cười rất đẹp . Lúc cúi xuống nhặt tấm ảnh thì máu từ mũi cô nhỏ xuống, cô giật mình, cậu lấy khăn giấy đưa, cô giật mình cậu nói nhỏ :

_Cậu phải giữ sức khỏe, nhưng hãy cố lên như vậy cậu ..

Cô cúi xuống giọng hơi trầm nói:

_tớ biết chứ !! nhưng tớ phải cho em tớ quay lại là con người xưa

Cậu nhìn vào đôi mắt của cô, nó đẹp và thu hút lắm nhưng nỗi buồn chồng chất . Cậu quay đi, nếu đứng lại cậu khóc mất, khóc vì sự bao dung, và tình yêu thương em gái của cô. Cô ngồi đó, suy nghĩ nhiều lắm, ước muốn cô nhỏ lắm, muốn cuộc sống ấm áp với chồng và hai con cùng người em gái. Trời vẫn sáng, và vẻ đẹp ấy vẫn vậy, vẻ đẹp cô gái thuần khiết.

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 23

Sau cuộc hỗn chiến, cả đám mệt lử nghỉ một rồi chụp hình. Chỉ riêng nó và anh là tách biệt ra chút xíu, nói trắng là do nó tách biệt . Cậu thì chụp hình cùng nhỏ, cô thì chỉnh lại quần áo cho lũ trẻ. Bỗng điện thoại vang lên, cô nghe máy : _Alo, cho hỏi ai vậy ??

_ Là cô đây

_viện trưởng

_thế nào rồi ??

Cô hiểu câu hỏi của người nhưng cô phải trả lời làm sao đây, thì giọng viện trưởng vang lên lần nữa:

_ta không thể tâm sự cùng con nhưng món quà ta tặng có thể giúp con

Cô giật mình, nếu viện trưởng không nhắc có lẽ cô đã quên rồi, cô khẽ cười nói :

_Vâng cảm ơn người, nhưng khi nào người về?

_ta không biết nhưng ta sẽ về lúc....con cần ta nhất

Lúc cô cần nhất ư ?? là bao giờ chứ ?? cô hỏi lại để giải quyết thắc mắc của mình :

_Là khi nào viện trưởng

_ta nói rồi mà, thôi ta có việc tạm biệt con

Rup

Cô thở dài, Một bàn tay nhỏ xíu của tuyết tuyết làm cô giật mình , chưa gì con bé đó nói :

_mẹ à, mẹ thở dài nhiều quá mẹ có tâm sự ư ??

Cô ngạc nhiên vì sự tinh tế của đứa trẻ này, quả thật thời gian này cô ít cười và 2 thở dài quá nhiều. Cô bế tuyết tuyết và nói :

_Con không nên biết nhiều đâu, con hãy vui chơi đi hãy thỏa thích làm những gì con thích , những gì khiến con vui nhưng nhớ hãy làm một người tốt ghen con!!

Cô bé gật đầu mỉm cười :

_Mẹ à, mẹ cũng như vậy nhé !! con yêu mẹ lắm !!

Cô cảm động hôn lên đôi gò má phúng phính của cô bé và mỉm cười, lũ trẻ cũng ganh tị và vây lấy cô. Từ xa, nhất bảo chụp lại tất cả vì sẽ có lúc cô cần nó. Nhất bảo nhìn nó và cô, quả thật y như đúc mấy khi bảo còn làm nhưng giờ đây anh có thể phân biệt ai là ai rồi. Người với vẻ mặt trầm là cô, người hay cười nhưng lâu lâu nhếch mép là nó. Nếu là lúc trước anh không đoán được đâu vì lúc đó cô là cô gái hay cười và không vướng chút buồn nào và nó cũng vậy vì lúc đó 2 người còn nhỏ. Nó cũng không thay đổi mà lúc nào cũng bập bẹ kêu chị hai làm mãi, anh _nhất bảo từng là hàng xóm nhưng một thời gian rồi đi và cấp 3 gặp lại cô, và quen nhau. Thở dài, bảo nhìn nó, vẫn ngày nào , xinh hơn, sắc xảo hơn nhưng tâm hồn ngày thơ đã mất rồi. Bỗng mấy đứa trẻ gào lên :

_Mẹ , mọi người chúng con đói

_con cũng vậy

_phải phải đói

Cô bật cười, ôm tuyết tuyết lên (vì tuyết nhỏ nhất) và nói :

_Được rồi, chúng ta đi ăn thôi

_mẹ là số 1

Bạch phẩm vờ dỗi nói :

_úi ùi, có mẹ làm là bỏ ta à, ta giận

Lũ trẻ hốt hoảng nói chữa:

_Chúng con , yêu cả hai mà

_nhưng do mẹ làm cho ăn nên chúng con theo mẹ làm

_nhưng nếu mẹ phạm cho chúng con ăn chúng con sẽ theo mẹ phạm

Cô bật cười , mọi người cũng vậy vì sự tinh ranh của tụi nhỏ này. Từ xa, anh nhìn thấy cô, lòng không biết thế nào nữa, dù tìm được người anh thích nhưng con tim vẫn trống rỗng thế này. Khẽ nhìn nó, nó nhìn anh nở nụ cười anh cười lại nhưng trong lòng có gì đó nhưng anh không biết. Anh nghĩ mình suy nghĩ nhiều rồi , ôm lấy nó và theo mọi người đi ăn. Gọi xe 20 chỗ, mọi người lên ngồi, cô hỏi lũ nhỏ:

_Các con muốn ăn gì ??

_Com nắm cùng mì hoành thánh ạ!!

Nhất bảo cười, tụi nhỏ này lúc nào hỏi ăn cái gì cũng nói mấy món đó, suốt thời gian anh phải ăn thứ đó ngán tận cổ may là mấy ngày nay có cô và nhỏ nấu nếu không chôn anh mất. Nhưng giờ ăn thì chịu thôi. Tới nói, cô nói :

_Quán này mình và bảo quen để mình vs bảo xuống kêu đầu bếp nấu

_unk

Nó và anh ngồi chung, cậu và nhỏ, lũ trẻ thì tự xử rồi. Vô nhà bếp, mọi người nhìn cô khẽ kêu :

_ , cậu chủ xin chào, cô chủ cô là song.

cô mỉm cười ôm lấy mọi người hỏi han :

_ Mọi người thế nào rồi, con thật không tốt không đến thăm mọi người thường xuyên được

_ cháu à song lam, chúng ta nhớ cháu lắm, vợ ta _ bà viện trưởng đi rồi nếu có gì cứ kêu chúng ta giúp cháu nhé

Cô mỉm cười, ai cũng nói muốn giúp cô nhưng giúp gì chứ ?? Cô kệ sự nhớ gì đó nói :

_ Mọi người làm hộ con 20 phần cơm nắm vs mì hoành thánh đi, 14 tô bỏ nhiều thịt xù ạ, 1 tô không bỏ ớt, một tô bỏ nhiều rau ạ

_ Được,

Nhất bảo bỗng nói :

_ Lam , lam , ý lộn, bác ơi nhà vệ sinh

Mọi người nhìn bảo bật cười nói :

_ Cậu chủ đi thẳng quẹo phải là tới

Song lam thấy mọi người bận cũng làm phụ, khi 14 tô dọn lên hết, còn 6 tô thì một người nào đó bung lên và bỏ hũ gì đó vô nhưng không ai trong bếp thấy cả. lát sau, bảo và cô lên vào bàn ăn, cô lấy từng phần cho mọi người, lát còn 2 tô cô cho cô và nó nhưng nhớ gì đó thì nói :

_ Nhạc em ăn tô này, chị ăn tô này

Nó tự nhiên cảm ơn rồi mỉm cười. Bảo gọi cho ai đó rồi vào nhà bếp lấy thứ gì , quay lại bàn cô hỏi :

_ Anh đi đâu thế bảo ??

_ anh kêu thêm nước

Cô gạt đầu và ăn tiếp. Không biết sao mà hai chân cô ngứa lan ra tay từ từ. Cô mặc áo khoác và nói mọi người :

_ dừng, dừng ăn nữa

Mọi người nhìn xong dừng, còn nó và anh không nghe, cô điên lên quát:

_ Song nhạc bỏ xuống nhanh

Nó giả vờ ngăn nước anh nhìn lạnh cô, cô không quan tâm kêu nhất bảo lấy thuốc, mọi người kể cả lũ nhỏ ai cũng nổi mẩn , ai làm nhĩ ???

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Roi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Chương Úm Bala : Phép Thuật Thứ 24

Cô vội mặc áo khoác vào và lên bục lấp bắp nói : Chào mọi người, hôm nay nhà hàng có người bao nên mong mọi người thông cảm rồi đi, số tiền không cần thanh toán, vì hôm nay al2 một cậu bạn.cậu..bạn nhất..á...gan tỏ tình..nên mong mọi người hợp tác ạ.

Cô cố cười , mọi người nhìn nó và anh như hiểu rồi rời đi. Cô lúc này như thoát khỏi vẻ yếu đuối đi, cô đứng và chỉ huy dần dần, mọi việc xong cô kêu tập hợp tất cả lại , cô nói :

_ Mọi người không sao chứ ??

Nhất bảo quan sát nói :

_ Lam em thấy kì không ?? thức ăn của lũ trẻ là do chúng ta làm tại sao có việc này, nhưng khách hàng thì không sao vấn đề không do thực phẩm mà có người phá

Cô nhìn tất cả dừng lại nó, cô lại nó hỏi :

_ Là em phải không song nhạc

Mọi người kể cả nhỏ và bảo cũng hết hồn, song lam không bao giờ nghi ngờ ai cả nhưng hôm nay có lẽ....

Nó nhìn cô nói :

_Chị có bằng chứng gì mà đổ lỗi cho em

Nó tựa vào vai anh mà khóc, nó tỏ vẻ thống khổ nhất. Cô nói :

_Tại sao ai cũng bị chỉ riêng em là không ??

Nó nói :

_Chị là người đưa em phần ăn đó mà, chị còn đòi nữa mà, không lẽ là chị làm, em nghi lắm đấy !! Chị muốn đổ lỗi cho em tất cả ư ?? Tại sao chứ, em chịu sự ghê lạnh của chị, ken, chị phàm, ken và cả anh kun nữa chị chưa chịu sao ?? Hôm nay chị đổ lỗi cho em ư ??

Cô nhìn đứa em trước mặt mình nói những lời đó không khỏi xót, cô vung nhẹ tay và

'bốp' tiếng tát chói tay nhất. Cô đứng đó, đối diện là nó và tất cả sự chứng kiến. Cô gào lên :

_Em thôi đi được không ?? Chị và ba mẹ từng dạy em là con người độc mồm vậy hử ?? Mọi người bảo vệ cưng chiều em để rồi hôm nay em thế nào, em bị tẩy não hay bị ngốc hả. Chị là tất cả rồi, làm hết rồi nhưng em không nghe chị đi, chúng ta có thể quay về lúc trước mà , tại sao hả?? Chị muốn em sống cuộc sống tốt nhưng em nào nghe chị đau đời, ham chơi.Đề rồi hôm nay, em như một đứa không giáo dục

"Chát"chát"

Hiện tại, khuôn mặt cô bị tát, hai cái, cảm giác đau dần lan ra, mái tóc cô bị buông ra khỏi chiếc nơ rồi, cô ngược lên nhìn đối phương, không là nó mà là anh_ Thần nam. Mọi người nhìn mà hoảng hốt, tính xen vào nhưng cô lắc tay, cô đứng dậy, cô nhìn anh hỏi :

_Tôi làm gì cậu ư ??

Anh lạnh lùng ôm nó đang khóc mà nói cô:

_Ai cho cô quyền đánh và nói nhạc như vậy HẢ ??

Cô bỗng cười lớn , cô nói :

_Cuộc đời tôi thất bại rồi, ngay cả quyền dạy em mình cũng không có tức cười, phàm cậu xem buồn cười không hahaha

Nhỏ ôm cô xót xa, nhỏ biết có lẽ sự chèn ép của cô bấy lâu đang được bộc phát, cũng phải thôi tức nước thì vỡ bờ thôi. Nhất bảo nãy giờ đứng đó nói:

_Anh nói song lam không có quyền đánh em gái cô ấy thì anh có quyền gì đánh cô ấy hả ?? bạn trai không , bạn bè? không xứng, vậy quyền là gì ??

Anh im lặng nhìn bảo không nói gì, cậu lên tiếng :

_Thôi đi, đừng cãi nữa dẹp ngay đi về, ngày mai còn đi học , lũ trẻ cũng ở đây không phải nghe mấy cậu cãi lộn

Mọi người nhìn lũ trẻ xong im lặng, anh và nó thì tách ra đi riêng cũng không về nhà tình thương. Còn cô, cậu , nhỏ và nhất bảo cũng lũ trẻ thì về nhà tình thương. Bảo biết ai bỏ thuốc nhưng im lặng vì chưa phải lúc, muốn kết thúc thì phải có kết thúc đặc sắc chút xíu.Nhìn vào tấm ảnh một cô gái cười thật tươi đang đưa tay hứng bong bóng thì bảo cười là cô, bảo thì thầm "anh sẽ giành nụ cười cho em thiên thần à" Một ngày dài kết thúc, bệnh cô nặng dần cô có ngắt vài lần nhưng không dám nói , tính ra còn 1 tháng nữa. Sáng sớm, cô và nhỏ nhận được tin phải chuyển sang lớp anh và cậu học , Cô ôm lấy sách và vở đi cùng nhỏ, mọi người trong lớp vẫy vẫy tạm biệt , cô hơi buồn vì xa lớp nhưng biết sao giờ. Dừng chân tại lớp , cô và nhỏ bước vào lớp mùi sơn phấn quả là đám nhà giàu nổi đây, may là cô và nhỏ được mọi người YÊU QUÝ nên DỄ SỐNG vs đám người này một CHÚT XÍU. Hôm nay cô và nhỏ mới biết có cả nó vào nữa, và nó ngồi kế bên cô,cô bình tĩnh nhỏ thì ngồi kế nhỏ lớp trưởng cũng gần đấy, dưới cô là anh và cậu. Giờ học mọi người im lặng học bài và làm bài, lát sau do nó nói chuyện với anh nên bị phạt đứng dậy đọc đoạn kể. Nó xấu hổ, lay cô do không chú ý lắm vs nhật bút chỉ nên cô chỉ vào ai dè sai, nó nhìn cô cay ghét nhưng anh đâu biết. Ra chơi mọi người tụ ngoài sân sau, sau sự việc hôm chủ nhật mọi người ít nói chuyện hơn. Lát thì kid tới chạm vai nó và nói :

_Song lam hôm nay sao thế ??

Nó quay qua nhìn và mỉm cười:

_Chào anh, em là song nhạc

Nụ cười của kid méo mó kinh khủng, vội vàng về phòng giáo viên. Nó thấy kì nhưng thôi, ăn cùng anh nhưng tay thì nhíp nhíp như chờ gì đó, lát sau một cô bạn từ trong lớp đi ra hét :

_Con khốn, mày dám xé sách tao !! hôm nay ta cho mày biết tay tao

Mọi người bu đông dần, nó giả vờ sợ nói :

_Minh không có..nãy giờ mình ở đây

Một cô bạn nói :

_hồi nãy rõ ràng tôi thấy một cô gái khoác áo lông to sụ màu trắng đeo bông tay xanh đậm vào lớp , chỉ có mình cô và nhỏ mới vào , rốt cuộc là ai ??

Nó khóc :

_Minh không biết .. mình

Bỗng giọng cô cất lên,

_mọi người sao vậy ??

Nhỏ hồi nãy hét lên

_mày xé sách tao, tao xé xác mày

Chưa gì hết, cô bị nắm tóc kéo đi, may là thầy giám thị xuống và lập kiểm điểm. Cô biết là nó nhưng cô làm gì được nó là em cô, cô đành quỳ lưng không lời giải thích . Đám người kia cùng anh , nhỏ và nó định đi thì nhất bảo nói :

_Mấy cô nói một cô gái mặc áo khoác trắng và đeo bông tai xanh ??

đám người kia hơi tái nói :

_phái

Nhất bảo nhếch mép nói một câu làm mọi người ngạc nhiên và đám kia hoảng sợ

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Phép Thuật Thứ 25

_Xin lỗi , nhưng song lam đeo bông tai màu xám đen Xong bảo bỏ đi, cả đám kia biết nên đầu thú và cô được tha. Cô hỏi nhưng không ai cho cô biết ai giúp cô cả. Anh bắt đầu nhìn cô và nó, anh cảm giác rất lạ nhất là ngày chủ nhật qua, khi tất cô anh đau lắm nhưng không hiểu lý do, nhưng khi thấy nó bị tất anh không đau , và nah hơi hận tay mình khi đánh cô và khi nhất bảo hỏi anh có quyền gì anh im vì những gì nhất bảo nói đều đúng. Anh đi bên cạnh là nó nhưng trái tim anh không ấm áp lúc bên cô. Chiều, anh nói nó là có việc , nó cũng mỉm cười rồi bỏ đi. Thực ra, anh về nhà vừa vào thì chừng 20 phút thì cậu tới, cậu đi vào và nói thẳng :

_Đang thắc mắc và lo lắng ư ??

Anh ngược nhìn thẳng bạn hất mũi rồi ngồi thừ ra. Cậu nhìn rồi nói :

_Có phải cậu đang nghi ngờ về tình cảm mình không ??

Anh nhìn nhưng không nói . Cậu mặc kệ vẫn nói tiếp :

_Tớ không nói gì nhiều, nhưng hãy từ từ quyết định nhưng tớ nghĩ cậu đang lạc giữa song nhạc và

Anh bỗng đứng dậy nói :

_Người tớ chọn chỉ 1 là song nhạc không ai thay đổi được hết !!

Cậu nhún vai về vô can nói :

_Tùy cậu thôi, hôm nay tớ chỉ nói thể thôi còn tùy vào quyết định của cậu tớ về

Anh nhìn theo cậu rồi trầm lặng, anh quyết định rồi anh chọn song nhạc và anh hứa sẽ bảo vệ song nhạc và quyết không tha cho ai nếu đụng song nhạc của anh. Nhìn trời đã tối, anh lái xe và qua nhà tình thương đón song nhạc. Đến cổng, anh xuống xe và bước vào. Đập vào anh lúc này là hình ảnh song nhạc và song lam đang đối nhau, mặt song nhạc có vết tát và vết cào xước. Anh bỏ chìa khóa vào túi và đi vào, lúc này anh mới biết có nhỏ, cô, bảo nữa. Anh nhếch mép nói :

Thật hèn hạ, ý đồ hiếp yếu, nhưng xin lỗi có tôi đây thì mấy người đừng hòng đụng cô ấy anh chàng tay ôm nó vào lòng. Mọi người nhìn, cô nhìn nhưng sắc mặt cô hơi thay đổi. Mọi người nhất là nhỏ nói :

_Anh đến đây cùng may, cho tui lấy 3 lạy và đem nó đi đi nghiệp chương

Anh nắm tay nhưng khi nghe nó la đầu, anh dơ tay thì một lần đỏ đang rỉ máu. Gằn giọng nói :

_Ai làm ??

Im lặng vì nhìn mặt anh, ai cũng hơi hoảng nhỏ kéo áo nhất bảo, lũ trẻ riu chân tay lại hết. Bỗng một giọng vang lên :

_Là tôi

Bốp, cô im lặng, bình thường àm dù gì anh cũng tát cô nhiều rồi có lẽ đã quen, nếu bây giờ không thì sau này sẽ có. Nhỏ bật khóc nhìn cô nói :

_Tại sao vậy ??..hức...đâu phải tại cậu sao cậu không giải thích..nếu

Chưa nói hết anh nói :

_dù giải thích tôi cũng không nghe, nhạc nhạc em dọn đồ đi

Nó vờ lau nước mắt rồi đi, lúc qua cô khẽ cười nhếch mép thách thức. Cô kéo áo bảo và lên lầu cùng nhỏ, nếu đứng lâu cô nghĩ cô không đứng được nữa. Đúng vậy, vừa vào phòng cô suýt ngã may có nhỏ đỡ, vì lo những lần ngã của cô nên bảo trang bị hết, đồ y tế cho cô. Nhỏ đỡ rồi lau mồ hôi, kéo bên tay áo đen ra, một mảng bầm và vài giọt máu chưa khô, nhỏ thở dài con 3 tuần nữa. Dưới lầu, bảo kêu lũ trẻ đi ngủ còn bảo và anh. Bảo nhìn nói :

_Rồi một ngày anh sẽ hối hận

Anh cười nói :

_sẽ không

Bảo khẳng định

_tôi chắc chắn với anh, nếu không tôi không làm người

Anh nhìn bảo đầy mơ hồ nhưng nghe giọng nó thì rời đi, dưới bóng đèn vàng hai bóng người đi song song một gái một trai, một dáng cô độc và một dáng thâm độc, vui sướng, nhìn góc nào cũng không hợp nhau, Nhưng biết làm sao được !!

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Phép Thuật Thứ 26

Trong nhà, nhỏ nhìn xung quanh và nhớ lại lúc này. Nhỏ cầm ly cà phê nóng và ra sân trước ngồi, nhỏ giờ đây không biết làm sao nữa nếu mà bảo không xuất hiện có lẽ mọi chuyện .....Nhỏ lúc này còn không hiểu nó bị gì mà lên con nhưng khi anh đến thì đã hiểu. Nhắm mắt lại nhỏ hồi tưởng lại đoạn kí ức lúc này. Hồi tưởng

Cô vừa bước xuống lầu lại gần sofa thì nghe nó nói bằng giọng thách thức :

_Chị yêu dấu, chị đã phải lòng thần nam rồi nhì ??

Cô im lặng tay vẫn rót nước, không màn tới làm nó tức giận vì cô biết dù trả lời cũng ít gì. Nhưng cô nào biết làm vậy càng làm nó nguy hiểm hơn. Một tiếng 'choang', cô giật mình nhìn nó, nó đang cầm miếng thủy tinh, cô hơi hoảng cổ trần tỉnh mình, nhưng nhìn vào đôi mắt nó cô không thể bình tĩnh nữa, cô sợ nó bị thương cô nói :

_Nhạc à, em đừng làm vậy chị chị không có ý gì hết chị là

Nó nói ;

_Chưa xong đâu, chị biết không tôi sợ mọi chuyện lắm chị là mấu chốt chỉ cần chị đi mãi và không xuất hiện thì tôi sẽ hạnh phúc lắm, tại chị mà tôi như vậy tại chị, chị biết không ở nhà nội thỉnh thoảng tôi còn nghe mọi người gọi lầm là song lam vì sao vì tôi phải giả ngoan ngoãn để lấy lòng.Cảm giác đó, tôi ghét tại chị là tại chị tại sao chị lại tồn tại, tại sao ông trời sinh chị ra hả?? Tôi và chị chỉ 1 người sống và giờ tôi sẽ tự giết mình và chị là kẻ giết người hahah, chị thấy hay không ??

Cô tiến lại và khóc năn nỉ :

_Chị xin em đừng làm tổn thương mình, chị hứa chị sẽ biến mất trong khoảng thời gian ngắn nhất , chị hứa xin em, chị xin em , cầu xin em

Nó thấy con mồi xa bấy , chỉ cần một chút nữa thôi , nhỏ vờ như đâm mình thì cô giành lấy và giật , hai bên tranh nhau vô tình bị nó cào bên vai.Không biết từ đâu một cánh tay ra và giành lấy , và tát nó, nó mất thế đẩy cô té bên vai đập vô cạnh ghế , cô đau nhức nhìn nó may là nó không bị gì nhiều, nhìn lên thì ra là Nhất bảo, bảo đỡ cô và chửi nó :

_CÔ KHÔNG CÓ TIM SAO HẢ ??

Tiếng hét quá lớn làm nhỏ và lũ trẻ đi ra, còn lại thì vẫn vậy

Kết thúc hồi tưởng

Nhỏ nhắm mắt hát vu vơ, nhưng tâm tình không mấy tốt.Ngón tay nhỏ nhịp theo từng giai điệu, quả thật giờ này có lẽ là lúc nhỏ trầm tĩnh nhất thì phải ?? Cũng phải thôi, ngày thường nhỏ chỉ quay quần bên đồng sách dạo gần nữa thì chơi cùng mọi người , quả là nhỏ bận rộn thật. Ngước lên bầu trời đầy sao , nhỏ mỉm cười nhìn ngôi sao sáng nhất hồi vu vơ 'Di , chú có thể giúp song lam được không ??". Nhỏ thầm cảm ơn ông trời lắm, vì làm cho một mảng kí ức của cô mất vì trong kí ức đó là một giấc mơ kinh hoàng.Tay cầm ly cà phê , có lẽ đã nguội rồi và gió thổi càng mạnh làm nhỏ rung mình. Cầm tách cà phê uống hết rồi vào nhà.Nhỏ nào biết, trên lầu có 1 người con trai luôn dõi theo nhỏ, thầm nói "Anh sẽ kết thúc mọi chuyện sớm khi có đủ mọi thứ để em không gục trước khi anh chưa nói 'Anh yêu em cô gái một sách'Chàng trai đó là ai vậy nhỉ ?? hihi có lẽ mọi người biết rồi nhỉ ??

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Phép Thuật Thứ 27

Hôm sau, mọi người từ từ vào cổng thì thấp thoáng thấy bóng anh và nó, tự dưng cậu nhớ gì đó bảo mọi người đi theo cậu, cậu chặn anh rồi hỏi : _Thần nam có phải cậu thích nhạc nhạc vì giọng hát , con người, đôi mắt, nụ cười hay không ??

Anh gật đầu nắm chặt tay nó. Cậu nhìn rồi hỏi :

_Cậu chắc đây là người cậu yêu và bảo vệ suốt đời?? Hãy suy nghĩ đây là câu hỏi quan trọng quyết định mọi chuyện

Anh gật đầu rồi ôm nhỏ rồi đi, cô đứng đó thất thần tự thương cảm cho bản thân và tự nói rằng' anh ấy có người yêu rồi, mà không có cửa đâu mà người yêu là em mà đó. Mà nếu có thì sao ?? mà mắc bệnh chưa chắc hết lỡ không qua khỏi lại bắt ai đó buồn vì mà ư ?? không , thôi thì mọi chuyện vậy đi em mà sẽ thay đổi lúc đó họ hạnh phúc , cần mà có lẽ cũng hạnh phúc"Cậu đứng nhìn cậu lác đầu , vỗ vai cô và nhỏ đi lên lớp. Bỗng có thông báo "MỜI EM SONG LAM VỀ PHÒNG GIÁM THỊ GẤP" Cô hơi ngạc nhiên , nhỏ thì kéo tay cô cô lác đầu tỏ vẻ không sao rồi bước đi. Bước đến phòng giám thị, cô lên tiếng :

_Chào thầy, thầy gặp em có việc gì ạ??

Thầy giám thị nói :

_em sẽ chuyển qua lớp chuyên văn,

Cô ngạc nhiên nói :

_Tại sao thưa thầy ?? em chưa vi phạm gì mà??

_Không, đó là lệnh , còn phần còn lại là chất vấn em tốt vậy thôi . Em nên lên lớp đi

Cô thất thểu về lớp, muốn qua văn cô phải qua Khu b của những con nhà giàu cô không thích, một chút cũng không. Đang đi thì gặp Kid, cô bước vội và

kêu :

_Anh

Kid đang đi lên lớp dạy thấy cô chạy thể thì bước lại đỡ, trách yêu :

_Em muốn té sao ?? sức khỏe không tốt chớ làm càng

Cô mỉm cười yếu ớt, nhìn lại quãng đường cô chạy không xa nhưng đã gần trút hết sức lực của cô rồi, cô nhớ gì rồi nói :

_Anh giúp em , em bị chuyển lớp

Kid mở to mắt nhìn hỏi :

_Khu nào ??

_B, em không muốn

Kid thờ dài , quả thật có người đàn dựng rồi chỉ mong tiểu thiên thần này chịu được."

_Em cố lên, có gì nói anh , hiện tại quả thật anh thua

Cô mỉm cười nhẹ,

_không sao ạ !!em đi trước

Kid nhìn rồi ậm ừ, đi tiếp. Cô vào lớp rồi lại túm gom sách vở, nó thấy thì khẽ cười, rồi lại vờ hỏi bài để thu hút sự chú ý của anh, nhỏ và cậu hỏi :

_lam, cậu đi đâu thế nhỏ ??

Cô nói :

_Tớ chuyển qua khu B , tầng 2 phía trái

Cậu nói :

_Tại sao thế ??

_Tớ không biết nhưng không sao dù sao tớ.....cũng sắp đi rồi

Giọng cô nhỏ dần, nhỏ thấy mắt hơi cay vội quay đi lau lau rồi quay sang :

_Nào có sao, tớ sẽ qua khu b rủ cậu ăn nè, chơi này, đừng lo

Cô mỉm cười rồi đi, cả lớp từ từ vẫy tay tạm biệt, mặt trời nơi đây vẫn sáng nhưng bên kia liệu mặt trời còn chứ ??Hít một hơi không khí cuối ở đây, cô quay sang nhìn nó, nó cười với cô , cô biết là do nó làm cả nhưng cô làm gì được hiện tại cô không quyền . Mạnh dạn bước trên hành lang, cổng đại ngục dần hé ra.Ngước nhìn lớp lớp chuyên văn, vừa bước vào, mùi nước hoa cùng son phấn ngát cả phòng. Cô nhìn xung quanh rồi giới thiệu rồi kiểm cái bạn trông ngời, một đứa hỏi :

_Mày là song nhạc hay con ngốc song lam đó??

_Mày ngu, nhìn mặt nó là con ngốc song lam rồi !

_Ahaha tao quên mày ơi!!

Cô thờ dài, 3 tuần thôi mà không lâu đâu, nhưng còn nhiều việc cô phải làm, suốt tiết học hình như cô bị cô lập thì phải. Ra chơi nhỏ không tòi được vì khu A không được qua khu B, cô buồn hiu nơi đây cô không có bạn, cô đứng dậy rồi đi, cô nghe nói khu b có vườn bách hợp rất đẹp. Bước tới vườn hoa, cô thấy kì lạ không ai cả, bước vài bước nữa, cô nghe tiếng cười chưa định hình thì một xô nước cùng cang đất thấy vào cô, bột mì cũng có, nhìn cô nhếch nhếch thật, Một giọng nói vang lên, ngọt ngào giống giọng cô:

_Đù rồi, tha đi đừng làm vậy , tha đi

Cả đám người quay sang hét hồn lấp bắp :

_Lam hay nhạc ??

Nó không quan tâm mà nói :

_Nếu người bị vậy là tôi có lẽ là chị sẽ cứu tôi nhưng chị biết không, thấy chị như vậy tôi VUI lắm, ở đây không ai bảo vệ chị đâu, chị đừng ngoan cố rồi đi đi, ấy chết ...haizz nên chết thì đừng hơn nhĩ ?? chị thấy sao ?? _nó tiến cô lùi dần rồi thân cô ngã xuống nó cũng ngã thoe, bỗng nhỏ la:

_Em biết sao rồi, chị đừng làm vậy em ...a..em không biết bơi

Nếu ai không biết được ai là lam ai là nhạc thì sẽ không biết được sự thật . Vì hiện tại, một cô gái nhún đầu một cô gái xuống và hai người đều xả tóc. Từ xa, một đám người tới (nó dẫn mấy đứa kia báo cho anh), anh nhảy xuống cứu nhưng không biết ai là nhạc, bỗng một người vẫy tay như ốc bơi , anh biết là nhạc. Còn cô, cô cười từ thân đón cô hơi sớm nhĩ ?? Cô khép mắt thì một bóng ai đó nhảy xuống , ôm lấy cô và kêu thất thanh :

_Hai à, hai đừng như vậy tình lại đi, không cho hai đi

Cô sặc nước, mở mắt là Ken, cô dơ tay chạm vào mặt ken thều thào nói :

_e.m..về sớm..khụ..khụ..thế

Ken nhìn rồi bé cổ lên , lại chỗ mọi người dừng tại nó :

_Chào chị ba, mà chị này hộp nhạc của chị còn ở nhà em , chị nhờ em giữ giùm nê em giữ chiều ghé nha!! hừ.Chào huynh , chừng nào cưới CHỊ BA thì nói đệ biết

Nở nụ cười khinh bỉ, ken bỗng cô lên phòng y tế, nếu ken không xuất hiện có lẽ ken đã mất người chị này rồi , nghe tin nhạc về ken lo cho cô lắm nhưng công việc chưa xong, lững thững bước đi về hướng phòng y tế

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Roi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Phép Thuật Thứ 28

Từ sự cố đó, Ken chuyển qua học cùng cô và những rắc rối bớt dần. Cho đến một ngày , dưới gốc bằng lăng cô mặc áo khoác trắng xả tóc và đợi mọi người, bỗng một cái ôm ôm lấy cô, cô giật mình , thì nghe tiếng : _Em đợi lâu không song nhạc

Cô đứng yên, gỡ nhẹ vòng tay ra và nói :

_Tôi không phải song nhạc

Anh nhìn khẽ xin lỗi .Anh chợt nói :

_Tại sao cô làm vậy ??

Cô hỏi :

_Chuyện gì ??

_Đừng giả vờ, mọi chuyện đều do cô ?

_Đúng thế thì sao ??

Anh quay mạnh vai cô nghiêng răng nói :

_ĐỪNG LÀM VIỆC NGU NGỐC ĐÓ NẾU KHÔNG TÔI CHO CÔ CHẾT !!

Anh buông ra, lấy khăn lau tay tựa như cô là thứ gì dơ bẩn lắm, cô gục đầu xuống , anh không nhìn cô mà quay đi ra cổng , cô đoán có lẽ người anh yêu đang ở đó. Thì ra mới này là anh lừa cô, nhưng vòng tay đó ấm áp quá, cô cười nụ cười an ủi bản thân. Cứ đứng đó mãi, cô đành ra sân sau, cô ngồi xuống lấy chân vẽ vờ những bức tranh dưới cát, đây là trò chơi cô mà nó hay chơi lắm nhưng không biết nó còn nhớ không . Bỏ cặp xuống, còi giầy ra, cô quỳ xuống nặn hình thiên thần, cô nhớ lúc nhỏ cô từng thấy ai đó nặn nhưng không nhớ rõ. Bàn tay trắng nõn dần lấm bẩn vì cát nhưng cô không bận tâm, cô đang quay về tuổi thơ.Cô chuyên tâm đến nỗi không biết mọi người đã đến, họ chụp cô, góc ảnh rất đẹp. Khi nghe tiếng 'tách' cô mới giật mình mà quay qua cô mỉm cười tự hỏi "Tại sao nhưng lúc cô buồn cô cần ai đó thì những người này luôn xuất hiện thế nhĩ ?? quả là cô thật may mắn!Họ vẫy tay và lại nhập cuộc cùng cô, nhỏ hỏi :

_Tụi tớ dẫn cậu ở góc bằng lăng mà, sao lại lùi thiu vào đây, quả là xấu

Cô cười :

_Tớ xin lỗi, tại đứng đó hơi nhầm chân nên mới ra đây

Cậu , ken và nhất bảo nhìn hai cô gái mà buồn cười, một trầm một náo mà vẫn làm bạn thật là. Tay thì nhào đắp đất nhưng miệng vẫn hoạt động, nhỏ luyên thuyên mãi đến khi cậu hét lên :

_Ồ, heo có thiên thần nào mà con mắt còn to hơn cái mồm không hả ??

Cả đám cùng nhìn , rồi:

_Ahahah, phàm chị thật là con mắt nó ..kakka

_Anh bảo đây bái phục, bái phục

Cậu thì khỏi nói cười muốn trật cả quai hàm luôn, nhỏ từ xấu hổ sang dỗi luôn làm cậu an ủi quá trời. Cậu quay sang cầu cứu cô, cô nhìn xung quanh và cầm một cong cỏ có tên là " cây đá gà" đưa cậu. Cậu nhún mồm nhìn sinh vật lạ trên tay, cậu không hiểu, bảo và ken lắc đầu nói nhỏ cho cậu. Cậu "à" lên rồi lại nhỏ :

_Này, chơi không ??

Nhỏ quay sang nhìn chằm chằm, quay sang cô liền biết ngay kẻ đầu xỏ. Nhỏ nói :

_Chơi thì được gì ??

Cậu gái đầu nói :

_Ai thua bị quẹt lọ nghệ nhá!! trận cuối ai thua nhiều nhất một chậu chè với bánh tráng nướng o,k

_hồ, được song lam, nhất bảo , ken vô chơi !!

Bảo lắc đầu nhưng vẫn bị ken kéo vào tội . Lát sau , 5 phút thì người thua là Nhất bảo , bảo tính chạy thì bị cậu giữ vào kẹp cô nói :

_Này là quân tử dám chơi dám chịu đi nào !!

Bảo lắc đầu :

_Ta là tiểu nhân , dù có chơi ta vẫn thua

Cả đám bật cười dành cho bảo rút ngồi ngoài ăn kẹo mút, chơi càng lâu thì mặt càng nhiều vẻ đẹp riêng, 20 phút sau, không định dạng được ai là ai luôn và người thua là Ken và cậu. Mang cặp ra về, rủ nhau ăn chè và uống trà sữa, tội nó còn chụp hình up face nữa.Bỗng một giọng vang lên :

-A, mấy anh chị quá đáng thật , anh Thần nam cũng là bạn mấy anh chị mà nỡ bỏ anh ấy như vậy sao ??

Ken nói :

_không phải anh có chị rồi sao muốn gì nữa ?? anh và chị nên nhớ người mà tách nhóm nhá

Nó cười xều xòa vội nói :

_Những chuyện lúc trước em biết là em sai, mong anh chị tha lỗi , với lại anh Thần nam cũng không là gì nên xin anh chị tha thứ và cho anh ấy quay lại,

Anh nhìn nó mà vui, có lẽ nó đã có vị trí trong tim anh rồi nhỉ ?? Cô nhìn mà đau, tình yêu đơn phương quả là vất vả. Ken nhìn cô , cậu biết chị mình đã yêu anh rồi nhưng .....haizz, cậu vội kéo ghế và rủ 2 người cùng ăn.Nó vừa ngồi xuống thì nhỏ nói :

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Phép Thuật Thứ 29

_Mấy anh chị à , chủ nhật này anh chị rảnh không ??Mọi người nhìn nhau , cô hiểu ý họ , họ lo vì sự tốt đột xuất của nó nhưng đối cô đó không quan

trọng, cô không quan tâm điều gì khiến nó thay đổi nhưng cô tin nó , tin nó thêm một lần nữa . Cô nói :

_Chủ nhật này tụi chị rảnh có gì không nhạc ??

Cả đám nhìn cô đầy nghi hoặc , và họ biết rằng lại một lần nữa người chị ngây thơ khờ khạo này lại tin cô em nữa. Thôi thì theo ý cô , cả đám nói :

_Tuần này dù sao anh chị cũng chưa lên lịch đi đâu cả nên rảnh, mà nhạc tính đi đâu ??

_Biển, thôi thì thứ bảy đi đi nha, 2 ngày 1 đêm, vé cũng rẻ mà cũng chất lượng

Nhỏ nghe rồi hỏi :

_Gần hay xa , mà xe đã đặt chưa ??

Nó lanh chanh nói :

_Anh Thần nam đất rồi chị!!

Nhỏ thôi hỏi, mà ngời cảm ly nước uống. Mọi người vẫn trò chuyện, chỉ có anh là đang nhìn cô và nó, anh thắc mắc giữa hai con người này, anh không biết chuyện gì đang xảy ra với mình,Ồ với nó anh lại thấy nhớ cô, hình dáng dịu dàng nhu mì nhưng gặp rồi lại thấy cô khác khi ăn hiếp nó. Rồi, đó là chữ trong đầu anh lúc này. Uống ngụm cà phê đắng vào miệng , anh nhắm mắt , hướng đôi mắt về nơi xa xăm ngoài kia. Chuông điện thoại vang lên, cô xin lỗi rồi ra ngoài :

_Alo, con nghe

_Tiểu lam, sức khỏe con thế nào rồi!!

_bác Trần à con vẫn tốt !

Bên kia tiếng thờ dài làm cô hơi cay mắt, nước mắt rơi, cô biết chứ , bác trần rất thương cô . Cô đã đặt ra câu hỏi rằng " Trên đời người đừng không bao giờ tốt bằng người thân nhưng tại sao ,những lúc cô cần hay gì đó đều là những người xa lạ bên cô còn người thân thì quay đi" Giọng trầm ấm vang lên :

_Ta biết con đang giấu ta , nhưng con hãy mau lên 1 tuần là hạn chót để con qua đây , nếu trễ ta nghĩ không được đâu con à.

Cô như pho tượng, 1 tuần ư ?? cô phải làm gì khi thời gian quá ít ỏi như thế ?? cô cười chua xót. Giọng nói lại vang lên :

_Ta biết là gấp nhưng điều đó tốt cho con !! Ta hi vọng trong thời gian ngắn con hãy tạo cho mình chút ích kỉ riêng đi , tạo cho mình niềm vui đi ! Để lúc đi, con có thể mang theo chút kỉ niệm của riêng mình chứ không phải những tấm ảnh hay gì đó của người khác con nhé !

Cô lau nước mắt giọng nghẹn ngào nói :

_Vâng..

Bên kia :

_Ta chờ con, mọi thứ đã chuẩn bị chỉ còn chờ con thôi !

_Vâng

_Ta cúp máy đây

_Tạm biệt !

Cô đứng đó, cô nhớ lời bác trần "Ta hi vọng trong thời gian ngắn con hãy tạo cho mình chút ích kỉ riêng đi , tạo cho mình niềm vui đi ! Để lúc đi, con có thể mang theo chút kỉ niệm của riêng mình chứ không phải những tấm ảnh hay gì đó của người khác con nhé !" Có lẽ , lần này cô sẽ ích kỉ một lần, một lần thôi. Cô quay mắt nhìn về anh và nó, cô nhìn trời nói gì đó rồi quay vào. Nhỏ nhìn cô nói :

_Ai gọi thế ??

Cô nhìn nhỏ nói :

_à, người ta gọi lộn số ấy mà, cậu đừng lo

Cô kéo ghế ngồi xuống thì thấy cậu nhìn cô và nó mãi, nó thì có vẻ khó chịu nhưng không nói, cô hỏi :

_Du nguyên, có gì sao ??

Cậu giật mình, mọi người nhìn , cậu lấy muống vơ vơ rồi nói :

_ Các cậu xem, hai người họ giống quá nhỉ ?

'Cốp"

_ NGU_ mọi người đồng loạt nói, lớn nhất là giọng nhỏ. Cậu xoa xó nói :

_Tớ hỏi có sai gì

Ken nói :

_ Họ là song sinh không giống thì gọi song sinh làm gì ??

Cậu lại hỏi :

_ giống như thế sao phân biệt được ! ai không biết chắc chắn sẽ nhầm to

Nhỏ lâu bầu nói :

_ Chỉ có ngốc như cậu mới nhầm

Nó nhìn anh, thấy anh hơi nhăn nhó như nhớ gì bèn nói :

_ chúng em mặc đồ đôi nhưng có thứ riêng mà , em hay đeo vòng còn chị ấy thì không .Mà cũng dễ , em đâu ở đây mãi đâu mà lầm dù sao lớn rồi

Mọi người nhìn nhau như hiểu rồi , gật gù ăn tiếp. Chân mày anh dần ra , nó thở phào

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Phép Thuật Thứ 30

Cô nhìn thấy hết, nhưng cô thấy lạ, hành động và cử chỉ lời nói của nó như có bí mật gì đó! Nhưng là gì mới được, cô sẽ tìm hiểu tất cả kể cả con ác mộng hay theo cô. Rồi một ý nghĩ khác, ý nghĩ mà cô sẽ làm bằng tất cả can đảm của mình để giữ chút kỉ niệm . Lúc về đã gần tối, nó có việc bận nên đi đâu đó, còn lại bọn cô và anh thôi. Mọi người chia nhau lên xe về thì cô bỗng đứng trước mặt anh nói : _ Tôi muốn về cùng anh được chứ ! cô mỉm cười

Anh nhìn rồi nói :

_Tuy cô giống nhạc , nhưng cô biết không những việc cô làm với nhạc khiến tôi ghét cô

Mọi người nghe liền nhìn anh, nhỏ háng giọng nói :

_Lam cậu đừng có đi mà năn..

_ Có chết tớ cũng phải đi cùng Thần nam

Anh và mọi người nhìn cô thắc mắc, cô nói :

_Tôi muốn đi cùng anh, một lần này tôi có chuyện muốn nói

Anh khó hiểu nhưng nhìn mắt cô , sự cầu khẩn làm anh gật đầu. Cô ngồi lên xe, tạm biệt và đi . Anh chờ cô được một đoạn thì nói:

_ Có chuyện gì , nói tôi không có thời gian, tôi còn phải rước nhạc

Cô hơi đau nhưng nói :

_Xin anh 2 phút để nghe tôi nói , dù có gì cũng đừng hỏi , được không ??

Anh hơi do dự rồi gật đầu :

_ 2 phút, đừng nói những gì vô ích hay tìm cách nói xấu nhạc

Cô nghe mà đau, chẳng lẽ trong mắt anh cô xấu đến vậy sao ??CÔ THỞ MẠNH LẤY CAN ĐẢM NÓI :

_Thần nam, tôi biết trong mắt anh giờ chỉ có nhạc mà thôi, còn tôi là kẻ xấu , đã vậy tôi xin anh một điều là làm BẠN TRAI TÔI TRONG 6 ngày được không ? Sau 6 ngày mọi chuyện sẽ như cũ.

'KÉT" chiếc xe thắng lại, anh bước xuống xe nhìn cô nói :

_Cô tính cướp tôi từ tay nhạc ?mơ đi

Cô lắc đầu nói :

_ Nếu muốn cướp thì tôi đã cướp rồi nhưng tôi không có can đảm vs lại đó là bạn trai em gái tôi , tôi không thể .

Anh nhú mày , giọng lạnh lùng tỏ vẻ thiếu kiên nhẫn :

_vậy tại sao bây giờ cô lại làm vậy!

Cô lắc đầu mỉm cười , nói :

_Tôi không thể nói nhưng tôi hứa với anh sau 6 ngày tôi sẽ trả anh lại cho nhạc

Anh nhìn cô, cô khóc rồi, cô sợ rằng nguyện vọng của mình và lòng can đảm ít ỏi còn lại bị dập tắt. Anh nhìn cô gái tựa người anh yêu mà động lòng, anh gạt đầu, anh không biết vì sao nhưng có lẽ do sự thương hại anh dành cho cô , chứ không phải tình yêu, anh tự nhắc mình vậy. Cô mỉm cười, nụ cười hạnh phúc nhất mà anh từng thấy , anh hình như đã thấy đâu rồi nhưng không nhớ nổi. Cô ôm anh , anh theo phản xạ tính dẩy ra thì nghe giọng cô nói :

_Xin anh, cho em một chút !!

Anh đứng yên nhìn cô gái đang ôm mình, anh định ôm cô nhưng lại buông xuống. Lát sau, cô lau những giọt nước mắt rồi mỉm cười nhìn anh nói :

_Cho tôi một lần dừng cảm nhé !

Anh khó hiểu nhìn cô . Cô nói :

_Cho tôi gọi tên anh nha ! Thần nam

Anh gạt đầu, bởi chuyện này đâu ảnh hưởng tới anh . Cô lại nói :

_Anh gọi tên tôi nhé !

Anh nói :

_Tại sao ?

Cô hít hơi thở mạnh như dừng khí rồi nói :

_Cặp yêu đương nào chả gọi thế ? người thì gọi anh anh em em, ck ck vk vk , nhưng Lam muốn xưng tên, được chứ ?

Anh nghĩ chỉ 6 ngày dù gì cũng đã giúp thôi cho chót vậy > :

_Được , song lam, giờ lam muốn ăn gì ?

Cô mỉm cười, nụ cười hạnh phúc :

_Tùy Nam thôi !

_Vậy đi!

Hai người lên xe và đi tiếp chặng đường , họ đều có những suy nghĩ riêng của họ

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Phép Thuật Thứ 31

10 phút sau chiếc xe dừng lại quán cơm tấm bình dân, cô và anh cởi mũ rồi vào quán. Chưa gì đã nghe giọng một cô gái trẻ vang lên: _Áy phải chăng cặp đôi nhạc nam không nào!

Cô cười trừ, anh thì nói:

_Không phải chị! đây là chị em song sinh vs nhạc

Cô gái trẻ đó bỗng dừng nhìn mặt tỏ vẻ khó chịu với cô, cô nghĩ có lẽ lại do tác động nữa. Kéo ghế lại ngồi xuống, cô nhìn xung quanh quán, tự hỏi nhạc cũng thích nơi này sao?? Có lẽ, nó thay đổi thật rồi. Anh nhìn menu, rồi nhàn nhạt hỏi:

_Nhạc, em ăn món nào để anh gọi!

Im lặng, anh chợt nhớ người đi vs mình là ai liền nói:

_Xin lỗi, lam muốn ăn gì?

Cô nhìn nói:

_Món gì cũng được!

Anh gật đầu rồi vào trong gọi món. Cô ngồi đấy tự cười bản thân 'Có lẽ trong tim anh đã có nhạc rồi, dù gần cô nhưng anh vẫn gọi nhạc, đáng thật, có lẽ tình yêu là thứ quá xa xỉ đối với cô và thứ gọi là hạnh phúc cũng vậy!. Cô thở dài, dù gì phóng lao thì cũng theo lao thôi! lát sau, anh đi ra nhìn cô nói:

_Đây, cơm sườn, Nha..lam ăn thử xem vừa miệng không?

Cô mỉm cười, nói:

_Unk, Nam cũng ăn đi

Cả hai cùng ăn, nhưng anh đâu biết cô dị ứng với sườn, vùng da của cô thoáng chốc đã vài mẩn đỏ nhưng nhát, cô ráng chịu vì bữa ăn và món ăn là do anh mời. Gần tối, anh chở cô về nhà tình thương, chưa gì cô đã vội vàng vào nhà ngay và đóng cửa. Anh cũng chả hiểu rồi bỏ đi. cô vừa vào nhà là gục xuống sàn, làm mọi người trong nhà hết hồn, nhỏ nhìn cô vội đỡ lên, bảo vs ken thì gọi bác sĩ, bảo thì lấy nước cho cô. Nhỏ thấy cô vẻ khó chịu, nhỏ nhìn quanh thì thấy những mẩn đỏ, nhỏ hỏi:

_Cậu bị dị ứng??

Cô gật đầu, nhăn mặt, khó chịu, ngứa là hai cảm giác cô đang có. Nhỏ xót xa nhìn bạn mình, nhỏ chợt nhớ liền hỏi:

_Cậu ăn gì mà dị ứng?

_Sườn

Nhỏ hỏi tiếp:

_Cậu biết là cậu dị ứng tại sao còn ăn chứ?

Cô mỉm cười ngây dại:

- Vì do thần nam mời mình..Cậu xem, tớ thành công rồi..Nam đã chịu làm người bạn trai của tớ trong 6 ngày, nên tớ nên quý trọng chứ

Cô nói trong nước mắt, 3 chàng trai nhìn cô mà đau lòng, vì tình yêu mà cô ấy có thể làm như vậy? Thật đáng phục! Nếu như Thần nam mà chịu từ bỏ cô bé quá khứ là Nhạc mà chọn cô thì hay biết mấy nhỉ? Nhưng tất cả chỉ là nếu như thôi, nếu là Nam thì có lẽ sẽ chọn nhạc nhưng bây giờ, họ không làm gì được, chỉ im lặng thôi! Ken nhìn chị mà đau đốn, Ken không phục, hạnh phúc đáng ra là của chị Lam sao thành chị Nhạc. Nhiều lần? phải đã nhiều lần, Bản thân Ken muốn nói ra tất cả nhưng Kun, Kid ngăn cản họ chỉ nói CHỜ THỜI CO, Ken bất lực, Ken sợ cứ chờ thời cơ thì lúc đó chị đã đi rồi! Mọi người mỗi tâm trạng khác nhau, đến khi bác sĩ đến thì mới thoát khỏi đó. Vị bác sĩ khám xong lại nói:

_Cô bé à! tôi đã xem rồi, bệnh cô khá nặng mau đi chữa nếu không sẽ .....

Nhỏ gật đầu, 3 chàng trai thì tiễn bác sĩ đi ra. Còn lại cô và nhỏ, nhỏ nhìn cô, cô đang cười, nụ cười bất cần đời và nước mắt đã rơi. Nhỏ nắm tay cô an ủi, nhỏ không biết nên làm gì bây giờ nữa! haizz

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Phép Thuật Thứ 32

Cô nắm tay nhỏ và nói : _Minh hát cậu nghe nhá !

Nhỏ ngạc nhiên , bao năm rồi từ ngày tai nạn xảy ra cô rất ít khi hát, nhưng không bao giờ hát bằng giọng thật, nhỏ gật đầu. Cô cười , cất cao giọng :

_ Ngày gặp anh ngỡ như quen đã lâu

Phải lòng nhau ngay từ giây phút đầu

Bầu trời cao với ngàn muôn ánh sao

Vì sao long lanh có phải anh ?

Khi bên anh em nghe thấy tiếng trái tim cất lời

Thấy ánh nắng ấm áp chiếu sáng dù mưa vẫn rơi

Đêm bao đêm bao đêm em đã mơ thấy người

Mắt cười nói lời yêu, cầm tay em đi...

Anh đưa em đến nơi, xa xôi tận cuối trời

Nơi mây theo gió bay thẳng ngày đầu hay

Trong đêm tối tăm, tay anh vẫn nắm chặt em.

Gian nan vẫn chờ, nên anh đừng hững hờ

Bên em những giờ đã là mộng mơ

Dẫu có khó khăn, nhưng anh hãy nhớ rằng

Em.. rằng em.. mãi ở bên.

Nhỏ nghe một cách chăm chú nhất có thể , bởi nhỏ không biết sau này mình có thể nghe được cô hát không . Nhỏ ôm chầm lấy cô , nhỏ nghẹn ngào nói :

_Hay lắm lam à ! Cậu phải cố lên biết không ..hức ..tớ không làm gì được ngoài nhìn cậu như thế , tớ là người bạn tồi đúng không ?? quá tồi đi chứ

Nhỏ khóc, những hàng nước mắt lại rơi. Cô lấy tay lau nước mắt cho nhỏ, đây là lần n nhỏ khóc vì cô rồi nhì ? Cô lấy tay nắm tay nhỏ nói :

_Không !..cậu.cậu là người.bạn ..tốt của tớ ! Cảm ơn cậu Phàm à !

Họ đâu biết rằng, ngoài cửa kia, 3 chàng trai đã nghe được tất cả nhất là giọng hát của cô . Điều này làm cho Cậu bất ngờ , cậu nhìn bảo và Ken như muốn câu trả lời . Ken như hiểu gật đầu cậu , cậu bỗng chạy đi, làm bảo và ken phải đuổi theo,. ken chặn đường cậu nói :

_Anh tính đi đâu ?

Cậu nói :

_Nói cho thần nam biết tất cả !

Bảo chen vào :

_Cậu đừng nói nguyên à! Cứ để mọi chuyện vậy đi , cứ để nó xảy ra tự nhiên và để mọi người tình ngộ ! Thời cơ mà Kun và Kid nói chỉ là dối thôi ! Họ không muốn các cậu manh động làm chuyện xấu đi nên nói vậy . ! Với lại cuộc sống mà ! phải trải qua thử thách mới trưởng thành được ! Và tình yêu cũng vậy , phải qua sóng gió mới bền vững . Cứ để tự nhiên , và cũng coi như cho Nhạc một cơ hội để quay đầu !

Cậu và Ken gật gù suy ngẫm, Ken chợt nói :

_Nếu mọi chuyện vẫn vậy , nhạc vẫn vậy và tình cảm ..nói chung mọi chuyện vẫn vậy thì sao ??

Bào nghiêm mặt nói :

_Lúc đó chúng ta đành nhúng tay vào thôi !

Cả đám nhìn nhau rồi hải lòng , hướng mắt về căn phòng kia , nơi thiên thần bị gãy cánh , sự thương tiếc ngày lớn dần !

Tuy cô có cuộc sống nhưng cô không làm chủ được nó để rồi mọi chuyện như thế ! Phải nói cô khờ khạo hay ngốc nghếch đây ?? . Ken nhìn đồng hồ chợt nhớ :

_Này gần tới giờ ăn rồi ! Bọn trẻ chưa ăn gì ! chúng ta phải vào bếp !

Bào nói :

_Kê thực đơn rồi đi chợ nào !

Cậu nói :

_Thôi ăn tiệm đi cho khỏe _oáp

Cốp , cốp _sau chuỗi âm thanh đau đớn Cậu la lên :

_Sao đánh tớ chứ ??

Ken bắt lực với tên ngốc này :

_Này, anh giàu dữ hen, 20 đứa trẻ là 400 ngàn , 4 người lớn nữa gần 500 , anh trả nhé !

Bào nói thêm , trên tay cầm tờ giấy và cây viết nói :

_Cậu xem này , chúng ta phải mua nửa ký cải xanh này , 500 g thịt bò vs cà chua và dưa leo.um...Mua hai hộp bột em bé , mua kí gạo nữa , ít khoai tây nữa ..à còn thêm thịt bò cùng thịt gà nữa..um ..để xem

Ken vs cậu nghe bảo nói mà chóng mặt , chịu không nổi Ken lên tiếng :

_Anh nấu món gì mà liệt kê dữ thế vs lại tiền mua mấy cái này còn hơn 500 ngàn

Cậu gật đầu nói :

_Số cậu không làm nội trợ được rồi !

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Phép Thuật Thứ 33

Bào tức giận : _ngon thì làm đi ! grừ

Ken và cậu ngồi viết rồi cái lộn :

_Ken , tính mua 1kg dưa leo về ăn trừ com hả ??

_Còn anh, mua 2 kg về đắp mặt hả ??

_NÀY ! thực đơn chưa đủ năng lượng !

_Đủ rồi này ! 2250! nhưng dư protein !

_Trời đất bầm máy lại đi, dư quá trời dư dinh dưỡng đó!

_@\$R%#%^#^\$&^%*&

_ \$^# \$%*&%/ (^

Cứ vậy rồi từ anh vs cậu sang mày vs tao luôn ! Bảo giũt giũt mi mắt , nhìn sang 20 đứa con nó gần như meo luôn , bảo chuồn nhanh kéo nó gào lên một đứ . Còn hai chàng nhà ta cái mãi, đứa lớn nhất trong bọn trẻ lên tiếng :

_CHÚNG CON ĐÓI

Tiếng nói 'nhẹ tênh' đã đánh thức hai nhà dinh dưỡng và món ăn cuối cùng là cháo gà ! Lúc bảo xuống là thấy đã hết cái mới an tọa , Bảo kêu đi thì một đứa vang lên :

_MỌi người nhớ mua tả với bình sữa nhá ! hết rồi

Giát giát , cả ba đi mua và kêu hàng xóm qua trong hộ bởi cô và nhỏ cần nghỉ ngơi , nếu giữ đội nhí nhỏ này chắc chết !

Chạy xe trên đường , người thì chạy kẻ thì đếm tiền , lát la lên :

_Ê , ê , bảo thiếu 1000 ngàn ! ý 500 đồng

Bảo rửa :

_500 đồng làm như 500 tỷ vậy ! bớt nhảm đi cha

Cậu bức bối , nhưng thôi nói nữa nó ghét nó thấy xuống đường là mệt . Tới siêu thị , 3 chàng nhà ta đi gửi xe , mà nói thật ba chàng như dân quê mới lên vậy ! Cái gì cũng hỏi đã vậy còn tranh nhau giữa' cái giỏ và xe đẩy " nên chọn cái nào ! Tính ở nhà là làm cháo gà mà đứa này thì mua sữa chua , đứa thì mua trái cây:

_Ê bảo , mua vú sữa nhá ??

Bảo giắt giắt nói :

_Bộ mày thiếu sữa hử ??

_Ồ, có lẽ vậy , mà mày ăn không ??_cậu tỉnh queo nói

Bảo ghé vào lỗ tai cậu nói :

_Ăn đầu nhà cậu ! không đủ tiền mà ăn vú sữa , cần thì lát về pha sữa bột mà uống ! Cần nữa thì mua bình về luôn ! thật là

Cậu nhảy dựng :

_NGHĨ SAO NÓI TỐ BÚ BÌNH ??

Ken đi qua lôi bảo đi và dặn cậu :

_ai có hỏi đừng nói bạn chúng em nhá ! anh đã thành người nổi tiếng ! hắc hắc

Cậu nhìn xung quanh chợt nhớ gì thì thấy ánh mắt kì thị nhìn cậu , trời ạ! ai vót cậu vót , quá xấu hổ cậu vợ đại cái gì đó chùm lên ai ngờ lấy lộn trái vú sữa , mắt mặt bèn kéo mũ sụp xuống mà chạy ! Xấu hổ quá ! Chợt ghé qua quầy kẹp tóc , cậu đứng nhìn , một cặp nhẵn đôi cùng chiếc kẹp nơ màu trắng xanh. Cậu dừng lại cầm nó lên và nở nụ cười hạnh phúc , làm chị bán hàng say chiều với cậu liền nói :

_Anh mua tặng bạn gái ư ??

Cậu nhìn 'lão bán hàng' mà giũt môi nói :

_Dạ ! em mua tặng bạn gái , chị gói dùm em , em cảm ơn

Chị bán hàng nhà ta tức giận nhưng kiềm lại nói :

_Được đội chị CHÚT

Cậu cười thầm già mà còn ham trai thật là ! Nhận được gói quà nhỏ , cậu nở nụ cười nói với chị bán hàng :

_Anh có chuyện muốn nói vs em!

Chị bán hàng thay đổi nhu cầu nhà 360 độ luôn, cười tươi nhất có thể nói:

_Anh nói em nghe nà!

Cậu nén cười thủ thỉ nhỏ vào tai chị ta:

_Em thật xênh nhưng là LÃO, hắc hắc

Cậu bỏ đi để lại chị bán hàng với sự què chả bá luôn! Cậu vui mừng nhìn hộp quà trong túi mà hạnh phúc. Bây giờ là tìm bảo vs Ken, cậu lấy điện thoại ra gọi:

_À LỒ! cho hỏi bé iu nào đầu dây thế?

Cậu hét vô!

_Lũ bắt nạt! hừ đáng ghét, dám bỏ một nam nhân trong cái siêu thị này ư?? bọn mi đang ở đâu??

Đầu dây bên kia:

_umm..hình như quầy bình sữa em bé!

Rụp, .tút..tút chuỗi âm thanh làm cho cậu điên lên! Đôi chân dài cậu đi nhanh tới quầy 'Bà bầu và em bé', đi xung quanh thì thấy hai boy nhà ta, nhưng có vẻ hơi kín công cao tường, mũ xụp, áo kéo lên cao và đeo luôn khẩu trang

. Cậu lại nói:

_Hey, mua nhanh rồi về!

Ken và bảo nhìn cậu nói:

_Tụi tớ ngưng!

Cậu nhìn xung quanh toàn là phụ nữ không tự nhiên xuất hiện 3 thằng đực rựa, cậu thấy vậy liền la lớn:

_Tụi bây thật là, mua nhanh đi, vợ ở nhà chồng, sắp làm ba rồi mau mau về với vợ!

Hia đứa kia nhìn cậu tính chữ thì nghe mọi người nói:

_Chàng trai đâu gì phải ngưng! mua nhanh về với vợ

@\$%/#!\$^\$%^&%%^*%&(6

Bla bla đủ thứ đa số khen không! bảo và ken nhân cơ hội mua nhanh rồi theo cậu đi về

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Phép Thuật Thứ 34

3 chàng nhà ta sánh tam nhau ra bãi giữ xe, Ken và bảo nhìn cậu bằng đôi mắt căm hờn: _Thằng kia, mày dám chơi anh em tao

Cậu bỗng thấy lạnh sống lưng, liền cười xều xòa bảo:

_Này, tao nào dám mà chúng bây xem họ khen chúng bây chứ đâu có gì đâu...đáng ra tụi bây phải tạ ơn tao đấy

Ken thì rời đi lấy xe, còn bảo thì nào chịu thua tom tóp rửa:

_Tạ ơn cái đầu nhà mày á!!

Cậu cười:

_Thôi nào , có gì tính sau đi giờ xách đồ về cho lũ trẻ vs hai bảo bối chúng ta

Bảo nghe vậy thì gật đầu cúi kiểm lại đồ lại lớn giọng hỏi :

_Ken lâu thế ! Lấy xe nhanh đi

Cậu cũng làm phụ Bảo rồi nói :

_Phải đó, nhanh lên đi !

Một giọng nói của ken vang lên :

_Mất thẻ giữ xe rồi !

Hoạt động của hai chàng trai nhà ta dừng lại ngược nhìn Ken , đứa bé vô tội đang nở nụ cười ngây dại. Bảo hỏi :

_Ê , mày làm gì mà mất

Cậu ừa theo :

_Phải đấy !!

Ken liền từ trả lời :

_Có lẽ ...um..nó đã rớt ở quầy " Bà bầu và em bé ' rồi chẳng ??

Hai chàng thanh niên đơ mặt bảo :

_Có cho tiền tao cũng chả vô đó lần nữa

_tao giống mày !! Vậy làm sao để về ??

3 Chàng áo nâu , bảo nói :

_Đắt xe ra trước đi , tính gì thì tính sao

_Unk_all đồng thanh

Đắt xe từ từ, Ken do có lỗi nên nói với chị giữ xe rằng :

_Chị ơi ! chúng em làm mất thẻ xe rồi , chị tha cho chúng em đi , chúng em không phải ăn trộm hay ăn cướp đâu , xe này của chúng em
#@^%&\$^*%/\$&^(&*(&*%)^&%\$Y#%&\$*(^%.....

Chị gửi xe nhìn sinh vật lạ rồi đơ mặt đáp :

_Xin lỗi , chúng tôi đâu sử dụng thẻ giữ xe đâu, xe gửi vô đâu lấy thẻ

Một câu nói nhẹ như lông vũ làm ba chàng nhà ta mặt ngu không thể tưởng. Hia chàng kia cốc đầu Ken dọa:

_Đợi đấy chú em , về biết tay

Rồi thông thả dắt xe về , về tới nhà đã nghe loạt âm thanh vui tai :

_Đứng lại cho ta , hu yo

_trả cho ta ! trái cam là của ta

_chuối là của em

#%/\$&*%/*

Nhiều và rất vui nhộn , 3 chàng bước vào bất gặp là một đồng trái cây cùng Kun , Kid trên ghế sofa là cô và nhỏ . Kun lên tiếng :

_Hey ! đi đâu mới về đấy

_supermarket ! tại sao mọi người đông đủ vậy ??

Kun vừa dứt em bé ăn trái cây vừa nói vs giọng hơi buồn :

_ Về vs song lam, chúng anh nhớ

Không khí hơi trầm, còn 6 ngày nữa nhưng đó là thời gian quá ngắn để con người chúng ta ôn lại hết kỉ niệm mười mấy năm ! Bảo thấy vậy lên tiếng :

_ Thoy nào , mau vào bếp nấu ăn phục vụ các mami và các con nào .Quẩy đi

Ken ủa thoe :

_quẩy , quẩy ..hú hú

Bộp '

_ Chú em diễn sâu quá !!

_chị Phàm thật lầy !!

Hhahahaha , . Một giọng NỮA :

_ Chúng bây thật lầy lội !

Cô bật cười hối thúc :

_ Thôi nào , mau nấu ăn thoy trẻ lấm rồi mai còn đi học !

Rồi cả đám vô nhà bếp tung hoành , nhỏ và cô thì check in cùng lũ trẻ , cô cười nụ cười tươi nhất có thể , khi bên cạnh những người thế này cô thật thoải mái , cô được yêu chiều , được giải tỏa tâm sự và được niềm vui . Giá gì cô được gặp họ sớm , sớm hơn để tận hưởng trọn vẹn niềm vui này nhỉ ? Và giá như cô hết bệnh nhỉ ?? Giá như , giá như...hàng loạt hiện ra trong đầu cô , nhưng làm được gì khi ngày cô đứng giữa ranh giới sống chết đang cận kề ! Cuộc đời thật trớ trêu nhỉ ? Luôn để người tốt gặp bất công còn người xấu thì luôn may mắn ! hiazz,. Quay lại nào , Mọi người trong nhà bếp sẽ nấu món gì đây ?? Và thành quả sẽ thế nào khi không có bàn tay của cô và nhỏ ? xem nào :

_Kun , anh lên khi nào thế ??

_Hình như cách 20 phút em đi đấy

_Mà này , chúng em tính nấu món gì thế ??

Um để xem , lục lục :

_Cháo gà vs ít trái cây !

_Rồi làm nào

Chuối âm thanh tiếp theo :

_Trời ơi ! mày khoan đã cái đó là đường không phải muối !

_Trời , đường vs muối thật là

_Ý, mày làm gì đấy , trứng gà để đấy !

_Này , em lại ăn vụng à

_Kun , anh mở nắp ra xem

_Ken , sao ngồi nghịch lại đây phụ

_Gà chín chưa ??

_Chín đầu mày , mới bỏ vô mà kêu chín , mày nghĩ nó là thánh hả

_Hhahaha , thánh gà !

Hai cô nàng cùng lũ trẻ thì thầm :

_Không biết chào gà thành món gì đây !

_ Mẹ à! con đói

_ con cũng vậy

Cô và nhỏ vô nhà bếp vs ý định giúp thì Kun đi ra bảo :

_ Ý ý , quay lên để anh làm

Bây giờ nhìn Kun không khác gì bà mẹ trẻ vậy , tạp dề màu vàng chanh , đội mũ nữa chứ !! trên tay cầm cái giá tay kia cầm đũa, miệng thì cảm rằm :

_ Quay lên nào ! đi thẳng quẹo trái đó là lãnh thổ đàn bà con gái , còn nơi đây là nơi của những Hotboy đẹp trai làm việc!!

Cô choáng váng vì động tác ói , cười khúc khích làm Kun giận đỏ mặt . Thấy tình hình hơi căng , cô hắng giọng lại nói :

_ Các Hotboy làm nhanh đi nào , Mấy con gái đói rồi đấy ??

_ Phải phải , mà mấy người nấu ăn được không có cần chúng tôi giúp hay ....

Chưa nói hết câu thì một hàng nam nhìn Nhỏ làm nhỏ lùi thui đi lên , riêng cậu thì chọc vô :

_ Đừng xem thường tụi này nhá ! Lát ăn mà ngon thì đừng hòng xin thêm !

Nhỏ đang đi nghe thì chợt quay phắt lại :

_ Bồn nương cóc cần !! Song lam lên thôi , xem mấy con cá diên đó làm được trò gì !!

Cô cười rồi theo nhỏ để các chàng trai nhà ta sự phần nộ !! Gặp đứa bé nói :

_ Ccá papa cần nước không ??

_ Cậu thật là , nên uống cái gì đó độc độc to thanh ấy !!

_ Wòà , cậu cũng biết ư ??

_ Tí vì ấy , tớ nghĩ các papa cần !!

_ Thoy lên nói mami đi mua mới được ,

_ unk

Trên mặt các hotboy xuất hiện 3 vạch đen đẹp mắt lạ thường !! Mỗi người nắm chặt đồ nghề rồi đi vào bếp tiếp tục cuộc chiến . Bỗng Ken hỏi :

_ Ccá anh tính sao ? chứ riêng em em cảm thấy thật ghét anh Nam và Chị song Nhạc ! Dù chị Nhạc là chị em nhưng em thật ghét ! Em mong lột mặt chị ấy thật sớm

Kun dừng tay và nói :

_ Em biết không Ken , Lam có tấm lòng cao cả nên cô ấy chỉ muốn mọi chuyện giải quyết một cách thật êm đẹp ! Tụi anh cũng bất bình nhưng làm gì được , thôi thì để mọi chuyện xảy ra tự nhiên có lẽ tốt hơn !

Ken nóng nảy :

_ Nhưng em thật tức ! bắt công

'Phập' Con dao mà Ken đang cầm được Ken đập xuống tấm thớt làm mọi người giật mình . Đây là lần đầu Ken tức giận , cả Kun cũng bất ngờ, đó giờ chưa thấy Ken như vậy dù là thế nào nhưng hôm nay .... Có lẽ Ken thương chị nên làm như thế , sự giới hạn của Ken đã chạm mức rồi . Mọi người vỗ vai Ken giúp cậu nhóc bình tĩnh hơn . Ken cúi đầu , một giọt , hai giọt , phải Ken khóc , có lẽ Ken đang trách bản thân vô dụng không làm gì được cho chị của mình . Kun và mọi người ôm cậu nhóc như thương cảm thay . Lần đầu một người con trai khóc không phải vì tình yêu mà là do tình chị em. Khóc vì nổi uất hận , khóc vì nỗi buồn bực .... Ken lúc này như giải tỏa tự hỏi :

_ Tại sao chị ấy kiên cường thế ... chị ấy !! Mấy ..anh có ..ó phải ..em ..thật vô dụng không ? Làm m em nhưng không giúp ..gì được cho ..chị mình cả ! Em hứa với mẹ là chăm sóc chị ấy nhưng ..em không thể

Có lẽ xúc cảm của Ken đã cho Kun , kid, bảo và du nguyên sự bất ngờ . Ngày thường là người tinh nghịch hòa đồng nhưng giờ lại yếu đuối ! Phải chăng đây là con người thật của Ken ??

Chương 35: Phép Thuật Thứ 35

Sau một hồi giải tòa thì Ken lấy lại được bình tĩnh và nói với giọng khàn khàn: _Em đã thông suốt , em sẽ theo ý các anh nhưng nếu chuyện tiến xa kế hoạch em sẽ phải hành động và các anh...không được đụng vào ! Ken nói là Ken làm được

Mọi người nhìn Ken , hôm nay Ken thật khác nhưng họ có thể hiểu mà , trong hoàn cảnh này ai lại nhịn được nữa! Mọi người đập vai Ken và nói lớn :

_ĐƯỢC , HỒ HỒ YO

Tiếng nói vang lên to làm cô và nhỏ giật mình , nhỏ đang đọc tạp chí cũng bỏ xuống bảo :

_Chúng nó tăng động thiết dôi !

Cô nói :

_Không biết đồ ăn ăn được không nữa !!

Nhỏ gặm miếng táo vừa nhai vừa nói :

_Lo gì , cùng lắm chúng ta ăn mì nhỏ ??

Lũ trẻ nghe đến mì thì hốt hoảng :

_Mẹ , chúng con không muốn ăn mì đâu mẹ à !! Ngán lắm

_Phải đấy , mì trứng , mì nấu , mì xào...tụi con ăn chán lắm !!

Cô và nhỏ bật cười vì sự ngây thơ ấy , cách một tháng chúng mới ăn 1 lần mà làm như mỗi ngày mỗi ăn vậy . Cô mỉm cười rồi cầm điện thoại lướt web, như nhớ gì đó lại hỏi nhỏ :

_Sao dạo này tớ thấy cậu ít đọc sách thế ??

Nhỏ nhìn rồi nói :

_Tên xi dằn nguyên ấy, chỉ tớ đăng kí mạng nên có thể lên mạng mà không trực trực , muốn đọc sách cũng thật dễ dàng tiết kiệm chi phí nữa !

Cô thấy vậy hỏi tiếp :

_Cậu thích nguyên ư ??

Nhỏ nghe xong liền đáp :

_Nào có , lo đọc đi

Cô nhìn hành động xoắn xoa xoắn suốt của nhỏ là hiểu liền đọc tạp chí . Còn nhỏ , không phải nhỏ không muốn trả lời mà nhỏ không biết mình có thích nguyên không ? Thời gian này nhắc mới nhớ , khoảng cách của nhỏ và Nguyên hình như gần lại rồi nhỉ ? Nhỏ ngây ngốc cười, nếu mà yêu thì có lẽ nhỏ phải gạt qua thôi .....bởi yêu đau lắm, nhỏ không can đảm thử . Hai cô gái dần rơi vào trầm lặng và đi theo những suy nghĩ riêng của bản thân . Lát sau , tiếng xoong chén vang lên :

_Leng keng , leng keng , ai hủ tiểu hồng ??_cậu nói

_Mày bị stupit hử ?? hủ tiểu ai kêu leng keng mà mày cũng baka nữa , đây là cháo gà not noodles!_bảo nói

_Thôi dẹp , ăn ăn ăn nhanh_Kun chen vào

Riêng Kid thì là ằm lên :

_CÁC CÔNG TỬ , HOÀNG HẬU XUỐNG ĂN YẾN SÀO PHIÊN BẢN CHÀO GIẢ YẾN Ạ !!

Cô và nhỏ cùng lũ trẻ cười khúc khích , bó tay với Kid luôn . Mọi người dần xuống ăn thì Kid lại gần tai cô nói nhỏ :

_Lát gặp anh ! ngoài vườn !

Cô biết là chuyện quan trọng nên gặt đầu, vào bàn ăn mọi người lại bắt đầu cuộc 'ăn' sôi nổi . Nói là ăn chứ là cạp thì có , người này tranh người kia mà dành tới nổi quăng luôn đôi đầu dùng tay mà dành luôn , kun bắt bình bảo :

_Lũ điên này , nhường cho các con ăn kìa , ba vs chả má chả biết thương con . _ Vừa nói Kun nhà ta vừa cầm cái đùi gà mà nhai

Tất cả nhìn Kun mà bảo :

_Thanh niên TIÊU BIỂU của năm !! con lạy cha_kid nói

_Mày ăn còn hơn ông nội tao ăn nữa đấy !!

Kun nở nụ cười vô tội bảo , đầu phải mình tao , quay lại nhìn , thì ra Kun dụ để cho các con , cô và nhỏ cùng ăn . Nồi cháo cũng xoi đi một nửa gà thì còn mỗi xương với ít thịt . Cậu chép miệng nhìn đứa nhỏ đang ăn bảo :

_Cho papa miếng da gà nhá con

Đứa nhỏ nhìn Kun thì thấy anh lắc đầu , nhìn sang cô thì lắc đầu đứa nhỏ mỉm cười nói :

_Con sẽ cho ạ .....

Cậu mừng hóm , tính ăn thì nghe về sau :

_Nhưng con đang đói nên xin lỗi papa ạ !

Tất cả cười rộ lên , cậu bạn nhà ta đành húp cháo vs cái nôi , tội cho một thanh niên hihi. Đang ăn cho vui nổi buồn thì một cái đùi quơ qua làm cậu ngược lên , nhìn đứa bạn mình mà nói :

_Bảo , mày là bạn thân tao phải không ??

Bảo nghĩ rồi gặt đầu

_Vậy mày cho tao nha!

Bảo im rồi hỏi lại :

_Mày nói tao là bạn thân phải không ?

Cậu ngu ngơ gặt đầu

_Vậy sao mày kêu tao cho mày ăn ??

_Ờ mày là bạn tao mừ ?

Bảo gặt gù nói :

_Mày chưa nghe à?

_Nghe gì ?

_Bạn thân là những đứa bạn khốn nạn ?? Are you understand ?? Not hiểu mày can go grandgoogle

Hahhahah, mọi người cười rộ làm cho cậu cũng từ thẹn mà cũng bật cười .Cô chợt lấy điện thoại ra mà nói mọi người :

_Check in vài tấm được không ??

Tất cả nhìn rồi cười tươi nhất có thể . Nhỏ rồi bàn nói :

_Tớ đi lấy gậy tự sướng , mà cái trắng hay cái xanh ?

Cô nói :

_Cái xanh hư rồi lấy cái trắng á !

Nhỏ gặt đầu rồi đi lấy , cậu nhân lúc không khí đang náo nhiệt liền đi theo nhỏ . Nhỏ đang lục đục tìm thì nghe tiếng mở cửa tường cô thì nói :

_ Cậu mau tìm phụ tớ , tớ không nhớ đã để ở đâu cả !

Cậu trả lời :

_ Phía tay trái nhìn lên

Nhỏ giật mình , quay sang trách :

_ Cậu hù tôi đấy à!! chết đấy nhá!

_ Cậu chết thì tôi ở với ai ??

Nhỏ nghe cậu nói lòng bỗng vui mừng nhưng ...rơi vào trầm mặc , nhỏ im lặng , cậu như hiểu gì đó thì lại ôm nhỏ mặc nhỏ đẩy ra , cậu nói :

_ Tôi biết em thích tôi nhưng vì em sợ đau , tôi nói đúng không ?? Tôi sẽ không bao giờ tổn thương em , còn đi học nên tôi không dám hứa hẹn với em nhiều , nhưng tôi mong em sau này là người đi với tôi suốt con đường con lại , được chứ ?

Nhỏ gật đầu nhưng nói thêm :

_ Chỉ dừng ở mức thích ! được chứ ?

Cậu vui mừng lấy ra món quà hồi chiều cậu mua cho nhỏ xem . Nhỏ tò mò mở ra một chiếc nơ cùng cặp nhẫn đôi, nhỏ sụt sùi gần sắp khóc rồi , cậu vỗ nhẹ đầu nhỏ rồi kẹp chiếc kẹp lên, còn chiếc nhẫn cậu lồng vào một sợi dây chuyền rồi đeo vào cổ cho nhỏ . Cả hai nào biết , ngoài cửa những con số TÂM đang rình rập và những máy ảnh đang chụp liên tục cùng máy quay , chen tới chen lui , cô thì đứng chụp tất cả lại . Nhân vật chính của Phim thì còn đứng bên trong nào biết mình bị đăm sắp chìm đắm. Lát sau , cậu ngược lên thì phản chiếu gương gấp toàn điện thoại đang chớp chớp liên tục , cậu nói nhỏ cho nhỏ nghe , nhỏ giật mình nói :

_ Sao giờ ??

_ Chúng đã muốn ta diễn thì diễn chúng xem , ok

Nhỏ hơi bất ngờ , cũng gật đầu . Cậu tự dưng nói :

_ Bạch Phàm cậu diễn rất tốt, tớ sẽ chọn cậu diễn vs tớ trong buổi kịch kia !!

Nhỏ ngu ngơ chột hiểu nói :

_ Phù,,tớ tưởng thất bại chứ ! mau mau tìm cây gậy tự sướng hộ tớ!

Nhưng cả đám ngoài kia bỗng đi vào nói :

_ Tụi mi thật ngu người nhỏ ?

_ Phải đứa nào nói "Chúng đã muốn ta diễn thì diễn chúng xem , ok"

Cậu chột dạ hỏi lại :

_ Tại chúng bây thính thế ??

_ Đương nhiên muốn làm gì chúng tao đều phải xem xét ! chúc mừng hai cung !!

Nhỏ đỏ mặt chạy lại cô , cô bật cười nói :

_ Một sách nay biết yêu rồi !

Thấy nhỏ bị ăn hiếp , cậu hắng giọng nói :

_ Phàm có chủ nhá ! đừng ăn hiếp nhá ! Gio thì check in vài tấm nào !!

"Tách" tách" Âm thanh vang lên nghe thật vui tai , gần 100 tấm chứ bao , muộn nên chúng đành đi ngủ để mai đi học. Còn riêng cô , cô tới phòng phòng sách lấy một quyển sách là album ảnh , vừa cầm mà nước mắt cô rơi là ảnh gia đình cô . Ôm chặt quyển album như báu vật , lật từng trang là ảnh cô và nó chụp cùng nhau, ảnh thì chơi cùng ba mẹ , nhưng đó là chuyện của kí ức giờ chỉ còn mình cô thôi. Với tay lấy quyển sách viện trưởng cho , cô ghi gần nửa cuốn rồi! Nửa buồn cô tất cả đều ở đây , cô bỏ vào vali , trong đấy là tất cả quần áo , sách tập , cô đã chuẩn bị sẵn từ hai tháng trước rồi. Cô ngồi đấy miên man suy nghĩ, thời gian còn rất ít , cô phải tận dụng đây.

Chương 36: Phép Thuật Thứ 36

Sáng sớm, tầm 5h cô đã thay đồ và ghi mảnh giấy cho mọi người 'Lam có việc cần đi, mọi người đừng lo lam sẽ đến trường luôn'. Xong cô lật đặt lấy đôi bata màu xám tro mang vào, đeo thêm cặp kính nobita, lend đã được tháo ra và mắt cô giờ là màu nâu khói. Búi tóc gọn và khoác chiếc áo da và lái xe đến một nơi. Trên đường gió thổi ngày mạnh hơn, hình như sắp mưa, cô mỉm cười đón mưa, cô chạy nhanh để gió thổi vào mình để biết mình còn sống, dừng xe tại một cửa hàng hoa, cô chọn ba bó bách hợp rồi rời đi. Dừng xe tại nghĩa trang, cô ôm lấy hoa rồi đi dọc theo con đường đầy sỏi đá, xung quanh là bãi cỏ xanh mướt cùng vài hoa cúc dại. Gió lại nổi lên cuốn những chiếc lá thành một vòng xoáy nhỏ. Dừng bên hai bia mộ, cô cúi đầu nói: 'Chào ba mẹ, tiểu Lam đến rồi! Con đến để thăm hai người đây, xin lỗi vì con bất hiếu không thăm hai người thường xuyên được, cuộc sống con dạo này rất tốt nha! Ba mẹ đừng lo cho con, con sẽ tốt và Tiểu Nhạc cũng vậy, tiểu Ken nữa. Tuy nói vậy nhưng cô đang nén nước mắt, cô nghĩ 'Ba mẹ à, con không biết khi nào 3 chị em chúng con mới có thể cùng đứng đây để thăm ba mẹ được, con sắp đi xa rồi, con lại bất hiếu để ba mẹ nơi đây' Cô nhìn hai bức ảnh mà bật khóc, cô đặt tay lên bia mộ như tựa vào. Trời mưa, cô biết nhưng vẫn nằm đấy. Có lẽ ông trời cũng khóc cho cô rồi nhỉ? Mưa ngày càng lớn và nặng hạt, cô ngồi dậy và lại một bia mộ khác 3 chữ Triết Lâm An, người mà cô rất quý vì bệnh nặng mà mất! nói trắng ra là người thân của cô, người thân xa lạ. Đặt đóa hoa xuống cô bước lên một căn chòi nhỏ mà ngồi ở đấy, chợt điện thoại reng lên nhưng cô không nghe thấy, điện thoại reo in ôi một lúc cô mới nghe, chưa xem tên cô buồn bã hỏi:

_Ai đấy?

_Sao giờ mới bắt máy?

_Thần Nam, tôi là Lam không phải nhạc lộn số rồi_cup, cô cúp máy rồi ngồi đấy mà ngắm mưa. Còn anh thì sao, tìm định vị rồi bỏ học theo tìm cô, nhưng anh bất ngờ nhất là cô ở Nghĩa trang. Tìm khắp nơi, anh la thật to, quay khắp nơi chỉ mong nghe tiếng người con gái ấy, rồi nhìn thấy ngôi nhà nhỏ ấy, anh đội mưa àm đến, chưa tới anh đã nghe giọng hát vang lên:

Mẹ là vòng tay áp ôm con qua những ngày đông.

Mẹ là dòng sông để con tắm mát trưa hè.

Mẹ là rặng tre che bóng con đi học về.

Mẹ là bờ đê, để con vui với cánh diều.

Mẹ là bậc thang, để con bước lên đỉnh cao.

Mẹ là ánh sao, để con ước ao bao điều.

Mẹ làm thật nhiều, chỉ mong con yêu thành công.

Mẹ chỉ ước mong, cho mai sau con sẽ nên người.

Đk: Mẹ yêu ơi! Con yêu Mẹ nhiều,

Mẹ luôn là Phật sống của đời con.

Mẹ cho con tình yêu cao quý,

Mẹ là lý trí của đời con.

Mẹ yêu ơi! Con yêu Mẹ nhiều,

Nhưng tháng ngày lam lũ vì con.

Đạo làm con, con luôn thấu hiểu.

Con yêu Mẹ nhiều lắm Mẹ ơi!!!!

Giọng hát làm anh sững người, là giọng đấy, là giọng người con gái hồi nhỏ anh thấy, cuối cùng mọi chuyện là sao ?? Anh đi vào, nhìn thấy cô ướt sũng ngồi đấy, cô thấy anh nhưng không nói gì, giọng hát cũng im luôn. Anh lay cô mà hỏi bằng giọng gấp gáp khàn khàn:

_Cuối cùng mọi chuyện là sao ?? Là em phải không? Tại sao em lừa tôi! Là em hát phải không??

Cô nhìn anh rồi thứ chất lỏng ấy từ mũi lại tràn ra, cô lịm đi, anh hoảng hốt ôm lấy cô rồi rời đi. May anh đi xe hơi nên không trở ngại, anh thất thần liên

lạc mọi người kể cả nó . Anh lo lắng , bác sĩ đi ra kêu anh đi theo, chưa vào tới phòng anh đã nghe tiếng quát :

_ Là người nhà mà vậy sao ?? bệnh nhân bị bệnh máu trắng mà để như vậy , muốn chết sao ???

Anh đứng đó rồi hỏi :

_ Tình trạng thế nào ?

_ Cậu đem đến trẻ thì thật chỉ còn xác thôi !

Ngoài cửa , một người con gái đang rơi lệ , vội quay người chạy tới phòng , vừa đi người con gái vừa nói nhảm ' Chị hai , là tiểu Nhạc sai , hai ơi xin hai đừng có gì ". Vào phòng bệnh , nó nắm tay cô mà khóc :

_ Chị hai , em sai rồi , hai tha thứ cho em đi , hai mau tỉnh lại đi , hai à!!

Cô mở mắt nhìn nó , mỉm cười :

_ Ngốc..chị .không sao..chị có chuyện nhờ em !

Sau một hồi, nó chợt nói :

_ Chị như thế không được , em đã sa vào hố sâu giờ em không muốn như thế !! chị à,như thế quá đủ rồi ! em không muốn !

Cô nói :

_ Nguyên vọng cuối của chị , chị nghĩ thời gian 6 ngày nhưng có lẽ ngày hôm nay chị phải đi rồi !!

Nó nói :

_ chị ổn chứ !

_ Em .ma...u t.ay. đồ đi , đùm...g lo ch...o chị ! phần này..... , lens này

Rồi mọi chuyện vẫn vậy một cô gái nằm đây và một bóng vụt ra ngoài. Cô lấy đt cố nói vs Ken :

_ Ken, mau tới phòng xách lấy vali cho chị ..chị.. Nhạc đã hồi lỗi , nhạc sẽ thành chị và chị thành Nhạc , em giúp Nhạc nhé , chị phải đi !!

ken nghe chị mình nói vậy nửa mừng nửa lo :

_ Chị à, chị đang ở đâu ??

_ Bệnh viện

_ được em tới ngay

Thoáng chốc , anh vào lại phòng bệnh thì thấy 'Lam' nằm đây , anh nhìn rồi ngồi đây . Còn trước cổng bệnh viện, cô tính rồi đi bỗng thấy bạn bè thí núp đi , ngồi đây rồi chạy đi , sức khỏe còn yếu vấp phải đá tường đi rồi nhưng một bàn tay đỡ lấy cô , ngược lên là Kun ư ?? Có cả Du nguyên nữa đằng sau là Ken , Kun bảo :

_ Đi bình an ! tội anh sẽ làm tốt !

Cô mỉm cười rơi lệ mà ôm lấy Kun :

_ Anh em sẽ nhớ anh lắm anh và nguyên nhớ chăm sóc cho Phạm nha ! _Rồi cô buông ra nhìn Kun mà nói tiếp :

_ Anh hãy giúp cho Nhạc và Thần Nam hạnh phúc nhé ! Em ở phương xa sẽ đợi tin anh . Còn du nguyên , cậu nhớ bên phạm nhé , cảm ơn cậu thời gian qua .

Mọi người ôm nhau tiễn biệt rồi đi , Cậu nhìn theo mà lòng hoài nghi , cái kết cục tốt đẹp mà mọi người luôn hi vọng là đây sao ?? Cậu cùng Kun lững thững đi vào phòng bác sĩ căn dặn vài điều gì đó rồi tới phòng 'lam'. Kun vào và nhập vai

_ Lam sao rồi

Anh nhìn rồi nói :

_ Chưa biết rõ , tôi thật có lỗi khi đối xử vs cô ấy như thế ,tôi sẽ đền bù cho cô ấy và cho cô ấy niềm hạnh phúc. Kun , cậu và cả nhỏ cùng nhìn , họ không biết nên làm cái gì nữa . Còn riêng 'Lam' thì đang hồi hận , nó nghe được hết và cảm thấy có lỗi , nó muốn ngồi dậy và nói hết nhưng nó không thể vì đã hứa với cô rồi . Bỗng dưng , nó cảm thấy tay mình được nắm lại , bàn tay ấy hơi lạnh nhưng mang cảm giác an toàn . Nó trầm mặc và nó biết chủ

nhân bàn tay ấy là ai rồi. Nó sẽ hoàn thành điều hứa nhưng .....nó sẽ làm một chuyện bất ngờ khác. Căn phòng cứ thế, im lặng đến lạ lùng. mỗi người đều theo một suy nghĩ riêng của bản thân. Còn cô và Ken thì đang đến sân bay, cô lấy từ túi ra chiếc móc khóa hình búp bê gỗ đưa cho Ken nói gửi cho anh rồi ôm cậu em lần cuối. Ken nghẹn ngào nói:

_Chị đi bình an, em đợi tin của chị

_được, nhưng em phải giúp chị ba! sống tốt nhé!

Bóng cô khuất dần, cô khóc, cô không biết mình còn được quay về không hay là đi đến nơi ba mẹ đang ở nữa. Nâng cặp kính lên, cô nhìn một lần nữa, hít mạnh nguồn không khí nơi đây lần cuối rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi??* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Phép Thuật Thứ 37

Sau khi tiễn cô, Ken thở dài rồi rời sân bay, Ken hi vọng chị mình sẽ mau chóng trở về để đoàn tụ. Đeo kính rồi rời lái xe thẳng tới bệnh viện, hôm nay có lẽ là một ngày đáng nhớ đây, không, phải là ngày đáng buồn và cũng là một khởi đầu không biết là hạnh phúc hay sóng gió đây. Tới bệnh viện, Ken tới bệnh viện rồi vội và hỏi: _Chị làm sao rồi anh?

Mọi người nhìn lác đác, bác sĩ từ bên ngoài vào nhìn kun vs cậu rồi lại chỗ anh nói:

_Bệnh nhân do cú sốc nên ảnh hưởng tới tâm lý nên tạm thời mất giọng và sức khỏe cũng khá ổn định, đừng làm bệnh nhân sốc!

Anh nhìn về không tin nắm cô áo bác sĩ hỏi:

_Bệnh gì kì hoặc thế? tại sao mất giọng? trả lời

Kun, ken, vs cậu thấy không ổn bèn kêu anh buông ra, Kun nói:

_Này, bác sĩ nói sao nghe vậy đi, cậu đâu phải bác sĩ, buông ra mau

Anh đành buông ra và ngồi cạnh 'Lam', nâng bàn tay nó lên và hỏi:

_Vậy khi nào cô ấy tỉnh và nói chuyện được?

Bác sĩ e dè nói:

_Tùy vào người nhà và bệnh nhân, tôi lui ra trước

Mọi người gật đầu như cảm ơn, Ken nhìn người chị ba của mình mà tưởng ngờ ngờ chị hai, hai người giống nhau thật nhưng bên trong không giống nhau, Ken hi vọng, hi vọng nhiều, rất nhiều rằng, chị hai sẽ khỏi bệnh rồi 3 anh em lại đoàn tụ đi thăm ba mẹ. Mọi người ở lại đến khi mệt lử rồi mới về. Còn lại anh, anh nắm tay 'Lam' mà nói:

_Khi nào em mới tỉnh lại? Nói cho tôi biết được không? để tôi còn đền bù cho em nữa, xin em

Thật ra, nó đã tỉnh từ lâu, nghe anh nói vậy mà xót lòng, liệu khi biết người mà anh yêu đang phải bị dày dò vì căn bệnh bên kia, còn nơi đây là con người giả dối mà anh muốn tưởng người mình yêu thì sao nhỉ? Chắc anh hận nó lắm, nhưng nó biết làm sao đây, thà anh hận nó chứ nó không còn cách nào chuột lỏi. Nó đánh giả vờ động đậy ngón tay, thôi thì nó ban tí phép màu để anh vui đi. Anh cảm nhận được thì ngược lên, thấy đôi mắt nó từ từ mở lên, anh hốt hoảng gọi bác sĩ, bác sĩ nói bệnh nhân hồi phục khá tốt, cứ như vậy sẽ sớm xuất viện. Anh vui mừng không nói lên lời, anh nở nụ cười tỏa nắng làm nó không dám nhìn, vì đon giả nụ cười đó không dành cho nó. Nó mở mắt, tỉnh nói gì nhưng chợt nhớ liền chỉ ly nước, anh nhìn hiểu rồi đưa cho nó. Nhận lấy nó uống ngay và sặc, nó ho sặc sụa, anh hấp tấp vuốt lưng cho nó, nó gật đầu như ổn rồi thôi. Nó nhìn anh một lúc lâu, anh thật tuyệt như người mà nó hằng mơ ước nhưng tiếc thay món quà này không phải của nó, cười chua chát. Anh chạm mặt nó, nhưng nó chợt lùi lại, làm anh hụt hẫng, anh tưởng 'lam' đang giận anh lúc trước, đau lòng hỏi:

_Ngay cả chạm em cũng không cho tôi được sao? tôi biết tôi sai nhưng tôi sẽ sửa xin em.

Nó gật đầu rồi nắm tay anh, thôi thì nó diễn trọn bộ phim này đi, chỉ cần anh vui là được, đến cuối phim dù anh hận anh ghét nó cũng cam lòng. Anh hỏi nó:

_Em mệt chưa?

Nó lắc đầu , cổ nói gì đó , anh lại không hiểu liền lấy từ trong túi ra cuốn sổ cùng cây bút đưa nó . Nó gật đầu rồi ghi ghi , xong rồi đưa anh xem, anh đọc ' em muốn xuất viện ' . Anh nhìn nó , nói :

_ Em còn yếu không được đâu !

Nó nhủ mày , nó lại ghi ' Nơi này không thoải mái , muốn về nhà tình thương ' . Nó không biết tại sao mình lại ghi nhà tình thương mà không phải nhà mình nhỉ ? Có lẽ lâu rồi nó chưa đến đây . Anh do dự rồi gật đầu ,

_ em đợi tôi làm giấy xuất viện , đồ để tôi soạn .

Nó gật đầu rồi chờ anh khuất bóng đi , nó thở dài . Trầm ngâm , nó chợt nhớ về những chuyện mình làm với cô và ôc với mình , càng nghĩ nó càng hối hận . Từ ngày định mệnh ba mẹ mất thì ngày đó là ngày mà thay đổi tất cả , nó đã nói dối mọi người và để chị mình thành người phản diện . Nó ngây ngốc ngồi đấy , suốt thời gian ở nhà kia thì nó như bị tẩy não đi , nó chưa bao giờ một lần đi thăm bố mẹ kể cả đưa em trai . Suốt ngày nó chỉ đi chơi và đau đòi và xem như hai người thân một chị một em của mình tựa như không khí và không có mặt trên đời này. Nếu không nhờ nó đi tới bệnh viện liệu nó có hối hận không ? có lẽ nó đã nói không , nếu nó không biết chị mình mắc bệnh nó có quay đầu không ? có lẽ là không . Nó lấy cái gương trong tủ và soi mặt , nó vuốt mặt mình , mặt mộc nó đây sao ? Nó như bất ngờ vì trước giờ nó chỉ trang điểm để làm nổi bật lên , nó vuốt mặt mình rồi chợt khóc . Nó đánh mất mình rồi , nó ngồi mở tủ lấy đồ ra , đồ của chị nó , không cầu kì chỉ có vài bộ đơn giản . Nó vào phòng thay đồ rồi nhìn mình trong gương , nó xả tóc ra , không trang điểm , không thoa kem , nó từ giờ sẽ đổi thay. Ngồi trên nệm đợi anh , nghe tiếng mở cửa nó ngỡ là anh thì tình đứng dậy ai ngờ là em trai nó , Ken thoáng ngỡ ngàng chị ba nó đây sao ? Chị ấy thay đổi rồi nhỉ ? Ken ôm nó mà nói :

_ Chào mừng chị quay lại !

Nó gật đầu , vuốt đầu Ken . Nó chợt dừng , tự hỏi :

_ Có phi chị quá vô tâm không Ken , chị đã quên em , chị không biết đây là thứ máy xoa đầu em nhỉ ?

Ken nắm tay nó nói :

_ Lần đầu tiên, thôi nào , em vào thông báo chị ấy đi rồi!

Nó gật đầu rồi chỉ vào chiếc túi xách kêu Ken đưa nó , nó mở ra lục lục rồi thấy chiếc lắc bạc , nhìn Ken cười , cầm tay Ken nó đeo vào nói :

_ Món quà đầu tiên em trai !

Hai người tâm sự bỗng nghe tiếng bước chân và mở cửa , nó và Ken giật mình , nghe hết rồi ư ? Nó lo lắng nắm chặt gas giường , mồ hôi đã xuất hiện , Ken nhìn nó mà lòng cũng lo lắng , vở kịch này mở dựng chưa đi được bao nhiêu mà đã sụp đổ rồi sao ? Các bạn biết ai không ? chứ meo meo thì biết đây nha ! dừng đây cho hấp dẫn và kịch tính nào !

Tết đến rồi meo meo chúc ai là độc giả của meo meo sẽ có năm mới an lành và hạnh phúc nhé ! Bạn nào có ở xa gia đình thì tranh thủ về về nha , mỗi năm Tết chỉ có một lần thôi . Không gì quý hơn tình thân nên hãy tận hưởng giây phút bên gia đình nha ! *cúi đầu* Cũng sắp tới lễ tình yêu rồi , chúc các bạn có *gà bông* hạnh phúc nha , ai chưa có thì đừng buồn nha ! hi hi , độc giả cũng ế này ! viết truyện mãi rồi mê soái ca vs mỹ nhân nên ế luôn ! Qua truyện này , Tác giả tính viết thể loại xuyên không , và truyện Một sách ! liệu em biết yêu không ! Tác giả sẽ cố gắng hoàn thành truyện này để viết hai truyện mới , các bạn nhớ ủng hộ tác giả nha! Nghĩ tết chớ quên tác giả nha ! đừng bỏ truyện , tác giả buồn *roi lệ* , hi hi hi hi hi , thôi tâm sự đến đây thôi , tác giả phải mò truyện mới cho xong chap kế !

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Phép Thuật Thứ 38

Cuối cùng cánh cửa mở ra và đó là Bạch Phàm , nó và Ken khẽ thở phào , nhưng chưa gì đã nghe tiếng khóc nức nở của nhỏ , nhỏ vừa khóc vừa nắm lấy bà vai nó mà hỏi : _Con kia , Lam đâu , trả lời !! lam đâu , tại sao lại gạt tao! Ken trả lời chị mau ! Lam đâu ?

Ken nắm lấy tay nhỏ rồi bắt đầu nói :

_Chị bình tĩnh nhìn vào em này ! Em sẽ kể chị nghe tất cả nhưng chị phải bình tĩnh , mọi chuyện không phải do Chị Nhạc , chị ấy thay đổi rồi. Chị nhìn xem !

Nhỏ quay sang , nhỏ giờ mới thấy , nhỏ quệt nước mắt hỏi :

Lý do khiến cô thay đổi ?

Từ lúc chị Lam bệnh , tớ đã nghĩ thông rồi , sau khi xong vở diễn này tớ sẽ đi nước ngoài.

Nhỏ trầm ngâm rồi ôm lấy nó vừa nói :

Chào mừng cậu !

Nó ôm lại nhỏ , lúc này nó mới cảm nhận được tình bạn chân thành là gì rồi ! Vừa lúc đó cửa mở ra , là anh , anh thấy nó vs cậu và nhỏ thì hỏi :

Lam , em .....

Nó cười , nụ cười tươi rồi gật đầu . Anh nhìn nhỏ chột hỏi :

Sao cô khóc ?

Nhỏ quệt mắt nói :

Tôi mừng quá nên khóc chả có gì , thôi nhanh đi rồi về nhà tình thương nữa chứ !

Anh gật đầu rồi soạn đồ , Ken và nhỏ nhìn nó và anh mà mỉm cười , ở đây tốt đẹp rồi , vậy còn bên cô mọi chuyện có như vậy không ? câu hỏi cho cả ken và nhỏ . Nó dọn xong thì theo nhỏ ra ngoài trước , Ken chột nhớ thứ gì đó thì lấy ra đưa cho anh và kèm theo lời nói :

Hãy trân trọng nó! em đi đây !

Anh nhìn vào móc khóa búp bê gỗ mà khẽ nhói , ý gì đây , búp bê gỗ được khắc rất công phu nhưng còn vài chỗ hơi kì , tay nghề mới đây. Anh bỏ túi rồi xách đồ đi ra ngoài . Nhỏ và ken nói có việc bận nên rời đi , nó và anh lên xe rồi về nhà tình thương . Trên đường đi , nó nhìn bên ngoài cửa sổ mà nhẹ nhõm , lâu rồi nó chưa được như vậy , nó thích tốc độ và đương nhiên không bao giờ nó chạy xe chậm để ngắm xung quanh , nó là tiểu thư kiêu ngạo và còn được gọi là 'sang chảnh'. Nó thở dài , lấy điện thoại cô đưa và mở ra , hình ảnh nền là ảnh gia đình , nó nhớ gì đó kéo áo anh , ghi giấy ' Em muốn tới mộ mẹ và ba' Anh nói :

em mới xuất viện chưa được đi đâu !

Nó lắc đầu , ghi tiếp ' Làm ơn ' . Anh động lòng nên đưa nó đi , anh quyết rồi , lúc trước anh toàn làm "Lam" đau khổ nên giờ đền bù , anh thay đổi , nhất định . Dừng xe , anh đưa nó lên tầng bậc , gió thổi làm lay động những hàng cỏ dại quanh đây . Cuối cùng cũng đến , quỳ bên mộ ba mẹ , nó khóc rất nhiều , đưa tay sờ lên bia mộ , nó đau tận ruột . Nó thầm nói ' Ba mẹ à , đưa con bất hiếu đến thăm ba mẹ đây , con xin lỗi vì không đến sớm hơn . Ba mẹ tha thứ cho con được không ? con biết lỗi rồi . Mà ba mẹ ơi , chị hai bệnh nặng lắm ba mẹ phải hộ chị ấy bình an nha , con vô tâm quá " Nó cứ ngồi đấy , đến khi anh đưa nó đi mới thôi . Nó im lặng suốt quãng đường dài rồi về nhà tình thương . Vừa mở cửa dắt xe vào nó đã nghe ' mẹ Lam , về rồi ' . Rồi chớp nhoáng , một bóng nhỏ xà vào lòng nó . Nó ngược nhìn lạ lẫm , rồi bế đứa bé lên vô nhà . Bước vào nhà , bỗng dưng nó thấy một cảm giác rất kì lạ , chút gì đó ấm áp av2 hạnh phúc lắm . Nó nhìn xung quanh , nơi đây khá thoáng , lũ trẻ thì chạy khắp nơi và đặc biệt căn bếp luôn sáng đèn kia . Nó mỉm cười , rồi ngồi xuống nền đất với chúng , chủ cứ hỏi :

'Mẹ Lam thật đẹp nhá!

phải phải , mẹ hát cho chúng con nghe đi

Nó cười hiền rồi lấy cuốn sổ kèm cây viết ghi ra " Mẹ bị bệnh không nói được các con". Lũ trẻ nhìn rồi lay tay nó hỏi :

Mẹ bệnh gì có đau lắm không ?

mẹ uống thuốc chưa ?

kẹo này tốt lắm nè mẹ !

Tụi nhỏ quây quần bên nó , làm nó rất vui , có lẽ đây là lần đầu nó được chơi vs trẻ em nhiều như thế bởi nó ghét trẻ con , nó nghĩ trẻ con rất lạnh chanh và đáng ghét nhưng có lẽ giờ nó nên bỏ ý nghĩ đó . Anh đứng đó cầm máy ảnh mà chụp nó , chột cười . Lát sau , nghe tiếng xe , quay lại thì thấy Kun , Kid , cậu , ken và nhỏ . Nó mỉm cười như lời chào rồi chơi với lũ trẻ . Nhỏ lại bên nó rồi chơi cùng riêng 5 người con trai thì vào bếp nấu ăn . Nhỏ nhìn nó rồi nắm tay nó mà nói :

Nhạc Nhạc , Lúc nhập viện , cậu thấy lam sao rồi ?

Nó nhìn xung quanh rồi ghi giấy kêu lũ trẻ đi chơi đi . Nó lại lấy đt rồi ghi :

Chị ấy hình như khá nặng nhưng cố gắng , em hi vọng sẽ tốt,

Nhỏ trầm ngâm rồi nói :

_tớ thắc mắc, cậu về đây bên nhà kia không lo sao ?

Nó lắc đầu, rồi ghi :

_Chị với anh nguyên thích nhau sao ?

Nhỏ chột ửng đỏ rồi nói :

_Em vs Chị em thật giống nhau cứ trêu chị mãi !

Nó và nhỏ cũng cười mỉm . Nó ngồi im rồi lại ghi ' Chị liên lạc được với chị Lam chưa ?', Nhỏ im rồi lắc đầu , không biết tại sao không có tin hiệu gì cả . Thế rồi cả hai trò chuyện đến khi thông báo vào ăn mới thôi .

Kể từ những ngày đấy , nó ngày càng thay đổi dần và trở lại con người lúc xưa , ngây ngô và trong sáng . Sáng sớm , nó mặc chiếc áo thun trắng hơi bạc cùng chiếc quần màu xanh lá sẫm , ngang eo buộc chiếc áo sọc cá tính . Chân mang giày nike cùng với anh . Anh hôm nay cũng khá menly nhĩ ? áo thun đen cùng quần jeans , tóc được chải gọn hơn . Cả hai cùng nhau đi ra ngoài , 2 tháng rồi , thời gian trôi nhanh thật , trong t/g đấy , cô cũng gửi thư về là khá ổn nên ai cũng đỡ lo hơn . Tới công viên , anh kêu nó ra đứng và chụp cho nó , nó cùng chơi vs những chú bồ câu và nở nụ cười tỏa nắng . Đi dạo quanh phố hoa Đông , những quầy thức ăn vặt thú hút đôi bạn trẻ và hai bạn trẻ nào nữa chối từ . Cứ ngồi bên vỉa hè mà ăn , nó giờ điện thoại và chụp cùng anh . Anh cũng chụp chung nhưng ...không hợp tác , nó ghi ra giấy

_Anh cười lên xem ! anh chụp cứ như muốn ám sát em vậy !

_Tôi đã cười rồi !

Nó bặm môi , ghi một cách giận dữ

_Em không chụp với anh , đi chụp với người khác

Thế rồi nó đi ra chụp với mấy nhóc tí , nó cứ tạo đủ kiểu từ trẻ con đến ngộ nghĩnh nhìn mà yêu . Anh ngồi lâu rồi cũng chán nên trả tiền rồi lại với nó . Từng bước chậm rãi mà đến , mới thoáng đây đã hai tháng mau thật , cũng sắp thi rồi nhĩ ? Nhìn xung quanh , anh thấy một cặp đang trò chuyện với nhau , loáng thoáng nghe được :

_Tay em ấm thật !

Cô nàng kia e then ,nói :

_Sao anh biết ấm ?

_vì khi ở gần em ,anh cảm nhận được tất cả và sự ấm áp lẫn hạnh phúc

Anh chột đi chậm hơn ' Ấm áp sao ?" hình như anh chưa từng nắm tay nó thì phải , chỉ cứ thế và dừng ở chữ thích .Anh nhiều lần cảm giác như nó đã vẽ một khoảng cách rất lớn ngăn anh vậy , nói trắng ra không cho anh lại gần , nhiều lần muốn vuốt tóc hay bẹo má thì nó lảng tránh .

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Phép Thuật Thứ 39

Nhưng những suy nghĩ đó đều bị dập tắt bởi anh luôn lấy một lý do rằng ' Nó ngại' . Tự cười bản thân , anh bước đến nó và kêu : *_Song lam , về thôi !*

Nó ngược lên , chột nhìn đồng hồ liền lắc đầu . Anh đi lại nói :

_Đi nói khác chơi được không ?

Nó hơi do dự nhưng rồi gật đầu , tạm biệt lũ nhóc tí và đi theo sự ' cảm dỗ' của anh . Lên xe , nó cài dây an toàn rồi ngồi đọc sách trên mạng , từ ngày gài vờ đến nua , nó không thể làm gì ngoài ngồi đọc sách cho qua thời gian , nhưng nó thấy vậy cũng tốt . Còn anh thì vô xe và lái nhưng khóe miệng chột giương lên một cách nguy hiểm . Chiếc xe chạy băng băng trên đường , lướt qua gió và tán sát không khí . Anh chột bật nhạc lên :

_Từ ngày trôi qua lặng lẽ

Từng dòng suy tư trôi mãi
Trôi về nơi khi xưa có anh và em
Từng lời ngọt ngào yêu dấu
Thắm lòng em luôn ấm áp
Giờ đây mình em cô đơn với nỗi nhớ mong
Những phút giây khi xưa ngày mình bên nhau
Chỉ còn những nỗi đau riêng em một mình cố giấu
Những yêu thương mong manh ngày nào phút chốc vỡ tan
Hòa theo cơn gió mát cuốn đi
Thời gian trôi xa dần xa tựa như ký ức đã qua
Và em đã thôi mộng mơ thôi chờ mong một bóng hình
Dù biết em vẫn còn yêu và mong nhớ anh rất nhiều
Nhưng cứ mãi đợi chờ trong vô vọng
Vì ai

Just get out of my way

Get out of my way

Từng giờ trôi qua lặng lẽ
Trần trọc bao đêm thao thức
Nhớ về những lời anh đã nói lúc ban đầu
Mình sẽ mãi luôn bên nhau
Dù cho khó khăn mai sau

Sao giờ đây mình em ôm những nỗi đau
Những phút giây khi xưa anh vội quên hết
Chỉ có những ưu phiền anh để lại trong trái tim em
Những yêu thương mong manh ngày nào vụn chốc vỡ tan
Hòa theo tiếng hát mát cuốn đi
Thời gian trôi xa dần xa tựa như ký ức đã qua
Và em đã thôi mộng mơ thôi chờ mong một bóng hình
Dù biết em vẫn còn yêu và mong nhớ anh rất nhiều
Nhưng cứ mãi đợi chờ trong vô vọng
Vì ai

Just get out of my way

Get out of my way

Người đầu yêu

Từng ngày trong em vẫn luôn mong chờ một tình yêu

Dù đã xa nhưng em vẫn luôn cố gắng níu giữ

Thời gian trôi xa dần xa tựa như ký ức đã qua

Và em đã thôi mộng mơ thôi chờ mong một bóng hình

Dù biết em vẫn còn yêu và mong nhớ anh rất nhiều

Nhưng cứ mãi đợi chờ trong vô vọng

Vì ai

Just get out of my way

Get out of my way

Just get out of my way

Get out of my way

Just get out of my way

Những phút giây khi xưa ngày mình bên nhau

Những phút giây khi xưa anh vội quên hết(GET OUT _MIN ST 319)

Nó chợt dừng đột tác lướt điện thoại lại nhìn anh rồi ghi giấy :

_ Bài gì thế ?

Anh nhàn nhạt đáp :

_ Get out của MIn !

Nó chợt bật MV mà chú tâm xem , đôi mắt nó chú tâm và chợt ghi :

_ Bài hát này nội dung là gì ?

Anh nhún vai vẻ vô can rồi thôi , nó cũng không hỏi gì thêm , xoay ra ngoài chợt thấy con đường quen quen , nó chợt quay sang ghi một cách vội vàng :

_ Đường này sao nó quen thế ?

Anh cười , đáp :

_ Đường về nhà tôi , em chuẩn bị đi !

Nó chợt lo lắng ! Khẽ hít một hơi mạnh , nó liền bình tĩnh và mở balo lấy tai nghe và bắt nhạc riêng , nghe là nhắm theo nhạc nó chợt nhớ gì đó ghi ra :

_ Thấy anh rất thích nghe headphone , mà làm gì anh nghe mãi thế ?

Anh lấy tay lục gì đó rồi kêu nó mở nghe đi , nó chụp và rút tai nghe rồi cắm vào . Nó nghe mà đôi đồng tử muốn dần ra , giọng hát trong đt là của Song Lam , nó nghe nguyên bài và cảm nhận . Nó chợt quay sang anh mà nhìn , có lẽ anh rất yêu chị ấy nhưng điều nó lo là anh yêu giọng hát hay yêu con người chị ấy . Nó liền mạnh dạn ghi :

_ Anh thích em thật hay chỉ thích giọng hát của em ?

Anh chợt khựng lại , nếu hôm nay nó không hỏi có lẽ anh cũng không biết nữa ! Anh chỉ muốn tìm cô bé hát năm xưa và thích thôi nhưng anh không biết bản thân mình muốn gì ! Anh chợt vô thức hỏi :

_ Em nghĩ tôi thích em , hay giọng hát !

Nó ghi :

" Sao hỏi em , bản thân anh muốn gì thì chỉ có anh mới biết thôi , nếu không hãy thử hỏi trái tim mình đi". Nó mỉm cười thật tươi rồi nghe tiếp để lại anh cái ngây người . Đến khi tới nhà , anh kêu người giúp việc và mở cửa chạy xe vào . Nó bước xuống mà hơi ngạc nhiên , nó tưởng nhà phải to lắm nhưng thực tế nó chỉ 2 tầng và xung quanh al2 khu vườn nhỏ cùng chiếc xích đu thôi nhưng có cảm giác rất ấm áp . Một giọng trầm ấm vang lên :

_Thần Nam về hả con ?

Anh nói vọng lại :

_Dạ , con còn đem cho mẹ bảo bối này !

Từ trong nhà , một người phụ nữ mặc áo sơ mi trắng cùng quần đen bước ra , mái tóc đen óng , mặt thì xuất hiện nếp nhăn nhưng không giấu được sự quý phái của bà. Bà ôm anh và vỗ vai cậu nói :

_Thằng khi này , đi đâu mà lâu vậy , cứ long nhong miết không về nhà ! _Nói rồi bà nhéo tai anh , anh nói mãi mới thả ra .Nó chột cười , bà quay sang nhìn đánh già rồi ôm lấy và nói :

_Chào con , con là song lam ?

Nó gật đầu lễ phép . Bà hỏi :

_Sao rồi , sức khỏe con ổn chứ ?

Nó gật đầu , bà nhú mày nói :

_Em trai con sao rồi ?

Nó im lặng rồi lục đục lấy vở ra ghi ! ' Em con vẫn tốt ' . Bà thắc mắc nhìn nói :

_Sao con không trả lời mà lại ghi ?

Anh trả lời :

_Cô ấy bị bệnh và tạm thời không nói được !

Bà chột nhú mày ôm lấy nó và nói :

_Tội cho con , con chịu khổ rồi , vào nhà , nhanh lên mẹ cho con ăn !!

_ Thần Nam vào nhà ba con kiểm đây !

Rồi nó và bà đi vào chữa lại anh đứng với sự hốt hoảng . Thật chứ , trên trường anh mặt lạnh nhưng ở nhà vẫn là đứa con có hiếu và gần gũi . Chuẩn bị đi vào anh chột nghe :

_Anh Cam !

Anh giật giật khoe mắt quay sang , một bé con vừa ú ú vừa mềm mại ập vào chân anh . Nhìn 'cục thịt' đang bám chân mình như cao su , anh thật muốn một phát đá nó bay ra xa thật nhưng khổ nỗi , anh mà đá nó là má đá anh bay khỏi nhà ! KHE cúi người ẳm lên và nói :

_Sao lại kiểm anh ?

'Cục thịt ' ngoa ngoa vài cái rồi nhép cái miệng nhỏ trả lời :

_Anh du nguyên đi rồi !

Anh xệ mặt , cục thịt này là em gái của du nguyên , *nhà cậu gần nhà anh*. Anh mặt buồn dười dười mà nói :

_Sao em không chơi vs ai mà lại kiểm anh ?

_chơi vs anh dui

_anh ns rồi , vui chứ không phải dui

Đứa trẻ cười khúc khích rồi chỉ vào nhà , anh đành ôm nó vào nhà. Vừa ôm vào nhà anh liền than :

_Mẹ, của nợ này !

Bà và nó nhìn chớp chớp mắt . Nó thì chớp mắt nhìn cục thịt đang đi về hướng mình , anh thì ngồi xồm xuống vs về mặt khó chịu , nhìn bà nói :

_Mẹ , trả nó đi , con không thích cục thịt này đâu !

Bà chột nói :

_Con thật là !

Nó chột lấy sổ ra ghi :

_KHông phải anh thích trẻ con sao ?

Anh lắc đầu , bà thì phì cười đáp :

_Nó thích trẻ con nhưng riêng cục thịt này thì có lẽ là không ! Lúc nào đứa trẻ cũng dính nó và bắt nó chơi búp bê và hàng rong , nên nó đâm ra ghét ấy mà !

Nó gạt gù nhìn anh àm cười ngây ngô , lấy bút ghi chữ to ' HOT BOY LẠNH LÙNG SỢ EM BÉ '. Anh khẽ lờm nó :

_Em dám chọc tôi ?

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Phép Thuật Thứ 40

Nó mỉm cười trêu chọc rồi ngồi chơi vs em bé . Anh chột hỏi băng quơ : _Trông lai em phải đẻ cho tôi 10 đứa nhá !

Nó chột xuất hiện bs vạch đen. Lờm anh , còn anh thì giả ngu nhìn xung quanh huyết sáo .Chột một giọng trầm ấm vang lên nhưng mang đầy uy quyền :

_Thần Nam giờ mới về sao ?

Anh chột đứng dậy , nó cũng cúi đầu kính chào . Người đàn ông đó là ba anh , sua khi thấy nó thì mỉm cười :

_Song Lam , cháu đến chơi sao ? quý quá , ngồi đi cháu , đừng ngại sau này đều là người nhà cả mà ! . _Xong rồi ông quay lưng lớn giọng kêu :

_Mẹ nó ơi , lên đây nào !

Rồi 4 người quay quần lại và trò chuyện , mẹ anh vui vẻ nói :

_Ta đã tính cả rồi ! 2 năm nữa chúng cháu sẽ cưới nhau !

_Phải , tính cả giờ lành tháng tốt nữa ! Ý con sao hả Lam ?

Nó im lặng xấp xếp , tất cả đều trong kế hoạch của nó cả rồi , nếu không có gì nó sẽ thành công chỉ là ....có một người phải ra đi thôi. Nó mỉm cười gạt đầu , rồi ghi:

_Con cần suy nghĩ !

Anh và 2 người kia hơi bất ngờ ! Anh nói :

_Tại sao phải suy nghĩ ?

Nó vội vàng đứng dậy trốn tránh , nó dơ tờ giấy lên :

_Con xin lỗi , con cần thời gian , con có việc gấp phải về !

Rồi nó đi nhanh ra ngoài , trong nhà anh cũng đi theo/. Nó chạy ra ngoài thì một cánh tay nắm chặt tay nó lại . Nó hoảng hồn thì một nụ hôn tới môi nó , nó giật gựa nhưng anh không buông , nó dơ tay tát anh

" Chát"

Anh sững sờ nhìn nó , nó khóc , anh cảm thấy mình có lỗi liền dơ tay lau nước mắt cho nó nhưng nó gạt tay anh ra , nó lùi lại rồi đi thẳng ra ngoài và mất hút. Để anh lại nơi đây với bàn tay ở không trung . Anh tự hỏi ! 'Mình đã làm gì sai sao ?' Anh trầm lặng đi vào nhà . Còn nó , nó chạy mãi đến khi vấp ngã , nó cũng chẳng buồn mà đứng dậy , nó đặt tay lên môi và cô bới nó . Nó đã làm gì vậy ! Tại sao ? Nó bật khóc , nó có lỗi với chị nó quá , nếu không tại nó thì chị nó đâu bệnh nặng như thế , không tại nó thì có lẽ , à không , chắc chắn mới đúng là chị nó sẽ hạnh phúc . Vết thương của nó bắt đầu

chảy máu ngày một nhiều, bộ đồ cũng dơ hèm. Nó cố nhích rồi bắt taxi về. Đến hẻm, nó trả tiền rồi đi vào từ từ, vài bỗng người va quệt làm nó khụy chân xuống, một cảm giác đau làm nó rơi nước mắt, máu ngày một nhiều, bàn tay nó cũng vậy. Đang định đứng lên nhưng một ai đó đã đỡ nó đứng lên, ngược nhìn là Nhất Bảo, Chưa gì nó đã được nhấc bổng lên và vào nhà tình thương. Nhìn bộ dạng nó, mọi người trong nhà hốt hoảng, lo đi lấy đồ y tế giúp nó. Nhỏ nhìn mà xót, vết thương quá lớn, máu ra quá nhiều, Kun vs Kid làm một hồi mới chữa được, băng vết thương ở chân vs ở tay xong. Nó vẫn ngồi y đây, trong đầu nó là cảnh hồi nãy anh vs nó, cảm giác tội lỗi nó dâng lên, nước mắt nó rơi, Nhỏ hỏi:

_Nhạc cậu sao thế?

Nó ôm lấy nhỏ mà khóc, nó nói trong nước mắt, giọng nói nghẹn ngào:

_Anh..anh ấy..hôn em..... Em có lỗi..vs..c..hì lam..

Mọi người ngạc nhiên, rồi nhỏ chọt vỗ lưng nó:

_Sự cố thôi! không sao, lam không trách đâu!

Nhưng thấy nó không cử động, nhỏ nhìn thì thấy nó ngủ rồi, Chưa nói gì thì nhất bảo đã ôm lấy nó mà lên phòng.

Kun vs Kid nhìn nhau mà thờ dài: ' Vì một người mà hai cô gái như vậy sao', họ nhìn nhạc mà như nhớ một điều mà họ đã quên.' Nhạc cũng là em của họ mà, nên họ sẽ bảo vệ nhạc như lam vậy". Khi bế nó lên phòng, bảo chưa rồi đi mà ngồi đây nhìn nó, bảo nắm tay nó rồi quan sát, bảo chạm nhẹ vào gương mặt nó rồi thờ dài nói thầm' Giá như người nơi đây là em thì hay biết bao". Bảo nghĩ vậy cũng không gì lạ bởi vì mọi người đều nhớ Lam, nhưng không ai nói ra vì sợ không khí mất vui. Đắp chăn cho nó xong bảo rồi đi, nó dần mở mắt, nó cứ thờ thẩn ra, hàng mi cong chớp đều nhưng hơi thờ thì dài hơn. Nó vớ lấy điện thoại rồi nhìn những cuộc gọi và tin nhắn, đều là của anh tất. Nó mệt mỏi, vai diễn này làm cho nó suy nghĩ nhiều quá rồi! Nhắm hờ mắt, nó chọt cất giọng hát, giọng nó cũng trầm nhưng không hay bằng cô, nó hát bài Đừng bận tâm, đến nửa thì ngủ thiếp đi.

Một ngày lại trôi qua, cuốn theo đó là những chuyện buồn, nỗi nhớ, chút ít niềm vui và màu hồng. Dù rằng mọi người gần nhau nhưng vận buồn, vậy còn cô, một mình nơi đất lạ xa người liệu cô có thể vui hay không?

Trở về hai tháng trước ngày cô đi, trên máy bay, cô gặp được vị bác sĩ và hơi ngạc nhiên, vị bác sĩ rất trẻ và chút lạnh lùng làm cô nhớ đến anh. Suốt quãng đường đi máy bay, cô bị bắt buộc tham gia lớp học đặc biệt dành cho 1 mình cô, trả lời từng câu và cô cảm thấy hơi mệt nên nói vs bác sĩ. Một tiếng sau, cô kéo vali và đi song song cùng vị bác sĩ, do nghĩ nơi đây thời tiết ẩm nên cô không mang áo, một làn gió thổi qua làm cô run nhẹ 5, một chiếc áo nơi đâu trùm lên vai cô kèm theo câu nói đều đều:

_Cảm

Vali cũng bị xách đi, cô tranh thủ đi theo, dạo này đầu cô cũng sức khỏe có vẻ yếu dần. Bệnh tình ngày càng nặng, cô càng đau lòng vì cô còn nhiều chuyện chưa làm. Giá như cô còn ở quê hương thì hay biết bao, nhưng đều là nếu vs giả bởi hiện tại cô đang ở một nơi khác, đang suy nghĩ cô nghe một giọng lạnh vang lên:

_Muốn đứng đó?

Sự tình, cô lên xe ngồi rồi im lặng, nhìn vị bác sĩ cô hỏi:

_Anh tên gì?

_Hàn Nguyên!

_Tôi là song lam! mong anh giúp đỡ

Hạo nguyên nhún vai nói:

_Tôi sẽ tìm cho cô một sự sống!

Cô nhún mày thắc mắc:

_Sự sống?

Hàn nguyên im lặng không nói gì cứ lái xe, cô cũng chả hỏi ngồi lấy điện thoại ra nghịch, lâu rồi cô chưa đọc sách nhỉ, mở trang web quen thuộc cô bắt đầu đọc. Hàn nguyên liếc nhìn, suy nghĩ' Cô gái này tội nghiệp thật, một bông hoa sen đẹp thuần khiết nhưng lại gặp sự kém may mắn". 30P sau, chiếc xe dừng lại tại một khu vườn, cô bước xuống, lấy tay che đi ánh nắng ban mai, kéo vali theo anh(hàn nguyên), nơi đây thật tuyệt, một mảnh đất trống rộng rãi, quanh nữa là những vườn rau cải, cùng cây dâu chín mọng. Đặc biệt ngôi nhà, một sự ấm áp và mang tính cổ điển, nhưng cô khẽ mở miệng giọng yếu dần:

_Tại sao không phải bệnh viện mà là nơi đây?

Nghe giọng cô anh chọt nhún mày, bước chân đều đều nói:

_Biến cô thành con người lạc quan! có sự sống!

_Tôi biết nhưng .....

Anh nhú mày , thấy cô hơi chao đảo liền nhanh chân ôm cô vào lòng , Nhìn cô , một sự thương xót dấy lên trong anh

, bế cô vào nhà , anh đặt nhẹ cô trên chiếc võng tre rồi dọn dẹp đồ . Anh lấy đồ kiểm tra sức khỏe cho cô rồi vào phòng lấy thuốc , đổ ra ly rồi thả vào môi cô từ từ , anh kiên nhẫn ngồi đến khi hết , lúc đó cũng là lúc cô tỉnh , cô hỏi :

_Tôi ngủ được bao lâu rồi ?

_5 tiếng !

Cô thở dài rồi hỏi :

_Nhà vệ sinh ở đâu vậy ?

_Đi thẳng quẹo trái !

Cô đi lại vali lấy đồ rồi vào nhà vệ sinh, lát sau cô bước ra với chiếc đầm màu ngọc bích có tay phồng , mái tóc búi gọn rồi mang dép ra ngoài , anh cũng chả bận tâm vì anh đang nghiên cứu bệnh của cô . Cô ra ngoài vườn rồi nhìn vườn dâu tây cô khẽ nói lớn xú :

_Tôi hái dâu được chứ ?

_Tùy

Cô lấy chiếc rổ tre rồi hái chúng , những quả dâu căng mọng nhìn mà muốn ăn ngay , cô tí mị lựa từng trái chọt nhớ về kí ức ' Lam , cậu biết không tớ rất thích hái dâu , ước gì được một lần nhe ? rồi tớ sẽ ăn chúng thật no ". Cô mỉm cười đau lòng , nhìn những bông hoa cô nhớ đến Kun , trồng hoa để tỏ tình , tiếp đến lần lướt hình ảnh hiện ra rõ hơn , nước mắt chọt rơi , nhưng cô không cho phép bản thân mình yếu đuối như vậy , quẹt mạnh những giọt nước mắt cô cúi nhìn những quả dâu tây , tự nở nụ cười cô hái tiếp . Hái một trái dâu chín bỏ vào miệng chiếc dâu ngọt lịm nhưng đến khúc cuối lại chua , nhếch mép ' Như con người người vậy không ai hoàn hảo , dù 10 trái thì cũng ít nhất phải 2 3 trái chua và chát '. Nâng giỏ dâu lên , cô ra khỏi công và đi vòng vòng, để lại một bóng người bên khung cửa nhìn cô tự bao giờ

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Phép Thuật Thứ 41

Anh nhìn nó rồi quay đi , đến sau nhà nơi một chú chó to sụ màu trắng đang vẫy đuôi chờ ăn , anh nói nhỏ gì xong con chó rồi đi . Dọn hành lý đầu vào đây anh bắt tay vào nấu , anh nấu không giỏi tuy nhiên những món đơn giản thì không làm khó được anh . Tay thuần sắc cả rôt và khoai tây ra , anh tập trung để không sắc vào tay bởi đối vs người bác sĩ đôi tay là đứa con của mình , mất nó như là người vô dụng và nó sẽ vô dụng nếu anh là người trong khu mỏ . Còn về cô thì sao nhe ? Cô xoya vòng trên con đường đất , xung quanh là những hàng cỏ dại mọc thẳng tắp , những mùi hương của đất , nước , cây cỏ hòa vào nhau tạo cho cô sự thoải mái nhẹ nhàng . Chợt một tiếng chuông làm cô hơi giật mình , quay lại một chú chó to hơn cô đang đứng đấy và đang chậm chậm đi lại vì quá mập . Cô khựng xuống hỏi :_Em ở đâu thế ??

Chú chó như hiểu liền rung chuông , nhìn vào chuông là tên Hàn Nguyên . Chú chó vẫy đuôi chạy về phía trước , dừng lại nhà một người nào đó, cô nhìn con chó đang sủa chọt ra dấu im lặng nhưng sự phấn khích làm chú chó không quan tâm , một tiếng khàn khàn ầm ập vang ra :

_Bạch Bạch tới rồi sao ?? đợi ta

Một dáng quý bà đi ra , nó chọt nhú mày , nhìn quen mắt là viện trưởng ?? Nó đặt giỏ dâu rồi hét lớn :

_Là người ?

Người quý bà đẩy diêm tinh gạt đầu nói :

_Song Lam chào con ! Có lẽ con gặp con trai ta rồi nhe ?

_Hàn nguyên ??

_umk, nó sẽ giúp con đẩy con gái à ! Mau vào đây nào !

Cô hơi bất ngờ khi nghe anh là con của bà , bởi bà chưa từng kể cô nghe cả , cầm giỏ dầu và vào nhà cùng bà. Cô ngồi trên chiếc ghế tre cẩn thận rót trà cho bà nhưng lại hoa mắt làm đổ ra ngoài , cô thờ dài rồi nhìn , giọng thều thào :

_ Con xin lỗi !

Bà giọng nghiêm nghị dứt khoát hỏi :

_ Cuối cùng đứa trẻ như con phải chịu bao nhiêu khổ cực nữa đây ?

Cô tròn xoe mắt rồi cười trừ , cô xoa bóp cho bà và luyên thuyên kể chuyện cho bà nghe và kể cả sự thay đổi của Nhạc . Bà nhip tay rồi nói :

_ Hiaz, cũng tốt mà này con à quyền số bà đưa con đâu ?

Cô trầm giọng nói :

_ Trong vali con ạ ! có gì không bà ?

Bà im lặng một hồi rồi nói :

_ Con đã ghi nỗi buồn ?

Cô gạt đầu , bà nhàn nhạt bảo :

_ Tí nữa con đem đốt nó đi !

Cô thắc mắc liền hỏi :

_ Tại sao ?

Ta muốn nỗi nỗi buồn con như tro tàn rồi bay đi không vương vấn để niềm vui và hạnh phúc ở lại !

Cô ngăn người , thì ra bà có ý nghĩ sâu sắc vậy , nhưng nhìn thì cũng quá trẻ cô nói :

_ Bà về nhà cùng cháu nha ?

Bà lắc đầu nói :

_ Còn chồng ta ! Lát ông ấy về

Nó cười xấu xa nhìn bà rồi cúi chào ra về nhưng chợt quay lại và đưa cho bà ít dầu tây rồi vụt đi . Bà khẽ cười , thật ra bà chả ốm yếu đâu và cũng không tới nỗi già vậy mà do cái trang bà muốn xem đứa trẻ này có thay đổi không , qua như bà đoán nó vẫn vậy và làm bà thương cô hơn. Còn về cô thì dẫu chú chó to bằng mình đi về nhưng do ra ngoài và chưa tiếp ứng được thời tiết nên cô hơi chóng mặt chao đảo , chú chó thông minh lấy thân mình đỡ cô , nó lấy tay khều ý bảo cô ráng lên vịn hất cảm ý bảo sắp tới rồi . Cô mỉm cười và đi chậm chậm , vừa tới nhà cô đã say sẩm chú chó sủa lớn và bóng dáng anh từ trong nhà đi ra thấy cô vậy liền đỡ nhưng không may cô ngã xuống đất , đầu cô đập xuống nhưng may đó là khu cõ dày nên không sau đáng lo là chân cô bị thương một đường dài. Anh nhanh chóng bế cô vào và chữa vết thương , kiểm tra kĩ trên đầu thấy không có gì bất ổn mới thôi. Mở hộp cứu thương và lấy đồ sơ cứu vết thương giúp cô. Đôi tay thuần thục giúp cô một chốc đã xong , anh băng bó rồi kẹp lại . Với tay lấy ly nước và thấm vào môi cô , giờ đề ý anh mới thấy cô đẹp nhưng không gọi là quá bởi hai bên gò má hơi gầy và xanh. Anh quay đi và ngồi ngay ghế đối diện cô và đọc sách , anh chăm chú và đôi lúc nhăn mặt. Cứ thế đến khi một tiếng nhỏ vang lên , anh bỏ quyển sách xuống và lại chỗ cô , chú chó cũng hấp tấp chạy tới. Anh lay nhẹ nói :

_ Từ từ mở mắt đừng cử động chân nếu không tôi chặt chân cô ?

Cô nghe vậy thì đôi mí mắt đoang mở cũng nhắm tít lại luôn . Anh phì cười vì hành động trẻ con đấy , nhẹ giọng nhưng vẫn lạnh nói :

_ Tôi trên cô thôi mau tỉnh dậy đi ! Cô không đói sao ? tôi và cún thì quá đói !

Cô mở mắt và khẽ nhúc nhích thì ‘A’ , anh phát điên mới nãy vừa nói giờ lại vậy thà không nói còn hơn . Khẽ hừ rồi xoa chân nhẹ nhàng dịu cô dậy, cô nhìn anh rồi bỗng rơi lệ , anh đang đỡ tay cô lên thì chợt một giọt nước nóng hổi rơi vào tay anh , anh giật mình ngược lên, tưởng chừng mình làm cô đau nên anh chợt nói :

_ Xin lỗi tôi làm .....

Chưa gì cô ôm chặt anh mà khóc , cô ghen ngào nói:

_ Thần Nam

Anh ngồi yên đấy , anh biết thần Nam người mà cô gái này yêu. Xoa nhẹ đôi vai rung rung của cô anh trấn an :

_Tôi không phải thần nam , tôi hàn nguyên , đừng khóc

Như chợt tỉnh cô buông anh ra , lau mạnh những giọt nước mắt rồi nhìn anh cúi đầu. Anh không nói gì rồi đi xuống bếp ,nếu như ngày thường bị con gái ôm anh đã xô ra và chửi rồi nhưng hôm nay khi thấy cô như vậy anh chợt dấy lên sự thương xót . Anh biết một cô gái ra đi để mang hạnh phúc cho người khác và ôm nỗi đau về phía mình . Lúc ra đi chỉ có một người đi ,còn lại không ai tiễn cả. Một mình cô nơi đất lạ phải chịu đựng một mình chỉ mới 1 ngày mà như vậy thì sau này sẽ thế nào đây ? Bất hạnh. Nâng gong kính anh chợt thấy điện thoại rung liền nghe :

_Alo ?

_Mẹ đây ! Chăm Lam giùm mẹ , cô bé sẽ giúp con và con cũng sẽ giúp cô bé !

Anh vâng rồi gác máy . Thật ra anh cũng bị bệnh , mỗi khi không kiểm soát anh sẽ không biết mình sẽ làm gì , Ken cũng bị nhưng nhẹ còn anh , là bác sĩ anh không thể người khác biết được . Bao năm anh đều chịu đựng và không chữa trị nên thể , riêng Ken là được anh lo tất , mỗi lần nói vs Lam là đi nước ngoài là sẽ đến trị bệnh bởi nước ngoài ngoài gia đình nhà nội thì Ken còn ai nhưng nhà nội thì nào chứa Ken. Gác dòng suy nghĩ anh đem súp lên cho cô và chia thành hai chén , cún thì ăn thức ăn cún. Cô từ tốn ăn , cẩn thận đưa muỗng tới miệng mà thổi phù phù , anh thì không ăn mà để đó rồi đọc sách. Cô ăn được hai muỗng rồi nói :

_Anh không ăn sao ?

Anh ngược lên nhún vai rồi thôi . Cô đặt chén xuống nói nhỏ :

_Anh ăn đi giờ đã trễ rồi lát nó nguội lạnh sẽ không ngon anh mau ăn đi ! Không lát nguội lạnh thì anh đem đồ nữa ! hoang phí !

Anh ngạc nhiên hỏi :

_Sao cô biết tôi có thói quen đấy ?

.....

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Phép Thuật Thứ 42

Cô nhìn rồi cười nhẹ nói :

_Trên máy bay khi dùng bữa ,tôi thấy anh để đồ ăn nguội rồi lát lại bỏ đi không đụng đến mà những người bảo vệ anh cũng không biểu hiện gì thì đã thể hiện rõ đó là thói quen của anh, tôi đoán đúng chứ ?

Anh bất ngờ vì đó giờ ngoài người mẹ của anh thì hầu như không ai biết cả. Anh im lặng rồi cũng bùng súp lên mà ăn , cô mỉm cười yếu ớt cùng ăn vs anh . Khung cảnh thật bình yên khiến ai cũng muốn về lại cả nhưng ..tạm gác bút qua vậy , cứ tận hưởng nó đi đừng lưu lại những thứ ảo đấy làm gì. Ăn xong , anh dọn dẹp đồ và đem xuống sau bếp ,Cô nhìn cún rồi nhớ gì đó nói :

_giỏ dầu của chị ?

Chú cún hình như hiểu nên vảnh tai lên rồi chạy sấn xách vào . Cô xoa đầu nó rồi gượng đứng dậy lần theo tường rồi đi , dáng đi lò cò trong thật buồn cười. Chưa gì cô nghe tiếng"choang" lảnh lót từ bếp , tới nơi thì thôi , xà phòng lênh láng ,chén thì vỡ và đặc biệt vị bác sĩ thì ngồi xuống bất lực . Cô chợt cười thành tiếng , nụ cười đẹp lắm anh nhìn vào mà ngỡ ngác , từ ngày cô đến đây đây anh thấy đó là nụ cười đẹp nhất .Nhưng khi nhìn tới chân cô bị thương anh liền lạnh lại nói :

_Bị thương không ngồi ở trên ?

_Nếu ở trên thì có lẽ ngày mai tôi phải ăn cơm bằng gì ?

Đôi mắt xinh đẹp nhìn vào đồng chen vỡ mà cười , anh hừ rồi nói :

_Vậy không lẽ cô tính rửa chén sao ?

Cô nhìn anh rồi gật đầu nói :

_Cứ để đó tôi rửa anh lên đi !

Anh kêu một tiếng chú cún chạy xuống , anh nói gì đó rồi đi lên , riêng chú chó vẫn nằm đó nhìn cô như vệ sĩ canh chừng công chúa vậy !

Cô nhích từ từ rồi rửa chén, vừa rửa cô vừa hát , giọng hát như bao ngày , nhưng cô lại khóc , bởi lần àm cô hát lại là lần mà cô đau khổ nhất, nhưng cô vẫn hát bài hát quen thuộc :đừng bận tâm, giọng cô cất lên đầy cảm xúc , anh trên nhà cũng nghe khẽ nhìn sau bếp anh biết cô đang khóc , anh muốn chạy xuống và ôm cô liền và dỗ dành nhưng chợt nhớ cô và anh chỉ là bác sĩ và bệnh nhân thôi. Anh biết chắc chắn anh chỉ xem cô là em gái , một em gái đáng thương cần bảo vệ . Anh quả thật không lạnh lùng hay nhạt nhẽo bởi anh biết nếu anh hiền lành thì ai sẽ bảo vệ cô nên anh phải tỏ ra như vậy để bảo vệ và trị cô . Ánh mắt tràn đầy tình thương và cảm thông , đó là ánh mắt àm anh sẽ dành cho cô vào tương lai. Chốc lát , tiếng hát tắt dần chỉ còn mỗi tiếng nấc nhỏ. Đứng dậy anh bỏ đi ra ngoài , thả hồn theo gió anh bỗng dừng lại khi đến nhà mẹ của mình, đẩy cửa vào anh lên tiếng :

_Mẹ à !

Một bóng dáng khoan thai bước ra , nhìn anh mỉm cười nói :

_Song Lam sao rồi con ??

Anh nghe câu hỏi chợt cúi đầu nói :

_Chưa mẹ à ! Ngày mai con sẽ tìm cho cô ấy thứ cô ấy cần và muốn thực hiện, đôi khi niềm vui là liều thuốc tốt nhất và cũng gần nhất phải không mẹ ?

Bà gật đầu nhẹ nở nụ cười kì lạ nhìn con trai , ôn tồn nhưng giọng nghiêm nghị lạ thường :

_Ngày mai đặt cho mẹ một vé máy bay gấp!

Anh ngước nhìn bất ngờ , giọng môi mấp máy:

_Mẹ mới đến đây thôi mà !! có cần gấp vậy không ạ ??

Bà im lặng ..thở nhẹ dịu dàng nói :

_KHông gấp ! mà này giờ cũng lâu rồi con mau về với song lam đi con trai !

Anh biết mình không thể cãi lời bởi anh vai là con nên cũng không ý kiến mà lui về . Lang thang trên đường anh nhìn cảnh vật xung quanh , gió thổi bạt vào người nhưng anh bất chấp mà đi tới. Dừng lại trước con sông , anh dang tay và hát to : "AAAAAAAAAAAAAAAAA". Mái tóc anh bay theo gió làm nó phấp phất che một bên mặt của anh . Chợt một tiếng điện thoại phá cắt không gian , anh bắt máy '

_Alo , hạo nguyên nghe !

_anh nguyên , chị em tốt chứ ?

_Anh xin lỗi nhưng anh nói thật không tốt mấy đâu , rất tệ .....

Đầu bên kia thờ dài và hơi nghen , hơi thờ cũng kì lạ . Bên đây nhận ra sự bất thường của Ken liền hét qua điện thoại :

_KEN HÍT MẠNH VÀO , THỞ RA KHÔNG KIỀM NÉN LẠI, KIỀM CHẾ CẢM XÚC CHO ANH ! KEN NGHE ANH !

_A..NH..KH.Ó ..Thở !!

_LÀM THEO ANH , EM MUỐN CHỊ EM LO HẢ ???

Bên kia chợt dừng lại và mất gần 10p bên kia hơi thờ gần như bình thường lại, anh thờ hất :

_Dạo này tái phát lại ??

_thình thoảng

_Nếu như em cứ như vậy ....tôi liền đưa chị em về việt nam không chữa trị !

Ken hơi giật mình nói :

_Anh...

_Đừng nói anh không dám , em đừng thách thức anh nghe chưa ? anh biết em quan tâm Song lam nhưng em phải biết bệnh tình của mình được chứ , còn chị em , anh sẽ giúp hết bệnh ! Cho anh 1 năm !

Ken im lặng rồi 'ừ'. gác máy , anh rơi vào trạng thái tĩnh lặng. Ngồi xuống đất anh suy nghĩ và ngắm cảnh . Còn về cô , khi rửa chén xong thì nhích từ từ lên nhưng phát hiện không có anh , nhìn xung quanh thấy giò dậu tây cô liền xắn tay làm bánh . Tuy không tham gia khóa học về làm bánh nào nhưng qua online hay mạng xã hội cô cũng biết được chút ít . May là bếp nhà anh có đầy đủ nên cũng khá dễ dàng, lấy dậu co rửa sạch qua nhiều nước và nhắt lấy

ngọn , để dưới vòi nước cô nhẹ nhàng rửa. Xong cô bắt đầu lấy bột và trứng , cứ thế cô nhip nhàng phối hợp và làm , cặp mắt chăm chú và đôi môi thỉnh thoảng lại thốt lên khi bắt cần gì đó. Con cún thì nhìn xung quanh như muốn giúp gì đó vậy, nhưng tiếc nó không thể nên chỉ nằm yên ngoan ngoãn. Sau 1 tiếng vật vã trong bếp cũng xong , chỉ bỏ vô lò là xong . Dự là lên nhà trước nhưng sợ khét bánh , cô kiểm vách tường mà dựa vào , cầm điện thoại mới cô vào nick face cũ mà xem anh(thần nam) sống thế nào . Đập vào mắt cô là hình ảnh và nó cùng nhau vui đùa và những dòng stt đáng yêu

, bất giác cô mỉm cười yên lòng , cũng tốt . Nếu như vậy cô sẽ ở đây và có cuộc sống mới tất cả đều màu hồng hạnh phúc. Tắt điện thoại , cô bắt nhạc và cất tiếng hát :Góc nhỏ trong tim

Mỗi khi ngắm những ánh nắng mai thức dậy.

Trong lòng bỗng thấy nhớ nụ cười của anh.

Nhớ ánh mắt rất dịu êm khi nhìn em thật nhẹ nhàng.

Với nụ cười cho lòng sưởi ấm thêm.

Cứ mỗi tối những lúc trước khi ngủ vùi.

Trong lòng bỗng thấy nhớ những phút giây gần anh.

Những đêm vắng con mưa rơi.

Nhìn ra ngắm bao ngôi sao nhớ một người.

Nhớ anh thật nhiều !

Đề rồi bao lâu nay ôm ấp trong lòng.

Từng yêu thương từng ngày lại cứ trông mong.

Mà tình yêu anh đã dành trao hết cho một người.

Chỉ có thể bên anh như bạn thôi.

[ĐK] :

Phố vắng con mưa rơi ngang thêm se lạnh căn gác nhỏ.

Ánh mắt cô đơn xa xăm như đang soi tìm theo bóng ai.

Từng dòng thư đầy yêu thương dành trao.

Chỉ viết giấu riêng cho mình.

Phải chi trong tim anh lúc này cũng nhớ em.

Ký ức những giây phút đầu khi đôi ta gặp nhau chốn nào.

Khoảnh khắc dấu yêu bên anh dâng lên ngập tràn trong trái tim.

Và còn thật nhiều thêm bao kỷ niệm !

Em sẽ giữ riêng trong lòng.

Một góc nhỏ cho anh mãi trong đời.

***

Đề rồi bao lâu nay ôm ấp trong lòng.

Từng yêu thương từng ngày lại cứ trông mong.

Mà tình yêu anh đã dành trao hết cho một người.

Chỉ có thể bên anh như thế thôi !

[ĐK] :

Phố vắng con mưa rơi ngang thêm se lạnh căn gác nhỏ.

Ánh mắt cô đơn xa xăm như đang soi tìm theo bóng ai.

Từng dòng thư đầy yêu thương dành trao.

Chỉ viết giấu riêng cho mình.

Phải chi trong tim anh lúc này cũng nhớ em.

Ký ức những giây phút đầu khi đôi ta gặp nhau chốn nào.

Khoảnh khắc đầu yêu bên anh dâng lên ngập tràn trong trái tim.

Và còn thật nhiều thêm bao kỷ niệm !

Em sẽ giữ riêng trong lòng.

Một góc nhỏ cho anh mãi trong đời.

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Phép Thuật Thứ 43

Lát sau , bánh cũng chín , cô ráng ngồi dậy nhưng thiếu chút nữa là khụy xuống bởi tê chân .May là phản xạ nhanh nên cô vịn tường kịp. Nhích từ từ bước , cô nhìn đồng hồ , thoáng chút lo lắng ' Anh chưa về sao ?'. Chân chừ , cô lấy bánh làm vài thao tác rồi khoác áo cầm dù đi ra ngoài , trời mưa lớn thật gió như muốn thổi bay cô vậy . Con cún nhìn cô sủa gâu gâu như kêu đừng đi nhưng cô nhìn rồi hét vào :_Đội chị !

Xong rồi bóng dáng nhỏ bé hòa vào màn mưa dày , cô đi không nhanh được, lòng thì lo cho vị bác sĩ mới quen này , cô không biết tại sao bản thân như vậy nữa . Có khi nào do anh giống Thần Nam không ? Cô không biết , nhưng bây giờ cô cảm thấy mình thật vô dụng. Mặc kệ vết thương , cô bước nhanh và vấp té vài lần , máu từ từ loang ra lớp băng dán và hòa vào nước mưa . Cô vừa hét vừa gọi tên anh '

_hàn nguyên , anh ở đâu ? HÀN NGUYỄN

Do sức khỏe nên cô thấy hơi hoa mắt nhưng bản thân không cho cô gục ngã nhất là khi chưa tìm thấy anh. Bộ quần áo đã ướt sũng từ khi nào , đôi chân đã loang máu.Còn anh , do mặc mưa nên anh mới sực tỉnh là có cô ở nhà , nhanh chóng rời đi . Xuyên qua màn mưa anh cảm thấy chán ghét kinh khủng vì mưa mà quần áo phải ướt sũng , anh ghét cảm giác nhột nhột này . Chợt nghe tiếng hét :

_HÀN NGUYỄN

Anh giật mình, quay đầu lại , là cô ?? Anh nhìn cô , cô mỉm cười anh chạy lại ôm lấy cô , cô thều thào nói :

_Cuối cùng tôi tìm được anh rồi !

Anh giật mình , cô tìm anh làm chi ? nhìn đồng hồ anh rời đi cũng 3 tiếng cô lo cũng phách . Nhanh chóng ôm cô và về nhà , nhìn cô thế này anh cảm thấy mình thật đáng trách , Ghé đỡ nhà mẹ anh hét to :

_MẸ GIÚP CON !

Bà từ trong nhà nhìn thấy cô gái trên tay anh liền vội vã cầm ô ra ngoài che chắn , anh mở hộp thuốc trong nhà và soạn sẵn , còn bà thì đỡ cô vào phòng thay đồ . Sau khi xong , bà hỏi anh :

_Con làm sao để song lam như vậy vậy hà ?

Anh cúi đầu không đáp, thay lớp băng bó cho cô , vết thương loang máu nhìn đến sợ người, nhẹ nhàng tho tác anh thấy ngón tay cô cử động thì kêu :

_Song Lam

Đôi môi trắng bệch của cô mấp máy :

_Hàn...ng..uyên

Anh nắm tay cô nói vội vã , như lo sợ gì đó :

_Tôi đây , cô mau tỉnh lại đi

Khi nghe được tiếng anh cô muốn tỉnh lại nhưng đôi mắt nặng trĩu như không cho phép cô làm điều đó và rơi vào trạng thái ngủ. thở nhẹ nhòm , anh nhìn trời tạnh mưa , liền cúi đầu chào mẹ rồi bế cô rời đi . Vào nhà , đã thấy chú cún chạy ra sủa vài tiếng anh đặt cô lên võng rồi xoa đầu chú cún , anh biết nó cũng lo lắng đây . Anh nghĩ nên nấu gì đó cho cô , liền xuống bếp , một mùi hương làm anh tò mò . Nhà này chỉ có cô và chú cún , anh . Anh đi rồi không lẽ cún biết nấu ? vô lý , chỉ có cô thôi . Mở lồng bàn , anh bất ngờ chiếc bánh đậu tây thơm ngào ngạt . Một sự ấm áp lan tràn trong anh , cô chỉ mới tới có một ngày mà đã làm xáo trộn như vậy thì liệu một năm chắc căn nhà này ngược luôn quá nhỉ ? Mở tủ lạnh , lấy cả ra anh bắt đầu làm , thỉnh thoảng anh nhử mảy bởi độ lý của con cá chết tiết này , dứt khoát , cái chài bịch mọ cái , con cá nằm im re không động tĩnh , anh nhếch môi cười .

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Phép Thuật Thứ 44

Anh khẽ nhép môi ‘ Không ai ngăn cản được Hàn Nguyên ta đâu ??’ . Con cún nhìn về phía con người lạnh lùng kia mà lộ vẻ mặt ngán ngẫm . Bởi bên ngoài lạnh lùng nhưng bên trong thì không phải , vừa khùng vừa điên vừa ....thương người . Có lẽ chú cún cũng tự hỏi anh từ lò nào sản xuất hya hành tinh nào , nhưng nó biết một điều chắc chắn anh không sinh ra tại thế giới của nó đâu _ thế giới động vật . Nhàm chán với chủ nhân , cún đi ra ngoài canh cô , đôi mắt chú cún lại trầm ngâm nhìn cô và ngoan ngoãn nằm xuống . Riêng anh thì phút chốc đã ‘tung lụa’ làm cho nhà bếp thành những ‘con virut’ cần tiêu diệt và sẵn sàng lao vào . Bàn tay ngày ngày cầm dao phẫu thuật nhưng hôm nay vo gạo , anh chà sát như muốn hạt gạo nát bấy luôn mới vừa lòng nhưng chợt nhớ mình nấu cho người bệnh mới buông tha . Nửa tiếng quần quật thì cũng ra thành quả , nhìn sang kệ anh lấy chiếc muỗng tính ném thử nhưng nghĩ mình nấu vậy là được nên không ném thử . Bước chân nhẹ nhàng anh lại bên võng khẽ tiếng kêu :

_Song Lam cô sao rồi ?? dậy ăn chút nào !

Anh cứ lặp lại rồi cuối cùng hai mí mắt cô cũng mở lên ! Nhưng có lẽ do mệt mỏi và tiếp xúc ánh sáng nên cô hơi nhú . Biết vậy , anh lấy hai tay che ánh sáng lại và dịu cô đứng dậy sang ghế ngồi , bảo co :

_đợi tôi !

Rồi bóng dáng lại rời đi , cô nhìn theo mà im lặng . Lát bóng dáng lại quay lại cầm theo thau nước và chiếc khăn lại chỗ cô , thấy mắt cô vẫn vậy , anh hơi giật khóe mi nói :

_Cô lau mặt đi ! tôi đi lấy đồ ăn cho cô !

_Tôi tự ..l.a.u.. .đư.ợ.c rồi ! ....Mà tạ..i s...ao anh về .....trở ,,...thế ? _giọng cô thều thào nói , ngược mắt chờ đợi câu trả lời từ anh ! Anh cũng không chối bỏ mà kể cô nghe nhưng khúc cuối lại trách cô :

_Tại sao cô lại ra ngoài ? Tôi đã lớn nên ra ngoài đương nhiên khác sẽ biết đường về vs lại nơi này là nơi tôi sống lâu năm !

_Tôi. b...iết .anh s.ống l.âu ..n.hưng.. trờ.i mư.a .n..ên t.ôi s.....ợ.. an...h .b....ị.. ..g..ì !

Về lo lắng hẳn lên mặt cô làm anh xót xa trầm giọng nói :

_Tôi xin lỗi ! lần sau tôi sẽ gọi điện cho cô nếu tôi về trễ ! 5 phút tôi gọi 1 lần được chứ ?

Anh tỏ vẻ bức xúc bày vẽ mặt biểu cảm làm cô bật cười , tuy ổn nhưng giọng cô hơi khàn khàn làm anh hơi khó chịu và xen lẫn hối hận ! quay lưng vào bếp và bưng bát cháo ngọt ngào đặt trước bàn cô và ngồi đối diện đọc sách . Cô đủ thông minh nên cảm muỗng và xúc muỗng đầu tiên , chợt đôi chân mảy nhú lại nhưng chút lại gián ra . cứ thế càng ăn cô càng uống nước một lúc nhiều hơn , anh do đọc sách nên không nhìn cô . Lát cô ăn xong , đặt muỗng nói giọng lạc :

_Tôi ..lê..n p.hòng trước !

Nhích từ từ , cô vào phòng và đóng cửa lại . Đi nhanh bên nhà vệ sinh , cô súc miệng xóa đi vị ngọt ở khoang miệng . Nói thật cô muốn trào tất cả nhưng nghĩ anh nấu cho cô ăn nên thôi , lại gần giường rồi thiếp đi . Anh thấy cô ngủ thì cũng ngồi im đọc sách , 1 tiếng trôi qua bụng kêu cào lên , nghĩ lại ít cháo còn sót lại trong nồi anh bỏ sách xuống rồi xuống bếp . Lấy giá khuấy lên , xúc ra chén rồi ăn tại đó . Vừa mới bỏ muỗng đầu tin6 vô làm anh nhả ra , và mặt nhăn lại phát ra ' Shit'

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Phép Thuật Thứ 45

Anh bỏ ngay chén cháo dở dang và lấy nước súc miệng ngay . Vì thói quen ăn uống của anh rất cao nên đồ ăn phải ngon và chất lượng. Cũng vì thế nên anh tự học nấu ăn để an toàn cho bản thân. Nhưng hôm này không ngờ lại thế này nhưng mặt chợt anh nhăn lại vì nhớ .không chỉ một mình anh ăn mà còn có cả cô nữa . Hai tay xoa thái dương , anh vội vã mở khóa phòng cô rồi vào , nhìn cô nằm im cùng tiếng thở đều làm anh thấy an tâm và hơi đau lòng . Đứng bên cửa nhìn cô hồi lâu anh thở dài nói ' Cô gái ngốc ! sao em lại lấy lòng tốt làm vở vở bọc tôi vậy ! Tôi lại phải tốn công mua vật liệu xây lại rồi'. Nhẹ nhàng khép cửa anh gọi cho ai đó và nói : _Anh nghĩ em nên đưa chị em về và tìm người khác chứ ở vs anh cô ấy chỉ toàn thương tích , anh....

_Không sao ,ummm..anh cứ để vậy đi , em muốn chị em phải mạnh mẽ ! Chỉ có anh mới làm được ! Mà thôi cho em gửi lời đến bà vs ông nhà ! tạm biệt anh !

_umk ! tạm biệt em gửi lời hỏi thăm anh tới mọi người !

_Dạ!

Gác điện thoại , anh bước lên tầng và mở một cửa phòng ra ! Anh hít một hơi thở thật sâu và quỳ xuống bức đi ảnh mà nói , giọng trầm trầm đều đều :

_Thầy ! con xin thầy phù hộ cho con ! Thầy là người dạy con tất cả , thầy có lòng vị tha và là mũi tên chỉ con đi đúng đường trong trời tăm tối ! Tuy thầy đã rời đi nhưng con mong thầy có linh thiêng thì phù hộ cho cô gái kia ! Con quả thật không biết nên bắt đầu từ đâu nữa , nếu như cô ấy lạc quan và có sự sống thì không sao nhưng ....cô gái này thật đặc biệt , trầm lặng nhưng có lòng tốt bao la ! Con nghĩ thầy nên giúp cô ấy ! Đây là lần thứ hai con xin người ! LÀM ON !

Thở dài ! anh quay đi , coi như việc vừa rồi để ổn định lại tinh thần của anh ! Ngày mệt mỏi anh trở về và nghỉ ngơi

For all the times that you rain on my parade

And all the clubs you get in using my name

You think you broke my heart, oh girl for goodness sake

You think I'm crying, oh my oh, well no I ain't

And I didn't wanna write a song cause I didn't want anyone thinking I still care

I don't but, you still hit my phone up

And baby I be movin' on and I think you should be somethin'

I don't wanna hold back, maybe you should know that

My mama don't like you and she likes everyone

And I never like to admit that I was wrong

And I've been so caught up in my job, didn't see what's going on

And now I know, I'm better sleeping on my own

Cause if you like the way you look that much

Oh baby you should go and love yourself

And if you think that I'm still holdin' on to somethin'

You should go and love yourself

But when you told me that you hated my friends

The only problem was with you and not them
And every time you told me my opinion was wrong
And tried to make me forget where I came from
And I didn't wanna write a song
cause I didn't want anyone thinking I still care
I don't but, you still hit my phone up
And baby I be movin' on and I think you should be somethin'
I don't wanna hold back, maybe you should know that
My mama don't like you and she likes everyone
And I never like to admit that I was wrong
And I've been so caught up in my job, didn't see what's going on
And now I know, I'm better sleeping on my own
Cause if you like the way you look that much
Oh baby you should go and love yourself
And if you think that I'm still holdin' on to somethin'
You should go and love yourself
For all the times you made me feel small I fell in love, now I fear nothin' at all
I never felt so low when I was vulnerable
Was I a fool to let you break down my walls?
Cause if you like the way you look that much
Oh baby you should go and love yourself
And if you think that I'm still holdin' on to somethin'
You should go and love yourself
Cause if you like the way you look that much
Oh baby you should go and love yourself
And if you think that I'm still holdin' on to somethin'
You should go and love yourself

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Phép Thuật Thứ 46

Hôm sau , trời vừa hừng sáng , cô gái trên chiếc giường bùng tình. Chóp đôi mi dài để thích nghi ánh sáng vươn nhẹ đôi vai rồi ngồi dậy . Cũng như bao

người, mái tóc cô rối bù xù cùng quần áo sộc sệch, che miệng ngập to rồi cô rời khỏi giường. Xò chân vào đôi dép bông cô bước xột xoạt vào nhà vệ sinh. 15 phút, cô rời đi, vẻ mặt thật khác, sáng lạng cùng vẻ mặt trầm như bao ngày. Mở cửa phòng ra, cả thấy thứ gì mềm mại dưới chân cô nhìn xuống, thì ra là con cún đang cuộn tròn người lại nằm trước cửa cô. Khụy người xuống, cổ vuốt nhẹ bộ lông mềm mại nó rồi nói nhỏ đánh thức:

_Cún! dậy nào sáng rồi!

Khẽ cựa ngồi lười biếng, chú cún mở to mắt nhìn cô, dùng cái chân vuốt bộ lông như gãi ngứa. Cô phì cười rồi nói:

_Nhích cái thân to lười của em lên đi nào! Chúng ta đi rửa sạch chào ngày mới thôi!

Lúc lắc cái đuôi rồi hai chân trườn lại rồi đẩy cái mông đổng đánh về sau, lắc lắc cái đầu rồi xoay về phía cửa. Cô mỉm cười rồi lắc đầu, chợt nhìn về bộ quần áo của mình có hơi bất tiện nên quay lên lầu thay đồ. Mở tủ ra, cô suy ngẫm cuối cùng chọn bộ đồ với áo xanh sơ mi mỏng loại dài cùng chiếc quần sọt vừa cỡ. Bước chân về bàn trang điểm, cô chải mái tóc của mình thật kĩ càng rồi búi gọn lên, đính lại bằng chiếc nơ vàng nâu. Vừa vặn, cô đi ra khỏi phòng tính kêu anh nhưng chợt nghĩ tới qua anh vì cô mà mệt mỏi vậy nên thôi để cho anh nghỉ ngơi. Ra sân, đã nhìn thấy chú cún đã lăn ra đất cát và bộ lông mượt mà thơm tho mà giờ lại bầy hầy như vậy. Thoảng chớp, cô nhẹ nhàng xắn tay áo lên rồi lại bắt đầu lấy xà phòng, cả nước cùng với thùng nước. 5 phút sau, mọi thứ đã đủ cô liền kêu:

_Cún! màu lại đây nào!

Chú cún lon ton chạy lại, xoa đầu đầy đất vào chân cô, gặp người khác đã đá chú cún bay rã xa vì sợ bản nhưng cô thì khụy xuống, xoa đầu cún, thích thú cún liêu hơn dùng chân vuốt nhẹ mặt cô, cô cười, nụ cười tỏa nắng. Dùng tay vuốt lại đầu xù của cún cô nói:

_Thôi nào, cún mau vào đây chị tắm này!

Chú cún bỗng kêu kêu rồi nhảy vào làm nước văng tung tóe vào cô, bật cười khúc khích, tắm được giữa chừng chợt cún chạy ra ngoài sân, cô bất ngờ nhưng thấy chú cún vừa kêu gâu gâu vừa lúc lắc biết là thói nghịch ngợm đây lên rồi. Vừa cầm sạch nước vừa rượt theo, dưới ánh nắng hình ảnh cô hiện lên thật đẹp. Cả hai cùng đùa cùng giỡn, nhưng đâu biết bên cửa có một chàng trai đang đứng mỉm cười. Anh cứ nghĩ hôm nay phải vất vả nghĩ cách giúp cô nhưng có lẽ chú cún vô dụng xi đàn kia đã giúp anh rồi. Cảm điện thoại lên, anh chụp 1 tấm rồi mỉm cười quay vào nhà. 20 phút sau khi rượt đuổi thì cũng tắm xong cho cún, cún thì ngồi im trên ghế sa lông để cô sấy bộ lông to sù. Nhìn đồng hồ thấy đã 8 giờ sáng, cô tính xuống bếp thì nghe một mùi hương tỏa ngát, cháo cá. Hơi cứng nhất khuôn miệng và nhớ tới hương vị hôm qua làm cô đơ đơ. Anh quay sang thấy cô thì hơi giật mình, bắt gặp ánh mắt nghi ngờ của cô làm anh hơi xấu hổ vì bữa tối hôm qua anh nói

_Hôm qua do tôi sợ!

"choang" AAAAAAA_CON HỒ LY!

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Phép Thuật Thứ 47

Anh và cô quay sang nhìn, cô hơi bất ngờ vì vị khách này, bước vô im lặng rồi chợt mang tới dây âm thanh hỗn độn này vào đây! Anh thì tỏ vẻ bất ngờ, chuẩn bị nói gì thì bị cướp lời: _Hàn Nguyên! đây là ai? tại sao, ai cho anh quyền cho con gái vào nhà? tại sao, chỉ có em mới được bước vô nhà này thôi, còn lại biến hết!

Đôi mắt trong veo của cô gái kia hiện lên sự tức giận, anh lên tiếng:

_Tôi lấy quyền của một con người được chưa! Mời cô rời khỏi đây!

Rồi một giọt nước mắt rơi trên đôi gò má gầy gò của cô gái kia làm cho cô xót xa, đôi chân không tự chủ được mà bước đến, anh kêu tên cô nhưng cô không nghe. Đôi tay cô nhẹ nhàng chạm vào khuôn mặt cô gái kia và lao đi những giọt nước mắt, cô nói khẽ:

_Cô sẽ đẹp hơn nếu nở nụ cười!

Cô gái kia nhìn cô bằng đôi mắt khinh bỉ, cô mỉm cười nói:

_Tôi là bệnh nhân của Hàn Nguyên, tôi bị bệnh nên phải tới đây chữa trị, khi hết bệnh tôi sẽ rời đi! Nên cô đừng tức giận!

_Lam, cô đừng nhiều lời với cô ta, đó là em gái tôi nó tên Nghi Nghi, chúng tôi đã cắt đứt quan hệ rồi!

Lúc này bàn tay cô chợt cứng đờ đi, nước mắt cô cũng rơi, nhìn xoáy vào cặp mắt của Nghi Nghi cô nói trong vô thức:

_ Cô ấy không xấu đâu chỉ là cô ấy cần sự quan tâm của anh đấy Nguyên à!

Cô gái kia chợt nhìn cô , đôi mắt khó hiểu , cô dịu cô gái đó lại ghé rồi lau đi nước mắt cùng vài cọng tóc con đang dính trên mặt nghi nghi. Cô nhìn anh nói :

_ Có phải anh cắt đứt quan hệ với nghi nghi vì tính tình của cô bé thay đổi phải không ?

Anh im lặng nhưng gật đầu nhưng suy nghĩ gì đó . Cô nói tiếp, giọng trầm ổn:

_ Không biết tôi đoán đúng không nhưng tôi nghĩ là do sự quan tâm của anh đối với nghi nghi dần nhạt đi vì công việc phải không ?

Anh búng tỉnh nhìn cô rồi nhìn nghi nghi , nghi lên tiếng :

_ Anh hai !

Anh ngồi xuống và ôm chặt nghi nghi , nếu như không có cô anh sẽ không biết mình sẽ thế nào và cả đứa em gái này nữa ! Cô nhìn rồi bước đi vào phòng , mở điện thoại lên , cô nhập một dãy số dài rồi bấm nút gọi, bên kia một giọng nam vang lên :

_ Alo

_ Ken !

_ Chị hai , chị sống tốt chứ ? em và mọi người rất lo cho chị !

_ chị sống tốt lắm , mà cũng gần tết rồi chị sẽ gửi quà cho em !

_ chị không cần như vậy , chỉ cần chị bình an đó là món quà tốt nhất rồi !

_ Không được ! em nhớ chứ năm nào dù có cách xa nhưng em vẫn về với chị và chị lại gói bánh để đón tết . Em còn nhớ cây mai mà chúng ta chứ hay chuyện mâm ngũ quả , chị nhớ hết , ấm áp lắm em à...n hurn g.gi ờ ..chị không thể cạnh em được !

_ Chị à ! đừng như thế , nếu muốn em sẽ qua thăm chị !

_ Đừng , chị muốn bên đây , chị sợ khi thấy em chị lại không nở !

_ được , em cũng sẽ gửi quà cho chị !

_ unk , thôi chị cúp máy !

_ vâng , tạm biệt chị

Cô mỉm cười hạnh phúc , một cảm giác ấm áp đang len lỏi trong tim . Còn bên kia , Ken cũng vậy nhưng từ khi không có cô thì Ken rơi vào trạng thái ít nói hơn, đó là một sự thay đổi lớn làm mọi người bất ngờ !

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Phép Thuật Thứ 48

Đây là sự việc mà 2 tháng qua Song Lam phải trải qua ! Giờ chúng ta quay về với thực tại nhé !

Nó và anh dần dần thân nhau hơn nhưng nó luôn giữ khoảng cách vì nó biết , bản thân nó đã làm rất nhiều sai trái và đối xử không tốt với cô . Nên hiện tại nó không được làm gì sai phạm nhất là không bao giờ cướp bạn trai của chị mình. Hiện tại , nó đang ngồi tại góc cà phê SO , một quán mà rất yên tĩnh , địa điểm mà cuối tuần nó hay đến . Hôm nay , nó diện bộ đồ đen quần mải cùng áo sơ mi dài tay , tóc xõa ngay vai nhuộm tím phớt. Đôi tay linh hoạt lần từ trang sách ra , đôi mắt đeo lens màu đỏ làm con người nó như lột xác. 'Leng Keng' , tiếng chuông của cửa hàng làm nó ngược lên , là Kun.Nó gấp quyển sách rồi hờ hững nhìn Kun, Kun cũng gỡ cặp kính mát xuống rồi tiến lại , hôm nay diện cho bản thân bộ đồ thể thao xám cùng mái tóc màu xanh biển nhạt bước nhẹ về nó . Ngồi ghé rồi kêu

_ 'Một ly cacao ít đường

Khuôn mặt lạnh lùng nhìn nó nói :

_Không sợ lộ sao ? ăn mặc thế này?

Đôi mắt nó chột buồn nói :

_Em không muốn mãi là cái bóng của ai đó , em không thể quá nhập vào vai của chị em quá nhiều để rồi không biết đâu là bản thân thật của em , mong anh hiểu !

Kun im lặng khi phục vụ tới rồi đặt ly cacao trên bàn . Nó nhìn anh rồi nhếch môi nói :

_Anh không tin em ? Được em chứng minh anh xem !

Nó không nói gì nữa mà đưa tay lấy ly cacao , đổ thật nhiều đường vào cứ thế đến khi nửa ly là đường, rồi xong lại bỏ sữa , ngay cả ly nước nó đang uống và rồi cứ thế thành thứ hỗn hợp sợ người . Nó đưa mắt thách thức nhìn Kun nói :

_Anh thấy đấy , nếu nó giữ được hương vị như ban đầu của nó thì em sẽ tiếp tục làm song lam tiếp !

Kun kinh hãi nhìn nó rồi nói :

_Ý gì ?

_KHông gì cả nhưng đừng ép em quá mức ,đừng ép đến khi em nói tắt cả ! Với lại mọi người chưa bao giờ tin em cả , em không ngốc để tự mình khai ra như vậy , em đã đặt vé máy bay sang bên với chị em vài ngày rồi ! Làm ơn tin em một lần !

Mim cười rồi nó đứng dậy rời đi , chưa lâu quyển sách trên bàn. Kun bắt ngờ vì nó , không phải vì con người mà là cách nói chuyện của nó . Có lẽ Kun nghĩ Nhạc là con người của dân chơi không nói được vậy nhưng không ngờ vượt quá sức tưởng tượng của Kun quá . Nhưng cũng phải , thời gian khiến mọi thứ thay đổi thì đương nhiên việc biến đổi con người cũng không quá khó nhĩ ? Kun vẫn ngồi đó và nhìn ly cacao "ngon lành" kia mà bật cười , dù cho tiền tỷ thì Kun thế , cũng không dám uống.Nhưng Kun chợt nhớ đến câu nói "Với lại mọi người chưa bao giờ tin em cả , em không ngốc để tự mình khai ra như vậy , em đã đặt vé máy bay sang bên với chị em vài ngày rồi ! " , vậy là nó sẽ qua bên kia để gặp cô sao ? Anh chợt nhếch môi rồi kêu một ly nước khác tự mình thưởng thức. Còn nó , sau khi rời đi thì ghé cửa hàng lưu niệm để mua đồ . Ngồi trên taxi , nó lướt điện thoại để hỏi Ken về nói cô ở , Ken cũng nói vì Ken không lý do gì mà ngăn cản , bởi nó đã hoàn lương rồi !

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Phép Thuật Thứ 49

Taxi dừng tại cửa hàng lưu niệm, nó bước xuống trả tiền rồi cất bước đi vào ! Con gió chợt thoáng qua làm mái tóc của nó cũng bị cuốn theo , người đi đường nhìn một cách ngầy ngại . Nếu là ngày xưa , được mọi người nhìn như vậy thì nó sẽ hất mặt để tỏ vẻ kiêu kì nhưng hôm nay nó lại nở nụ cười dịu dàng . Bước vào cửa hàng , nó lại bàn thu ngân rồi nói :_Xin chào , tôi đến để lấy đồ đã đặt

Người tính tiền thấy nó như vậy thì gan tị chanh chua nói :

_Cô là ai ? không nói làm sao tôi biết mà đưa ?

Nó chợt nhú mày , cửa hàng này không phải là quá nhỏ đến nỗi không thuê được những nhân viên dễ mến và hòa nhã ư ? Nó hơi tức , đáng ra là kiểm nén nhưng đối với loại người này nó không cần hòa nhã . Nó gỡ cặp mắt kính ra nói :

_Tôi là Song Lam !

Người tính tiền lười nhác dờ dỏ ra rồi thờ dãi làm điệu bộ đáng ghét nhìn nó . Nó giật giật khóe mắt , nhăm chán quăng mắt kính trên bàn rồi lấy điện thoại ra gọi :

_Tôi đến cửa hàng cậu rồi !

Cúp máy , nó nhìn kẻ tính tiền xong nói :

_Cô có đưa đồ cho tôi nhanh không ?

_Haizz, tôi đang tìm đây !

Nó cũng đứng đó nhìn con người đáng chết kia! Lát sau , nghe nhân viên kêu lên :

_Chào tổng giám đốc !

Nó hơi mỉm cười, người mà nó gọi là giám đốc tiệm này nhưng có điều nó chưa gặp người này bao giờ chỉ là quen qua mạng cộng đồng . Nó im lặng , còn con người đáng chết lười nhác kia thì chợt ngồi dậy mặt tỉnh táo sáng rõ làm nó hơi khinh thường . Một giọng nam vang lên :

_Ai dám chọc tức bạn của tôi ?

Nó chợt sựng người , quay nhanh về là Kun ???? Kun nhìn nó mỉm cười nham hiểm , đi lại chào hỏi :

_ Sansan , xin chào !

Nó hơi bực vì con người này biết cô là ai mà còn dám nói chưa quen còn muốn gặp cô một lần , nó phi vào mặt anh :

_Đồ lừa bịp !

Kun hơi nhúu mày nhưng chưa cãi lại mà hỏi việc khác :

_Ai chọc tức em ?

_Tôi không cần chọc tức, tôi chỉ muốn lấy đồ cho nhanh , tôi sắp trễ chuyến bay !

Kun nhìn sự tức giận của nó anh cũng biết là do mình vì cuộc trò chuyện ở cà phê với cả sự lừa gạt cùng sự chậm trễ này làm nó tức giận là phải ! Kun chợt phẩy tay nói người lấy đồ cho nó , nó cộc cằn cầm lấy. Tình quay đi nhưng nhớ gì đó liền liệng túi sách đưa Kun giữ rồi kéo Kun lại ghế , phút giây đó làm Kun ngỡ ngàng .Kun cũng thắc mắc trong bao đồ nó đặt là gì nhưng không tiện hỏi đành im lặng không nói. Nó thì liên tiếp lấy từng đồ vật ra rồi lấy một bao nhỏ đưa Kun rồi nói :

_Đây là quà Tết sớm của anh , còn mấy bao này đều ghi tên nhờ anh đưa mọi người giùm . Anh không có quyền từ chối vì chính anh đã làm tôi trễ giờ !
Tạm biệt anh ! Nhưng tôi khuyên anh dạy nhân viên lại , ai cũng thân thiện trừ con người kia , cảm ơn !

Kun gật đầu mỉm cười , nó cũng quay ra đi nhưng ngay cửa lại gặp Ken .Ken thấy nó thì nói ;

_Chị ba !

Nó nhào ôm lấy Ken , thích thú nói :

_Ồ lại tốt , có tin gì chị sẽ gọi em , chúng ta sẽ gặp qua wedcame !

Ken gật đầu , lấy tay lau đi những giọt nước mắt cho nó , đưa vali cho nó rồi tạm biệt . Nó hôn nhẹ lên mặt ken rồi cầm vali rời đi !

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Phép Thuật Thứ 50

Một mình trên đến sân bay , nó qua vài lần kiểm sát xong rồi kéo đồ lên máy bay ! Chọn toa bình thường xong rồi ngồi xuống . Khẽ nhắm mắt rơi vào giấc ngủ say , nó qua một hồi rồi nhĩ ? Sau vài tiếng , bị đánh thức bởi vị khách tốt bụng , nó mỉm cười cảm ơn rồi xuống sân bay . Con gió ập đến làm nó nổi cả da gà , quần khăn len chặt và đeo bao tya vào nó bước đi nhanh để đón taxi ! Lăn theo địa chỉ mà Kên đưa nó đưa tài xế rồi ngắm nhìn thành phố này ! Tấp nập , ồn và xa xỉ , không biết cô có thích nghi được không nữa ? riêng nó thì được cả . Dừng trước một con đường ,tài xế kêu nó xuống xe vì đường quá dốc và nhỏ xe không thể nào đi qua được . Nó gật đầu rồi chặt vật kéo vali đi , mở bản đồ trên điện thoại ra , nó sắc mặt hơi xa xăm vì ngoài hẻm này thì còn hẻm lớn và xe dễ dàng đi qua hơn và gần hơn ! Tuy nhiên từ đây tới con hẻm đó thì hơi xa , nó đạp mạnh chân xuống đất lấy dũng khí bước tiếp. Sau 10 phút vượt cả 'đại dương' bao la nghìn trùng thì nó đã hạ cánh an toàn . Bước đi trên con đường êm ái , nó ngắm nhìn xung quanh , không ngờ là một nơi ồn ào phồn vinh lại có nơi yên bình thế này , đúng là không thể đánh giá thứ gì đó qua vẻ bề ngoài. 5 phút để nó tìm nhà của chị Lam đang ở , dừng chân tại một căn nhà nó bấm chuông "Bing Bong". Đứng dựa tường ,mắt hướng vào trong nhà thì thấy một bóng người đi ra , là con trai . Đứng ngay ngắn nó khẽ vong vào :

_Xin chào !

Hàn Nguyên nhìn cô gái trước mắt không khỏi bàng hoàng nhưng nhanh chóng khôi phục lại vì anh biết trước là song lam có chị em song sinh . Anh từ từ mở cửa nói :

_Xin chào ! cô là song nhạc ?

Nó gật đầu rồi nói :

_Chị Song Lam đâu rồi ?

_Bên trong , mời cô vào !

Nó mỉm cười rồi đi nhanh vào nhà để lại cái vali "nhẹ hều" để cho chủ nhà xách hộ . Anh lắc đầu nhìn Nhạc , đúng như Ken kể , cô gái này quả là cá tính và thể loại "quậy". Nào nào quần áo "mốt" cùng mái tóc tím nhạt , lens đồ là biết! Nhưng chuyện đó đâu liên quan tới anh , lắc đầu rồi kéo vali vào nhà ! Còn nó , không biết nhà ai cứ xông vào và lớn tiếng kêu :

_Chị Hai !

Cô đang ở sau vườn nghe tiếng quen thuộc thì vui mừng đi lên , nhưng chưa gì đã bị một bóng tím ôm lấy cô hơi giật mình nhưng nghe tiếng :

_Hai à! Hai khỏe chứ ?

Cô đẩy nhẹ nó ra mà nhìn , hơi bất ngờ vì bộ dạng hiện giờ của nó , cô nở nụ cười nhẹ , :

_Hai khỏe , nhưng sao lại ra như vậy ? Không phải em lại ...

_Suyt , hai đừng hiểu lầm do em muốn là con người thật của em , em không muốn là cái bóng của chị mãi !

Cô hơi rung rung :

_Xin lỗi em ! tại chị không ...

_Chị à, ngày từ đầu kẻ ngu ngốc nhìn vào cũng biết là do em mà chị mới tới bước đường ngày hôm nay !

_Không phải do em mà do chị

_do em

_do chị

_DO TÔI !

Hai chị em quay sang , là Hàn Nguyên . Anh xoa đầu rồi nói :

_Hai người tính đứng đó nói chuyện phiếm đến tối đứng chứ và cũng khỏi vào nhà ?

Hai chị em bật cười , nó diu dàng đỡ cô , cô cười khỏ nói :

_Không cần đâu , chị đã tốt hơn trước rồi em , chị tự đi !

Nó vẫn kiên quyết giữ lấy tay cô mà diu đi . Anh nhìn hai chị em rồi nở nụ cười , họ thật đẹp nhưng họ cũng có sự khác nhau đấy chứ ! Cà tính và Duyên dáng

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Roi??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Phép Thuật Thứ 51

Nó cẩn thận đỡ cô xuống , đứng dậy thoải mái như nhà mình và nói : _Hàn Nguyên , nước ở đâu ?

Anh nhìn nó trả lời theo phản xạ :

_Đi thẳng quẹo phải là tới

Nó nháy mắt ra dấu Ok rồi đi vào lấy , nó từ sau bếp vọng lên :

_Hai anh chị uống táo hay dâu em đem lên ?

Cô nhìn anh , anh hiểu ngay vì ở cạnh cô bao lâu đương nhiên anh hiểu chứ :

_Táo !

Nó lại vọng lên :

_Em ờ chặt dừa rồi uống đỡ nhá !

Cô đơ mặt , cười xuề xòa với anh , anh lắc đầu nhún vai , đúng là song sinh nhưng không phải là giống nhau hoàn toàn.Lát sau nó bùng lên :

_ái dà , nước lên , nước lên nà uống nhanh kẻo nguội

Nó đưa cho cô rồi tự lấy cho mình rồi uống, nó uống xong rồi đặt ly :

_Ngon , đúng là dừa trông !hihi

Cô chưa uống nghe nó mà muốn sặc , lại nhìn anh cô nhìn ly nước xong nói :

_Nguyên anh uống đi !

Anh sực tỉnh khỏi sự đơ rồi "Ừ" với cô , cầm lên uống , quả thật anh muốn trào ra đấy ! Dừa này anh dành để làm chút chuyện nhưng ai dè cô gái không biết sống chết này lại dám chặt ra , rồi còn bảo là trông . Thật là , cô gái đó có biết là anh phải đợi bao lâu mới có đợt dừa như ý để đi mua không ? Anh đã dậy từ sớm để mua dừa , chọn kĩ rồi mua nguyên liệu , sợ rằng 1 trái không đủ anh mua tận 3 trái ai ngờ , chỉ vì tính thoải mái và sợ ý nên tan tành cả . Uống ly dừa mà anh cảm thấy thật đau tim nha ! Nhìn sang cô , thấy cô nhìn mình mãi anh biết cô đang rồi rít xin lỗi , vì vậy anh cũng không trách làm gì ! Ngồi được một lát , nó chọt lên tiếng :

_Chị chừng nào chị mới trở về ?

Cô khựng lại rồi nhoèn miệng cười đáp :

_Chị sẽ không biết nhưng nếu có thể chị sẽ về , chị muốn ở đây với Nguyên

Nó mở to con mắt ra , hỏi dồn dập :

_Chị và Anh nguyên phát triển tới vậy rồi hả ?? Trời ạ, không nói sớm, em còn chuẩn bị thiệp , chuẩn bị...@#\$\$!@%#\$\$^%@\$

Anh và cô bật cười ha hả , cô nói :

_Em lầm rồi , ý chị là ở với Nguyên để chữa trị bệnh cho chị ! ngốc à

Anh nghe cô nói lòng khê đau nhưng mặt vẫn cười . Còn nó , nguyên chữ đơ trên mặt , thật xấu hổ nha . Nó vuốt vuốt mái tóc tím của mình để nhằm giảm sự mắc cỡ đi . Cô nhìn nó rồi giờ giọng trách yêu :

_Làm gì phải xoắn lên thế , mà này em tính để tóc lồi thôi vậy hả ? Lại đây , chị thắt bím cho em như hồi nhỏ được chứ ?

Nó khựng động tác lại , ngược đời mắt nhìn cô , cô biết nó nghĩ gì liền thúc giục :

_Nhanh lên nào Nhạc , hai không nhiều kiên nhẫn nha !

_Còn anh nữa Nguyên , mau lấy thun cột với dây lược cho em nhá , với lại lấy cái quạt mái lại đây bật số nhỏ thôi !

Thấy cô hăng hái vậy , anh và nó dắt giò chuẩn bị , dưới nắng dịu , hình ảnh một cặp song sinh đang chải tóc thật đẹp và thuần khiết biết bao nhưng nhìn kĩ , thì cô gái tóc tím đang khóc , hạt lệ như viên kim cương rơi trên mặt , người kia cũng vậy nhưng hình như đang cố kiềm chế . Chiếc lược vàng chanh vuốt nhẹ mái tóc thơm mùi dầu gội , nâng nhẹ tay lên , cô bắt đầu thắt nhưng hình như có gì không phải . Anh nhìn một lát nhưng thấy cái nhìn nháu mảy của cô nên thôi

Không biết chuyện gì nữa ???

Chương 52: Phép Thuật Thứ 52

Dừng đôi chút về cô nhé .Mình sẽ quay lại nhỏ và cậu một chút nhé. Và trong thời gian trước đó thì2 cô cậu này đã là một cặp . Diễn biến thế nào thì Ngoại truyện sẽ nói đến. Còn đây là tình hình mà nhỏ và cậu phải đối mặt từ khi Nó đi được 2 ngày .

Trời hôm ấy là ngày mưa rùng rã không dứt . Sân trường Senyal vắng lặng chỉ còn duy một cô gái dang hai tay ngược lên trời đứng dưới mưa . Đúng ! không ai khác là nhỏ _Bạch Phàm . Đôi mắt tinh anh ngày nào đã đắm lẹ. Nhỏ cứ thế mà la hét . Nhỏ mệt mỏi và khụy xuống dưới nền lạnh lẽo , ẩm ướt, Balo và những quyển sách cũng đã nhòe nước . Cặp kính ngày nào đã vỡ thành nhiều mảnh . Nhỏ ôm hai đầu gối lại,tay vẫn cầm chiếc điện thoại . Và một bóng người đi lại và cầm cây ô che cho nó. Nó cứ khóc, tiếng nước nở khiến người khác đau xót. Một giọng trầm lặng vang lên nhưng đầy uy quyền:

_BẠCH PHÀM, NẾU CÒN LÀ CON CHÁU NHÀ HỌ BẠCH THÌ MAU ĐỨNG LÊN, ĐỪNG ĐỂ ANH HAI NÓI MỘT LẦN NÀO NỮA.

Nó ngược lên nhìn, bàn tay yếu ớt chống lên nền đất lạnh lẽo đứng lên , bàn tay va vào những mảnh kính và máu đã đổ . Có thể nói, trong cuộc đời của Bạch Phàm thì hôm ấy là ngày đáng thương nhất , Nhỏ đứng lên nhìn Kun:

_Anh muốn nói gì cứ nói

Kun nhìn nhỏ lạnh lẽo:

_Em thèm khát tình yêu đến thế sao ? Em biết đó là người yêu của Du Nguyên sao còn làm vậy ?

Nhỏ im lặng, chốc lát mở miệng:

_Cuộc đời bạch phàm này chưa làm gì sai , càng không có người thân như anh, vì người ngoài mà đối xử với tôi như thế ! Anh.

"CHÁT","CHÁT"

Bàn tay đó rơi vào không trung .

_Anh đánh tôi ? Anh lấy cái quyền gì đánh tôi ? Đừng nói là quyền anh trai , vì anh không bao giờ xứng đáng . Anh xót ư? giờ con nhỏ đó là bạn gái của Du Nguyên , đầu phải của anh. Chuyện người ta đầu anh can thiệp, nhỏ đó chỉ lừa gạt anh , rồi mai đây Du Nguyên cũng như anh, là kẻ thất bại . Dù tôi có ghét nhỏ đó thì tôi không khiến nó ngã cầu thang như thế ! Anh và Hấn vì tình mà hoa mắt , mù quáng rồi.Tôi nó cho anh biết , BẠCH PHÀM TÔI KHÔNG CÓ NGƯỜI ANH NHƯ ANH . CHÚNG TA LÀ KẺ XA LẠ .

"CHÁT","CHÁT"

Kun sững người nhìn nhỏ . Đôi tay anh nâng niu ngày nào đã đổ máu và đã tát anh ư ? Còn khuôn mặt kia , đôi mắt đã sưng lên , đôi môi nhệt nhạt . Có lẽ anh đã sai rồi ư? Đưa tay muốn ôm lấy nhỏ nhưng nhỏ lùi dần và hết :

_Anh đừng đụng vào tôi,từ nay xem như anh đã mất đứa em gái như tôi.....

_Tiểu Phàm

_Vĩnh viễn

Nhỏ nhất nhát gom đồ bỏ vào balo, lê từng bước chậm chạp rồi đi. Chỉ còn mình Kun , anh đưa tay lau mặt mình _ là máu. Anh nhìn điện thoại mà nhỏ để quên. Hiếu kì đi lại.Lau nhẹ rồi lướt qua_ mặt khẩu ư? Anh trầm ngâm rồi nhập ngày sinh của anh, đứng . Anh ngạc nhiên rồi mở nhanh :

_* Mày đã thất bại rồi Phàm, tao đã làm cho nhưng người con trai xung quanh mày sẽ bỏ mày đi dần dần . Mày mãi là đồ bỏ đi *

Anh khóc ,anh đã trách lầm nó rồi? Đôi tay run rẩy bấm gọi cho Du nguyên:

_ALO,Tôi bảo lần tôi

_Du nGuyên , tôi và cậu đã hiểu lầm Phàm rồi , con bé đang bị thương cậu mau đến trường Senyal ,xung quanh đó để tìm con bé đi.

_Gi?

_Mau lên

Còn nhỏ, nhỏ đi đến đường lớn rồi ngồi đợi xe buýt . Đôi mắt vô hồn nhìn vào khoảng không vô định.Một anh đến chói lọi vào mắt nhỏ , nhỏ không phản ứng . Một chàng trai vội vã xuống xe, Là ai ?

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Phép Thuật Thứ 53

Là Du Nguyên, cậu nhìn nhỏ ngây ngốc . Đôi chân dài dài bước đến trước mặt nhỏ. Nhưng có lẽ trong đôi mắt nhỏ giờ đây không có gì cả . Cậu cũng không ngần ngại đứng yên mặc cho mưa tạt vào người, ướt đầm một mảng áo. 5 phút trôi qua và cũng đã mang sự kiên nhẫn của cậu trôi đi vào dĩ vãng.
Cậu trầm giọng : _ Tiểu Phàm

Đáp lại là sự gào thét và tiếng tích tách của mưa . Một lần nữa giọng nói của ai đó lại vang lên :

_ Tiểu Phàm

Nhưng có lẽ, nhỏ cũng không bận tâm. Cậu nắm lấy vai nhỏ nhưng chưa được lâu lại buông ra bởi câu nói và đôi mắt vô hồn pha lẫn sự căm hận

_ Bỏ bàn tay dơ bẩn đó ra ,nó làm tôi kinh tởm. Mà chúng ta hình chưa chưa bao giờ quen biết nhau thì phải .

Nhỏ một lần nữa rời đi, để lại ai đó đau đớn. Nhưng chưa để mắt cơ hội , cậu chạy rụt theo nhỏ . Nghe tiếng bước chân , nhỏ cũng chạy theo nhưng cảm giác đau đớn từ tay làm nhỏ nhăn mặt, nhanh trí ghé tạm nhà nào đó rồi ẩn vào. Vì mưa làm nhào mắt nên cậu mất dấu ,tính là sẽ hỏi rõ ràng nhưng giờ đã có kết quả, nhỏ đã bị hiểu lầm . Và hiện tại, mối quan hệ của họ đã trở nên tệ hại. Đau buồn và căm giận. Cậu gọi cho Kun rồi đứng giữa vỉa hè hét lên :

_ BẠCH PHẠM, ANH BIẾT ANH ĐÃ SAI ,CHỈ XIN EM THA THỨ, ANH KHÔNG ĐÒI HỎI NHIỀU,XIN EM. ANH BIẾT EM CHỈ QUANH QUẢN ĐẦU ĐÂY NÊN NẾU NGHE ĐƯỢC CỨ SUY NGHĨ VÀ GỌI CHO ANH.

Cậu bất lực rồi lái xe lao về phía màn mưa dày . Còn nhỏ ,sau khi nấp trong bụi cây thì đã khóc đến nỗi cửa đã đóng mà không hay biết gì. Lúc ngẩng lên, thì cánh cửa đã im lìm, đắm chìm trong giấc ngủ. Một môi khiến nó bạo gan ,bước vào nhà , trong nhà đang có một cặp trai gái , nhỏ thều thào :

_ Lâm.on

Tuy giọng nhỏ nhưng đã thu hút sự chú ý , cả người máu me cùng với cánh tay làm ai cũng khiếp sợ. Người con gái đứng dậy chột hỏi :

_ Cô là ai ?

Mỉm cười ,nụ cười chua chát:

_ Bạch.p..hàm

Thân thể nghiêng ngả ,cô gái nhanh chóng diu . Người con trai ngồi im nhưng nét mặt căng thẳng ,hươ tay vào không trung hỏi:

_ Chuyện gì ?

_ Một cô gái đang bị thương

_ Nặng không ?

_ Không sao

_ Chữa trị rồi đem ra ngoài

_ TRời đang mưa

_ Tôi không quan tâm

Người con trai dứng đi dững mãi nhưng bên cạnh phải là cây gậy_cậu ta bị mù. Còn cô gái chột lắc đầu rồi diu nhỏ vào phòng , băng bó vết thương và thay đồ kỹ càng. Thấy cái balo , cô gái đó mở ra xem, một quyển sách làm cô gái bàng hoàng_ quyển sách viện trưởng giao cho nhỏ . Thắc mắc , cô gái bỏ vào chỗ cũ rồi ra ngoài. Bấm một dãy số rồi nói:

_ Mẹ ,mẹ biết Bạch Phàm là ai không?

_ Là những đứa trẻ mà mẹ nói với con

_ Vậy họ là Thiên Sứ?

_ đúng,mà sao con biết ?

_ Con bé đang bị thương

_ Hãy giữ con bé và chăm sóc nó.Song Lam và Song Nhạc đang ở chỗ của mẹ

_ Vâng , con đã biết

_ Con phải bảo vệ mấy đứa trẻ ấy ,vì chúng ta nợ họ rất nhiều.

_ Còn đã biết,

Cô gái cúp máy . Mở phòng đi và nhìn người con gái đang nằm chột lo lắng,cô gái đã giúp gia đình cô rất nhiều, không chỉ vậy , gia đình Song Sinh kia còn giúp nhiều hơn .

Đây là những khúc các bạn thắc mắc đúng chứ ? Tác giả không viết bậy đâu,hãy cùng vận động logic và suy nghĩ mọi chuyện nhé ! họ nợ nhau thứ gì? Và chuyện của Bạch Phàm là gì?Còn cả chuyện của Song Lam,Thần Nam ,Song Nhạc ,Hàn Nguyên ! Chuyện còn nhiều cam go khác nhau,vượt qua tất cả tình cảm của họ sẽ khấn khít hơn

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Phép Thuật Thứ 54

Qua khứ mọi chuyện, nhỏ và cậu Hôm ấy, buổi sáng nắng mai tuyệt đẹp . Nhỏ và cậu đã phải đối mặt với sóng gió và thử thách . Chuyện nhỏ và cậu thích nhau ngầm đã sớm được mọi người biết và cô cũng biết khi chat vs nhỏ qua mạng . Nói chung ,chuyện tình *cô một hung dữ* và *chàng trai heo lành từ* đã quá quen thuộc . Và vẫn như bao ngày , dưới gốc cây hai người cùng nhau ôn thi cho kì thi sắp tới.

_ Này Phàm,bài này em phải làm như vậy mới đúng!

"Bụp", cây viết bi xanh được nhỏ gõ mạnh vào trang sách:

_ Cách này đúng mà chỉ là vì rút gọn vài bước thôi !

_ Phàm, vậy em muốn thầy cô rút gọn luôn điểm của em không hả ?

Đương nhiên ,nhỏ chu môi và bướng :

_ Em dễ thương thế này ai mà nỡ rút điểm , chỉ có anh mới bị rút điểm vì tội quá mập ! pè pè

Vội chiêu khích nhau của nhỏ thì cậu đã bị bốc hỏa :

_ Tiểu Mọt em dám nói anh Mập ?

_ sao lại.....

_ Xin lỗi ,có người tìm Du Nguyên ở sân trước!

Cô bạn mỉm cười rồi quay đi.Nhỏ nhìn cậu chột hỏi :

_ Ai tìm anh thế ?

_ Anh cũng không biết.....

Nhỏ nhìn cậu thu tập vở bỏ vào balo thì suy nghĩ ,lúc sắp xong nhỏ chột nói:

_ Em biết ai đấy !

Cậu hiểu kỳ nhìn nhỏ như muốn xem cậu trả lời. Nhỏ cười hí hửng :

_Theo như truyện teen em đọc thì sẽ có một soái ca hay nữ xinh đẹp tìm anh ! Và rồi .....

Giọng nhỏ chột buồn :

_Nữ xinh đẹp hay soái ca sẽ làm chúng ta chia ly

Cậu nhìn nó rồi chột đưa tay ra ,nhỏ hiểu ý và nắm lên .Cậu đeo balo vào và dắt nhỏ đi :

_Những chuyện đó sẽ không xảy ra đâu ngốc à! Anh sẽ nắm tay em đi mãi !

Nhỏ rung rung nhìn cậu , cậu lấy tay vò đầu rồi nắm tay nhỏ đi tới sân trước . Mọi người nhìn nhỏ và cậu bằng đôi mắt thiện cảm và chúc phúc không ganh tị gì cả. Bởi họ hiểu ,con người ai cũng có quyền được hạnh phúc và được sống cuộc sống riêng cho mình. Cậu nở nụ cười thật tươi với nhỏ, nhỏ cũng vậy . Vừa tới sân ,cả hai đi tới, chỗ của lớp hay ngồi thì phát hiện một cô gái .....nụ cười từ đó dập tắt. Cậu nhìn cô gái trước mắt bàng hoàng , cô gái mặc áo thun dài tới đùi cùng quần đen bình thường, mái tóc được đánh xoắn và môi được bôi son mỏng . Nhỏ chột hỏi :

_Bạn là ai ?

Nhưng đối phương không trả lời , đôi mắt chỉ xoáy sâu vào cái nắm tay của nhỏ và cậu. Nhỏ chột nín áo cậu, cậu hiểu :

_Em tới đây làm gì ?

_Em nhớ anh

Phút chốc cô gái bỏ nhào và ôm lấy cậu, bàn tay cũng không biết vô tình hay gì mà tay nhỏ và cậu rời nhau. Đó như là điềm báo xấu cho nghi hoặc lúc nãy . Nhỏ lo lắng , mọi người trong lớp chột xôn xao :

_Này ,mày không sao chứ ?

Nhỏ mỉm cười như không . Cậu nhìn sự im lặng của nhỏ liền đẩy cô gái kia ra nhưng khuôn mặt cô gái nhăn lại ,

_Đau! Em đau

Không biết bất giác hay sao mà cậu khom người xuống chân cô gái. Trái tim nhỏ đau nhưng nhỏ phải mạnh mẽ . Chốc lát , một số điện thoại gọi đến :

_Phạm,Kì Như .....về rồi!

Nhỏ ghen ngào , quay lưng nói :

_Người yêu cũ ?

_Người anh nói với em !

Nhỏ quay sang nhìn cô gái chột hỏi :

_Tóc ngắn ?

_Sao em biết ?

_Tới lớp em

Vậy cuối cùng , cô gái Kỳ Như là ai ? Rồi cuộc tình như mơ của Phạm rồi cũng như Lam sao ? Liệu 2 kẻ lái đồ Nam và Nguyên có phải là người đưa Lam và Phạm đến với hạnh phúc không ? Hay đơn giản là sự sai lầm của tình yêu

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Phép Thuật Thứ 55

Nhỏ chột quay sang nói, giọng hơi trầm : _Du Nguyên anh mau đứng lên

Cậu không nhìn mà đáp:

_Anh xem cho cô ấy đã

Nhỏ dần phát cáu :

_Anh ..được ,anh cứ xem đi rồi sáng mắt .Kì Như

Cô gái chột ngược lên , giả vờ rơi vài giọt lệ.Hít mũi vài cái nói :

_Sao em biết tên chị ?

Nhỏ chột quay sang nói, giọng hơi trầm :

_Du Nguyên anh mau đứng lên

Cậu không nhìn mà đáp:

_Anh xem cho cô ấy đã

Nhỏ dần phát cáu :

_Anh ..được ,anh cứ xem đi rồi sáng mắt .Kì Như

Cô gái chột ngược lên , giả vờ rơi vài giọt lệ.Hít mũi vài cái nói :

_Sao em biết tên chị ?

Nhỏ mỉm cười nhếch môi :

_Mày cũng bằng tuổi tao với Nguyên nên đừng xưng hô chị với em nhá,Kì Như . Mày muốn biết lý do tại sao tao biết tên mày ư ?Vì mày là kẻ tao khinh nên tao mãi mãi khắc sâu tên mày .

Câu nhủ mày ,quên đi tình hình mà hăng giọng nói:

_Em thôi đi

_Anh câm đi ,tôi sẽ tính với anh sau . Còn mày , Kì Như mày trả lời cho tao câu này , nếu mày trả lời đúng tao quý xuống xin lỗi mày . Mọi người trong lớp tao sẽ làm chứng ,mày không được phép từ chối !

Cô gái kia im lặng nhưng ánh mắt có tia tức giận . Nhỏ không quan tâm hỏi:

_Mày đã yêu bao nhiêu người rồi ?

Du Nguyên khi nghe cũng nhìn sang .Mặt cô gái chột đơ nhưng lúc sau cứng miệng nói:

_Chỉ duy người con trai tên Du Nguyên , mình tới đây để dành tình yêu của bản thân mình . Mình đã bỏ sự nghiệp nhảy múa để tới đây

Không đợi gì nữa ,nhỏ lại tính tát cô gái nhưng bị cậu dội ngược lại :

_Em làm gì vậy hả ?

_Anh còn người ngu ngốc !Anh đã hứa tôi như thế nào ?Mà hôm nay lại bình người yêu cũ ?Tôi đã sai lầm khi tin anh ư?

Cậu trầm giọng

_Anh chỉ xem cô ấy là em gái thôi !

_Được , anh xem nó là em gái còn tôi xem anh là kẻ si đàn ngu ngốc . À mà tôi quên , tao đã nói nếu tôi đặt ra câu hỏi mà cô trả lời đúng trả lời thật lòng thì tao sẽ quý xin lỗi mày đúng không Kì Như ? **PHẢI KHÔNG MỌI NGƯỜI?**

Xung quanh cũng gật đầu. Nhỏ khịt mũi rồi đi lại trước mặt Kì Như nói :

_KUN

Cô gái mở to mắt nhưng chột nước mắt lăn dài . Nhỏ mỉm cười nhưng chưa được bao lâu thì nhăn mặt và nụ cười tan biến không dấu vết .

_Xin bạn , đừng nhắc đến tên đó .Chính anh ấy đã làm cho mình đau khổ , van xin cậu đừng nhắc , van....

Cô gái chưa nói hết thì cậu đã ôm chầm cô gái . Trong lòng nhỏ đau đớn , nhưng một tiếng kêu đã làm nhỏ sống sót:

_Tiểu Phàm

Nhỏ quay sang ôm lấy Kun:

_Anh hai

Kun ôm lấy nhỏ và nhìn về phía trước , đôi mắt anh vẫn bình tĩnh nói:

_Có chuyện gì nơi đây?

Cả đám im lặng ,một cô bé can đảm ra thuật lại câu chuyện . Chốc lát ,Kid ,Thần Nam,Nhất Bảo cũng đến . Thần Nam nhìn Phàm khóc và cậu bạn của mình với cô gái khác chột nhứ mày hỏi :

_Có gì sao ?

Mọi người bàn tán dữ dội và đương nhiên cả đám ai cũng biết . Thẳng trăm năm phút , Kun chột lạnh giọng nói :

_Phàm , vậy là em sai

Nhỏ nhứ mày nhìn anh . Gì thế ? ai đó giải thích giúp đi . NHất bảo lên tiếng bình vực:

_Này , cậu bị mù quáng à?

_Mau quỳ xuống xin lỗi đi ! Đừng để hai nói lần thứ 2

Lần này là Thần Nam lên tiếng:

_Người anh em ,tôi biết cậu làm mọi chuyện đều có lý do nhưng việc này cậu thật sai , hoàn toàn sai

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Phép Thuật Thứ 56

_Tôi chưa từng sai ,Thần Nam_Cậu chưa từng sai nhưng bây giờ, cậu đã sai một cách nặng nề !

Nhất bảo nhìn anh em cãi nhau thì liếc nhìn cậu :

_Du Nguyên cậu mau can đi

_Phải đó !

Mọi người ồn ào cãi vã nhưng trong đầu nhỏ thì trống rỗng, còn trái tim thì đau đớn. Giương mắt nhìn , nhỏ thật bất lực,gia như có Song Lam ở đây thì hay biết mấy . Nhưng chỉ là giả như , nhỏ cắn răng rồi chột đi lại trước mặt Kì Như ,Nhỏ quỳ xuống, bộ đồ hôm nay của nó cũng dơ rồi nhỉ? Và lòng tự cao cũng bị chà đạp . Nhỏ yếu ớt nói :

_Xin lỗi vì xúc phạm danh dự của cô !

Mọi người sững người ,nhỏ chịu thua vậy sao ? Thân Nam, Nhất bảo ,và những người khác được một phen bất ngờ . Nhưng tiếp đó, nhỏ lại quay sang nói, vẫn tư thế quỳ đó :

_Anh à! Hôm nay tiểu bạch xin lỗi và đã bỏ lòng tự trọng rồi !Em đã làm được rồi,anh vui chứ ?

Nhỏ nở nụ cười rục rờ,lại lấy hơi một lần nữa:

_Anh hai ,anh biết tại sao em lại quỳ không ? Không bởi em quỳ vì em nhận sai đâu ,mà vì em không muốn giả định nhỏ của em cãi nhau . Từ ngày anh

không bên cạnh tiểu bạch ,thì chính họ là người chăm sóc em . Thần Nam tuy ít nói nhưng cũng luôn quan tâm giúp em , Nhất bảo tuy trầm tính nhưng rất hay làm mọi người vui và làm món súp rất ngon nha . Còn Ken,tuy là nhỏ nhất nhưng rất chu đáo và tinh tế. Còn Heo mập Du Nguyên thì tuy bề ngoài thô lỗ nhưng rất vui tính và tinh cảm . Còn thầy Kid ,tuy không có gì nhiều nhưng cũng là quan tâm ,quan tâm một cách trầm lặng . Mỗi người mỗi tính cách nhưng tạo cho nhau những kỉ niệm khó quên . .....Mặc dù biết họ cho em rất nhiều thứ nhưng em chưa cho họ được gì nên hôm nay , em đành vứt bỏ sự tự tôn để đền ơn .

Mọi người trầm lặng ,có vài người xa lạ đã sụt sùi nước mắt . Thần Nam nhìn rồi bước tới trước sự ngạc nhiên của mọi người

_Đứng lên nào!

Nhỏ ngáy ngốc nhìn bàn tay đó rồi nắm lấy, mỉm cười . Đứng dậy ngay ngắn , nhỏ phúi bụi rồi cười tươi nói :

_Hôm nay cứ xem như không có gì nha ! Hãy tưởng tượng đó là một bộ phim ngắn. Mọi người đi thôi!

Nhỏ tự chạy lại khoác tay Kun rồi đi .Mọi người cũng dần giải tán ,cô gái kia cũng nói gì đó rồi rời đi . Còn một mình Du Nguyên đứng đó với sự ngạc nhiên và sự thật trước mắt quá là khó tin .

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Phép Thuật Thứ 57

Nhỏ khoác tay Kun xong lí lắc nói : _Hai , lát xuống canteen mua đồ ăn sáng cho em nhá ! Em chưa ăn sáng !

Kun nhìn nhỏ nói xong hỏi:

_Em không giận hai chứ ?

Nhỏ nghe xong liền đùa giỡn thúc vào tay Kun rồi cười tít mắt:

_Sao lại phải giận ! Dù gì cũng khó xử cho anh và cả em! Nếu em không gây rối thì anh cũng không bị kẹt giữa như vậy đâu !

_ừ

_Mà hết tháng này .....mình về quê nha anh

Kun nhìn nhỏ nhủ này:

_Tại sao ?

Nhỏ giờ màn hình điện thoại lên đưa Kun xem. Kun mở to đôi đồng tử ra ,nội dung bất ngờ * Minh chia tay nha Du Nguyên , vì có người cần anh hơn em.* Đó chưa bất ngờ bằng câu trả lời của cậu * Ừ*. Kun nhìn nhỏ xong nói :

_Tại sao em phải làm như vậy ?

_Hai không thấy em là kẻ thứ 3 sao ? Với lại ,làm như vậy em rất hạnh phúc mặc dù con tim rất đau , nhưng biết sao được , anh ấy không dành cho em! Xem ra anh em mình thất bại rồi hai nhì ?

Kun mỉm cười rồi nhìn về phía trước :

_Ừ thất bại rồi ! cũng nên từ bỏ

Dù nói vậy nhưng trong lòng Kun còn rất yêu Kì Như ! Rất yêu ,rất yêu và tự bao giờ anh đã tự hứa * dù không yêu cô được nhưng anh sẽ âm thầm bảo vệ cô *. Hai anh em song song bước đi với suy nghĩ và tâm trạng khác nhau . Một ngày của họ thật dài đằng.

Còn cậu sau khi nhận được tin nhắn chia tay bỗng dưng đau lòng không muốn bỏ nhỏ nhưng giờ đây cậu còn làm được gì? Bàn tay nhanh nhẹn nhấn chữ ừ xong rồi tháo sim ra ngay . Cậu cúp học rồi đi về nhà . Dừng xe trước nhà , cậu thấy Kì Như đang đứng và nở nụ cười tươi rói :

_Anh đã về!

Cậu đi lại và ôm Kỳ Như . Mất một lúc sau,cậu mất một lúc sau mới buông ra . Nhìn chân Kỳ như bị thương anh nói:

_Em đợi anh , anh dắt xe vào

_ Vâng !

Cậu dắt xe xong rồi đỡ Kỳ Như vào nhà . Ngồi trên ghế,Kỳ Như chợt nói:

_Sao lại nhiều bụi thế ? Anh lại lười dọn dẹp ư ?

Cậu chỉ cười rồi đi vào phía nhà bếp rót nước. Chốc lát,hai ly nước cam được bung lên :

_Em uống đi !

Kỳ Như cầm lên rồi uống,choạt cười tươi:

_Anh đã biết làm nước cam rồi ư ?

_ Cũng không hẳn đâu, mà không phải tháng này là em biểu diễn thiên nga trắng ư?

Kỳ Như chợt buồn :

_Vâng ! Nhưng chân em thế này nên bị loại.....Em quả thật không muốn nhưng em không biết phải làm sao !Gia đình em thì cãi nhau , tranh chấp nên em không còn ai nương tựa chỉ còn mỗi mình anh, anh à

Nói tới đây ,cậu liền ôm lấy Kỳ Như dỗ dành :

_Anh vẫn bên em

Kỳ Như dúi đầu vào ngực cậu rồi sụt sướt nói:

_Em rất sợ mất anh, sợ anh rời

_Anh vĩnh viễn ở bên em!

_Anh.....

_Tin anh !

_ Vâng

Chuông cửa chợt kêu lên , là ai đến vậy nhỉ ????

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Phép Thuật Thứ 58

Cậu chợt buông Kỳ Như ra rồi đứng dậy mở cửa, xoa đầu ảo não vì không biết ai đến . Vừa mở cửa cậu đã ngạc nhiên _là Thần Nam,một người ít nói ,trầm tính ít cúp học mà giờ lại cúp học đến đây . Thật là kì lạ và có chút đáng sợ. Anh vờ ho vài cái để nhằm giúp cậu bạn hoàn hồn lại, cậu bối rối gỡ đầu rồi nhìn anh. Anh chợt nhũn mày :_Mày lấy cây chổi với thau nước ra đây!

Cậu tò mò:

_Mày tính làm gì ? Đừng nói tao muốn qua nhà tao quét sân với tưới cây nha ?

"Bốp" một cái đầu dừ dội vào ngay vai cậu và tiếp đến là câu nói mang đầy vẻ khinh bỉ :

_ Độ ngốc của mày càng ngày càng xuống thấp ! Khách đến nhà không mời vào thì thà là mày lấy nước tạt thẳng và cầm chổi đuổi đi luôn đi !

Cậu nghe xong cảm thấy xấu hổ liền gỡ đầu cho đỡ quê . Anh lại nhìn :

_Rồi mày tính gãi đầu mãi ư ?

_A, nhầm,mời mày vào!

Anh đi vào rồi thả mình vào ghế dựa ,tỏ vẻ mệt mỏi. Cậu thì nhìn chăm vào anh:

_Mày bị điên hử ?

Không trả lời cậu ,anh mở mắt rồi giờ tay chỉ vào Kì Như trầm giọng :

_Biến!

Kỳ như nhìn sang cậu, anh nhú mày nói lại :

_Biến ! Còn mày ,mày mà bình nó, tỉnh bạn chấm dứt !

Cậu thấy mặt anh căng thẳng là biết đó không phải là câu nói đùa . Cảm thấy khó xử nhưng đành gật đầu ra dấu nói Kỳ Như nên về . Kỳ như không cam tính làm loạn nhưng sợ điều gì đó liên gật đầu ,đưa tay ra để cậu đỡ. Sau khi tiễn Kỳ Như đi , cậu liền vào nhà. Vừa đóng cửa đi vô là ăn ngay hai cú đấm. Cậu liền quay sang nhìn anh như cần câu trả lời.Anh sẵn tay áo lên :

_Mày yêu Phàm? Tại sao để cô ấy tổn thương ??

_Tao không yêu cô ấy

"Bốp",một cú đấm lần nữa rơi vào bên má phải của cậu . Cậu trợn mắt nhìn :

_Chuyện của Phàm đâu cần mày xen vào?

_Tao không xen vào chuyện của Phàm không đâu ! Mà tao xen vào chuyện của mày. Kỳ Như không phải cô gái tốt

_Mày không được phép nói Kỳ Như như vậy !

Anh chọt gật đầu rồi rời đi, nhưng gần tới cửa liền dừng :

_Mặt nạ dóm không bao giờ giữ nguyên được,khắc có ngày rơi .Nhưng tao mong nó sẽ rơi chậm để cho mày hối hận và trả giá cho việc mày xem con gái như trò đùa! Tạm biệt

Ngày hôm ấy,trời mưa tầm tã . Có lẽ là khóc thương cho một cô gái_Bạch Phàm.Từ lúc rời trường , nhỏ lại đi về nhà ,không phải nhà tình thương mà là nhà của chính nhỏ. Dừng trước nhà ,nhỏ không biết đây là lần thứ bao nhiêu nhỏ về , có lẽ chỉ đếm trên đầu ngón tay . Tò mò đúng chứ ? Một người có nhà nhưng không về ,tất có lý do .

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Phép Thuật Thứ 59

Nhỏ đưa bàn tay lên bấm chuông ,chưa tới 1 phút cửa đã tự mở. Nhỏ đi dọc lối vào nhà, nhà nhỏ to lắm chứ ! Nhưng bên trong ngôi nhà to ,kiêu sa ,lộng lẫy là gì? . Từ tốn đi , nhỏ đem cặp kính đẹp đi,mái tóc cũng xả xuống . Bước vào nhà liền nghe "Choang"_ Ông vì tiền mà bỏ rơi con cái , giờ ông vì mấy đứ đừ đâu đường kia mà bỏ gia đình này ? Ông trả lời đi,ông chán ghét căn nhà này vậy ư ?

Người phụ nữ gần như hét toáng lên , bà đập nát tách trà ,bàn tay hoảng loạn vơ tất cả đồ đạc rơi xuống đất. Nhỏ nhìn vào nhà bằng đôi mắt tĩnh lặng. Nói trắng ra thì nhỏ đang nhìn người mẹ và người cha của nhỏ. Cũng lâu rồi nhỉ , nhỏ chưa nhìn người mẹ đã chín tháng mười ngày sinh ra nhỏ. Mái tóc của bà ngày nào được búi gọn nhưng giờ lại rối bù lên , khuôn mặt mộc mạc cũng đầm lệ . Bộ đồ trắng cũng lấm bẩn . Còn người cha của nhỏ ,mái tóc vẫn đen, vẫn phong độ đẹp trai như ngày nào _đó là điều mà nhỏ ghét nhất . Bởi vì phong độ ấy mà gia đình nhỏ từ ngày tan nát , đồng thời ba nhỏ lại làm cái nghề kinh doanh và việc tiếp khách tới tận khuya là đương nhiên . Lúc đầu thì không sao , nhưng theo bản năng phụ nữ thì mẹ nhỏ dần trở nên khó chịu và cứ cho rằng ba ngoại tình . Điệp khúc ấy cứ như vậy mà lặp lại một cách nhàm chán _đó là lý do mà nhỏ không về nhà. Ngược đôi mắt nhìn "phim". Người đàn ông vẫn ung dung , nhưng đôi chân này đã nhẵn lại không ít :

_ĐƯỢC , DO TÔI CHÁN GHÉT CĂN NHÀ NÀY ! LY HÔN

Mẹ nhỏ gào thét :

_ĐƯỢC ÔNG MUỐN LY HÔN THÌ LY HÔN

Lúc này , nhỏ mới bước vào . Bà vú thấy nhỏ liền lên tiếng :

_Tiểu phạm_âm thanh không nhỏ cũng không to nhưng đủ để hai người kia nghe rõ. Nhỏ bỏ balo qua bên ghế rồi ngồi xuống :

_Vú, làm giùm con ly nước chanh ,bỏ ít đường nha vú ,con cảm ơn .

Đợi bà vú đi, nhỏ mới nhìn ba mẹ,giọng nhẹ nhàng :

_Ba mẹ muốn ly hôn ?

Hai người im lặng nhìn nhỏ , muốn nói gì đó nhưng không thể . Nhỏ lại nói:

_Ba mẹ biết vì sao một đứa trẻ có nhà mà không về không ? Nó chỉ dám đứng ngoài cửa chạm vào gong sắt rồi nhắm mắt cảm nhận. Nó cảm nhận và nhớ về một thời thơ ấu của nó , cái thời mà nó hạnh phúc trong vòng tay của cha mẹ, cái thời mà nó sống không lo âu sợ hãi trong sự bảo bọc của anh trai . CÁI THỜI MÀ DÙ CHO VÀNG BẠC HAY CHÂU BÁO NÓ CŨNG KHÔNG MUỐN RỜI KHỎI CĂN NHÀ NÀY.....vì bên trong là màu hồng hạnh phúc . Nhưng bây giờ nó không muốn quay về hay sống trong đó vì màu hồng của nó đã mất.

Nhỏ nói trong nước mắt, ba mẹ nhỏ nhìn nhỏ bằng đôi mắt hối hận . Bà vú vừa bung nước lên nghe nhỏ nói cũng bật khóc , đây là lần đầu cô chủ lên tiếng. Bởi mỗi lần về mà gặp thế này ,một là nhỏ lại quay ngược lại rồi đi hay là đi vô như người xa lạ ,cũng kêu bà pha ly nước chanh rồi uống .Uống xong rồi tự xuống bếp rửa xong rồi đi . Nhưng hôm nay có lẽ đã khác. Không gian trong ngôi nhà dần thay đổi ,bên ngoài đã nghe tiếng xe kêu . Bà vú liền đi ra ,là ai ??

Tác giả xin lỗi vì lịch ra chap nó rối loạn tùm lum lên ,máy tính nhà tác giả có chút vấn đề nên ít khi sử dụng được ! dù sao cũng " mãi yêu" các độc giả đã ủng hộ chuyện của tác giả ! *moa moa* ☺♥

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Phép Thuật Thứ 60

Tiếng bước giày vang lên và bà vú cúi đầu : _Chào cậu chủ!

Nhỏ dường như không nghe thấy và cũng giả vờ như không có ai bước vào nhà , hắng giọng nói :

_Con đi trước! Lần sau con lại tới.

Mẹ nhỏ chợt với gọi theo:

_Ồ kia Phàm! Con.....

Nhỏ đi vì sự xuất hiện của Kun . Nhưng chưa được bao lâu nhỏ lại quay vô trở lại ,mẹ nhỏ lại hỏi:

_Con quên gì sao?? mà chừng nào con về ??

Nhỏ cứ cầm ly nước trên tay bà vú rồi bung uống ,xong rồi đi vào bếp nhưng vẫn vọng lại:

_Ngày mai con lại đến! cảm ơn vú, nước ngon lắm

Nhỏ đi vội ra ngoài nhưng Kun lên tiếng:

_Ngày mai tới thì tới ở lại đây đi

Bước chân nhỏ dừng lại , nhỏ quay sang:

_Nhưng ...em có hẹn !

Nói xong nhỏ chạy ra ngoài ,như muốn chạy trốn ,mà cũng đúng là vậy _nhỏ đang chạy trốn sự ngượng của mình và Kun .Từ lúc mọi chuyện xảy ra nhỏ không thể nào quên được và nhỏ cũng chưa chuẩn bị tâm lý để đối mặt. Vì vậy , nhỏ đã chọn cách chạy trốn và cũng tự tạo cho mình vỏ bọc chặn ngang tình cảm anh em . Nói miệng là có hẹn thôi chứ nhỏ vẫn cô đơn , sải dài bóng trên con đường vắng. Đi loanh quanh rồi nhỏ dừng ngay cửa hàng lưu niệm, khẽ nhói lòng. Bức hình ảnh bức tượng 4 người quay quần hạnh phúc được đặt trên kệ của cửa hàng đã đập vào mắt nhỏ . Nén cơn đau lòng ,nhỏ đẩy cửa vào ,nhìn vào bức tượng nhỏ quay sang hỏi nhân viên :

_Bức tượng đó ,tôi mua được chứ ?

_Xin lỗi quý khách ,hàng đó là trưng bày .

Nhỏ hơi buồn rồi gật đầu . Đôi mắt cứ nhìn chằm chằm mà hồi tiếc . Nhưng có lẽ nhỏ không có duyên với bức tượng đó ,quay người tới gian hàng khác. Nhỏ lấy tay sờ vào mấy món đồ handmade mà hạnh phúc , cảm giác cầm vật nhỏ trên tay làm nhỏ cảm giác như mình lạc vào thế giới*nhỏ*. Lựa vài món cùng với vài cuộn len rồi nhỏ tính tiền , Nhìn về quầy thu ngân nhỏ đưa hàng nhưng tính tiền không phải nữ mà nam,dáng vẻ mạnh mẽ,khả ươ nhìn . Nhỏ đưa hàng rồi nói

_Phiền anh tính tiền giúp tôi!

Nam nhân ươ nhìn sờ tay lên bàn như tìm gì đó rồi đưa tay khắp chợt hỏi:

_Đồ cô để ở đâu ??

Nhỏ nhún mày, nhỏ để bên giỏ rồi mà, ngược nhìn kĩ _thì ra nam nhân không thể nhìn , nhỏ tính mở miệng nói " Tôi để trên bàn " nhưng sợ làm người ta buồn liền cười và lă :

_Tôi quên để ra , xin lỗi , haha ,đội tôi

Nhỏ liền đưa đồ và để cạnh tay nam nhân , một lúc sau :

_của cô là 86,500

Nhỏ liền lấy ra đếm đủ rồi đưa :

_Tôi đưa đủ rồi mà xin hỏi ,bức tượng trưng bày không thể bán sao ?

Nam nhân chùng chừ suy nghĩ một cách im lặng ,nhỏ thì vẫn đợi chờ . 1 phút dài đằng trời qua . Bỗng từ phía sau vang lên tiếng nói chen chút vui mừng:

_Cậu chủ , cậu chủ tới rồi !

Nam nhân gật đầu rồi vẫn ngồi đấy . Nữ nhân viên thấy cậu chủ tính tiền thì hoảng hốt :

_Cậu chủ , cậu cứ nghỉ ngơi việc tính tiền để tôi làm !

Nhỏ nhìn cuộc đối thoại thì nhận ra người này là chủ và có vẻ hơi vô tâm_đó là suy nghĩ của nhỏ . Thấy cũng lâu mà chưa có kết quả , nhỏ hỏi lại lần nữa:

_Bức tượng trưng bày có thể bán không ??

Kết quả thế nào đây ??

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Phép Thuật Thứ 61

Nhân viên chưa đợi chờ mà theo bản năng trả lời:_Thưa quý khách ,hàng đó trưng bày nên không thể bán được !

Nhỏ gật đầu rồi chuẩn bị rời đi .Một tiếng nói trầm ấm cất lên :

_Tôi tặng cô nhưng có điều kiện !

Nhỏ quay lại nhìn, còn nữ nhân viên thì liền lên tiếng :

_ Cậu chủ ,đó là .....

_ Cô cứ bán hàng đi !

_ Vâng !

Nhỏ thấy nữ nhân viên đi liền hỏi ngay :

_ Anh tặng tôi thật ư ?

Đáp lại là cái gật đầu kiêu kì. Nhỏ không chấp nhất làm gì ,hỏi tiếp

_ Nhưng điều kiện của anh là gì?

_ Ngày mai tới đây ! nói xong thì nam nhân liền chậm rãi bước vào trong như người bình thường. Không lâu sau , nhỏ liền nhận được món hàng , sự vui mừng đã bao trùm lấy khuôn mặt của nhỏ .Đi lang thang tới khuya nhỏ mới về nhà

tình thương,bấm chuông một hồi thì thấy Nhất Bảo đi ra,trên tay là quyển đề cương ôn thi .

_ Em về muộn thế,anh cứ tưởng em không tới.

Nhỏ mỉm cười rồi vào nhà,nhỏ hơi bất ngờ vì ngôi nhà giờ đây có thể nói là giấy với giấy,đề cương thì xếp chồng chồng lên nhau . Không những thế còn có Thần Nam,Ken,Kid ,..Nhỏ cất lời :

_ Chào mọi người !

_ Uà,Phàm tới rồi sao, ngồi đi !

_ Chị Phàm đã tới ! chị ăn chút gì không ?

Nhỏ gật đầu , một nhọc để balo xuống. Nhất bảo vẽ một mõi do ôn thi mà gấp ngán ngáp dài , đưa cho nhỏ ly nước cam. Nhỏ đáng vẽ lười biếng ,mở balo lấy đề cương ra thì chuông điện thoại reo lên:

Giờ thì em đã biết mất anh đâu thế nào

Biết cô đơn sẽ như thế nào

Đến đây, hãy đến để khẽ hôn em và nói yêu thương

Dù rằng em đã biết giấc mơ vỡ tan rồi

My heart, i know that feeling

em biết sẽ chẳng thể quay về như lúc xưa(em đã biết)

Nhỏ xem như không rồi tắt đi . Mọi người trong nhà nhìn nhau nhưng không biết làm gì. Tiếng chuông lại kêu lần nữa.Nhỏ chán ghét khóa điện thoại rồi học bài . Thần Nam nhìn đề cương nhưng vẫn nói :

_ Sao không nghe !

_ Đang học bài!

Và một lần nữa chuông điện thoại kêu lên , nhỏ nhú mày nhưng vẫn học . Ken lấy điện thoại ra nghe:

_ Alo,Anh tìm em có chi không ?

_ Phàm có ở đó không ?

_ Dạ .....

Ken nhìn anh thì thấy anh gật đầu ,liền đáp:

_ Dạ có !

_ Anh hỏi vậy chứ anh đang ngoài cổng , kêu Phàm ra giùm anh !

_Có lẽ hơi khó

_Anh chờ

Ken nhìn nhỏ rồi nói:

_Anh Kun tìm chị !

_Chị đang học bài !

Bầu không khí lại im lặng,mọi người biết nhỏ đang kiềm nén sự bùng nổ của mình. Bởi không ai lại vì một đứa con gái mà bắt em gái mình quỳ dù biết em mình đang bảo vệ mình . Ken nhìn hai người mà xót xa,anh em họ được gần nhau nhưng không biết trân trọng, Còn Ken ,hai người chị đã đi ,không ai vui đùa hay chuyện trò cùng cậu . Nhớ lại Ken hối hận , lúc chị ở đây thì nó lại long nhong đầu đó , lúc chị sắp đi thì nó chỉ ở bên được vài hôm .Đúng là xa nhau rồi mới biết trân trọng là gì !...."LÁCH TÁCH",Trời đã mưa to , gió cũng thổi mạnh làm rèm cửa bay phất phới, Nhất bảo đứng dậy tính đóng cửa thì nhìn xa ngoài cổng thì thấy bóng dáng Kun , Nhất Bảo hết hồn :

_Phàm, em mau ra đi,Kun đang dầm mưa!

Nhỏ vờ như không nghe , 10 phút trôi qua. Nhất bảo vẫn nhắc nhỏ. Thật ra , nhỏ muốn ra lắm nhưng lại sợ đối diện với Kun . Thôi thì nhỏ tiếp tục vở kịch câm nín . 10 phút lại trôi ,lần này là Ken nhắc kèm tặng một bài diễn thuyết . Nhỏ không kìm nén được sự lo lắng liền đi ra.Hai anh em họ sẽ đối mặt ra sao ???

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Phép Thuật Thứ 62

Nhỏ đi ra cổng nhưng không mở ,nhỏ đi trần ra ngoài không ô cũng chà giày dép. Nhỏ cố giữ bình tĩnh rồi nhìn về Kun :

_Anh về đi

_Tại sao thấy anh hai lại tránh ?

_Em ...có.. hẹ.n ! _giọng nhỏ hơi nghẹn , sống mũi cay xè đi, Đôi mắt cũng ngấn nước nhưng nhỏ hơi nhướn lên để tránh cho nước mắt rơi . Phía ngoài cổng vẫn đứng và kèm theo là giọng nói khinh thường, quyết đoán xen chút giận dữ :

_Cái hẹn mà em nói là đi lang thang tới từng nơi, là việc em ghé vào cửa hàng lưu niệm, đó là cái hẹn sao ?

Nhỏ bàng hoàng, đôi mắt đã nhòa lệ nhưng có lẽ anh hai không biết đâu nhỉ vì giữa mưa và nước mắt sao anh biết được . Nhỏ nghẹn giọng:

_Đúng, đó là cái hẹn của em,em đâu nói là em hẹn với ai , đúng chứ ? Và ...cũng cho anh biết ,em hẹn với người tên Cô Đơn !

_Tại sao em không ở nhà?Nơi có ba mẹ, nơi có anh ! Tại sao thấy anh em lại tránh ?

Mưa ngày càng to ,nước mắt đã lẫn dài , nước mưa cứ vậy mà tạt vào mặt nhỏ . Nhỏ bất lực liền hét lên :

_Em không tránh anh vậy em phải làm gì ? anh dạy em đi , van cầu anh dạy em đi ! Không lẽ em phải dang tay ôm anh và nở nụ cười ?.....Em làm không được anh hai à ! Hay là nhìn anh và nói * Anh à! Chuyện hồi sáng anh làm tốt lắm * hay là *Anh thấy hồi sáng em làm tốt không ?*, anh trả lời đi, trả lời cho tôi biết đi !

Nhỏ ngã quỵ xuống nền đất lạnh lẽo , mọi người trong nhà thấy tình hình liền đi ra,Thần Nam nắm lấy bả vai của nhỏ mà đỡ dậy. Kun cũng mở cửa mà đi vào _thì ra cửa không khóa ! Nói ra ,thì Kun đang tự trừng phạt mình nào ngờ người quỵ xuống trước, người thông khổ nhất lại là em gái anh _thật trêu người.Lúc hình dáng nhỏ ngã xuống ,trái tim tình thân của anh nhói lên ,đau lắm nhưng có bằng gì nỗi đau của nhỏ . Kun hối hận khi gặp nhỏ vào lúc này .

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Phép Thuật Thứ 63

Từ lúc nhỏ ngất đi khiến ai cũng lo lắng, cứ thay phiên nhau mà chăm sóc nhỏ, chỉ mong sao nhỏ sớm tỉnh lại. Thời gian cứ trôi và gần một , hai giờ sáng nhỏ mới tỉnh. Đôi mắt mở ra nhưng híp lại do ánh sáng quá chói . Chớp mắt vài cái nhỏ mới thích nghi được. Chưa gì mà nhỏ lại nghe được âm thanh chói tai từ ai đó : **_CHỊ PHẠM TỈNH RỒI!**

Kiểu gọi này chỉ có Ken thôi , nhỏ tính ngồi dậy nhưng hơi khó khăn. Bỗng từ đâu một cánh tay giúp nhỏ , quay sang _ Là Kun . Nhỏ nhũn mày rồi lạnh giọng nói :

_A..nh đ....i. ..ng.ay , đi nga..y_giọng nhỏ hơi khàn do bị cảm. Kun vẫn ngồi đấy như pho tượng không nhúc nhích , dù là một tí. Trái lại, nhỏ đang gào thét:

_a.N.H.... .về.. .ng.a..y , K..En.. đu.ổ..i k..hác..... h

_Em gọi cũng vô ích

_KEN , THẦN NAM _nhỏ gào thét nhưng nhỏ nào biết,mọi người đang đứng ngoài cửa và có thể đem chổi quét Kun đi bất cứ lúc nào , nhưng họ lại không làm vậy dù cho nhỏ đang gào thét tên họ . Cũng đơn giản , vì họ đang xem người anh trai như Kun sẽ làm hòa với em gái như tể nào. Tình hình bên ngoài là thế nhưng bên trong có lẽ hơi gay gắt , nhỏ bây giờ ngưng gào thét nhưng không có nghĩa là từ bỏ việc đuổi Kun . Nhỏ khăn giọng liếc nhìn Kun:

_ .A.n... h .c...ó ..về.. .h a..y .k... hô .. ...n g ?

_Không

_Đ.ư.ợ.c.... , .c.ái .....n.ày .....là. .đ.o .a.n.h .lự.a. .c.h.ọn

Dứt câu nói,nhỏ quơ ngay cái gối vào Kun , Kun không hề né mà cũng không có ý định né. Sau một hồi vật vã ,nhỏ quăng cái gối xuống đất .

_Anh .khô.ng đ..i t.h.ì t.ô.i đ...i

Nhỏ chuẩn bị rời đi thì ngay lập tức ,Kun ôm chầm lấy nhỏ:

_Anh hai xin lỗi, em đừng tránh né anh ,được chứ ? Anh biết hồi sáng anh quá đáng với em nhưng là bất đắc dĩ. Anh biết em hận anh lắm , vì chính anh đã chà đạp lòng tự tôn của em. Phút giây ấy , anh hận mình khi làm vậy với em nhưng trong trái tim anh , vẫn còn hình bóng người con gái ấy . Và theo bản năng , anh vẫn muốn bảo vệ cô ấy. 2 năm rồi,anh vẫn yêu thương cô ấy nhưng không ngờ cô ấy lại là bạn gái của Du Nguyên , mà Du Nguyên và em lại quen nhau _mọi chuyện thật rồi . Nhưng anh biết một điều , anh và em phải rút lui.Anh biết em cũng đau khổ và không muốn nhớ tới Nguyên nhưng .....mọi chuyện đã xảy ra ,anh hai hứa anh sẽ bảo vệ em dù là có chuyện gì,được chứ? tha thứ cho hai .

Nhỏ khóc nức lên, ôm chầm lấy người mà nhỏ yêu quý nhất _anh trai.

_Tại sao, chứ ? tại sao

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Phép Thuật Thứ 64

Nhỏ cứ khóc nức lên, mái tóc giờ đã rối lên.Miệng nhỏ gào thét , tay thì cứ đánh vào lồng ngực ủa Kun. Nhìn nhỏ thế này mà mọi người xót xa . Ngoài cửa Nhất Bảo chọt lên tiếng : _Phải chăng ,đó là giới hạn của Phạm ?

Ken nghe câu hỏi rồi lắc đầu:

_ Cầu mong đó không phải là giới hạn của chị ấy

_Tại sao _Nhất Bảo chớp mắt ngạc nhiên

_ Vì còn nhiều chuyện mà Phạm phải đối mặt _Thần Nam nhẹ nhàng giải thích

Tiếng thờ dài vang lên , Nhất bảo vỗ vào vai anh ý nói xuống lầu.Ken cũng quay đi, vừa xuống lầu nhìn đồng hồ 4h30 rồi . Ken đã học gần hết đề cương nên nhận trách nhiệm nấu bữa ăn sáng, tay nghề còn vụng về nên chỉ cho ra lò những món ăn đơn giản. Lúc bụng đói ăn lên ,ánh mắt Ken nhìn tổng quát mọi người và phát hiện họ đều có điểm chung_sự mệt mỏi.Tà tà gần 6h thì có mặt đầy đủ để ăn sáng,nhỏ về mệt mỏi bước xuống lầu cùng Kun. Bộ đồ nhỏ mặc nay có vẻ lạ mắt hơn, chiếc váy xòe màu trắng cùng chiếc áo len to sụ, kể là chiếc cặp vải giản dị.Đặc biệt, trên mặt là cặp kính nobita ngày nào,nhỏ nhìn rồi khoác tay Kun xuống nụ cười sáng rực.Cùng vào bàn ăn nhỏ hăng hái múc đồ ăn ra cho mọi người, kèm theo là nụ cười với câu nói " cảm ơn". Nhìn nhỏ như vậy thì về mệt mỏi đầu đêm của mọi người cũng được xua tan_ Đúng là chỉ cần nhìn người khác hạnh phúc ,vui vẻ mình cũng hạnh phúc , vui vẻ lây. Vì hôm nayxe gặp trục trặc nên cả đám phải đi nhờ xe của Nhất Bảo _xe hơi màu đen bóng, toát lên sự sạch sẽ ,tao nhã. Nhỏ bước lên, đôi mắt vẫn ánh lên tia vui mừng. Tỉnh kêu Kun ngồi chung nhưng không hiểu cứ gì mà Thần Nam lại ngồi gần nhỏ. Biết nhỏ nhìn mình nhưng anh vẫn im lặng tuyệt đối. Đang ngồi ngắm cảnh bỗng dung một tiếng tin nhắn kêu lên"Ting Ting" . Nhỏ lấy điện thoại ra ,là số lạ .Lướt lướt rồi mở hộp tin nhắn ra xem,đọc nội dung mà nhỏ nhíu mày" Cùng nhau chơi trò chơi cảm giác mạnh nhé ". Bỗng dung trong lòng nhỏ có một cổ lo lắng đang dâng trào , mím môi lại nó nhìn sang Thần Nam , anh lại thao bất tuyệt với chiếc điện thoại,tin nhắn đến . Nhỏ mở ra xem" Đừng lo lắng ,chúng tôi sẽ cùng cô chơi hết ván này với nhỏ đó", nhỏ đọc rồi khẽ cảm ơn . Nhỏ biết là Song Nhạc đã dặn gì rồi nên Thần Nam mới như thế. Xe dừng lại ,nhỏ ung dung bước xuống và vào trường như bình thường,vài cô bạn rủ nhỏ chụp hình chung . Nhỏ cũng không từ chối mà lại rất vui,vì từ ngày cô đi nhỏ không ai chụp chung . Cười tí mắt ,vừa cảm thấy nhỏ cười:

_ Chu mỏ nào! "Moa"

_ Mặt lạnh nào!

_ Cún mặt xệ nà !

_ Cute nà !

_ Híp mắt luôn !

Hơn 20 tám ấy à ! Nhỏ tạm biệt rồi đi tiếp ,đã sang xuân rồi nên khí trời nơi đây hơi lạnh,gió thổi càng nhiều làm con người ta thoải mái hơn . Đôi chân nhỏ đi trong vô định,chợt dừng.

Chương này lời kể hơi nhiều + chưa hay mấy , có gì đọc giả thứ lỗi!

Ngân cần lời bình luận về cái kết nha !

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Phép Thuật Thứ 65

Nhỏ nhìn về phía trước _là nơi mà ngày nào nhỏ cùng Du Nguyên ôn bài , là nơi mà cả hai cùng chơi đùa bên nhau . Nhưng giờ đã không còn gì, nhỏ hít một hơi mạnh rồi đi lại nơi đó . Nhỏ không hề trốn tránh như những người khác mà là thẳng mặt đối diện, nếu có là do nhỏ chỉ trốn tránh anh hai còn tình yêu nhỏ nghĩ mình nên đối mặt.Bước đến phía trước nhỏ nhìn bụi hoa cúc đại rồi mỉm cười ,một thoáng ki ức dồn về : Hồi ức

_Du Nguyên , anh nhìn xem đi _Giọng nói vui vẻ của nhỏ vang lên mang chút giọng điệu thích thú lạ thường. Cậu tò mò, không biết thứ gì mà hấp dẫn cô Một của mình như vậy. Cúi nhìn theo nhỏ,là bụi hoa cúc đại , nhíu mày cậu lên tiếng :

_ Hoa cúc đại mà có gì thu hút em vậy ??

_ Theo sự tìm hiểu của em thì hoa cúc đại còn có tên là hoa họa mi trắng , theo nhiều góc nhìn thì người ta biết đến cúc đại qua hai từ mỏng manh và tinh tế. Đừng nhìn nó bình thường qua vẻ bề ngoài hãy nhìn bên trong câu truyện mà nó chứa đựng. Anh biết đến câu chuyện đó không ?

Cậu biết chứ nhưng vẫn im lặng lắng đầu , nhỏ nhìn rồi lại kể tiếp :

_Ở Việt Nam có 1 câu truyện về sự tích của hoa cúc đại rất hay và ý nghĩa. Chuyện kể rằng, hồi đó có một gia đình nghèo có 2 mẹ con sống rất yên bình trong một ngôi nhà nhỏ. Người mẹ tần tảo làm lụngnuôi con. Người con còn nhỏ nhưng rất hiếu thảo, biết vâng lời và chăm chỉ. Nhưng rồi một ngày kia, người mẹ bỗng lâm bệnh nặng. Người con thương mẹ lắm, nên dù nhà nghèo em vẫn cố gắng chạy chữa những thầy lang giỏi nhất vùng.

Một hôm đi qua một ngôi chùa, em xin phép nhà sư trụ trì được cầu phúc cho mẹ. Trời nghe phải nhỏ lệ, đất nghe phải cúi mình. Đức Phật cảm thương tấm lòng hiếu thảo của người con nên đã hóa thân thành một nhà sư, đi ngang qua chùa và tặng em một bông hoa vàng rực và nói: “Ta cho con bông hoa này,nó là biểu tượng của sự sống, là bông hoa chứa đựng niềm hi vọng, là ước mơ của loài người, là thần dược để chữa bệnh cho mẹ con. Nhưng con phải nhớ,cứ một năm thì hoa sẽ rụng đi một cánh hoa, bông hoa này có bao nhiêu cánh thì mẹ con chỉ sống được bấy nhiêu năm”.

Người con cảm tạ Đức Phật và đếm cánh hoa. Rất đau buồn khi biết bông hoa chỉ có năm cánh, nghĩa là người mẹ chỉ sống với em được năm năm nữa. Thương mẹ quá em đã liều xé nhỏ từng cánh hoa cho đến khi không còn đếm được bông hoa có bao nhiêu cánh nữa. Bà mẹ nhờ có bông hoa thần được đó mà sống rất lâu bên người con hiếu thảo của mình. Bông hoa vàng rực vô số cánh là biểu tượng của sự sống, là ước mơ trường tồn, là khát vọng chữa lành mọi bệnh tật của con người. Sau này người đời gọi là Hoa Cúc.

Hoa Cúc trong đời sống tâm linh của người Việt chúng ta thể hiện rõ qua những bộ tranh tứ quý : "Tùng Trúc Cúc Mai". Hoa Cúc là biểu tượng cao quý của sự sống, của sự thịnh vượng và tình cảm thương yêu, hiếu thảo của con người. Ngày nay, ngoài màu vàng họ nhà cúc còn có nhiều loại mang những màu sắc khác nhau vô cùng rực rỡ, hương thơm mát, mang lại sức khỏe và sự sáng khoái cho con người.

Cậu gật đầu :

_ Nhưng tại sao em lại kể anh nghe câu chuyện này ?

Nhỏ lắc đầu:

_ Chỉ đơn thuần muốn kể anh nghe thôi

_ Anh không nghĩ vậy

Nhỏ nhìn cậu rồi cười

_ Không qua mắt anh được điều gì !

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Phép Thuật Thứ 66

_ Em muốn kể anh nghe vì em muốn những nơi chúng ta ngồi, những nơi ta đi đều gắn liền một câu chuyện, một kỉ niệm. Dù cho nó có buồn hay vui thì chúng cũng sẽ khắc sâu trong lòng và nỗi nhớ Cậu nhìn nhỏ rồi im lặng.

Hồi ức kết thúc.

Nhỏ nhìn bụi cúc đại ngày nào, lấy mấy ảnh ra nhỏ chụp lại tất cả, từ băng ghế đá, bụi cỏ tầm thường. Một tiếng bước chân đi tới, nhỏ ngưng chụp.

_ Em vẫn còn nhớ ?

_ Chưa từng có khái niệm quên, nhưng hôm nay hoặc ngày mai, ngày tới nó sẽ xuất hiện trong từ điển của Bạch Phàm này !

_ Anh xin lỗi, anh không yêu em

Nhỏ quay sang :

_ Tôi giết chết 3 mạng người rồi quay sang * Tôi xin lỗi, tôi không cố ý*, anh nghĩ người nhà sẽ buông tha cho kẻ giết người ư ?

_ Không !

Nhỏ nhìn thấu cậu :

_ Và tôi sẽ không buông tha cho anh !

_ Em chưa nghĩ tới trường hợp, người ta giết người là do tự vệ sao ?

_ Tự vệ mà ba mạng người ?

_ Có thể

_ Chỉ là có thể chứ không không phải là Chắc Chắn !

_ Nhưng .....

Nhỏ hít một hơi mạnh :

_ Vậy sự thật là tự vệ , vậy cho tôi một lý do!

_ Anh không yêu em ,anh nợ cô ấy !

Nhỏ nghe xong mà bật cười to :

_ Lý do của anh nghe thật lằng , vì cô ấy anh bỏ tôi , vì nợ cô ấy anh bỏ tôi ! Tại sao ? Tại sao ? Nếu như lúc trước tôi tôn thờ tình yêu của anh thì hôm nay Bạch Phàm này xin mạng phép chà đạp nó . Nếu lúc trước tôi yêu anh thì xin lỗi , hôm nay tôi hận anh đến tận tâm can . Nếu lúc trước tôi mời anh vào trái tim tôi thì hôm nay tôi mạng phép đuổi anh ra ngoài.

Cậu chợt cảm thấy không gian xung quanh như ngẹt lại, cảm giác như ai rút đi sự sống của cậu vậy_Đau . Cậu nhìn nhỏ :

_ Thật sự hận tôi ?

_ Đúng , tôi hận anh nhưng nên nhớ , Tiểu Phàm này sẽ trả thù nhưng không phải anh , đợi đấy !

Nhỏ quay lưng đi ,đôi tay lúc này đã tự ôm lấy mình .Cậu dõi theo nhỏ , miệng lầm bầm câu nói*Đúng , tôi hận anh nhưng nên nhớ , Tiểu Phàm này sẽ trả thù nhưng không phải anh , đợi đấy !*,cậu lo lắng không biết nhỏ sẽ làm gì! Tiếng trống vào học vang lên , nhỏ mang túi vải bỏ vào tủ sắt , rồi lấy balo ra . Điện thoại lại báo tin nhắn"*reeng*

Nhỏ lấy ra xem" Hẹn mấy giờ ra về tiết 2*. Nhỏ nhủ mảy , nhìn lịch kiểm tra , hôm nay nhỏ phải làm văn rồi phải đi đem bài đó xuống phòng của Du Nguyên nộp,mà hôm nay giờ ra chơi lại dời nửa tiếng _trùng hợp thật. Đóng tủ lại , nhỏ ung dung đi lên lớp kiểm tra. Vào lớp đã thấy sự ồn ào khiến nhỏ nhủ mảy . Vâng ! Vẫn là trò phóng máy bay cùng sơn móng tay hoặc giấu cặp . Đi gần tới chỗ ngồi thì nghe :

_ Quao , quao ,quao

_ Mày bị điên hả Duy, làm móng tay thì ngồi yên

_ Mày nhìn kìa Hoàng ,nhìn đi

_ Gì ????

Mọi người nhìn về nhỏ, nhỏ ngạc nhiên:

_ どうした ? (sao thế)

_ Oppe ! Cậu đổi phong cách sao Phàm ???

_ どういういみ ? (Ý bạn là gì ?)

_ Nói tiếng Việt giùm me!

_ Là , hôm nay tớ lạ lắm huh ?

_ Đúng ! Cậu ăn mặc thật lạ , không còn trẻ con nữa mà có chút người lớn và chút buồn!

Nhỏ cười gượng, đôi mắt có chút buồn .

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Phép Thuật Thứ 67

_ Tiểu Phàm ,tụi này biết cậu sốc thế nào nhưng tụi này vẫn phải nói . Dù Song Lam đã đi nhưng cậu vẫn còn bọn tớ nữa , đúng chứ ? Chị em chúng ta luôn là một nhà , vui buồn gì hãy cùng nhau chia sẻ , biết chứ ? Lúc cậu vui chúng tớ sẽ nở nụ cười ,lúc cậu buồn chúng tớ sẽ an ủi cậu Nhỏ nghe mà rơi lệ , nhỏ ôm chầm lấy cô bạn ấy . Nguyên lớp cũng dần ôm lấy nhau, những tiếng cổ vũ hạnh phúc vang lên tựa như lời an ủi cho nhỏ . Nguyên lớp dần tản ra :

_Tiểu Phàm , vui lên !

_Phải đó,đừng khóc nữa

_bà mà khóc là tui khóc theo đó

Nhỏ lau mặt rồi mỉm cười ,nụ cười hạnh phúc :

_Phàm cảm ơn các cậu

_Bạn bè cả mà

_Thôi , về chỗ ngồi đi ,reng chuông kia

Nhỏ gật đầu rồi về chỗ ngồi chợt nhớ về cô,không biết cô thế nào rồi . Nhỏ nhìn xa xăm,một lúc sau :

_Nghe tiếng của cô bạn lớp trưởng uy nghiêm hô khẩu hiệu

Vị giáo sư đưa tay xuống ra hiệu "ngồi" , giáo sư nâng gọng kính lên nhìn xuống :

_Phàm Trần,lên đây

Nhỏ ngán ngẩm :

_Giáo sư à, my name Bạch Phàm not Phàm Trần

_Tôi biết

_Giáo sư chỉ ức hiếp con

_Hừ , đề kì này khá được ,ai làm dưới 7 mời ra ngoài , còn riêng Song Lam , Bạch Phàm ,Mỹ Hà ,Kiệt Thúc là làm trên 7,5

Nhỏ lấy đề rồi nói :

_giáo sư ,Song Lam đi rồi

Vị giáo sư nhú mày :

_Đi đâu ?

Nhỏ lắc đầu,gọng hơi nghẹn :

_Một nơi xa

_Chẳng nào con bé về!

_Một năm hoặc không bao giờ , mà thôi con đi phát đề

Nhỏ ráng kiềm nước mắt dừ dội ,lâu lâu lại ngược lên mong sao nó đừng chảy xuống . Phát đề hết thì lớp bắt đầu làm, nhỏ nhớ tới lời hện liền làm nhanh chóng , đề này nhỏ nắm chắc 8 đến 9 điểm nhưng có lẽ nhỏ phải bỏ vài câu thôi . Tiết 1 hết, nhỏ làm xong gần hết bài văn , vừa tranh thủ vừa làm . Vị giáo sư nhìn nhỏ :

_Phàm,con làm gì gấp vậy ? còn phút mà , làm sai sót là ta không tha đâu

Nhỏ gật đầu rồi lại làm ,may là phần kia là trắc nghiệm nên dễ.Nhìn đồng hồ,còn 25 phút . Nhìn xong , nhỏ mang cặp lên đi tới bàn giáo sư:

_giáo sư,kì này Phàm xin lỗi người , con đi nộp bài

Vị giáo sư gật đầu , chỉ dọi vậy mà nhỏ chạy như bay . Nhỏ mang bài tới phòng Du Nguyên ,Thần Nam vừa vào tới nơi thì nghe :

_Phàm Trần ,là con sao ?

Khóe mắt giật giật, giọng nghe quen , ngược lên _Thầy Kid. Nhỏ cũng gật đầu:

_Em chào thầy , nhưng tên em là BẠCH PHÀM , thưa thầy ạ

Nhỏ lại gần nộp bài , kid cầm bài nhỏ lên xem chợt nhú mày :

_Em khẳng định em muốn nộp bài?

Nhỏ gật đầu ,

_Em biết giáo sư Huỳnh mà thấy điểm bài này của em , tôi nghĩ em phải mệt đấy !

Nhỏ lại gật đầu .

_Bài này tính ra em cũng chỉ đúng 7,8 thôi ,tôi nghĩ.....

_Điểm ra đúng như em nghĩ , giáo sư yêu cầu 7,5 em được 7,8 là được rồi ! Tạm biệt thầy _nhỏ nhanh nhẹn để một tờ giấy trắng lên rồi về. Kid nhìn tờ giấy rồi nhìn xuống ,thấy cậu mãi nhìn nhỏ ,nói khéo :

_Một tách cà phê không thể nhìn sơ qua mà biết ngon hay dở , mà phải thưởng thức . Các em nghĩ thế nào ?

_Dạ đúng

_Tốt , làm bài đi

Cậu nhìn sang Kid , băng khuôn. Cậu tự dưng đem bài lên rồi đi theo nhỏ. Nhỏ đi vội xuống cầu thang nên chột té , cảm giác đau nhói truyền tới . Nhưng nhỏ phải gượng đứng dậy , vừa xuống phòng giám thị đã thấy Kì Như ,nhỏ chào giám thị rồi đi theo Kì Như lên sân thượng trường. Cảm giác đau truyền tới nhưng nhỏ cố gượng như thường.

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Phép Thuật Thứ 68

Nhỏ bước đến phòng giám thị thì nghe tiếng gọi : _Em làm bài xong chưa Phàm?

Nhỏ quay sang ,thì ra là thầy giám thị .:

_Dạ rồi, mà thầy có thấy ai tìm em không ?

_À có ,có cô Kỳ Như gì đó nói là muốn gặp em

Nhỏ gật đầu rồi đi lên lầu , bước đi từ từ vì nhỏ biết có người đã đi theo nhỏ, nhỏ khẽ cười. Lấy điện thoại ra nhắn với anh" Tôi biết anh biết hết tất cả và đoán được hậu quả tôi gặp Kỳ Như , nhưng xin anh dù kết quả thế nào thì xin cứ mãi im lặng _Bạch Phàm". Mọi chuyện nhỏ làm đều có nguyên nhân,chột cười * Xin lỗi anh Du Nguyên, em đã nói là trả thù nhưng không phải anh , nhưng em cũng không có ý định trả thù Kỳ Như mà đối tượng em trả thù _ Là tinh thần của Du Nguyên ,người bạn của em. Còn cậu ,đương nhiên là không hề biết gì cả chỉ biết đi theo thôi. Nhỏ đi tới sân thượng trường thì thấy Kì Như . Hôm nay ,Kỳ Như trong mắt nhỏ là cô gái thuần khiết quá đối_bộ đầm trắng cùng chiếc khăn choàng hai vai màu xanh trắng . Nhỏ lên tiếng:

_ Thế nào ?

Kỳ Như quay sang:

_ Cậu khỏe chứ ?

_Tôi vẫn khỏe và an nhàn , còn cô ?

_Minh vẫn khỏe

_Hôm nay cô kêu tôi đến làm gì?

_Minh muốn nói lời xin lỗi đến cậu, mình biết vì sự xuất hiện của mình mà cậu và Nguyên phải tách biệt nhưng cho mình xin được một lần ích kỉ , làm ơn. Đáng ra mình không tìm Nguyên nhưng do bất đắc dĩ, mình là con nhà vũ công nên đôi chân tất nhiên quan trọng và không biết mọi người nghĩ sao nhưng gia đình mình nghĩ " Vai diễn mới là quan trọng". Lúc thi thử vai, cả nhà mình rất trông chờ nhưng không may là chân mình bị chấn thương . Vì không chấp nhận đưa con theo vũ công nhưng lại thất bại nên mình bị tống khỏi nhà họ Kỳ, nên mình đành phải.....

_Kịch bản rất hay ,làm tôi suýt khóc đấy Kỳ Như, vậy cô thử trả lời tôi xem , nếu cô được thử vai và thành công cô có quay về không ? hử ? Câu trả lời

rất dễ nên tôi trả lời hộ cô_ là Không ! Suy ra , cô chỉ xem Du Nguyên như trò đùa , nói thắng thì là món đồ chơi ? Lúc cần thì chơi không cần thì quăng , đúng chứ ?

Kỳ Như nhăn mặt :

_Không , không như cậu nghĩ

_Cảm ngay ,miệng cô chả có gì tốt đẹp nên tốt nhất là vĩnh viễn câm đi , đúng không ?hử

Mỗi câu nói là nhò tiến tới Kỳ Như ,quả thật nhò chỉ cảnh cáo Kỳ Như thôi nên lúc gần cầu thang nhò mới dừng nói :

_Tôi sẽ tha cho cô , cô nghĩ sao ?

Nhò từ từ lùi lại nhưng Kỳ Như lại mỉm cười, tự mình lăn xuống dưới.Đương nhiên, cậu chỉ nghe và không thấy gì nên khi nghe " AAAAAAAA",liền xông cửa chạy vào nhìn nhò đứng còn Kỳ Như té xuống và đang gượng dậy liền đẩy nhò qua một bên , nhò cũng bị thương ở chân tuy lực không lớn nhưng đủ để nhò đau đớn và té xuống nền . Cậu không quay lại nhìn nhò , chỉ đi xuống bế Kỳ Như :

_Kỳ Như ,em không sao chứ ? Đừng làm anh sợ ,Kỳ Như

Kỳ Như chưa trả lời thì trên kia nhò đã nói:

_Hahahaha , tôi đã được là nữ chính trong truyện teen , cảm ơn cô Kỳ Như ,cảm ơn ,haha

Cậu tức giận bế Kỳ Như lên,cậu tính chửi nhưng Kỳ Như lại kêu:

_An.h .....đừ...ng. ...giận. cô ấ.y ...e.m .....đạ...u

Cậu nghe xong thì ôm Kỳ Như chặt hơn, bước đi

_Hôm nay , cô chuẩn bị tinh thần xuống giám thị đi và lại .....chúng ta là người xa lạ ,tôi không thể làm bạn với hạng con gái như cô ,rác rưởi

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Phép Thuật Thứ 69

Nhò nhìn bóng cậu khuất rồi mới rơi lệ và lúc giọt lệ vừa rơi cũng là lúc tình yêu của nhò dành cho cậu đã vỡ _mãi mãi không thể ghép lại được . Cũng phải thôi các cậu , Phàm đã quá thương tâm rồi ,đúng chứ ? Nhò ngồi đó một lúc đến khi cửa mở tung ra là anh và Kid . Kid chạy lại nhò :_Phàm ,em sao vậy ? Phàm , ngược lên, Phàm

_Phàm

Nhò ngược lên, nở nụ cười ngây dại:

_Em thua rồi ! Em buông tay nhưng sau tìm em đâu thế ? Tại sao? Trả lời cho em đi Kid _nhỏ ghi mạnh chiếc áo sơ mi của Kid , tựa như điên dại , nhò như điên lên nhắm vào bả vai Kid mà cắn mạnh vào "a", Kid khẽ nói nhưng không đẩy nhò ra, anh ngồi xồm xuống :

_Phàm , nhả ra mau

Kid lắc đầu:

_Phàm ,em cứ cắn , cắn mạnh vào . Nếu như cắn anh mà vết thương lòng em lành thì cứ cắn

Nhò từ từ buông ra ,đôi mắt ngây dại nhìn anh:

_Tôi muốn đứng dậy

Kid từ từ đỡ nhò nhưng nhò lại bất ngờ khụy xuống , anh nhúu mày nhìn theo _đôi chân không chỉ trật mà còn có một vết máu dài nhìn đến rợn người, anh hô lên :

_Kid , anh mau bế Phàm xuống y tế nhanh lên

_KHÔNG

Nhỏ thống khổ kêu lên, lắc đầu liên tục :

_Em không muốn ai bắt

Kid nhìn nhỏ mà tức giận :

_EM CÒN NGHĨ CHO NÓ LÀM GÌ ? HẢ ?

Nhỏ nghe chữ đi, liền khụy xuống :

_Van cầu anh, đừng đưa em xuống dưới

Kid thở dài :

_Được, anh không đưa em xuống, nhưng ngồi yên anh đi lấy bông băng lên cho em, đừng cãi

Kid xoay lưng đi, còn duy anh vs nhỏ. Anh nhìn nhỏ :

_Tại sao cô không cho tôi nói ?

Nhỏ mỉm cười, nụ cười đẹp nhất nhưng lại nở vào thời điểm bi thương :

_Tôi đang trả thù anh ấy

_Trả thù ?

_Anh biết không ! Tôi đã biết Du Nguyên sẽ theo tôi lên đây, tôi biết anh ấy sẽ nghĩ gì và làm gì ! Nên tôi đã im lặng và để đến một ngày tôi gom những gì tôi hứng chịu phản công vào tinh thần của anh ấy

_Nhưng người bị thương nhiều nhất là cô

_Đúng

_Vậy tại sao còn làm?

_Để chứng tỏ _tôi là Bạch Phàm

Anh nhìn nhỏ :

_Lỡ Du Nguyên hối hận xin lỗi cô thì sao ?

_Đương nhiên vì nếu tôi hận hẳn tức là tôi còn quan tâm và để tâm hẳn, còn nếu tôi không tha thứ thì Nguyên nợ tôi, tôi không muốn dính dáng với Nguyên dù một chút ! Nên tôi sẽ tha thứ nhưng ...tôi biết nói miệng thì dễ nhưng làm thì không dễ

_Cô không đau sao ? _Ánh mắt anh rơi vào vết thương ở chân nhỏ mà hỏi

Nhỏ lắc đầu:

_Đau nhưng không bằng vết thương lòng, còn anh ? Anh yêu Song Lam không ?

_Tôi quả thật cũng không biết nói gì cả, tôi biết bản thân mình không hoàn hảo, tôi là kẻ ngu ngốc khi đã đối xử với Sông Lam như vậy. Mọi người nhìn vào cứ tưởng tôi yêu giọng hát của cô ấy nhưng không, tôi dựa vào đó để tìm cô ấy nhưng không ngờ lại hóa nhảm lẫn. Dù là lúc nhỏ hay lớn tôi chỉ yêu mỗi Sông Lam. Tôi sẽ không để mất cô ấy lần nào nữa vì cô ấy là bạn đời của tôi.

_Tôi chúc phúc anh, nhưng chuyện đời không dễ như chúng ta nhìn đâu. Cho tôi yêu một lần nữa tôi sẽ chọn người yêu tôi và tin tưởng tôi

_Cô thật sự bỏ Du Nguyên ?

_Một khi con gái yêu ai đó thì sẽ chân thành, nặng tình đến cùng vì vậy đâu thể nói quên là quên được.

Anh im lặng, anh biết đây chính là giới hạn của Bạch Phàm

Chương 70: Phép Thuật Thứ 70

"TÀ ĐÀ " Đã tới chương 70 rồi ! Tác giả cũng cảm ơn các bạn đã quan tâm truyện và theo dõi truyện . " XIN CẢM ƠN ".

Có vài độc giả chắc cũng thắc mắc về tác giả nhỉ ?

_ Tên : Nguyễn Thị Khánh Ngân

_ Nick name : Mèo mập ,mèo ú ,mèo bụng mỡ, meo meo, mèo điên

_ Ngày chào đời :01-07-2002

_ Nặng : 50 kg (có béo không nhỉ ??)

_ Cao : 1m52

_ Cung hoàng đạo : Cự giải

_ Màu sắc: hồng ,trắng , xám

_ Con vật yêu thích : Mèo, chó con

_ Idol: Khôi My , Miu Lê , Thùy Chi ,...v.v.v

_ Sở Thích : Ăn len ,onl facebook,viết truyện ,đọc truyện , nấu ăn

_ Bạn trai : Hihi ,anh yêu 092

_ Khuyết điểm : Ăn nhiều , ngủ nhiều , khó tính

_ Hoa : Bò công anh ,cúc đại ,hồng bạch

_ Tác Phẩm : Mưa ư ? Hay là nước mắt em rơi ,Áo cưới không dành cho em,Đời Thường (chưa đăng)

_ Ước mơ: Nhân viên pha chế (thức uống) ,giáo viên ,mở cửa hàng cafe

_ Mẫu Người Lý Tưởng : Nói nhiều , dễ chịu ,tra nhin , hơi nghiêm

_ Ghi chú :Ai cần người tâm sự,tám chuyện cứ lên facebook nhắn tin với meo meo !

Đây là những gì về Meomeo! *meo*

_ Có vài bạn muốn hỏi về những tác phẩm truyện hay thì meomeo cũng nói :

+ Du Côn Và Xã Hội Đen : Cặp Đôi Bá Đạo Full, SuongOmega

+Chiếc Ôm Từ Vệt Gió Quí Full, Linh Boo

+Vợ ơi! Anh biết lỗi rồi!

+Yêu Em Rồi Đây !

giới thiệu rồi đọc thử nha độc giả! Nhưng cũng đừng bỏ truyện của meo meo nha ! ^.^

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Phép Thuật Thứ 71

2 phút sau ,Kid mở cửa vào : _Vết thương thế nào rồi ?

_Không nặng lắm đâu anh Kid

Kid thờ dài , ngồi thẳng xuống đất, nâng chân nhỏ lên một cách nhẹ nhàng :

_Thần Nam,mở thuốc ra giùm anh !

Anh im lặng nghe theo .Kid vừa xoa đôi chân cho nhỏ vừa nói:

_Kun đang tìm em !

_Haizz,tôi lúc phải diễn tiếp sao ? Em còn chưa ăn nữa cơ đấy !

_PHẠM ,BỊ NHƯ VẬY CHƯA ĐỦ SAO? HẢ ? EM CẢM THẤY NHƯ VẬY LÀ VUI SAO ? TỪ KHI NÀO EM TRỞ NÊN NHƯ VẬY,HẾT SONG LAM GIỜ TỚI EM ! TẠI SAO EM BIẾT BẢN THÂN THIỆT THỜI MÀ SAO KHÔNG CHỊU ĐÚNG DẬY ĐÔI CÔNG BẰNG ?

_Cuộc đời không bao giờ công bằng, anh từng nói cho em nghe

Nhất thời Kid á khẩu ,lặng lẽ cúi cúi đầu anh bắt đầu bẻ chân nhỏ ,không một tiếng la . Anh ngược lên _MÁU.Màu đỏ chói mắt của máu đang tràn ra từ miệng nhỏ , hô hấp của Kid và anh dần trở nên khó khăn

"Chát"

Âm thanh chói tai vang lên kèm theo là sự tức giận và ngạc nhiên:

_Cái tác này anh giúp em tỉnh ra ! Đừng oán anh

Nhỏ bật khóc ,ôm chặt lấy Kid:

_Anh à! Tiểu Phàm đau lắm,tại sao ,tại sao ? Phàm đã làm gì sai sao ? Phàm chỉ muốn một tình yêu đơn thuần,chỉ muốn cùng gia đình hạnh phúc dưới mái nhà ,mà tại vì sao ông trời lại làm khó em!?_Nhỏ uất ức nghẹn ngào , tiếng khóc vang lên mà xé nát cõi lòng của hai chàng trai.Anh chịu không nổi đành đứng dậy rời đi . Ai nói anh là kẻ vô tâm lạnh lùng chứ ? Anh cũng có trái tim đấy ,máu anh là màu đỏ chứ không phải là màu đen hay hóa băng mà chịu nổi cảnh này . Thở dài , anh lại đi xuống cầu thang , vừa thấy Kun ,anh nhủ mày :

_Thần Nam,có thấy Bạch Phàm đâu không ?

_Làm gì ?

_Nó xô người ta ngã thế mà còn nói được gì ? Tôi phải lôi nó về mà dùng pháp bảo trừng trị !

Anh thờ ơ hỏi :

_Tỉnh đánh ? đập ? tát ? chửi hay gì ?

_Tất cả

Hừ ,tiếng khinh bỉ của anh làm Kun chói tai :

_Ý gì ?

Anh bước tới vỗ vai Kun :

_Đừng làm chuyện vô bổ , Bạch Phàm đã tới giới hạn , đừng đụng vào nếu không muốn em gái mình vô khoa tâm lý ! Mà cậu chưa xứng làm anh trai đâu , nếu tôi là em cậu tôi đã sớm cắt đứt quan hệ và không tha thứ cho cậu ! Thôi thì đi lo cho Ky Như đi

Anh hồ hững rồi đi,để lại Kun sự tức giận . Kun thầm nghĩ " Tôi không tin ngồi đây mà không thấy em đó tiểu Phàm". Còn nhỏ với Kid thì nói chuyện đôi lát xong rồi Kid rời đi vì Phàm nói muốn một mình , hơi do dự nhưng cũng đi. Phàm mở balo ra ,một bức tượng hình gia đình nhưng đáng tiếc nó lại bị vỡ nát , nhỏ nhếch môi:

_Ván này .....xem như thua

Ngồi nhắm bức tượng không hoàn mỹ ,nhỏ chợt thấy cái tên "Luật Phong"lạ thường , nhủ mày liền nhớ hôm nay nhỏ có hẹn với chủ tiệm lưu niệm . Lau

hết nước mắt , nhỏ đứng dậy nhưng không vững liền hơi nhúc. Ráng lần theo bức tường nhỏ đi. Bỗng ,tin nhắn vang lên * Kun đang tìm em ở dưới, nếu muốn gặp thì xuống nếu không thì ở đây *. Nhỏ ưỡ oai , không nghĩ nhiều liền ngồi xuống và thiếp đi tự lúc nào. Lúc nhỏ tỉnh dậy đã thấy trời đã mưa , nhìn kế bên là cái ghế và đồ ăn liền nghi ngờ , cầm tờ giấy note * Anh đem cho em ,gấp quá nên chỉ là cơm nắm thôi _Kid* Nhỏ cầm lên ăn từ tốn . Cảm thấy đỡ đau liền đứng dậy ,loạng choạng bước đi , nhìn đồng hồ ,17:10 . Nhỏ nghĩ Kun đã đi nên xuống lầu . Tới giữa sân trường nhỏ liền vứt balo xuống .....đọc lại chap cũ rồi liên kết nha

Kết thúc quá khứ xảy ra mọi chuyện

Xâu chuỗi lại : Nó đi 2 ngày thì xảy ra chuyện (nó còn trên máy bay) ,

Nhỏ đứng dưới trời mưa(chưa rõ nguyên nhân)

Nhỏ ngất và chạy vào nhà ai đó (Du Nguyên và Kun biết chuyện)

Tiếp theo là : Khai sáng mọi chuyện

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Phép Thuật Thứ 72

Quay lại chuyện của cô và nó nhé ! Nếu quên các bạn đọc lại chương 51 nhá ! Hàn Nguyên nhìn cô , hình như đã phát hiện gì đó. Và đúng như anh nghĩ ,chiếc lược vừa chải xong là cô chao đảo nghiêng người té xuống .Quá bất ngờ , anh không đỡ được liền biết tro mắt nhìn cô té xuống, nó hoảng hốt liền đỡ chị nó dậy :

_Hai à,hai ,bác sĩ .chuyện này là sao ??

Anh không nói gì mà ôm cô từ tay nó ra rồi bế vào phòng . Căn phòng đầy đủ thiết bị cần thiết cho việc chữa bệnh, đặt cô xuống ,anh bắt đầu khám. Nó thì xoắn suốt lo âu đứng kế bên :

_Chị tôi thế nào ?

_Chỉ là sốt thôi , cô mau lấy nước ấm với chiếc khăn lại đây !

_tôi đi liền_nó hồi hã bắt nước sôi và truy tìm chiếc khăn trắng

Anh theo dõi tình trạng một lúc rồi nhoen miệng cười,nó đi vô thấy anh cười liền không suy nghĩ mà quát :

_Này ,chị tôi bệnh mà anh vui hả ? Ý đức của anh đâu ? Where ? Are you understand ? Not understand you can go google,please !

_Bệnh của chị cô đang chuyển biến khá tốt , lo đắp khăn cho chị cô đi .Tôi xin phép

Anh dáng đi tao nhã bước ra làm nó xấu hổ . Cặm cùi nhúng khăn rồi vắt khô đắp lên trán cô . Anh từ ngoài nhìn vào rồi cười mẫn nguyện, cuối cùng thì Song Lam cũng hồi phục . Thờ phảo nhẹ nhõm,anh sẵn tay áo rồi vào bếp và bắt đầu làm bữa ăn . Cứ thế mà cuộc sống của bọn họ diễn ra nhưng có một điều là anh và cô đều không nảy sinh tình cảm gì cả mà đơn thuần là anh em mà thôi . Từng ngày trôi qua bình thường đến khi :

_ANH HAI , ANH HAI,MỞ CỬA

Các bạn biết ai rồi ! là Nghi Nghi , em gái hàn nguyên . Cô thì cùng anh đi mua ít đồ còn duy nhất nó ở nhà, nghe ồn ào thì nó liền đi ra :

_NÀY ,CHUYỆN GÌ ??

Nghi Nghi nhìn nó chột nhứ mày , hình tượng Song Lam dịu dàng ,đẽ thương đầu rồi ? :

_CÔ LÀ AI MÀ VÀO ĐÂY ?

_KHÁCH ,CÒN CÔ ?

_EM GÁI CHỦ NHÀ ,MAU MỞ CỬA ĐI

Nó và nhỏ lườm nhau và đánh giá đối phương , đối với nó thì nghi nghi thật là " Ôn ào , đáng ghét", còn với Nghi Nghi thì nó là người "chảnh chọc ,

đánh đá , chanh chua ". Một hồi đánh xét thì hai cô nàng không ai thua ai liền tiếp đấu võ mồm

_Này đồ chảnh chọe mau mở cửa ra !

_Nói ai đó , đồ ồn ào

@#!\$@%#^\$&*^(^)(&#^%#@FDWCWEFVB\$TYJKY

Không ai thua ai và cứ thế mà cãi nhau tiếp, đến khi

_Anh thấy chúng ta nên làm chân gà hấp hành

_umm,lâu rồi em chưa ăn nữa

Tiếng nói chuyện không lớn không nhỏ nhưng đủ vừa để đến tai hai con người kia, Nghi Nghi nghe thấy liền phản ứng:

_ANH HAI , ANH HAI , HIX HIX

Đang nói chuyện thì nghe tiếng Nghi Nghi ,chưa gì đã bị ôm cứng :

_Chuyện gì thế ?

_Chị Song Lam nhốt em ở ngoài , còn nói em là đồ ồn ào

Anh nhú mảy , "Song Lâm đang đứng ở đây , vậy .....chị có tề là Song Nhạc". :

_Đó là em sinh đôi với Song Lam ,Song Nhạc

_Em sinh đôi của chị ,có gì thì chị thay em ấy xin lỗi em

Nghi Nghi lắc đầu :

_Không đâu ,kì này em sẽ trả thù kẻ chanh chua lè đó

_Ồ này Nghi Nghi

_Hai đừng lo , hihi , giờ anh mở cửa cho em đi

Cả ba cùng nhau về nhà ,chưa gì đã thấy cửa mở ra rồi :

_Song Nhạc ,Song Nhạc,EM ĐẤU RỒI

Từ bên trong , Song Nhạc đang nghe điện thoại , khuôn mặt căng thẳng, nó liền cúp máy

_Chị hai , Bạch Phàm cô ấy ....

Cô như bị từ Bạch Phàm mà vỡ não :

_Bạch Phàm , bạch phàm bị gì ?? nói chị nghe

_Kid nói,Bạch Phàm giờ biến mất rồi ,tên khốn kiếp Du Nguyên,gì em phải về bên đó xem tình hình , có gì em báo chị sau

_Chị muốn đi ,chị muốn xem tiểu Phàm, chị.....

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Roi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Phép Thuật Thứ 73

Cô ngắt đi , may là có anh đỡ. Nó rồi trí chuẩn bị tháo giày ra thì :_Cô mau thay đồ nhanh đi ,mang theo chút tiền cùng giấy máy bay nữa . Nghi Nghi sẽ đưa cô đi , nhanh

Nó hoàn hồn đáp lại :

_Chị tôi nhờ vào anh vậy !

Nó nói xong liền vào nhà thay đồ . Chưa đầy 5 phút nó đã đi ra với bộ đầm xanh lam cùng đôi giày búp bê . Mái tóc cũng được xả tự nhiên , vôi vàng thoang thoảng và bôi lớp trang điểm đi . Nó nhìn Nghi Nghi :

_Chúng ta đi !

_Được

Nghi Nghi vừa phụ nó xách đồ liền tò mò hỏi :

_Tại sao cô lại thay đổi như vậy ?

_Bất đắc dĩ, mà sau này có gặp tôi mà thấy tôi đeo bông tai màu hồng này thì biết tôi là Song Nhạc , còn chị tôi là màu khác . Nếu thấy tôi thì cứ làm như không quen biết được chứ , không phải tôi chảnh mà có nguyên nhân

Nghi Nghi trầm ngâm rồi gật đầu. Nhìn đồng hồ rồi lấy điện thoại ra :

_Kid, ra sân bay đón em. Mua cho em chai nước với chút đồ ăn . Cảm ơn anh !

Nghi Nghi vừa lái xe hỏi :

_Bạch Phàm là ai ?

Nghe nhắc tới Bạch Phàm nó chợt mỉm cười:

_ Là chị em tốt ! .....Dù liều cái mạng này tôi sẽ bảo vệ họ và Song Lam.

_Tại sao lại thế ?

_ Họ đã tha lỗi cho tôi !Cô chạy nhanh đi

Nghi Nghi liền tăng tốc nhanh nhất, nhưng có một điều là nhiệt độ không những không mát mà là nóng . Nó nghi ngờ hỏi:

_Cô là ai ?

_Hàn Nghi Nghi

_Nhất Nhất Cát là cô ?

Nghi Nghi hờ hững không đáp, tốc độ ngày càng nhanh :

_Sao cô biết tôi ?

_Cô cũng biết tôi đấy , ngốc khờ

_Phong Phong là cô ?

Nó không nói chỉ mỉm cười ,chưa gì đã đến nơi. Nó đi xuống rồi vẫy tay vào sân bay . Nó vào khoang thượng hạng rồi chọn đại vị trí nào đó rồi ngồi xuống. Nhìn vào xấp báo tiêu đề thu hút * THỜI TRANG VÀ ĂN MÀY*,nó nhủ mày lắm bảm :

_Tiêu đề gì lằng nhằng thế

Một vị khách nào đó tựa như nghe nó nói rồi đáp như không:

_Đôi khi nhìn bằng mắt không bao giờ đánh giá được mà hãy đọc , trải nghiệm nó.

Nó không đáp liền mở ra đọc,quả thật là nó thu hút thật . Những mẫu chuyện đời thường được viết vào và kết bằng suy nghĩ của họ. Ví như câu chuyện * Gã ăn xin và viên ruby*,tiêu đề có sự chênh lệch giữa nghèo khổ và sang trọng.Đa số kết luận đều nói lên * Hãy sống như những con người bình thường để chan hòa với mọi người, đừng tạo cho mình và người khác những vạch kẻ ranh giới*

Nó cũng cho là đúng vì ngày nay trường học cũng đang cố tạo sự bình đẳng bằng việc cho học sinh bạn đồng phục . Vì một khi bạn đồngphục thì ai cũng như ai không chênh nhau hay thua nhau gì cả . Nhưng vẫn chưa đủ, vì học sinh không bao giờ biết nhà trường đẳng tạo sự bình đẳng nên dù có khoác đồng phục thì vẫn vậy. Ngang nhau về đồng phục làm nhưng người khác , những con người không có vật chất nhiều dần dễ thờ hơn nhưng phút chốc lại nghệt chết bơi : Điện thoại xịn ,ipad, son ,phần hay những chiếc giày đắt tiền cùng những chiếc balo màu mè . Tiêu đề này bắt đầu thu hút nó nhưng chưa

bao lâu sau gặp quyền báo lại và ánh mắt lơ đãng nhìn ra bên ngoài, một tiếng kêu làm nó giật thót :

_ Cô bé trẻ

Nó quay sang , là vị đàn ông lúc nãy :

_ Chào ông

_ Con đang có tâm sự ?

_ Một chút, ông muốn nghe chứ ?

Ông lão lắc đầu :

_ Gia đây không có thời gian nhiều , già chỉ muốn trò chuyện cùng con. Thế nào, gia đình gặp bất trắc ?

Nó gật đầu kể về tình trạng chị nó :

_ Gia không nói nhiều , con đưa địa chỉ đi , già sẽ giúp.

_ Người .....

_ Đừng nhìn ta như thế, haha thôi ta về chỗ đây, rảnh thì đưa ta danh thiếp

Nó không chần chừ đưa danh thiếp cùng địa chỉ cho vị đàn ông đó . Không bao lâu thì nó rơi vào giấc ngủ. 10 tiếng đồng hồ , nó dần tỉnh dậy nhờ tiếng đánh thức. Vừa kéo hành lý ra sân bay đã thấy Kid cùng Ken. Nó không nói gì mà đi lại, cầm đồ ăn trên tay Kid mà ăn :

_ Em không vui khi thấy anh và Ken ?

_ Không , không mà do em đói . Mà anh kể về Phàm và du đi

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Phép Thuật Thứ 74

Các bạn , từ lúc này thì Kỳ Như đã bại lộ và Du nguyên đang tìm Phàm Kid bắt đầu thuật lại mọi chuyện và cứ ngỡ khi nghe xong nó sẽ hét toáng lên hay văng tục câu nào đó nhưng không ,

_ Được , mau đưa em về

_ Em không tính gì hết sao mà đòi về nhà ?

Nó bình tĩnh đáp nhưng đôi mắt sắc bén :

_ Em có nói là về đâu à ?

Ken nãy giờ im lặng nghe vậy liền nói:

_ Không lẽ chị muốn tới nhà Du Nguyên?

Nó im lặng rồi đi vào xe , nó ngáp dài vì mệt mỏi . Ken thấy vậy cũng vào xe ngồi kế bên nó , thấy nó mệt mỏi liền kéo nhẹ đầu nó tựa vào vai mình. Kid ngồi yên vị chỗ lái xe rồi xuất phát . Không khí trong xe im lặng đến ngột ngạt. Một tiếng nói vang lên như xóa tan bầu không khí ngột ngạt :

_ Thần Nam biết chuyện này chưa ? _ Nó nhắm mắt an tĩnh

_ Thần Nam không những biết mà còn biết rất rõ

_ Còn Kỳ Như là người thế nào ?

_ Chuyện đó anh không rõ , lúc thì đoan trang lúc thì quỷ quyệt . Hẳn là có mục đích

_Ừ,chúng nào tới kêu chị đây

Ken im lặng tựa như mọi chuyện không liên quan tới mình vậy. Cúi đầu nhìn nó,Ken vơ tay lấy chiếc áo khoác đắp cho nó. Ken cảm thấy mình vô dụng vì không làm được gì cả, chỉ biết nhìn hai người chị của mình , bạn của mình gặp khó khăn mà thôi, khế thờ dài. Nghe tiếng thờ dài mà lòng nó đau , nó không hề ngủ . Nó biết Ken đang bị gì và cần gì nhưng nó không giúp Ken vì nó không như Lam mà giúp đỡ hay quan tâm . Mà nó sẽ làm lơ , âm thầm giúp để Ken trưởng thành hơn . 15 phút trôi qua ,xe dừng lại trước ngôi nhà của Du Nguyên .Nó bước xuống , nhưng không vào ngôi nhà Du Nguyên mà đi vào ngôi nhà kế bên . Nó lấy chìa khóa và mở một cách tự nhiên . Kid liền hỏi nhỏ :

_Em làm sao vậy ?

Nó nhếch môi :

_Hò Ly phải dùng cách mới thắng , nếu xuất hiện ở thân thể chị Lam thì sẽ bại lộ trước Nguyên . Thôi thì là Song Nhạc cho dễ . Em đi thay đồ cái

Ken mỉm cười :

_Chị cẩn thận nha , hò ly khó nhai lắm với lại có tận chín mạng

_Chị chơi cho nó một đuôi cũng không còn

10 phút sau , nó bước ra . Một phong cách của riêng nó , quần màu đen với họa tiết tinh xảo,chiếc áo 2 dây phối cùng chiếc áo khoác da . Mái tóc tím cũng được búi lên cao cùng chiếc cài đính đính gai. Một bên tai được mang cây thánh giá nhìn nó tựa như một tay anh chị . Kid và Ken được lóe mắt :

_Không ngờ..quá tuyệt

Nó không nói gì mà đi vào nhưng để lại câu nói :

_Hai người về đi, khi cần em sẽ tự tìm hai người

_Em cẩn thận , tạm biệt

Nó vẫy tay rồi vẫn bước đi qua khỏi cổng nhà , nó vào cửa liền nghe :

_Du Nguyên,xin anh ! Em không hề đổ oan cho Phàm, làm ơn tin em.Tình yêu của em có thể chứng minh cho anh biết tất cả mà ,ngàn lần xin anh

_THỨ TÌNH YÊU CHÓ CHẾT CỦA CÔ ĐÂY CHO ĂN MÀY CHÚNG CÒN KHÔNG THÊM,MAU CÚT KHỎI ĐÂY

Du NGuyên nhìn nó mà choáng :

_Song Nhạc ?

_Chào,tôi về đây vì muốn tìm Phàm và trị hò ly ,cảm phiền

Cậu và nó ngồi vào ghế mặc cho Kỳ Như bò lê bò lét ở đấy, nó lại châm thêm vào vài câu :

_Nếu biết xấu hổ thì đi về đi ,nếu không tôi cho cô thấy cả quan tài khắc tên mình đấy,song nhạc này nói được làm được

Kỳ Như tức muốn xông khói nhưng vờ tội nghiệp đi về .

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Phép Thuật Thứ 75

Nhìn bóng lưng tức tối của Kỳ Như rời đi , nó hả hê ngả lưng về sau ghế khép hờ mắt .Phong thái của nó làm cho cậu nhủ mảy:_ Cô về đây không sợ bị lộ sao ?

Nó vẫn khép mắt ,hờ hững đáp:

_Tôi xuất hiện ở thân phận SONG NHẠC

Cậu bỗng dưng cảm thấy sợ nó , e dè hỏi :

_ Vậy ..còn chị hai cô sao rồi ?

Nó bỗng hóa thờ dài :

_ Anh nghĩ sao? Thời gian gần đây sức khỏe chị ấy khá ổn định NHƯNG khi nghe tin chị em tốt của mình gặp chuyện lập tức ngất , vậy theo anh chị ấy thế nào ?

_ Cái gì ? song lam

Nó nhún vai :

_ Tạm gác vấn đề đó , tôi hỏi anh Bạch Phàm đâu ?

Nghe tới câu này thì cậu ảo não , buồn rầu :

_ Tôi không biết , tôi thật rồi

Nó chợt bật dậy đứng lên , động tác phui quần áo rồi nói :

_ Tôi chỉ hỏi vậy thôi , kỳ này tôi sẽ tìm Bạch Phàm và đương nhiên anh phải xin lỗi Bạch Phàm và .....

Cậu nhún mày ,nó bật cười ngạo nghễ :

_ Từ bỏ Phàm , vì anh không xứng ,Phàm cũng chết tâm rồi !

Nói rồi nó bước đi để lại một mình cậu với sự sợ hãi tột cùng . Đúng là không ai độc miệng hơn nó _Song Lam cả,một câu khiến nội thương cả ngoại thương. Nó bước ra rồi nhìn trời :

_ Thời tiết thật đẹp , đi xe thì quá uống phí _thế là quyết định đi bộ tới trường . Tới trường nó nhìn bảo vệ rồi nói :

_ Bác Tiến, cho con vào trường xú được không ?

Người bảo vệ nhìn nó rồi kéo mắt kiếng lên :

_ Song Lam hả con ?

Nó mỉm cười lắc đầu :

_ Con là em song sinh của Song Lam _Song Nhạc

_ À ừ ,con vào đi

Nó bước vào trường vừa ngay lúc vài lớp đang tập thể dục, vài bé thấy nó liền riu rít:

_ Chị ơi ,chị cho tụi em chụp vài tấm nhá

Nó không ngần ngại chụp nhưng chụp đa số chỉ cười hoặc nhún mày xú . Nó đi về phía phòng hiệu trưởng , đưa tay gõ " CốcCốc", Mời vào

Nó nghiêm túc bước vào rồi cúi chào , hiệu trưởng nhìn mặt nó chợt nói :

_ Song Lam ,em làm gì mà tháng nay không báo danh là sao ? Em xem nhẹ việc học sao ? em có biết là sắp thi cử không vậy ?

Nó ngẩng đầu , tao nhả :

_ Em là Sóng Nhạc , em song sinh của Sông Lam. Em tới đây để xin báo lưu việc học của tụi em, nhà em xảy ra chút chuyện nên phải đi xa

_ Em có ý gì ? Không lẽ em không biết là còn tháng nữa là thi hả ?

_ Em biết nhưng bắt buộc dĩ chúng em không thể làm ,xin thầy châm chước

Thầy hiệu trưởng nhún mày rồi đồng ý:

_ Vậy xin phép thầy em về lớp của chị em lấy tập vở

_ Em đi đi

Nó cúi đầu chào rồi bước , nó đi thẳng tới lớp Song Lam lấy tập vở rồi đi. Rồi đi xuống lớp của anh và cậu lấy bài kiểm tra Văn của Phàm và vài bài cũ của cô . Nó bước vào lớp gặp Kid :

_ Chào thầy ,em xin phép lấy ít bài kiểm tra của Phàm và Lam

Kid giương mày , gật đầu . Từ trong cặp lấy ra một sấp kiểm tra :

_ Đây của em ,mà em vào trường chỉ vì thứ này ? _Kid nói nhỏ chỉ đủ hai người nghe . Nó mỉm cười vờ lật mấy bài kiểm tra :

_ Em xin báo lỗi việc học lại , thôi em đi

_ Có người cần lời giải thích từ em

Nó quay xuống chạm ngay ánh mắt thù hận của anh , vẫn bình tĩnh mỉm cười tặc như chưa có gì xảy ra . Nó lấy đồ rồi đi ra khỏi lớp nhanh chóng , anh vừa đứng dậy tính đuổi theo liền nghe :

_ Thần Nam ,lên bảng giải bài này cho thầy

_ Nhưng

Kid nâng cặp kính lên :

_ Em không biết làm?

_ Em làm

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Phép Thuật Thứ 76

Nó rời trường với sự lưu luyến không ngừng . Ra khỏi trường nó vẫy một chiếc taxi rồi rời đi , vào xe nó nhấn điện thoại : _ Alo ,Hàn Nguyên à

_ Tôi đây

_ ANh nói với chị tôi là Bạch Phàm vẫn khỏe ,3 ngày nữa tôi về . À mà việc học của chị ấy tạm thời báo lưu lại

_ Được , nhưng cô bạn gì đó , cô tìm được rồi rồi ư ?

Nó im lặng suy nghĩ gì đó :

_ Umm,chưa nhưng cũng có lẽ là rồi ! Thôi , anh cứ nhấn vậy là được , tôi cúp máy .

Nó cúp máy không do dự rồi mỉm cười. Thật ra , nó tính là hôm nay sẽ đi về nhưng e là không dễ rồi .Lúc đầu cứ tưởng mọi chuyện dễ dàng , Bạch Phàm giận rồi sẽ đi học lại nhưng giờ thì hóa phức tạp.

Lời biệt ly buồn đến mấy cũng không thể nào

Làm cho em gục ngã đến mức tuyệt vọng

Chỉ là vết thương sâu một chút thôi anh àh

Ngày mà anh tìm đến, em tin anh thật lòng

Và yêu em bằng những cảm xúc tự nguyện

Làm em quá yêu nên mù quáng đến yếu lòng

Là ngày chúng ta bắt đầu những sai lầm

Dù cho bây giờ trái tim anh dành hết cho em và yêu em rất nhiều

Nhưng sau này sẽ ra sao?

Em không thể cố tiếp tục nữa ...

(Chẳng bao giờ em trách anh

Chỉ biết im lặng như thế thôi

Khóc trong lòng không nói ra... mới xót xa)_ Trái Tim Em Cũng Biết Đau

Điện thoại vang lên tiếng nhạc chuông,nó mở lên vừa nhìn liền hốt hoảng mỉm cười :

_Alo ,Bạch Phàm ??

_À, xin lỗi , tôi không phải Bạch Phàm , mà cô là Song Nhạc ??

_ Là tôi , mà Bạch Phàm cô ấy ?

_Tôi sẽ sent tin nhắn qua cho cô địa chỉ nhà !

_Được ,được

Chưa đầy 1 phút sua , tin nhắn liền đến . Nó mở lên rồi đưa cho tài xế . Nó vừa mừng vừa lo , mừng vì tìm được nhỏ nhưng lo là không biết nhỏ có ổn không . Nó ráng giữ bình tĩnh nhưng xe vừa dừng lại nó liền vội vã đi xuống mà quên trả tiền xe khi nghe tài xế kêu mới cúi đầu xin lỗi. Nó nhón nhón chân bấm chuông " Kíng Coong, kíng coong" . Từ bên trong một bóng dáng đi ra mở cửa :

_Cho hỏi , cô tìm ai ?

_Chủ nhà , tôi có hẹn !

_Cô là Song Nhạc ?

_Vâng , là tôi ,là tôi

_Dạ , mời cô vào

Nó mỉm cười rồi bước vào. Vừa vào thì một người con gái bước ra :

_Xin Chào,tôi là Mi Nô _cô gái cúi đầu theo kiểu truyền thống rồi mỉm cười

Nó nhìn rồi làm theo ,mỉm cười đáp lại . Mi Nô nhìn rồi cất tiếng :

_Mời cô theo tôi

Nó gật đầu bước theo sau . Đi qua lầu 1 , nó suy nghĩ gì đó liền đi song song với Mi Nô :

_Xin lỗi cô nha Mi Nô ,tôi đang thắc mắc vài chuyện cần nhờ cô giải đáp

_Chuyện gì ?Cô cứ nói , tôi sẽ trả lời

_À là , tại sao Bạch Phàm lại tới được đây ?

Mi Nô vẫn đi đều bước chậm rãi :

_Ngày hôm ấy trời mưa to ,tôi và em trai đang ở phòng khách thì bất ngờ cô ấy đi vào, bộ dạng nhếch nhác rồi thều thào gì đó xong ngất đi

Nó nhanh chóng tiếp thu ,kiểm nén cơn giận nó lại hỏi:

_Sao cô gọi cho tôi được ?

_Do tôi tìm thấy số điện thoại được viết trong quyển sổ của cô ấy, nên tôi gọi thử. Cô còn muốn hỏi gì

_MI NÔ ,MI NÔ

Một giọng con trai vang lên mà làm cả hai giật mình , điều bất ngờ là cô gái ưu nhã , điềm tĩnh lại bán mạng chạy đi vội vàng. Nó không dám bước đi vì

ngại , nó đứng đó bồn chồn thì nghe tiếng đổ vỡ :

_CÚT NGAY , CÚT NGAY

_AN NHIỆT , AN NHIỆT EM

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Cô Ta Là Ai Mà Tôi Phải Cứu ?

Nó cảm thấy tò mò tính đi lên thì phát hiện một tiếng động, nó quay sang về phía một căn phòng. Cột giữ bình tĩnh nó đẩy cửa vào . Đập vào mắt nó là căn phòng màu trắng tào nhả , gió thổi lùa qua màn làm bay phát phới. Điều hấp dẫn nó hơn là cô gái nằm trên giường:_Bạch Phàm _miệng nó gần như run rẩy , sự hồi hộp cùng lo lắng chốc lát lại dấy lên trong lòng nó

"Buông...tôi...không tha thứ....KHÔNG "

Nó vội nắm đôi tay của nhỏ ,trấn an :

_Phàm,bình tĩnh ,chỉ là giấc mơ thôi . Em Song Nhạc đây,chị yên tâm đi .Không ai làm hại chị cả

Nó ngược nhìn Bạch Phàm,đôi mắt xinh đẹp của nhỏ đã rơi lệ . Nó nắm tay an ủi tìm lời trấn an :

_Phàm , chị biết không chị Lam lo cho chị lắm đấy ! Chị mau bình phục đi rồi tham dự kì thi sắp tới, nó quyết định tất cả đấy . Ngày chị tốt nghiệp chị Lam sẽ tới

Nó nói luyên thuyên đến khi nhỏ yên vào giấc ngủ ,tiếng thở đều làm nó an tâm. Nó đứng dậy rồi sửa sang mặt mày lại :

_Mi Nô,cô đã nghe tôi nói hết rồi đúng chứ ?

_Xin

_Không cần xin lỗi đâu . Mà tôi muốn cho Phàm ở lại đây và chăm sóc cô ấy _Nó nói xong rồi quay sang nhìn MI Nô

MI Nô ngạc nhiên, nhưng vẫn mỉm cười gật đầu.Nó nhìn rồi lấy từ túi sách ra đề cương cùng với một số bài văn của nhỏ và lịch thi

_Đây là đề cương , bài kiểm tra và lịch thi

_Tôi sẽ đưa cho Phàm

_Cám ơn cô , tôi chỉ có một chuyện không an tâm và muốn cô giải đáp xú

MI Nô gật đầu.

_Là vậy ,tôi chỉ thắc mắc về cậu An Nhiệt và chuyện hồi nãy. Tội chỉ hỏi vậy thôi không biết có vấn đề gì không ??

MI Nô lắc đầu:

_An Nhiệt là em trai của tôi , nó bị mù do chút chuyện. Tôi muốn tìm mắt thích hợp cho nó nhưng chưa được. Còn chuyện lúc nãy là do,cô giúp việc lỡ lời nói đụng vào tự ái nó nên mới thế

Nó trầm ngâm rồi mỉm cười :

_Vậy tôi về trước , hôm sau tôi quay lại !

_Vâng ,để tôi tiễn cô đi

_Không cần , tôi tự mình đi được mà

Nói rồi nó quay đi, vẫn vẻ ngoan độc và bình thản.Nó đi về trong im lặng và ẩn mình vào đâu đó trong xã hội đông đúc.

Sau khi nó đi thì cũng là lúc nhỏ mở mắt ,giọng khàn khàn kêu :

_Mi,..Nô.

Mi Nô nhìn nhỏ rồi vội vã đi lại :

_Cô cần gì ?

_MI NÔ,MI NÔ CHỊ RA ĐÂY,RA ĐÂY

Mặt Mi Nô biến sắc,vội vã nói :

_Cô đợi tôi xú,tôi quay lại ngay

Bóng dáng nhỏ bé của Mi Nô mất dần sau cánh cửa, nhỏ nằm được chút thì nghe tiếng đổ vỡ và tiếng hét âm ỉ dưới kia:

_ĐUÔI HỌ ĐI HẾT,TỪ NGÀY MAI CÒN AI LẮNG VẮNG NƠI ĐÂY LIỀN CHẾT!

_AN NHIỆT!

Một chuỗi âm thanh cãi nhau dưới kia và kết thúc là tiếng khóc của Mi Nô. Nhỏ lắng nghe rồi bỗng đứng ngồi dậy ,tháo tất cả những dây chuyền dưới tay ra. Nhỏ cô gắng vịn những thứ xung quanh rồi đi ra ngoài cửa , vừa đi nhỏ vừa lẩm bẩm:

_So...ng ..Lam.,đừ..ng .k.h.óc .,P.hàm... t ói ...đ.ây...

Nhỏ chợt rơi lệ , nhỏ nghe tiếng khóc mà lòng nhỏ quặn đau. Tiếng khóc đi vào tai nhỏ rồi như chìa khóa mở về kí ức cũ vậy .Một chuỗi kí ức của nhỏ và nó dần tái hiện lại , nhỏ mơ mơ hồ hồ rồi chợt một đoạn ngắn đau thương lại tới , nhỏ ôm đầu :

_AAAAAAAAAAAAAAAA

Người con trai tên An Nhiệt và Mi Nô nghe liền vội vã lên lầu :

_Ai ? Ai ở đây ?

_BẠCH PHẠM,CÔ

Đập vào mắt Mi Nô là thân thể nhỏ bé nằm sòng soàng trên đất,mi nô ôm nhỏ rồi hét về phía An Nhiệt :

_An Nhiệt , mau gọi cấp cứu ,mau lên

_Cô ta là ai mà tôi phải cứu ?

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Cô Ấy Là Chủ Nợ ,em Là Con Nợ

An Nhiệt nói một cách nhẹ nhàng nhưng mang đầy sự xem thường và bình thản. Mi Nô tức giận , bỏ ngay bộ dạng nhu mì. ngược nhìn An Nhiệt : _CẬU ĐÚNG ĐÓ, ĐÚNG ĐÓ.RỒI TÔI SẼ CHO CẬU BIẾT NGƯỜI NÀY LÀ AI , VÀ CẬU LÀ AI ???

Nói xong cậu đó ,Mi Nô liền lấy điện thoại kêu taxi . Một tay đỡ Bạch Phạm,Mi Nô đứng dậy rồi kêu:

_CHỊ LÝ,ANH HÀO GIÚP TÔI

Vừa nghe cô chủ gọi , cả hai đã nhanh chóng đi lên, Họ không quan tâm gì nhiều chỉ hướng tới Phạm rồi đỡ xuống nhà . Mi Nô đi theo rồi mở cổng ,vừa vận taxi đến. Mi Nô nói gì đó rồi đưa tiền cho tài xế. Sau khi xe khuất dần , Mi Nô vào nhà rồi lên lầu . An Nhiệt vẫn đứng đó , bàng quơ hỏi :

_Cô ta là ai ? Và tôi là gì ?

Mi Nô bước đến nắm lấy bả vai của An nhiệt rồi lắc mạnh , khóc mi đã trào lệ :

_AN NHIỆT, CẬU HÃY NGHE CHO RÕ NHỮNG GÌ TÔI SẴP NÓI . CẬU CHÍNH LÀ CON NỢ TÔI CŨNG VẬY VÀ CHỦ NỢ LÀ BA CÔ GÁI : PHẠM , LAM VÀ NHẠC

Đôi mắt của An Nhiệt vẫn tỉnh lặng :

_Tôi không nợ họ

_NHƯNG GIA ĐÌNH TA NỢ HỌ . MẤY NĂM TRƯỚC , GIA ĐÌNH HỌ XẢY RA TAI NẠN VÀ NGƯỜI GÂY RA TAI NẠN LÀ BA MẸ CHÚNG TA. VÌ HỌ MÊ CỜ BẠC NÊN ĐÃ NHẬN TIỀN CỦA AI ĐÓ RỒI ĐẮM CHẾT GIA ĐÌNH NHÀ HỌ SONG . MAY SAO HAI ĐỨA BÉ VẪN CÒN SỐNG . ĐÓ LÀ CHÚNG TA NỢ NHÀ HỌ SONG. CÒN HỌ BẠCH , SAU VỤ ĐÓ THÌ ANH CẢ CỦA NHÀ HỌ PHẠM , PHẠM KHIẾT NAM ĐÃ ĐIỀU TRA . VÌ KHÔNG MUỐN VÀO TÙ NÊN BA MẸ CHÚNG TA ĐÃ GIẾT CHẾT PHẠM KHIẾT NAM. BÍ MẬT ĐÓ BỊ CHÔN Vùi MÃI MÃI VÀ KHÔNG AI BIẾT TỚI NGƯỜI CON CẢ PHẠM KHIẾT NAM. MÀ CHỈ BIẾT ĐẾN KUN VÀ BẠCH PHẠM . PHẠM VÀ KUN KHÔNG BIẾT TỚI KHIẾT NAM VÌ LÚC ĐÓ HAI ĐỨA BÉ ĐÓ SỐNG Ở NƠI KHÁC . TẤT CẢ , TẤT CẢ ĐỀU CHÔN Vùi

Những gì Mi Nô nói dường như là đã kích với An Nhiệt :

_Chị nói gì ? TẠI SAO CHỊ BIẾT ?

_MẸ NUÔI ĐÃ NÓI VỚI CHỊ ! ĐÃ TỚI LÚC CHÚNG TA TRẢ NỢ , DÙ CHO ĐỀN CÁI MẠNG NÀY CŨNG PHẢI TRẢ

An Nhiệt im lặng rồi nói :

_Nhưng tại sao phải trả ? Ân oán đời trước không liên quan tới chúng ta

_em vẫn không hiểu ? LÀ GIA ĐÌNH TA NỢ HỌ

An Nhiệt nhếch môi rồi đáp:

_Tôi không nợ cô ấy , muốn thì chị tự trả

Mi Nô dường như khụy xuống:

_Em biết, em sẽ không sống được nếu như không có máu của nhà họ Bạch hay không?

Đôi mắt của An Nhiệt dường như toát lên sự hoang mang:

_Tại sao ?

_Trước khi chết , Phạm Khiết Nam đã hiến máu cho em ,em biết không ?

_TẠI SAO HẸN LẠI HIẾN MÁU CHO TÔI CHỨ ?

_VÌ ANH ẤY TỪNG LÀ NGƯỜI YÊU CỦA CHỊ! LÚC ĐƯA TỚI BỆNH VIỆN THÌ THẬT TRÙNG HỢP ,EM VÀ ANH ẤY LẠI ĐƯỢC VÀO CHUNG .ANH ẤY NHẬN RA VÀ ĐÃ NÓI : HIẾN MÁU CỦA TÔI ĐỂ CỨU CẬU BÉ ĐÓ

Quá khứ đau lòng của Mi Nô đã làm cho cô gục ngã . An Nhiệt dường như hét lên :

_CHỊ HAI

Khóe mắt của Mi Nô đã trào lệ nhưng vẫn mỉm cười ! 22 năm rồi ,cô mới nghe được tiếng chị hai

An Nhiệt dường như hoảng sợ:

_BÀ VÚ ,BÀ VÚ

Một bà lão đi lên rồi hoảng hốt:

_Mi Nô ,An Nhiệt ,hai đứa làm gì vậy chứ ? _Nói rồi bà đỡ Mi Nô rồi mở cửa phòng. An Nhiệt im lặng rồi vào theo

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi??* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Tôi Sẽ Vào Bệnh Viện

An Nhiệt đứng lặng nhìn Mi Nô . Đôi mắt khép hờ suy nghĩ những gì mà Mi Nô nói , thật sự cậu chưa thông . Mọi chuyện đến quá đột ngột , mặc dù về ngoài cậu bình tĩnh nhưng bên trong đã bị khuấy động không ít . Bà Vú vừa lo cho MI Nô chợt nhìn về phía cậu vẻ lo lắng hỏi han : _Con sao thế ?

Cậu mở mắt không đáp lại cậu hỏi :

_Tôi muốn vào bệnh viện với và đi lại :

_Con sao thế ? Tại sao lại đòi vào bệnh viện ? Con không khỏe chỗ nào ?

Cậu lắc đầu :

_Tôi muốn vào chỗ Bạch Phàm

_Con.....9

_Chuẩn bị xe đi , tôi đi lấy đồ

Nói xong rồi cậu quay đi , bà Vú nhìn bóng dáng của An Nhiệt bà lắc đầu rồi quay lại bên giường của Mi Nô :

_Tại sao các con cứ như vậy chứ ? Ta thật không hiểu , haizz _tiếng thở dài nãy nè , xoáy động lòng người

An Nhiệt về phòng rồi với lấy chiếc áo khoác cùng chiếc điện thoại . Những hành động tựa như người thường nhưng ai biết được , để được như vậy cậu đã trải qua bao lần vấp ngã , cũng chỉ chứng tỏ cậu là người bình thường . Lấy cặp kính đeo vào rồi cậu rời phòng đi xuống nhà , đi thẳng theo lối rồi lên xe . Tài xế nhìn cậu rồi hỏi :

_Cậu muốn đi đâu ?

_Bệnh viện Y Nguyên

_Giá hơi đắt đấy

_Cứ đi

An Nhiệt hờ hững rồi ngồi im , khép hờ mắt . Sau một hồi dài , người tài xế dừng xe rồi khẽ gọi :

_Tới nơi rồi cậu !

_Đưa tôi vào đó , rồi hỏi giúp tôi bệnh nhân Bạch Phàm ở phòng nào

_Nhưng ..xe..của tôi ?

_Có người trông , giúp tôi rồi tôi sẽ đưa thêm

_À được , nhưng có gì thì cậu phải chịu trách nhiệm cho tôi đấy !

Cậu quay đi trước , người tài xế hiểu chuyện cũng đi theo . Sau 5p , người tài xế nói với cậu :

_à Bạch Phàm mà cậu tìm đang ở phòng số 23 tầng 2

_Dẫn tôi lên đó

_À ờ

Người tài xế hỏi đường rồi dẫn theo cậu , gần tới thì chợt hỏi :

_Sao cậu không tự đi ? tôi thấy ..

_Tôi không thấy đường , đây tiền của ông , ông có thể đi . Tôi cảm ơn

_Đừng khách sáo

Cậu tới cửa phòng thì nghe đằng sau có tiếng gọi :

_Cậu Nhiệt , cậu kiếm cô Phàm sao ?

_ Cô ấy tỉnh chưa ?

_ Dạ rồi ! Cậu .

_ Cảm làm phiền

_ Vâng

Cậu đi vào một cách nhẹ nhàng rồi đưa tay ra như lần đường . Cậu không biết rằng mọi hành động của cậu đã được nhỏ thu vào , nhỏ chột hỏi :

_ Ai vậy ? cô à ?

An Nhiệt nhú mày :

_ Là tôi , cô không thấy tôi ?

Đôi mắt nhỏ vẫn thùy chung nhìn về phía trần nhà rồi đáp :

_ Đúng vậy ! tôi không nhìn thấy , tôi thật muốn biết cuộc sống bên ngoài thế nào ?

An Nhiệt lại bên :

_ Cô bị thế này bao lâu ?

_ Lâu rồi , tôi không nhớ ! Mà anh là ai ?

_ An Nhiệt , em trai của Mi Nô

Nhỏ nhìn người con trai trước mắt mà rơi lệ , người con trai này cũng có chút gì đó giống Du Nguyên , có chút gì đó ấm ấm nhưng cô độc . Nhỏ vươn tay muốn chạm vào mặt của cậu nhưng dường như hai người có khoảng cách . Nhỏ chột nghĩ :

_ Cho tôi sờ mặt anh được không ?

An Nhiệt bỗng dưng đứng dậy :

_ Cô nghỉ ngơi đi ! _ nói rồi xoay lưng rồi đi . Nhỏ cũng chả buồn nhìn theo nhưng chưa gì đã nghe :

_ Hồi sáng tại sao cô ngất ?

Nhỏ im lặng một chút rồi đáp :

_ Tôi nhớ bạn của tôi , cô ấy cũng đang bị bệnh ! Cô ấy rất yếu đuối , cô ấy hay khóc nhưng một cách thầm lặng . Sáng nay , tôi nghe tiếng khóc rất giống nên

_ Tôi không phiền , tôi đi trước

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Đây Là Tôi : Song Nhạc (1)

Sau thời gian chưa viết nên tác giả sẽ viết tên không xưng anh hay cô v.v.v Nhìn bóng dáng An Nhiệt rồi đi , Bạch Phạm cũng chả thiết tha nhìn nữa . Giờ đây tim đã đau rồi và có lẽ sẽ không chịu được thêm nỗi đau gì nữa . Lắc đầu cho tỉnh táo thì nhớ lại lời nói của Song Nhạc . Hít một hơi mạnh Phạm gượng ngồi thẳng dậy , nhìn ra phía cửa kêu lớn :

- Có ai ngoài đo không ??

Từ phía cửa người được gọi là chị Lý , anh Hào cũng vội vã vào :

- Cô cần chúng tôi giúp gì ư ? Cứ nói đừng ngại

Phạm nhìn hai người phía trước thân thiện liền mỉm cười đáp :

- Em muốn chiếc balo và điện thoại

Hai người cười rồi vừa đưa điện thoại vừa nói :

- Balo thì không có ở đây nhưng điện thoại thì có . Đây

Phạm vừa cầm rồi xem sơ định hỏi thì chị lý tiếp lời

- Hôm kia cô vội xông vào nhà , người đầy máu với vết thương . Chúng tôi chăm sóc xong thì dự là gọi gia đình cô nào ngờ điện thoại hư nên vô Minô đã sửa cho cô.

Phạm nhìn rồi do dự hỏi :

- Ý em là chiếc điện thoại màu trắng bạch kim .....không có sao

-Không thấy , chỉ có duy cái này trong balo cô thôi

Phạm cảm ơn chờ họ đi liền bấm dãy số quen rồi gọi :

-Alo chị Phạm ư ?

-Nhạc ...chị muốn gặp em

- Em nhận được tin đang tới đây .

- ừm

Bên kia máy thì Song Nhạc đang loay hoay đội mũ cho những bạn nhỏ và Bảo . Hi vọng Phạm sẽ vui và khỏe lại . Nhạc thuê xe rồi đưa tất cả lên xe . Bảo thắt dây an toàn rồi nhìn :

- Em là Lam ?

Nhạc nhìn rồi cười đáp

- Ngay cả người mà lúc trước mình thích mà không phân biệt được , ái chà thật đáng xấu hổ nha .

Bảo nghe lời lẽ liền biết ngay mà thốt lên

- Là..

Phạm nhếch môi

- Là tôi Song Nhạc

Bảo nghi hoặc hỏi :

- Vậy Song Lam đâu ? Em sao ở đây ? Đưa anh và lũ trẻ đi đâu ? Em không sợ Thần Nam biết sao ???

Vâng , và anh Bảo nhà ta hỏi rất nhiều đến nỗi đứa bé còn nói ồ . Nhạc phì cười đáp :

- thôi bỏ đi . Giờ sẽ đưa mọi người thăm Bạch Phạm

Vừa nghe Bảo liền hỏi :

-Phạm bị gì sao mà phải thăm ?

-Hỏi anh em tốt của anh đấy , người sống mù quáng không biết thế nào là yêu là nợ là sai là đúng . Phạm vì hấn mà nhập cả viện

Bảo nghe xong liền kinh hoàng . Phạm nói tiếp:

- Nhưng không sao đâu . Có Song Nhạc thì sẽ.....tốt đẹp cả . Mà dạo này anh khỏe chứ ?

- vẫn khỏe . Lo chăm sóc cho lũ trẻ mà ba mẹ la rần lên . Nhưng vẫn thường qua chăm sóc với anh . Nói chung cũng vui . Còn em và Lam

Nhạc cười rồi bắt đầu

- em vẫn thế thôi . Dự là sau khi xong sẽ đi Canada du lịch nhưng khổ thay là bị hỏng rồi . Còn chị Lam thì bệnh ngày càng nặng nhưng may có Hàn Nguyên nên cũng đỡ

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Chương Mới

_ Mong cho Song Lam mau khỏe lại ,mà cậu bác sĩ đó thân thế ra sao ? Đáng tin cậy không ?

Song Nhạc chợt cười phá lên

_ Anh thật là .. nếu không đáng tin thì chúng em đưa chị ấy tới đó làm gì chứ ??

Nhất Bảo đỏ mặt xấu hổ vì câu hỏi ngớ ngẩn của mình . Song Nhạc nhìn chăm chú ,nín cười nhưng khi biết đối phương không chịu nổi mới tha cho . Nhưng khoảng không im lặng chưa tồn tại được bao lâu đã bị giọng nói của Nhạc phá vỡ tức khắc .

_ Mà Nhất Bảo , sao em thấy anh dường như dành hết thời gian cho nhà tình thương là sao ?

Nghe câu hỏi Nhất Bảo hơi mất tự nhiên nhưng rồi thờ dãi đáp trả

_ Vì đó là kỉ niệm và nơi gặp đầu tiên của anh với Song Lam . Ngày hôm ấy khi đi đi mua sách , trời bỗng đổ mưa to . Loay hoay thì thấy được mái hiên của nhà tình thương , anh vội chạy tới trú . Xui rủi sao mà nó cứ tạt tạt xuống chẳng khác gì đứng giữ đường .Lúc đó thì lo giữ sách sợ ướt rách sách ... và giữ lúc đó ..... anh vô tình chạm vào chuông nhà tình thương . Anh giật mình rồi sợ sẽ bị mắng ai ngờ Song Lam bước ra với cây dù rồi mở cửa hỏi anh tìm ai . Nhìn mặt chị em lúc đó thật sự rất dễ thương . Anh vừa định nói liền ngại, chỉ biết chỉ trời mưa với đống sách . Chị em nhìn rồi hiểu đưa anh cây dù . Anh cảm ơn rồi chạy nhanh . Rồi ba bốn ngày anh với chị em gặp nhau , từ đó tình cảm nảy sinh ... giờ nhắc lại cũng có chút buồn và nhớ

Song Nhạc nghe câu chuyện của Nhất Bảo liền hỏi một câu

_ Anh còn thương chị em phải không

Nhất Bảo lắc đầu

_ Anh không còn thương chị em theo kiểu tình yêu nam nữ . Mà chỉ còn là thương theo kiểu anh em thôi . Với lại anh bây giờ chỉ lo cho lũ trẻ còn tình cảm thì đành nhờ vào duyên vậy

Song Nhạc dựa vào ghế lướt điện thoại nhưng dường như suy nghĩ ra gì liền dừng

_ Nếu còn cơ hội anh có theo đuổi chị em không ?

Nhất Bảo cười nhẹ rồi đáp

_ Nếu có cơ hội anh sẽ nhường nó cho một người tốt theo đuổi chị em . Thế thì tốt hơn . Nhưng dù sao tình cảm cứ để nó tự tiến tự lùi . Vội vã cũng làm đổ vỡ chậm chạp cũng không làm phát triển .... nó là thứ phức tạp điều khiển cảm xúc tâm trạng con người

Song Nhạc gật gù vỗ nhẹ vai anh

_ Anh chín chắn hơn trước nhiều nhưng cũng dài dòng không kém nhĩ ??

Nhất Bảo thở dài

_ Khổ thân , sống sao cho vừa lòng người đây

Song Nhạc cười đùa thêm vài câu thì cũng tới bệnh viện . Nhất Bảo nói đi mua đồ lát quay lại đón , Song Nhạc gật đầu rồi vào bệnh viện .

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 82: Cái Tát Từ Người Lạ (1)

Song Nhạc đi nhanh đến phòng cần tìm rồi gọi điện cho Bạch Phàm

_ alô , chị đợi em xíu em gần tới rồi

_ ừ , có gì thì cứ hỏi mấy bác sĩ là

được

_ Dạ ok

Song Nhạc tắt điện thoại rồi bấm thang máy . Nhìn bảng hướng dẫn bản đồ bệnh viện rồi bước vào trong , vừa vài chưa gì đã bị đẩy sang một bên . Mí mắt giật giật , Song Lam nhìn thủ phạm không thèm xin lỗi mình liền có chút bức bối . Nhưng thôi thì bỏ , d gì có làm lớn cũng không được gì chỉ tốn thêm thời gian . Lấy điện thoại ra lướt liền nghe giọng nói phát ra

_ Anh à , dạo này trên facebook em toàn thấy đũa xài đồ nhà quê mà thích khoe thật đáng xấu hổ

Nghe liền biết ám chỉ cái điện thoại của mình . Nhạc không chừa liền cầm tai nghe vờ giả bộ gọi điện

_ Ok , nhắn tin bằng tay mỏi quá . Gọi cho lẹ . Mà mấy thấy mấy nhỏ ngày nay ngộ không , nói chuyện trên trời ý ta đây , không làm được gì toàn dựa dẫm chê người này người kia .... đúng rồi, lảnh lảnh thì phải lao động tạo ra tiền chân chính mua những gì mình thích . Dù món đồ không nhiều giá trị nhưng nó quý giá vô giá hơn mấy đồ đắt tiền được mua nhờ dựa dẫm... đúng rồi ..v.v

Nói cho đã tức nhưng vô cùng nhẹ không tục tiểu hay gì cả nhưng đủ làm ả tức

_ Đây nhỏ kia nói ai đó ?? Nói người khác vậy bản thân làm ra tiền chưa ?

Song Lam nhếch môi , lấy từ trong túi ra chiếc điện thoại đời mới liền nhìn

_ Thêm một bài học , ĐỪNG NHÌN BÈ NGI ĐÁNH GIÁ NGƯỜI KHÁC

Nói rồi Song Lam bước ra thẳng người đi tiếp để lại ả tức tối . Song Lam thở phào : Thật là , với mấy kẻ này không tốt chút nào chỉ ý bản thân mình giàu có chỗ dựa là không xem ai ra gì . May là lúc này Nhất Bảo nhờ giữ rồi sửa dùm điện thoại của mẹ anh ấy . Nhưng tính ra tờ rơi hôm nay cũng tốt . Không có nó thì mình không biết điện thoại nào là nào nữa . v.v cứ lảm bảm thế thì cũng tới nơi . Chạm vào khóa phòng thì chốt .....

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 83: Em Bắt Đầu Thì Anh Cũng Bắt Chước 1

Sau 1 tuần vì quá lo cho Phàm thì Song Lam hỏi hà về nước trong tình trạng nguy kịch. Mặc dù được khuyên ngăn nhưng Lam mặc kệ tất cả . Trong tâm trí Lam giờ chỉ là người bạn thân à mà tính ra là người thân mới đúng . Và cái gì đến rồi cũng đến ....

Hành lang hôm ấy trải đầy nắng . Hàng cây hôm nào cũng đầy lá vàng . Bao trùm tất cả là sự yên bình đến kì lạ .. và tại đó Lam gặp Thần Nam một cuộc hội ngộ quá ư tự nhiên . Ta bước từ hai phía phút chốc gặp nhau tại vách , đứng lại nhìn nhau không hề trốn tránh . Thần Nam nhìn Lam bằng đôi mắt hồi hận thoáng chút buồn không tên . Lam nhìn Thần Nam bằng sự bối rối không biết thế nào chỉ biết nhìn vào ánh mắt đó thật lâu . Tưởng chừng không gian ấy cứ mãi như thế . Nhưng lại bị phá vỡ bởi tiếng ho của Lam . Nhìn Lam chật vật như vậy Thần Nam cất lời

_ Em không sao chứ để anh dìu em đến bác sĩ

Lam nhìn Nam nở nụ cười thật tươi

_ Nhìn thuốc mà ngán cả rồi với lại thuốc đôi khi cũng không có lợi bằng nụ cười và hạnh phúc .

Thần Nam xót xa nhìn Lam rồi nhẹ nhàng xoa đầu

_ Giá như quay lại trước kia anh sẽ bảo vệ và trân trọng em hơn , giá như anh đủ tỉnh táo giá như ..

_ Mọi thứ cũng chỉ là giá như thôi anh . Khi yêu ai đó rồi thì nên biết mình làm gì và không làm gì . Tuy rằng "Yêu" ngắn gọn là thế nhưng mang cho ta vô

số nổi đau dai dẳng . Thời gian cuốn tất cả không chừa một ai nhưng bỏ tay trước vết thương từ

Yêu

Lam nhìn Thần Nam rồi lần nữa nở nụ cười

_ Em không trách anh hay bất cứ ai cả , chuyện gì qua rồi cứ cho qua đi . Dù gì em cũng chỉ là người bệnh con đường em sẽ là con đường tới bệnh viện . Còn anh là con đường của ước mơ và tuổi trẻ ,anh còn

Thần Nam lắc đầu

_ Anh còn tất cả nhưng anh lại đánh mất em rồi , quay về đi được không ?

Song Lam nhìn rồi lấp bắp

_ E..m

Chưa dứt lời một bóng dáng nhỏ bé ngã quỵ xuống khiến một bóng dáng khác hoảng hồn bế vào phòng bệnh . Chiều hôm ấy mưa to tựa như khóc thương cho ai đó và đó là ngày định mệnh .. một người sống một người ra đi mãi mãi mà không ai hay

Trong phòng bác sĩ một nam thanh niên sơ mi trắng quần đen trầm ngâm nhìn vị bác sĩ kia

_ Con muốn cứu cô ấy thật sự rất muốn

Vị bác sĩ vỗ vai

_ Nếu đã vậy thì được thôi nhưng với điều kiện con phải theo ta sang Anh

_ Dạ được

Sau khi Song Lam được đưa tới phòng phẫu thuật mọi bạn bè dường như đều đến chờ đợi . Song Nhạc xoắn tay lo lắng , Nhất Bảo cũng không hơn kém , có cả Ken , Kun và Kid kể cả lũ trẻ . Thần Nam từ lúc nào đứng cạnh Song Nhạc

_ Cảm ơn em rất nhiều !

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Chương Mới

Song Nhạc nhìn Thần Nam hiếu kì hỏi :

_ Cảm ơn ?

Thần Nam ngược mắt nhìn về phía phòng bệnh rồi đáp :

_ Thật ra anh biết em là Nhạc không phải Lam từ lâu rồi

Mặc dù không nói lớn nhưng đủ để mọi người xung quanh nghe được mà quay lại . Trước sự ngỡ ngàng đó Thần Nam cất giọng tiếp :

_ Tôi đã phạm sai phạm một lần nên sẽ không có lần hai . Với lại tôi biết Lam cần thời gian nên tôi cũng không muốn làm khó cô ấy . Có lẽ lần này là lần cuối tôi gặp cô ấy

Lại một lần nữa tất cả ngạc nhiên . Không nhận được tò mò Nhạc liền nắm lấy tay áo Thần Nam

_ Anh nói vậy là có ý gì hả ?

_ Tôi sẽ đi

Nhất Bảo nắm chặt tay từ từ bước lại

_ Đồ tồi ! Tới bây giờ mà còn muốn trốn tránh .

_Tôi không trốn tránh ... chỉ là tạm vắng một thời gian mà thôi

Nói rồi không cần ai phản ứng , bóng lưng ấy quay đi không hề quay lại . Từng bước chân dứt khoát bước đi rồi mờ dần , biến mất sau cánh cửa .

Sau thời gian dài trong phòng Song Lam được đưa ra ngoài . Bao nhiêu phiền lo , hốt hoảng dần nguôi lại bằng hai từ Thành Công . Song Nhạc nhìn thấy sự mệt mỏi của mọi người nên khuyên về sớm để mình mình chăm sóc

_Nhưng mà mình em liệu có thể ??

_Mọi người đừng lo , với lại sắp thi rồi kì thi này quyết định tất cả nên hãy cố lên . Em và chị ấy sẽ học lại vào năm sau . Hãy thi đỗ để báo tin cho chị ấy vui.

Mọi người gật đầu rồi về . Nhưng đâu ai hay , lúc đó có một chuyến bay rời đi mang theo ân nhân của Lam . Nhìn chị gái qua tấm kính mà lòng Nhạc quặn thắt lại , ước gì người nằm đó là cô thì tốt biết mấy . Vì chưa thể vào thăm nên Nhạc qua thăm Phàm . Vừa bước tới cửa phòng chợt thấy một màn cài vãi

_Này , anh đưa cho tôi điện thoại ngay .. bạn tôi đang có chuyện anh có nghe không ?

Chàng trai im lặng ngồi đó mặc cho bị quấy rối . Phàm vừa khỏi bệnh cơ thể còn yếu nhưng khi bạn mình như vậy liền nóng lòng

_Anh .. mau trả đây ?

_Chừng nào cô bước xuống giường được tôi sẽ trả .

Phàm vừa tức vừa bực liền gằn giọng :

_Người yêu của tôi không tha cho anh đâu

Sau câu nói đó một tiếng "Bụp" cất lên . Chiếc điện thoại màu trắng nằm trên giường .

_Cô quá ồn ào .

_Anh

Nhạc thấy tình cảnh căng thẳng liền đi vào

_Bình tĩnh nào Phàm , Lam phẫu thuật thành công rồi có thể sẽ xuất viện trong hai ba tuần tới .

Phàm gật đầu mỉm cười

_Vậy là quá tốt rồi , chúng ta sẽ lại là một

Nhìn người con gái phía trước mà Nhạc cảm phục , quả là mạnh mẽ . Nhưng sau đó là đau lòng , phải chăng cuộc đời này đang trêu đùa họ . Lạc trong mớ suy nghĩ thì liền nghe Phàm gọi

_Mà Nhạc à , tớ nhờ cậu chuyện này được không ?

Nhạc nhìn rồi gật đầu .

_Chuyện là tớ có hẹn một người ở cửa hàng kia , anh ta có hẹn mình ở cửa hàng kia địa chỉ là ....

Khi nghe tới địa chỉ thì chàng trai liền nhú mày rồi giãn ra :

_Cửa hàng đó đóng cửa rồi

_Tại sao anh biết ? Anh ở đây mấy ngày rồi làm gì mà biết được ngoài kia đừng có mà tài lanh . Tôi không tin là đóng cửa đâu . Anh chưa tới bao giờ nên không biết nó thế nào , toàn là những đồ vật vô cùng đẹp đó .

Trước sự hổng hách đó , trước sự kiêu ngạo đó chàng trai liền cất lời .

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Cuộc Sống Mới

5 năm sau

_ Này cái cậu kia , có nhiều đó tài liệu mà làm còn không xong thì thôi nghỉ việc đi ! Làm việc có lương đáng hoàng mà làm gì hờ hợt vậy hả ? Không làm được thì nghỉ luôn đi

_ Vâng , vâng xin lỗi tôi sẽ làm lại !

_ Thiệt là _ nói rồi vị quản lý kia rồi đi , một tiếng thở phào cố nén nãy giờ mới được thoát ra . Mọi người xung quanh cũng cảm thông an ủi :

_ Nhất Bảo , cũng đừng buồn ông ấy ! Ông ấy là thế đấy ! Cứ la nhưng không ác ý gì đâu

Nhất Bảo gật đầu tựa lời cảm ơn rồi tiếp tục làm việc . Phải , đây là Nhất Bảo của 5 năm sau , dù gia đình có điều kiện nhưng suốt những năm này anh vẫn ra ngoài kiếm việc tự nuôi sống mình . Việc bị la mắng này cứ lặp đi lặp lại đến nỗi anh quen thuộc lão lao . Liếc nhìn đồng hồ cũng tan làm , anh tranh thủ dọn dẹp giấy tờ rồi đi về , có lẽ nên về nhà làm thì hơn hết . Vừa ra cổng công ty liền thấy bóng dáng quen thuộc :

_ Anh Bảo , nhớ em không ? Em NHỚ anh nhiều lắm à nha !

Nhất Bảo đơ người , quái gì thế này ? Vừa đi lại liền "CÓP " :

_ Không phá anh thì không được à ?

_ Thôi , Ken xin lỗi anh , hìhì

Nhìn chiếc xe của Ken , Bảo liền hỏi :

_ Đồi rồi à ?

_ Đúng vậy! Đạo này xe này hot lắm nên mới tậu một chiếc về đó

Nhất Bảo gật đầu khen ngợi , quả có mắt nhìn . Ken nhìn Bảo mãi ngó chiếc xe liền hỏi :

_ Này , anh lẹ lên ! Lên xe đi , em chờ ra kia , chị về rồi .....

Bảo nghe liền leo lên , chọt tự nói :

_ Cũng lâu rồi nhỉ ? 5 năm

Ken cũng chả màn , bởi hơn ai hết , cậu rất mong gặp chị của mình . Chiếc mô tô cứ thế mà lướt cả gió , vèo vèo rồi biến mất sau vài cái chớp mắt .

30p sau , tới sân bay . Ken liền gửi xem rồi cùng Bảo kiểm chị của mình . Hòa theo dòng người chờ đợi , lòng nôn nóng không thôi . Cứ thi thoảng lại liếc mắt nhìn dòng người vừa ra xem có bóng dáng quen thuộc hay không ..... Bảo nhìn rồi chọt thốt lên :

_ Kia , Ken , xem kia

Ken hướng mắt theo ngón tay của Bảo chỉ mắt liền hoe đỏ . Phải là chị , cô gái mặc chiếc đầm xanh lam đeo kính , chính là chị ! Ken không giấu được vui mừng mà chạy lại ôm lấy chị . Song Lam từ thấy em trai cũng không kiềm được ôm lấy em mà khóc :

_ Chị hai à !

Song Lam ôm lấy cậu mà đau lòng không thôi . Tiếng chị 2 này đã 5 năm , 5 năm rồi chưa nghe giờ đây sao mà đau lòng đến vậy , hạnh phúc tới vậy chứ ! Khẽ đẩy ken ra , nhìn cậu một lượt rồi mới bảo :

_ Lớn rồi đấy mà còn khóc cái gì hử ?

Ken nhìn chị rồi bảo :

_ Ai bảo em khóc chứ _ Nói rồi liền đỏ mặt , sụt sùi lau nước mắt . Cũng không quên nói thêm :

_ Có anh Bảo tới nữa đó chị

Song Lam nhìn phía xa liền thấy bóng dáng liền đi nhẹ nhàng lại :

_ Đã lâu không gặp anh

Bảo nhìn cô rồi gật đầu . Phải chăng có quá nhiều chuyện để nói nhưng cuối cùng lại chẳng thốt lên được ? Anh thật muốn ôm lấy cô , muốn hỏi cô rất

nhieu nhưng thôi , được nhìn thấy cô bình an đã là đủ . Hai người cứ nhìn thế cho đến khi có giọng nói cất lên :

_Thiệt khổ thân em , mang vác nặng thế này đây mà chả ai nhớ em cả !

Quay lại ngắm nhìn liền thấy một cô gái chiếc áo vàng nhạt vấy dài khoác tay cùng chàng trai áo đen quần tây lịch lãm _ đó là Song Nhạc cùng với Hàn Nguyên . Ken và Bảo cũng không khỏi ngạc nhiên nhưng rồi cũng mỉm cười đồng thanh :

_ Hai người hạnh phúc nhé !

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư ?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Nhạc_ Nguyên : Đem Đồ Ăn Cho Tôi Uất Ức Vậy Sao ?

3 năm trước , khi Lâm hết bệnh đáng lẽ đã về nước nhưng vẫn còn nặng lòng nên quyết định ở lại phụ giúp việc chăm sóc vườn cây , thi thoảng lại dạo chơi tám chuyện với hàng xóm xung quanh . Lúc đấy , tình cảm của cặp oan gia Nguyên và Nhạc cũng bắt đầu đơm hoa . Hôm ấy , Nhạc ngẫu hứng mua đồ ăn đem cho Nguyên , liền chạy một mạch ra ngoài mua sủi cảo rồi đến bệnh viện . Đi vào bệnh viện hỏi thăm vài người rồi đến phòng của anh , định làm bất ngờ nên chẳng gõ cửa mà đẩy cửa vào . Nào ngờ trước mắt là một cảnh không chấp nhận được. Một cô gái đang nói lời yêu anh , cô chợt thấy mọi ánh mắt dồn về mình.... rồi nhận ra bản thân hình như quá thất lễ chỉ nhanh chóng nói một câu :

_ À , tôi ghé mang thức ăn cho anh rồi đi liền , hahaha , cứ thoải mái

Nói xong chẳng dám ngoảnh lại mà đi một mạch ra ngoài, lòng cô chợt đau . Lỡ anh đồng ý rồi thì sao ? Lỡ anh yêu cô ấy thì sao ?? Nước mắt cứ dần trực trào , cô ngồi ở ghế đá mà thút thít , hình tượng cô gái đánh đá tình nghịch đường như mất cả . Lúc này , từ phía xa , một bóng người từ từ đi lại . Trên môi người đó mỉm cười nhẹ , khẽ đứng trước cô rồi cúi xuống :

_ Đem đồ ăn cho tôi khiến em uất ức vậy sao ??

Nhạc người nhìn rồi lại khóc :

_ Liên quan gì anh ? Anh tránh ra đi

Hàn Nguyên không những không tránh ra mà còn cúi người hôn nhẹ lên trán cô , đưa tay lau nước mắt cho cô rồi bảo :

_ Sao lại không liên quan tới tôi ?

Nhạc dường như hóa đá , thần thờ nhìn anh , ý gì đây ? anh có ý gì chứ ? Thấy cô cứ ngốc nghếch liền bảo :

_ Tôi yêu em

Không gian xung quanh lúc đó bùng sắc hồng , lòng Nhạc hạnh phúc biết đường nào . Mãi về sau , khi nghĩ lại cô bỗng bật cười .

_ Anh yêu em ?

Hàn Nguyên chợt quỳ xuống :

_ Phải , tôi yêu em . Chẳng biết có phải do bát canh cải em nấu khiến tôi yêu em , hay do chén hoành thánh đỡ tẻ khiến tôi yêu em hay do hộp sủi cảo lúc này khiến tôi yêu em ..... Nhưng quả thật tôi rất yêu em . Hàn Nguyên tôi nấu ăn thì dở , chăm chó cũng chả được còn khiến nó ghét tôi , về tranh thì ngay cả cháu cũng chế , tính tình thì chả thể nào xấu hơn được . Nhưng mong em , chịu lấy một tên như tôi được không ? Tôi không hứa nấu cho em ăn ngon , không hứa sẽ chăm chó giùm em , không hứa về em đẹp như thiên thần nhưng tôi hứa ..... khi em bệnh tôi liền là người khám cho em được không ?

Lúc này nước mắt cô rơi xuống , nhòe đi tất cả :

_ Anh hại em khóc rồi đây , rất xấu..... em rất xấu rồi đây

Anh ôm lấy cô vào mình khẽ hôn nhẹ :

_ Áo tôi đây , em chui đi ! Chui xong thì về làm bà Hàn cho tôi

Cô tức cười mà không nỡ nang chui lên áo anh , nào son nào lệ mắt , nước mắt v.v. đều dính đầy áo anh . Cuối cùng , cô nhìn anh rồi bảo :

_ Em đồng ý làm bà Hàn của anh ! Về sau không được chê em phiền , không chê em xấu , cũng không được yêu ai khác

Anh nắm tay cô rồi bảo :

_ Anh sẽ làm như vậy ! Cảm ơn em Song Nhạc à !

Hai người ôm nhau dưới bầu trời đầy sao .

Bạn đang đọc truyện *Mưa Ư?? Hay Là Nước Mắt Em Rơi ??* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.